

Najčitanija svjetska autorka ljubavnih romana

NORA ROBERTS

Srce mora

PROFIL
Ijubie

Treća knjiga irske trilogije o raspletu 300-godišnjeg prokletstva

Nora Roberts

Prce mora

*Oči su joj sjale poput dijamanta,
bila je poput kraljice.*

The Black Velvet Band

Za Pat Gaffney.

Iriska je glazba samo za tebe.

*Naslov izvornika: Heart of the Sea
S engleskoga prevela Marina Ergotić*

Prvo poglavlje

Na južnoj obali Irske, u okrugu Waterford, s Keltskim morem koje mu se prostire u podnožju i kamenim zidom uz crtu zlatne pješčane plaže, udobno se smjestilo selo Ardmore. U njegovoj se blizini ponosito uzdižu stijene prekrivene divljom travom, u čijem je okrilju utočište našao mali hotel. Kad bi se namjernik zaputio u ugodnu šetnju uskim puteljkom oko rta, došao bi do vrha uzvisine na kojoj su se nalazile ruševine kapelice i zdenac svetog Declana. Zbog prekrasna pogleda na more, nebo i selo, vrijedilo je prevaliti naporan put. Mjesto je odisalo blaženstvom i iako je samo jedan grob bio označen, cijelo je tlo bilo sveto.

Seoske su ulice bile uredne, a kuće oličene, iako su neke još imale tradicionalne, strme krovove od slame. Cvijeća je bilo u izobilju, padalo je s prozorskih okvira, raslo je iz ukrasnih košara i cvjetnjaka te ukrašavalo ulaze kuća, stoga su se ovdašnji stanovnici s pravom ponosili drugom po redu osvojenom nagradom za najčišći grad.

Na vrhu Tower Hilla nalazila se kula i ruševine katedrale iz dvanaestog stoljeća posvećene svetom Declanu, koji je, kako će u svakoj prilici istaknuti ovdašnji stanovnici, u ove krajeve došao trideset godina prije svetog Patricka. I to nije bilo hvalisanje, samo su isticali činjenice. Znatizeljnici mogu i pronaći povijesne crteže izbljedjele od vremena i vjetra na stijenama unutar ruševina katedrale i rimske arkade.

Na putokazu za Ardmore piše *FAILTE*, što znači „dobro došli“.

Upravo je ta kombinacija povijesti i gostoljubivosti zainteresirala Trevora Mageeja.

Njegovi preci potječu iz Ardmorea i Old Parisha. Ovdje, u maloj kolibi u blizini zaljeva Ardmore, rodio mu se djed. Tu je prvih godina svog života udisao vlažni morski zrak i držao majku za ruku dok je ona obilazila prodavaonice ili šetala uz morsku obalu. Njegov je djed napustio selo i domovinu i otišao sa suprugom i sinom u Ameriku. Nikada se više nije vratio, koliko je Trevoru bilo poznato, niti se ikada više osvrtao. Razdvojenost između starca i njegove domovine bila je puna gorčine.

O Irskoj, Ardmorcima ili obitelji koju je Dennis Magee napustio rijetko se govorilo.

Trevorovo je zamišljanje Ardmorea zbog svega toga bilo prožeto osjećajima i radoznalošću, a njegovi razlozi zašto ga je odabrao bili su osobne naravi. Ali, mogao si je to dopustiti.

Bavio se graditeljstvom, jednako kao njegovi otac i djed, a gradio je pametno i dobro. Njegov je djed proizvodio opeku, a obogatio se nekretninama tijekom i poslije drugoga svjetskog rata, sve dok kupovanje i prodavanje nekretnina nije postalo njegov posao, a gradnja posao onih koje je zapošljavao. Stari Magee nije s osjećajima govorio o svojim počecima, kao ni o svojoj domovini. Zapravo, koliko se Trevor mogao sjetiti, starac nije pokazivao osjećaje ni zbog čega.

Trevor je, međutim, naslijedio srce i ruke graditelja te smirenost i dobar osjećaj za posao. Kada ovdje bude gradio svoju dvoranu, tradicionalnu građevinu za tradicionalnu glazbu, iskoristit će i jedno i drugo, unoseći i djelić sentimentalnosti. Tamošnji pub Gallagher's služio bi kao ulaz u dvoranu.

S Gallagherovima se već dogovorio, a teren je bio pripremljen za gradnju i prije nego što je on uspio doći. No, sada je bio ovdje i nije namjeravao samo potpisivati čekove, već i sudjelovati u gradnji. Želio je zaprljati ruke. U irskoj umjerenj klimi čovjek se i u svibnju mogao dobro oznojiti vukući betonske blokove.

Toga je jutro Trevor izašao iz unajmljene kolibe u traper-jakni, noseći šalicu vruće kave. Sada, satima poslije, jakna je ležala sa strane, a na njegovoj košulji ocrtavala su se dva mokra traga na leđima i prsima. Dao bi i stotinu funti za jedno hladno pivo. Pub se nalazio samo nekoliko koraka od gradilišta. Ali teško da se mogao osvježiti hladnim Harpom, jer je svojim radnicima zabranio alkohol tijekom radnog vremena.

Protegnuo je ramena i vrat promatrajući gradilište. Miješalica za beton bučno je radila, radnici su vikali, prenoseći zapovijedi ili odgovarajući na njih. *Glazba posla*, mislio je Trevor. Nikada mu neće dosaditi.

To je bio dar njegova oca. Krilatica Dennisa mlađeg bila je „početi odozdo“, a treća generacija Mageeja radila je upravo to. Više od deset-petnaest godina, uzmu li se u obzir ljeta koja je provodio znojeći se na gradilištima, učio je što se događa u svijetu gradnje. Bolovi u leđima, krv i bol u mišićima.

Iako je do svoje trideset druge godine, koliko je imao, više vremena proveo u dvoranama za sastanke upravnih odbora nego na skelama, nikada nije prestao cijeniti trenutke pune zadovoljstva kada bi zamahnuo čekićem.

Upravo je to namjeravao raditi u Ardmoreu, U svojoj dvorani.

Promatrao je sitnu ženu s iznošenom kapom na glavi i pohabanim

čizmama kako kruži i gestikulira po gradilištu, dok je vlažni beton klizio po žlijebu. Penjala se brzo i okretno po pijesku i kamenu, lopatom udarala po žljebu, viknula radniku na miješalici da prestane raditi i žustro se prebacila u prašinu s ostalim radnicima koji su lopatali i ravnali.

Brenna O' Toole, pomislio je Trevor, zadovoljan što je slijedio instinkt kada je ona bila u pitanju. Bilo je ispravno zaposliti nju i njezina oca kao predradnika. Ne samo zbog njihovih sposobnosti graditelja, koje su bile impresivne, nego i zbog toga što su poznavali selo i ljude pa su vodili posao bez zastoja i problema s radnicima. Odnosi s javnošću kod projekta te vrste jednako su važni kao i snažni temelji.

Da, doista su dobro obavljali svoj posao. U tri dana, koliko je proveo u Ardmoreu, uvidio je da je dobro učinio izabravši oca i kćer O'Toole. Kada se Brenna pojavila ispred njega kako bi izašla iz jame za temelje, Trevor joj je pružio ruku.

„Hvala.“ Lopatu je zabola u zemlju i oslonila se na nju. Unatoč prljavim čizmama i staroj kapi, izgledala je poput nestašne vile. Imala je kožu poput irskoga mlijeka, a nekoliko žarko crvenih kovrča virilo je ispod kape.

„Tim Riley rekao je da neće biti kiše još dan ili dva, a on u tim stvarima rijetko kada griješi. Vjerujem da ćemo postaviti oplatu prije nego što se pokvari vrijeme. Napraviti ćemo vam dobre, čvrste temelje u roku, gospodine Magee.“

„Trev.“

„Trev.“ Zabacila je kapu i pogledala ga u oči. Procijenila je da je viši od njezinih metar i pedeset osam za cijelih trideset centimetara, čak i dok je bila u ovim čizmama. „Radnici koje si poslao iz Amerike čine uspješan tim.“

„S obzirom da sam ih sam odabrao, slažem se.“

Njegov glas činio joj se suzdržan, ali ne i neuljudan.

„Dakle, rijetko biraš ženske radnike, zar ne?“

Lagani smiješak preletio mu je licem i poput sjene došao do njegovih očiju boje dima.

„Koliko god je to moguće. I na poslu i izvan njega. Jedan od mojih najboljih tesara radit će s nama na ovom projektu. Ona će doći sljedećeg tjedna.“

„Dobro je znati da je moj rođak Brian u tome bio u pravu. Rekao je da radnike biraš po sposobnostima, a ne po spolu“, dodala je, pokazujući

prema gradilištu. „Ova prokleta bučna miješalica još će neko vrijeme biti s nama. Darcy se sutra vraća s odmora i mogu ti odmah reći da će nam stalno zanovijetati zbog buke.“

„To je dobra buka. Zvuk stvaranja.“

„To sam i ja uvijek mislila.“

Trenutak su stajali u savršenom skladu dok je kamion s miješalicom izbacivao posljednje količine betona.

„Častim te ručkom“, rekao je Trevor.

„Važi.“ Brenna je zviždukom dozvala oca i gestama mu objasnila da idu ručati. Mick je samo mahnuo i nastavio raditi.

„U svom je elementu“, dodala je Brenna dok su čistili čizme. „Mick O'Toole najsretniji je kad je na gradilištu.“ Zadovoljno je otrla prašnjave čizme i zaputila se do kuhinjskih vrata. „Nadam se da ćeš imati vremena za razgledavanje dok si ovdje, umjesto da se zatrpaš poslom.“

„Namjeravam pogledati okolicu.“ Naravno, dobio je izvješća, detaljna izvješća o turističkim odredištima, stanju cesta, putovima do i od većih gradova. Ali u sve to namjeravao se uvjeriti sam.

To mu je bilo potrebno, priznao je sam sebi. Nešto ga je vuklo prema Irskoj, prema Ardmoreu, već više od godinu dana. U snovima.

„O, gle zgodnog muškarca koji radi ono u čemu je najbolji“, uzviknula je Brenna otvarajući kuhinjska vrata. „Što si nam za danas priredio, Shawne?“

Visoki čovjek razbarušene crne kose i sanjarskih plavih očiju odmaknuo se od nevjerojatno starog štednjaka.

„Današnji je specijalitet juha od morskih plodova i sendvič od goveđeg odreska. Dobar dan, Trevore. Tjera li te da radiš više nego što bi trebao?“

„Pokreće stvari.“

„Pa, moram, jer je muškarac moga života spor. Reci mi, Shawne, jesi li odabrao koju skladbu za Trevora.“

„Bio sam zauzet pripremajući hranu za svoju novu ženu. Ona je, znaš, zahtjevno biće.“ Rekavši to, obuhvatio joj je lice rukama i poljubio je. „Van iz moje kuhinje. Dovoljno sam zbunjen ovdje i bez Darcy.“

„Ona se sutra vraća, a do sutra u ovo vrijeme već ćete se nekoliko puta posvađati.“

„Zbog čega misliš da mi inače nedostaje? Predaj svoju narudžbu Sinead“, rekao je Trevoru. „Ona je dobra djevojka s kojom je naša Jude radila. Treba joj samo nešto više iskustva.“

„Sinead je prijateljica moje sestre, Mary Kate“, rekla je Trevoru dok je

gurala vrata između kuhinje i puba. „Dobrodušna djevojka, doduše malo sporija. Želi se udati za Billyja O'Haru, a to je sva njezina ambicija u ovome trenutku.”

„A, što na to kaže Billy O'Hara?”

„S obzirom da nije lako ambiciozan poput Sinead, Hilly ne govori ništa. Dobar dan, Aidane.”

„I vama, također” Najstariji brat Gallagher upravo je za šankom točio pivo kada ušli.

„Hoćete li nam se pridružiti za ručak?”

„Upravo tako. Zatekli smo te u poslu.”

„Bogu hvala na turističkim izletima.” Namignuvši, proslijedio je dva piva niz bar do mušterija.

„Želiš li da ručamo u kuhinji?”

„Ne treba, osim ako vam se jako ne žuri.” Pogledom tamnijim od bratova preletio je pubom. „Usluga je nešto sporija nego što smo navikli. No, imamo slobodnih stolova.”

Trevor je izabrao stol s kojeg će moći promatrati radnike na poslu. U zraku je lebdio žamor, oblak dima i miris piva.

„Želiš li popiti pivo?”, upitala ga je Brenna.

„Ne do kraja radnog vremena.”

Udobnije se smjestila u stolici.

„Tako sam čula od nekih radnika. Priča se da si tiranin po tom pitanju.” Nije mu smetalo što ga je nazvala „tiraninom”. To je značilo da je sve imao pod kontrolom.

„Točno se priča.”

„Reći ću ti da bi po tom pitanju ovdje mogao imati problema. Mnogi od tvojih radnika ovdje su odrasli na Guinnessu, on im je prirodan poput majčina mlijeka.”

„I meni je drag, ali kada muškarac ili žena rade za mene, predlažem da se drže majčina mlijeka.”

„Težak si čovjek, Trevore Magee”, rekla je uz smiješak. „Reci mi, kako ti se sviđa koliba na Faerie Hillu?”

„Udobna je, ekonomična, na tihom mjestu, a iz nje se pruža pogled koji čovjeku tjera srce u grlo. To je upravo ono što sam tražio pa sam ti zahvalan što si me uputila na nju.”

„Nema na čemu. Doista, nema na čemu. Sve je to u obitelji. Mislim da Shawnu nedostaje tamošnja mala kuhinja, jer kuća koju gradimo nije ni izdaleka gotova”, dodala je otkrivajući jednu od trenutačnih bolnih točaka,

„ali odlučila sam se na tu kuhinju usredotočiti u slobodno vrijeme.“

„Želio bih je vidjeti.“

„Doista?“ Iznenadila se. „Pa, dobrodošao si u svako doba. Uputit ću te kako doći do nas. Nadam se da mi nećeš zamjeriti ako kažem kako nisam očekivala da si tako prijazan čovjek.“

„Što si očekivala?“

„Očekivala sam pravu barakudu.“

„Ni slučajno. To ovisi o vodama u kojima plivam.“ Podigao je pogled koji je postao topao kada je Aidanova žena prišla stolu. Kada je počeo ustajati, Jude mu je mahnula da sjedne.

„Ne, neću vam se pridružiti, hvala.“ Položila je ruku na svoj prilično velik trbuh. „Bok. Ja sam Jude Frances i danas ću vam biti na usluzi.“

„Ne bi li se trebala odmarati, a ne raznositi poslužavnike?“

Jude je uzdahnula dok je uzimala blok za pisanje.

„Zvučiš poput Aidana. Noge odmaram kada je to potrebno, a uostalom, ne nosim ništa teško. Sinead ne može sama sve raditi.“

„Ništa se ti ne brini, Trevore. Moja draga majka vadila je krumpire na dan kada sam se rodila, a nakon poroda ispržila ih je za ručak.“ Na Trevorov sumnjičav pogled, Brenna se zahihotala. „Pa, možda i nije bilo baš tako, ali okladila bih se da je mogla. Ja ću današnju juhu, Jude, i čašu mlijeka“, dodala je uz nestajan osmijeh upućen Trevoru.

„Meni isto“, rekao je, „plus sendvič.“

„Dobar izbor. Odmah ćete biti posluženi.“

„Snažnija je nego što izgleda“, rekla mu je Brenna kada je Jude otišla do drugoga stola. „I tvrdoglavija. Sada kada si je odredila cilj, radit će sve više, samo da pokaže kako može ono što joj se kaže da ne bi trebala. Aidan joj neće dopustiti da pretjera, vjeruj mi. Čovjek je obožava.“

„Da. Primijetio sam. Muškarci obitelji Gallagher privrženi su svojim ženama.“

„I bolje im je da budu.“ Opušteno se naslonila na naslon stolice i skinula kapu pa se slap crvenih kovrča rasuo po njezinim ramenima. „Dakle, nije ti, rekla bih, previše 'rustično' ovdje na selu, nakon što si navikao biti u New Yorku?“

Sjetio se svih gradilišta na kojima je bio, gomila blata, poplava, iscrpljujućih vrućina, šteta izazvanih vandalizmom i sabotazama.

„Nimalo. Selo je upravo onakvo kakvim sam ga zamišljao prema izvješćima koja mi je poslao Finkle.“

„Ah, da. Finkle.“ Dobro ga se sjećala. „E, to je bio čovjek koji se bolje

snalazi u gradu. Ti, dakle, nisi tako... zahtjevan."

„Sve ovisi o situaciji. Znam biti jako zahtjevan. Zbog toga sam i unio većinu tvojih zamisli u nacрте dvorane."

Bila je zadovoljna skrivenim komplimentom u njegovoj izjavi.

„Željela sam mu dodati osobnost. Koliba na Faerie Hillu osobito mi je prirasla srcu, ali nisam bila sigurna hoće li ti se svidjeti. Mislila sam da radije odsjedaš u hotelu."

„Hotelske sobe mogu biti dosadne. Osobitu draž pruža mi činjenica da je to koliba u kojoj se rodila, živjela i umrla žena koja je bila zaručena za jednog od mojih predaka."

„Dobra je žena bila, stara Maude. Mudra žena." Brenna je zadržala pogled na Trevoru dok je govorila. „Njezin je grob gore na planini, u blizini izvora svetog Declana. Ali, ona nije ta koja je još u kolibi."

„Tko jest?"

Brenna je upitno podigla obrve.

„Nije ti poznata legenda? Tvoj je djed ovdje rođen, tvoj otac isto, iako je još bio beba kada su otišli u Ameriku. Ipak, bio je u posjetu prije nekoliko godina. Zar ti nijedan od njih nije ispričao priču o Lady Gwen i princu Carricku?"

„Ne. Dakle, Lady Gwen je duh koji boravi u kući?"

„Jesi li je vidio?"

„Ne." Trevor nije bio odgojen da vjeruje u legende i mitove, ali u njemu je teklo dovoljno irske krvi da bi se zainteresirao. „Priznajem, u kući se gotovo može osjetiti prisutnost ženske osobe, nešto poput mirisa."

„U pravu si."

„Tko je bila ona? Mislim, kada već dijelim odaje s duhom, mogao bih znati nešto o njoj."

Brenna je zapazila da je pokazao iskreno zanimanje za temu, bez skrivenog ismijavanja Iraca i njihovih legendi.

„Ponovno me iznenađuješ. Pričekaj trenutak, odmah se vraćam."

Fascinirajuće, pomislio je Trevor. Imao je duha u kući.

I prije je osjetio neobično postojanje u zraku. U starim zgradama, praznim stanovima, napuštenim poljima. O tome nije mogao razgovarati na sastancima upravnih odbora ili uz hladno pivo s radnicima nakon naporna dana. No, ovo je mjesto bilo posebno. Želio je znati više. Sve što se ticalo Ardmorea i njegove okolice, ticalo se i njega. Zanimljiva priča o duhu mogla je privući ljude jednako uspješno kao i dobar pub.

Pub Gallagher's u sebi je nosio upravo onakvu atmosferu kakvu je

želio za dvoranu. Staro drvo, potamnijelo od dima i starosti, ukusno uklopljeno sa svijetlim zidovima, kamenim kaminom i niskim stolovima i klupama.

Šank je sam po sebi bio ljepotan, od starog drva kestena, koje su Gallagherovi održavali čistim i sjajnim. Ljudi koji su ovamo svraćali bili su razne dobi, od malih beba u naručjima do najstarijeg čovjeka kojeg je Trevor ikada u životu vidio, a koji je sjedio na samom kraju šanka.

Primijetio je još nekoliko ljudi za koje je odmah zaključio da su mještani, zbog načina na koji su sjedili ili pušili ili pijuckali, te tri puta više onih za koje je po fotoaparatom ispod stolova i raširenim zemljopisnim kartama znao da su turisti. Čula se mješavina narječja, ali prevladavao je onaj dražesni pjevni prizvuk koji je zamjećivao u glasovima bake i djeda sve do njihove smrti.

Pitao se nije li i njima samima nedostajalo slušati upravo to i kako da nikada nisu osjetili potrebu vratiti se u Irsku. Koje su ih to gorke uspomene držale na udaljenosti? Također se pitao zašto je imao osjećaj da je trebao prepoznati Ardmore, pogled iz kolibe i točno znati što će ugledati kada se popne na vrh brežuljka. Kao da je u svom sjećanju nosio sliku ovog mjesta, sliku koju je netko drugi snimio i pospremio za njega.

Oni nisu imali fotografije koje bi mu mogli pokazati. Njegov je otac jednom došao u posjet, kada je bio mlađi od Trevora danas, ali je njegov opis mjesta bio površan i necjelovit. Dobio je, naravno, izvješća. Među papirima koje je Finkle donio sa sobom u New York nalazile su se fotografije i detaljni opisi. No, njemu je sve to već bilo poznato i znao je prije nego što je okrenuo prvi list.

Naslijeđeno pamćenje? Nikada nije previše polagao u takva razmišljanja. Naslijediti iste kose sive oči svoga oca bila je druga stvar. Uvijek su mu govorili da ima djedove ruke i smisao za vođenje poslova. Ali kako se sjećanje prenijelo krvlju?

Dok je promatrao prostoriju, zabavljao se tom mišlju. Nije mu palo na pamet da je više izgledao poput mještana dok je sjedio u radnoj odjeći, tamnoplave kose razbarušene od jutarnjeg posla. Imao je usko, mršavo lice, primjerenije ratnicima ili mudracima nego poslovnom čovjeku. Žena koju je zamalo oženio rekla je da izgleda kao da ga je isklesao i oblikovao ludi genij. Na bradi je imao jedva vidljiv ožiljak, koji je zadobio u tornadu u Houstonu, a zbog kojeg se doimao čvršće i opasnije. Imao je lice koje je rijetko kada išta odavalo. Osim ako to nije išlo u korist Trevoru Mageeju.

Ovoga je trenutka njegov pogled bio trezven i udaljen, ali se

promijenio u lagodni prijateljski kada se Brenna vratila za stol s Jude. Brenna je, primijetio je, nosila pladanj.

„Zamolila sam Jude da odvoji nekoliko trenutaka i ispriča ti priču o Lady Gwen“, rekla je odlažući hranu na stol. „Ona je seanachais.“

Kada je Trevor upitno podigao obrvu, Jude je odmahнула glavom.

„Na keltskom to znači pripovjedač. Ali zapravo, ja nisam to, ja sam samo...“

„A čija će knjiga biti objavljena i tko upravo piše drugu? Judina knjiga izaći će iz tiska krajem ljeta“, nastavila je Brenna. „Bit će dražestan poklon pa imaj to na umu kada budeš išao kupovati suvenire.“

„Brenna“, zakolutala je očima Jude.

„Potražit ću je kada izađe. Neki Shawnovi tekstovi su priče. To je stara i cijenjena tradicija.“

„Ali, to će mu se svidjeti.“ Brenna je pokupila poslužavnik, blistajući od zadovoljstva, „Ja ću se zabaviti posluživanjem, a i sa Sinead. Ti samo kreni s pričom. Ja sam je već čula.“

„Ona ima energije dovoljno za dvadeset ljudi.“ Pomalo umorna, Jude je uzela svoju šalicu čaja.

„Drago mi je da sam je pronašao za svoj projekt. Ili je ona pronašla mene, ne sjećam se više.“

„Rekla bih da ste pronašli jedno drugoga.“

„Je li beba nemirna? Primjećuje ti se u očima“, objasnio je Trevor. „Moja je sestra upravo rodila treće dijete.“

„Treće?“ Jude je uzdahnula. „U određenim se trenucima pitam kako ću izaći na kraj s ovim jednim. Baš je živahno. Ali, jednostavno će morati pričekati još nekoliko mjeseci.“ Rukom je radila umirujuće krugove po trbuhu. „Ti možda ne znaš, do prije godinu dana živjela sam u Chicagu.“

Naravno da je znao. Dobio je opširna izvješća.

„Moj je plan bio boraviti ovdje šest mjeseci, živjeti u kući u kojoj je moja majka živjela nakon smrti njezinih roditelja. Ona ju je naslijedila od svoje rođakinje Maude, koja je umrla prije nego sam ja došla ovamo.“

„Žena za koju je bio zaručen moj prastric.“

„Da. Taj dan kada sam stigla, kišilo je. Mislila sam da sam se izgubila. I to ne samo u prostornome smislu. Sve me je plašilo.“

„Došla si sama u nepoznatu zemlju?“ Trevor je nagnuo glavu. „To ne bi učinila žena koja se lako uplaši.“

„To zvuči kao nešto što bi rekao Aidan.“ Zbog toga se osjećala dobro. „No, zaustavila sam se na ulici, zapravo na prilazu toj maloj kolibi sa

slamnatim krovom. Na prozoru sobe na katu ugledala sam ženu. Imala je lijepo, tužno lice i svijetloplavu dugu kosu. Pogledala me i naši su se pogledi susreli. Tada se dovezla Brenna. Ispalo je da sam nabasala na svoju kuću, a žena koju sam vidjela na prozoru bila je Lady Gwen."

„Duh?"

„Da. Zvuči nevjerojatno, zar ne? Mogu ti točno opisati kako je izgledala. Nacrtala sam je. A tada još nisam poznavala legendu o njoj, ništa više nego ti sada."

„Želio bih je čuti."

„Ispričat ću ti je." Jude je sačekala dok se Brenna vratila, sjela i prionula na ručak.

Pričala je jednostavno i s lakoćom. Slušatelja je lakim, prirodnim ritmom uvodila u priču. Pričala je o djevojci imena Gwen.

* * *

Bila je to lijepa djevojka skromna podrijetla, čija je majka umrla donoseći je na svijet pa je ona cio život posvetila brinući se za svoga ostarjela oca. Radila je sve što se od nje očekivalo i nikada je nitko nije čuo da se buni. Samo bi je ponekad vidjeli kako šeće liticama i čeznutljivo gleda prema otvorenom moru.

Dane je provodila čisteći kolibu, brinući se za oca i šećući liticama.

Jednoga dana, dok je nosila cvijeće na majčin grob, sreća je čovjeka pokraj izvora svetog Declana, ili je bar vjerovala da je to bio čovjek. Bio je visok i uspravna držanja, tamne valovite kose koja mu se spuštala do ramena i predivnih tamnih očiju boje plavih zvončića koje je nosila u ruci. Dozvao ju je imenom i srce joj je zaplesalo od radosti, a u glavi je čula predivnu glazbu. Zaljubili su se nad grobom njezine majke dok je povjetarac šumio visokom travom poput šapata vila.

Dakle, prepoznali su se kao srodne duše, ali nije sve bilo tako jednostavno. Nije se radilo samo o djevojci i čovjeku koji su se trebali uhvatiti za ruke i zajedno provesti svoje živote, jer je Carrick bio princ vilenjaka koji je živio u palači smještenoj u brdu ispod njezine kuće. Bojala se vradžbine i sumnjala u svoje i njegovo srce. Što ga je više voljela, to je više sumnjala jer je odgojena da se čuva vilenjaka i splavi na kojima su se okupljali. I tako je jedne noći Carrick izmamio Gwen iz kuće i na svom velikom bijelom krilatom konju proveo je preko zemlje i mora i pokazao joj sva čuda koja će joj pokloniti ako bude njegova. Njegovo je srce pripadalo njoj i sve bi joj dao.

Njezin se otac te noći probudio od boli u kostima i ugledavši svoju

lijepu kćer kako jaše krilatog konja s vilenjakom, pomisli da je začarana. Sav preplašen pokušavao je smisliti način kako da je spasi. Stoga joj je zabranio da se ikada više vidi s Carrickom i kako bi bio siguran, obećao ju je mladiću koji je za život zarađivao na vodi. I tako je Lady Gwen, koja je nadasve poštivala svog oca, zaboravila sve što joj je srce govorilo, prestala sa šetnjama i počela s pripremama za vjenčanje koje joj je dogovoreno.

Kada je čuo za to, Carrick je pobjesnio i na selo poslao munje i gromove, vjetar koji je preplašio seljake, farmere i ribare. Jedino je Lady Gwen tiho sjedila u svojoj kući šivajući.

U cik zore, Carrick je zajahao svog krilatog konja i poletio ravno prema suncu. Skupio je sunčevu vatru, pretvorio je u sjajne dragulje i stavio ih u srebrnu vreću. Zatim je te čarobne dragulje odnio svojoj dragoj. Kada je izašla pred njega, istresao je vreću punu dragulja pred njezine noge i rekao joj:

„Donio sam ti ove dragulje iz samog sunca. Uzmi ih, uzmi mene i dat ću ti sve što imam.“

Ali ona ga je odbila riječima da je obećana drugome. Nju je vezao osjećaj obveze, a njega ponos, kad su se rastali ostavivši dragulje u travi među cvijećem. Onoga dana kad se udala za ribara, otac joj je preminuo. Činilo se kako se zadnjim snagama borio ostati na životu dovoljno dugo da se uvjeri kako će Gwen biti dobro i zbrinuta. I tako se njezin suprug uselio u kućicu i ostavljao je svako jutro prije zore kako bi bacio mreže. Život im se sastojao od zadovoljstva i rada. Carrick je nikako nije mogao zaboraviti. Ona je bila u njegovu srcu. Dok je Gwen živjela svoj život kako su to drugi očekivali od nje, Carrick je izgubio volju za životom, glazbom i smijehom. Jedne je noći tako očajan uzjahao svog čarobnog konja i poletio prema mjesecu gdje je skupio mjesečevu svjetlost i pretvorio je u bisere u svojoj srebrnoj vreći. Još jednom odvažio se otići do njezine kuće i ona je izašla iz muževa kreveta, iako je nosila njegovo dijete.

„Ovo su mjesečeve suze“, rekao joj je. „Uzmi ih, uzmi mene i dat ću ti sve što imam.“

I još jednom ga je, sa suzama u očima, odbila. Jer sada je pripadala drugome, nosila je njegovo dijete i nije bila spremna prekršiti svoj zavjet. I još jednom su se rastali, zbog obveze i ponosa, a biseri koju su ostali ležati na travi pretvorili su se u cvijeće.

I tako su prolazile godine, Carrick je tugovao za Lady Gwen, a ona je radila ono što se od nje očekivalo. Rodila je djecu i u njima pronašla svoju sreću. Njegovala je cvijeće i prisjećala se ljubavi. Iako joj je muž bio

predivan čovjek, nikada nije dodirnuo njezino srce. Tako je ostarjela u licu i tijelu, ali joj je srce ostalo mlado i puno želja mlade djevojke.

Kako vrijeme vilenjacima prolazi drukčije, Carrick je jednoga dana uzjahao svoga krilatog konja i uputio se u dubine mora kako bi mu pronašao srce. Ondje je pokupio njegove otkucaje i pretvorio ih u safire u svojoj srebrnoj vreći. Safire je odnio svojoj Lady Gwen, čija su djeca već imala djecu i čija je kosa bila potpuno bijela. Ali princ je pred sobom još uvijek vidio lijepu djevojku koju je toliko volio. Po treći put je istresao vreću pod njene noge i rekao joj:

„Ovo je iz srca mora. Oni predstavljaju moju postojanost. Uzmi ih, uzmi mene i dat ću ti sve što imam i više od toga.”

Sada je bila mudrija i starija pa je uvidjela da je pogriješila odbivši ljubav zbog obveze. Pogriješila je što nikada nije poslušala svoje srce. On joj je nudio sve dragulje i bisere svijeta, ali joj nije ponudio jednu stvar kojom bi je pridobio. Bila je to ljubav, ne strast, ne čežnja i ne postojanost, njoj su trebale riječi ljubavi. Ali sada je već bila stara i pognuta i znala je da je prekasno, što njezin princ nije mogao shvatiti jer je bio besmrtnan. Obrisala je gorke suze sa svoga starog lica i rekla da je njezin život gotov. Kazala mu je da je trebao donijeti ljubav, a ne dragulje, trebao je govoriti o ljubavi, a ne o strasti, čežnji ili postojanosti, jer bi onda njezino srce možda prevagnulo osjećaj obveze i dužnosti. Ali on je bio previše ponosan, rekla mu je, a ona previše slijepa da uvidi što joj srce želi.

Njezine su ga riječi razljutile, jer joj je on svaki put donosio ljubav onako kako je to najbolje znao. Ovaj put, prije nego što su se rastali, on ju je prokleo. Lutat će i čekati, kao što je on to činio, godinu za godinom, usamljena i tužna, sve dok se dva srca ne sretnu i ona ne prihvati darove koje joj je nudio. Trebali su se susresti tri puta, isto toliko puta trebala je prihvatiti darove i onda će kletva nestati. Zajahao je konja i nestao u noći, dragulji pod njenim nogama još jednom su se pretvorili u cvijeće. Iste je večeri umrla i na njezinu grobu je godinu za godinom cvalo cvijeće, ali je duh Lady Gwen, onako lijep kao kada je bila mlada, čekao i plakao za izgubljenom ljubavi.

* * *

Tristo godina, pomislio je Trevor dok je ulazio u kuću u kojoj je živjela i umrla Gwen. Puno vremena za čekanje. Bez prekida je saslušao Jude dok je pričala svojim ugodnim tihim glasom. Čak i kada je došla do dijelova priče koje je znao. Nekako je znao.

Sanjao ih je.

Nije joj rekao da bi i on sam, također, mogao opisati Gwen. Njezine zelene oči boje mora i nježnu konturu njezina lica. I nju je, također, sanjao. Nije li zbog te sličnosti s likom iz snova zamalo oženio Sylviju. Nježnu, jednostavnu ženu. Njih dvoje trebali su ostati zajedno, pomislio je dok se penjao u kupaonicu. Još uvijek ga je smetalo što nisu. Na kraju, to jednostavno nije bilo ono pravo.

Ona je bila prva koja je to shvatila i nježno ga je pustila da ode prije nego je bio spreman priznati da je želio otići. Možda ga je to i najviše zabrinjavalo. Nije imao hrabrosti privesti priču kraju. Iako mu je ona oprostila, on još nije oprostio sam sebi.

Osjetio je miris u zraku istoga trenutka kada je ušao u sobu. Nježan, ženstven, poput svježih latica ruže na rosom prekrivenoj travi.

„Duh koji koristi parfem“, mrmljao je, čudno zabavljen. „Pa, ako si stidljiva, okreni leđa.“ Rekavši to, skinuo se i ušao u kupaonicu.

Ostatak je večeri proveo sam, dovršavajući zaostalu papirologiju, primajući poštu na uređaju koji je ponio sa sobom i odašiljući odgovore. Otvorio je pivo i izašao, promatrajući zalazak sunca i uživajući u opipljivoj tišini dok su se pojavljivale prve zvijezde.

Tim Riley, tko god dovraga on bio, imao je pravo. Još uvijek ništa od kiše. Temelji koje je gradio bit će podignuti.

Kada se okrenuo ući, krajičkom oka zamijetio je gibanje iznad glave, srebrnastobijelu mrlju na tamnom nebu. Ali kada je malo bolje pogledao uvis, ugledao je samo zvijezde i mjesečev luk.

Zvijezda padalica, zaključio je. Duh je bio jedno, ali krilati konj i princ vilenjak, to je bilo nešto sasvim drukčije. Dok je u tišini zatvarao vrata kolibe, učinilo mu se da čuje veselu melodiju gusli i flauta.

Drugo poglavlje

Darcy Gallagher sanjala je Pariz. Sanjala je o šetnji lijevom obalom savršenog proljetnog poslijepodneva s mirisom cvijeća u zraku i vedrim plavim nebom. I što je najbolje od svega, sanjala je težinu vrećica u rukama. U svojim je snovima posjedovala Pariz, ne samo nakratko, za vrijeme sedmodnevnog odmora, nego koliko god je željela. Mogla bi zastati sat ili dva u uličnom restoranu, pijuckati dobro vino i promatrati kako svijet prolazi. Dugonoge žene u atmjenim haljinama i tamnooki muškarci koji ih promatraju. Stara žena na crvenom biciklu s francuskim kruhom koji viri iz košare i djeca u školskim odorama.

I oni su pripadali njoj, kao i divlji bučan promet i štand na uglu punom cvijeća. Nije se morala popeti na vrh Eiffelova tornja da bi imala Pariz pod nogama. Dok je kušala vino i savršeno osušen sir, slušala je zvukove grada. Posvuda oko nje čula se glazba, u glasanju golubova i snažnome zvuku koji su stvarala njihova krila kada bi poletjeli. Kada je zadovoljno uzdahnula, nebom se prolomila grmljavina. Sa zapada su nadolazili tamni i gusti oblaci. Vedar sunčan dan pretvorio se u lažni sumrak koji predstoji oluji.

Probudila se uplašena, srce joj je još uvijek snažno tuklo, a u ušima joj odzvanjao vlastiti uzdah. Nalazila se u svojim sobama iznad puba, a ne usred lude oluje u Parizu. Poznati su joj zidovi i tiho svjetlo pružali sigurnost i utjehu. Kada se uspravila u krevetu ugledala je odjeću i darove koje si je nabavila u Parizu. To ju je umirilo. Vratila se u stvarnost, pomislila je, ali barem je dovukla kući nekoliko trofeja. Bio je to divan tjedan, savršen rođendanski dar koji si je mogla priuštiti. Pravi je užitak tako potrošiti velik dio svoje ušteđevine. Ali, čemu štedjeti ako si žena ne može priuštiti veličanstvenu proslavu prve četvrtine stoljeća svoga života.

Ponovno će zaraditi taj novac. Sada, nakon što je prvi put osjetila kako je to putovati, namjeravala je nastaviti. Sljedeće godine, Rim ili Firenca. Možda New York. Kamo god bude išla, sigurno će biti prekrasno. Već danas će započeti štedjeti za putovanja.

Očajnički je željela otići. Vidjeti nešto, bilo što, samo da je drukčije od ovoga što je gledala svaki dan svoga života. Osjećaj nemira bio joj je poznat, čak je cijenila tu svoju osobinu. Bio je zatočen u njoj, poput pantere koja hoda i reži, spremna napasti ljude koje najviše voli.

Najbolja stvar koju je mogla učiniti za sebe i, zasigurno, za svoje

najbliže bilo je otputovati na odmor. Nemir je bio još uvijek prisutan, uvijek će biti dio nje. Ali barem je prestalo hodanje i režanje. Zapravo joj je bilo drago što je kod kuće i radovala se susretu sa svojom obitelji, prijateljima i svima koji su joj bili dragi. Radovala se što će im pričati o svemu što je vidjela i radila tih sedam veličanstvenih dana.

Ali, sada bi trebala ustati i pospremiti stvari. Sinoć je stigla prekasno i uspjela je samo otvoriti torbe i diviti se svojim novim stvarima. Željela ih je lijepo pospremiti i složiti, jer nije mogla dugo živjeti u neredu. Nedostajala joj je obitelj. Čak i u uzbudljivom doživljaju i boravku u Parizu, nedostajala joj je njihova prisutnost. Upitala se nije li sramotno što nije očekivala da će se tako osjećati.

Nije mogla reći da joj je nedostajao posao, raznošenje poslužavnik i posluživanje piva. Bilo je divno, za promjenu, biti poslužen. Zanimalo ju je kako su se u pubu snašli bez nje. Pa čak i ako je to značilo provesti ostatak dana na nogama.

Protegnula se, podigla ruke i spustila glavu, koncentrirajući se na užitak koji joj je ta kretnja donijela. Darcy je znala uživati u svojem tijelu, ništa manje nego što je znala uživati u uzaludnom trošenju novca.

Sve dok nije ustala iz kreveta nije shvatila da buka vani nije bila grmljavina. Gradnja, prisjetila se. Zar neće biti dražesno slušati tu buku svakoga jutra? Nabacila je ogrtač i prišla prozoru vidjeti kako gradnja napreduje. O građevini nije znala ništa, ali ono što je ugledala kroz prozor sličilo je na užasan nered koji je prouzročila skupina delinkvenata.

Grupa radnika u gruboj odjeći i prljavim čizmama stvarala je još veći nered. Među njima je ugledala Brennu, s kapom na glavi i u čizmama prljavim skoro do koljena. Pogled na staru prijateljicu, sada sestru, kod Darcy je izazvao ugodan osjećaj zadovoljstva.

Osjećala je stid što je djelomičan razlog zbog kojeg je žarko željela otići bilo Brennino i Shawново vjenčanje, kao i činjenica da su njezin stariji brat Aidan i njegova žena Jude očekivali dijete krajem ljeta. Ah, bila je sretna zbog svih njih i zbog onoga što su pronašli zajedno. Ali, što su oni bili zadovoljniji i smireniji, ona je bila uznemirenija. Htjela je djetinjasto stisnuti šake i zahtijevati, koji je moj dio, kada ću ja dobiti svoj dio? Bilo je to sebično, pomislila je, i grešno, ali nije si mogla pomoći.

Sada je ponovno ovdje i nadala se da će biti bolje.

Darcy je promatrala svoju prijateljicu kako pomaže jednom od radnika s blokovima. *U svom je elementu*, pomislila je, *zadovoljna poput šteneta kada dobije kost*. Krenula je otvoriti prozor i glasno je pozdraviti,

iako je bila svjesna šio bi time učinila radnicima. Zabavljala ju je pomisao da bi mogla izazvati nemir, pa se nagnula kroz prozor. Prvo što je ugledala bio je čovjek koji ju je promatrao.

Bio je visok, zapazila je. Oduvijek je voljela visoke muškarce. Nije nosio šešir, a njegova kosa boje meda lepršala je na povjetarcu. Na sebi je imao radnu odjeću koja mu je, po njezinu mišljenju, pristajala bolje nego većini. Vjerojatno zbog njegove građe tijela, ali i samopouzdanja, ocijenila je. Ili oholosti, razmišljala je dok ju je on mirno promatrao.

Oholost joj nije smetala, dobro je poznavala tu osobinu. *Dakle, ti bi me mogao zaokupiti na zanimljiv način*, pomislila je. Privlačno lice, hrabar pogled. *Još ako znaš sastaviti pristojnu rečenicu, mogao bi biti vrijedan moga vremena. Naravno, ako nisi oženjen.*

Oženjen ili ne, odlučila je, nema ništa loše u flertu, s obzirom da nije namjeravala imati ništa više s čovjekom koji vjerojatno preživljava od plaće do plaće. Nasmiješila mu se. Lagano, toplo, namjerno. Onda je prinijela prst usnama i poslala mu poljubac. Prije nego što je nestala, licem mu je proletio osmijeh. Po njezinu mišljenju, uvijek je bilo bolje ostaviti muškarca ne samo željnog nego i zainteresiranog.

Kakva žena, pomislio je Trevor. Još je osjećao posljedice. Ako je to bila Darcy Gallagher, a pretpostavio je da jest, postalo mu je jasno zašto bi se mirni Finkle uznemirio na spomen njezina imena. Bila je prekrasna, a on je namjeravao pogledati je izbliza. Ostavila je dojam uspavane ljepotice, tamne razbarušene kose, bijele puti i nježnih oblina. *Nije stidljiva*, pomislio je. Otvoreno je primila njegov izravan pogled i uzvratila mu istom mjerom. Poljubac koji mu je poslala postigao je pravi pogodak.

Bio je uvjeren da će mu Darcy Gallagher uljepšati slobodno vrijeme ovdje u Ardmoreu. Usput pokupivši nekoliko betonskih blokova, prebacio ih je do Brenne.

„Odgovara li ti omjer?“ pitao je pokazujući glavom prema svježem malteru.

„Da. Relativno ga brzo trošimo, ali mislim da će biti dovoljno.“

„Ako primijetiš da ponestaje, naruči ono što smatraš da nam treba. Mislim da ti se prijateljica vratila s odmora.“

„Hmm.“ Odsutno je očistila malter sa svoje zidarske žlice i pogledala ga. „Darcy?“ Zadovoljno je pogledala u prozor.

„Mnogo crne kose, zločest smiješak. Prekrasna.“

„Da, to bi bila Darcy.“

„Ja ... primijetio sam je na prozoru. Ako je želiš otići pozdraviti

slobodno to učini."

„Pa, htjela bih." Ali nastavila je skupljati malter. „Samo što bi ona zaključala vrata čim bi me vidjela. Darcy jako drži do urednosti svog životnog prostora. Ne bi osobito bila sretna kada bih joj unijela prašinu. Vidjet ću je u podne." Kretnjom iskusna radnika, rasporedila je malter i donijela sljedeći betonski blok. „Mogu ti reći, Trevore, tvojim će radnicima biti slomljena srca. Rijetko koji muškarac može ostati miran nakon susreta s Darcy."

„Dok god radimo u roku, ne tiču me se srca mojih radnika."

„Ah, ja ću se pobrinuti da sve bude u roku, a Darcy će im biti tema sretnih, ali neostvarenih snova. Kada već govorimo o rokovima, mislim da će krajem ovoga tjedna biti završen odvod ovog dijela. Cijevi nam nisu stigle jutros, kao što je bilo dogovoreno. Želiš li da to tata ili ja provjerimo kada završimo ovdje?"

„Ne, ja ću to sada riješiti."

„Trebao bi im dobro natrljati nos. Možeš se poslužiti telefonom u kuhinji puba. Jutros sam ostavila otključan stražnji ulaz. Broj je u mom adresaru."

„Nije potrebno. Imam ga. Cijevi ćeš dobiti još danas."

„U to uopće ne sumnjam", promrmljala je Brenna dok je Trevor odlazio prema kuhinjskim vratima.

Kuhinja je blistala od čistoće. To je bila jedna od stvari koje je primjećivao, ali i zahtijevao u svojoj radnoj okolini. Pretpostavljao je da Gallagherovi ne žele da on ima bilo kakve veze s pubom, ali s njegova stajališta, njihov se posao sada i te kako ticao njega.

Izvadio je adresar iz džepa. U New Yorku bi njegova tajnica pronašla broj i nazvala odgovornu osobu. Samo ako je bilo potrebno, problem bi morao rješavati on sam. Iako bi mu to uštedjelo vremena i poštedjelo ga frustracije, morao je priznati da je uživao razgovarati telefonom s raznim pomoćnicima, sve do glavnog šefa kojeg bi dobro izribao.

Trebalo mu je pet minuta da dođe do rukovodstva, a usput je i primijetio posudu s kolačićima. Za ovih nekoliko dana druženja s Gallagherovima zapamtio je da su kolačići uvijek domaći. A bili su fenomenalni. Poslužio se kolačem od meda i zobene kaše veličine njegove šake i istodobno šefu nabave rekao što ga ide ne povisujući glas. Zapisao je njegovo ime na papirić ako bude trebalo tražiti odštetu i dobio osobnu potvrdu da će cijevi biti isporučene na gradilište do podneva. Zadovoljan odgovorom završio je razgovor razmišljajući o drugom kolačiću, kada je

začuo korake na stubama. Odabravši kolačić s maslacem od kikirikiju, Tevor se ležerno naslonio na kuhinjski element, spreman ugledati Darcy Gaallagher.

Poput Shawnovih kolačića, i ona je bila fantastična.

Zastala je u podnožju stuba i podigla jednu lijepo oblikovanu obrvu. Popili brata, i ona je imala plave oči blistave boje na besprijeckorno bijelom tenu kosa joj se rasula preko ramena. Bila je elegantno odjevena i više se uklapala u Madison Avenue nego u Ardmore.

„Dobro jutro. Imate malu stanku?“

„Telefonski razgovor.“ Dok ju je promatrao, zagrizao je kolač. Njezin glas, uzbudljivo hrapav s irskim prizvukom, bio je jednako seksi kao i sve drugo na njoj.

„Došla sam skuhati čaj, ne volim započeti dan bez dobrog čaja. Postanem neraspoložena.“ Odmjerila ga je dok je prilazila štednjaku. „Hoćete li mi se pridružiti i popiti čaj s tim kolačićem? Ili se morate odmah vratiti na posao?“

„Mogu odvojiti koju minutu.“

„Sretni ste što nemate stroga poslodavca. Čula sam da Magee svoje ljude drži na uzici.“

„Dobro ste čuli.“

Ovaj je čovjek bolje izgledao izbliza, razmišljala je pripremajući vodu za čaj. Svidale su joj se pravilne crte njegova lica i mali ožiljak na bradi. Izgledao je opasno, a njoj je bilo dosta sigurnih muškaraca. Nije imao vjenčani prsten, zapazila je, iako to nije moralo ništa značiti.

„Došli ste čak iz Amerike raditi na njegovoj dvorani?“

„Tako je.“

„Daleko ste od kuće. Nadam se da će vam se uskoro pridružiti obitelj.“

„Nisam oženjen.“ Prepolovio je keks i ponudio joj komadić.

Primila ga je, radoznalo.

„Tako možete putovati zbog posla, zar ne? Čime se vi zapravo bavite?“

„Čime god treba.“

Da, da, pomislila je grickajući kolač. Opasan.

„Rekla bih da je korisno imati vas pri ruci.“

„Namjeravam tu biti, još neko vrijeme.“ Pričekao je dok je nalijevala vruću vodu u šalicu. „Želite li izaći sa mnom na večeru?“

Zagledala se u njega i neznatno se nasmiješila.

„Naravno da volim povremeno izaći na večeru uz zanimljivo društvo. No, upravo sam se vratila s odmora i mislim da neću skoro dobiti slobodnu

večer. Moj brat Aidan nerado mijenja raspored."

„A doručak?"

„To bi mi se moglo svidjeti. Mogli biste me pitati ponovo za dan ili dva, nakon što se raspakiram."

„Možda i hoću."

Bila je malo iznenađena i razočarana što nije bio uporniji u nagovaranju. Navikla se da je muškarci mole.

„Iz kojeg dijela Amerike dolazite?" pitala je dok je tražila šalicu za njega.

„New York."

„New York?" okrenula se sjajnih očiju. „O, je li prekrasan?"

„Većina stvari u njemu jest."

„To je zasigurno najuzbudljiviji grad na svijetu." Zaustavila se držeći objema rukama šalicu. „Možda ne i najljepši. Pariz mi je bio prekrasan, ženstven, podatan, erotičan. New York doživljam kao muškarca, zahtjevna, nemarna i puna energije, da moraš trčati kako bi ga stigao." Zabavljena svojim mislima, odložila je njegovu šalicu. „Vi ga sigurno ne doživljavate na taj način, s obzirom da ste u njemu cio život."

„Sumnjam da vi Ardmore ili njegovu okolicu držite čarobnom." Ponovno je upitno podigla obrvu na njegove riječi. „Mali, gotovo savršen kutak svijeta gdje možete posegnuti u prošlost kad želite. Energija koju ovo mjesto odašilje rezultat je strpljivosti i mira pa ne treba trčati da bi se održao korak."

„Zanimljivo je, zar ne, kako različito ljudi doživljavaju svakodnevicu drugih?" Dodala mu je čaj. „Rekla bih da netko tko s takvom lakoćom vodi pametne razgovore uz čaj i kolačiće, možda uzalud troši svoje vrijeme prenoseći cigle."

„Imat ću to na umu. Hvala za čaj." Prolazeći kraj nje zaključio je da miriše jednako dobro kao što izgleda. „Vratit ću šalicu."

„I bolje. Shawn pamti pribor u svojoj kuhinji do zadnje šalice."

„Navrati ponovno koji put do prozora", rekao je otvarajući vrata. „Svidjelo mi se što sam vidio."

Nasmijala se u sebi kada je otišao.

„Da, i meni također, gospodine New York."

Razmišljajući što će mu odgovoriti kad je sljedeći put pozove van, uzela je čaj i krenula gore. Stražnji ulaz u kuhinju naglo se otvorio.

„Vratila si se."

Brenna je uskočila unutra razbacujući oko sebe komadiće suhog

cementa.

„Makni se od mene." Darcy je podigla ruke kao da se želi zaštititi. „Isuse Kriste, Brenna, na tebi ima prljavštine kao na ciglama."

„Misliš na kamenim blokovima. Ni približno. Ne brini se, neću te zagrliti."

„U to možeš biti sigurna."

„Nedostajala si mi."

Iako ju je to dirnulo, Darcy je napravila lice kao da se duri.

„Bila si sigurno previše zauzeta vjenčanjem da bih ti nedostajala."

„Imala sam vremenu i za jedno i za drugo. Imaš li možda čaja i za mene? Dobila sam deset minuta slobodno."

„U redu, ali molim te, uzmi neke stare novine i stavi ih na stolicu prije nego što sjedneš. I ti si meni nedostajala", priznala je Darcy i uzela još jednu šalicu.

„Znala sam. Iako još uvijek smatram da je bilo vrlo odvažno od tebe šio si sama otišla u Pariz. Je li ti bilo lijepo?" upitala je Brenna dok je poslušno prostirala novine. „Je li bilo kako si očekivala?"

„Da. Sve, zvukovi, mirisi, građevine, prodavaonice, restorani. Mogla bih provesti mjesec dana samo razgledavajući. Još kad bi znali skuhati pravi čaj." Otpila je gutljaj sa zadovoljstvom. „No, dobro sam se snašla i s vinom. Svi se tamo odijevaju vrlo elegantno, čak i kada se osobito ne trude. Kupila sam prekrasne krpice. Trgovci se prema svima odnose svisoka, kao da oni mušterijama čine uslugu uzimajući njihov novac."

„Drago mi je da si imala lijep odmor. Izgledaš odmorno."

„Odmorno? Jedva da sam spavala cijeli tjedan. Ja sam... napunila baterije", rekla je. „Naravno, namjeravala sam ležati cijelo jutro do svoje smjene, ali ta buka vani mogla bi probuditi i mrtvaca."

„Na to ćeš se morati naviknuti. Naš posao fino napreduje."

„Ne čini mi se tako kad pogledam s prozora. Meni to sličići na hrpu nereda s rupama."

„Temelji i cijevi bit će dovršeni krajem tjedna. Radnici su dobri, oni iz New Yorka su uigrani, a ove lokalne odabrali smo tata i ja. Magee ne trpi zabušante. On zna kako se podiže zgrada, prema tome, moramo dati sve od sebe."

„I sve mi to govori da uživaš."

„Izuzetno. A sada se moram vratiti."

„Pričekaj. Donijela sam ti dar."

„Nadala sam se."

„Gore je. Donijet ću ti ga. Nemoj ići prašna u moje sobe.“

„I tome sam se nadala, također“, dodala je Brenna dok je Darcy otrčala uz stube.

„Nije u kutiji“, viknula je Darcy odozgo. „Lakše mi je bilo spakirati sve u vrećice. Jude mi je mudro savjetovala da ponesem još jedan kovčeg. No, tvoj dar ne zauzima puno prostora.“ Vratila se noseći malu ukrasnu vrećicu i skupila oči primijetivši Brennine prljave ruke. „Ja ću ti izvaditi.“ Izvadila je mali zamotuljak, pažljivo ga odmotala i podigla.

Brenna je širom otvorila usta.

„Shawn će biti oduševljen“, zaključila je Darcy.

Bila je to mala, skoro prozirna spavaćica s uskim naramenicama svjetlucavo zelene boje.

„Samo potpuni tupavac ne bi bio“, složila se Brenna kada je uspjela ispustiti glas. „Pokušavam se zamisliti u tome.“ Zločesto se nasmijala. „Prekrasna je, Darcy.“

„Može ostati kod mene dok se ne središ i dok ne kreneš kući.“

„Hvala.“ Brenna je poljubila Darcy u obraz, pažljivo, da je ne zaprlja. „Neću reći da ću misliti na tebe kada je budem nosila, a mislim da ti to i ne želiš.“

„U pravu si.“

„Pazi da je Shawn ne vidi“, dodala je Brenna izlazeći van. „Namjeravam ga iznenaditi.“

Bilo je suviše lagano vratiti se u svakodnevicu. Osim što se Shawn ne želi svađati s njom, jer mu je iz Pariza donijela otmjenu francusku knjigu recepata, sve ostalo sjelo je na svoje mjesto. Kao da nikada i nije otišla. Nije bila sigurna ljuti li je to ili raduje.

Smjena za ručak dovoljno ju je zaokupila. Osim stalnih mušterija, dolazili su i čopori turista jer je sezona počela, a osim njih tu su bili i radnici s gradilišta. Bilo je tek pola jedan, pomislila je Darcy, a svi su stolovi zauzeti. Bila je zahvalna što je Aidan zaposlio Sinead. Ali, Majko Božja, kako je djevojka bila spora!

„Gospođice! Mi još nismo naručili.“

Darcy je zamijetila ton. Po njezinoj procjeni, pripadao je Britancu, dobro školovanom, izivciranom. Namjestila je svoj najbolji osmijeh i prišla. Za taj je stol bila zadužena Sinead, ali je djevojka nekamo nestala.

„Ispričavam se. Što biste željeli naručiti?“

„Oboje bismo naručili današnji specijalitet i po čašu Smithwick'sa.“

„Odmah ću vam donijeti piće.“ Uputila se prema šanku, primajući još

tri narudžbe.

Graciozna i pod pritiskom, zapazio je Trevor. On se pridružio svojim radnicima za stolom u dnu prostorije. *Savršeno mjesto za promatranje*, pomislio je. Za promatranje izuzetno privlačne gospođice Gallagher na poslu. Na licu joj se zamjećivao trag borbe kada je izlazila iz kuhinje, a zadržao se u očima, bez obzira na to koliko vedro čavrljala s gostima. Posluživala je hranu i piće, prenoseći dobru volju na goste. Ali Trevor je primijetio da te bistre plave oči pretražuju. A kada su se zaustavile na Sinead, koja se polako došetala iz smjera toaleta, ljutito su bljesnule.

O, srce, pomislio je Trevor, *ti si gotova. Pojest će te za doručak*. Upravo bi tako, pomislio je, i on razgovarao s lijenim zaposlenikom.

Dobila je najvišu ocjenu za suzdržavanje, kada je samo oštrim pogledom pokazala mladoj konobarici da se vrati na posao. Vrijeme ručka nije bilo za ozbiljne razgovore, Znao je da će Sinead dobiti po nosu nakon smjene.

Sretan dan, pomislio je, jer se Darcy približavala njegovu stolu.

„Čime mogu poslužili ove zgodne muškarce?“ Izvadila je blok i usmjerila pogled prema Trevoru. „Izgledate gladno.“

„Ne možete pogriješiti sa specijalitetom dana kod Gallagherovih“, rekao je Trevor.

„U pravu ste. Hoćete li popiti pivo?“

„Čaj. S ledom.“

Zakolotala je očima.

„Eto kako Amerikanci pokvare savršeno dobru šalicu čaja. No, udovoljit ćemo vam. A za vas, gospodo?“

„Meni se baš jede pržena riba i krumpir.“

Darcy se nasmiješila muškarcu ugodna lica.

„Mom će bratu biti drago to čuti. Ako smijem pitati, odakle dolazite? Imate zanimljiv naglasak.“

„Georgija, gospođice. Zovem se Danny Brime i dolazim iz Macona u Georgiji. Ja nisam čuo ljepši govor od vašega. I ja bih rado, poput našeg šefa, hladan čaj.“

„A baš sam pomislila da u sebi imate nešto irskog. Za vas, gospodine?“

„Ja ću mesnu pitu, pečene krumpire i...“ Krupan čovjek tamne brade dobacio je tužan pogled Trevoru. „Donesite nam svima čaj.“

„Odmah se vraćam s vašim pićima.“

„E, to je“, rekao je Danny uzdahnuvši dok je Darcy odlazila, „najljepše

stvorenje koje sam ikada u životu vidio. Čovjek se osjeća sretnim što je muškarac, zar ne, Lou?"

Lou se pogladio po bradi.

„Ja imam petnaestogodišnju kćer i kad bih uhvatio kakva muškarca kako je gleda tako kako sam ja gledao ovaj slatkiš ovdje, morao bih ga ubiti."

„Planiraju li tvoja žena i kći doći ovamo?" pitao ga je Trevor.

„Čim Josie završi škola. Za nekoliko tjedana."

Trevor se naslonio dok su njegova dva radnika razgovarala o obitelji. Njega nitko nije čekao kod kuće niti se tko radovao danu kada će mu se pridružiti ovdje. To ga nije zabrinjavalo. Bolje je živjeti sam nego učiniti pogrešku kakvu je on zamalo napravio. Kada čovjek živi sam, može dolaziti i odlaziti kad treba. Bez obzira koliko njegova majka željela da se on skrasi i podari joj unučad, njegov je život ovako bolje funkcionirao.

Pogledao je za susjedni stol gdje se zbila mala obitelj. Žena se svim silama trudila zabaviti bebu dok je muškarac žustro brisao sok koji je njihov dječak prolijevao okolo.

To nije učinkovito, pomislio je Trevor.

Darcy je donijela piće, uopće se ne brinući što je dječak prestao plakati i počeo zavijati.

„Vaša će jela stići odmah, a ako budete trebali još čaja, samo mi mahnite." Sa smiješkom se okrenula prema sljedećem stolu i dodala mladom ocu nove maramice. „Ma, nije to ništa, zar ne, mali čovječe? Čučnula je kraj dječaka. „Suze plaše vile. Možda bi se i vratile da se ne boje kako bi se mogle utopiti u tvojim suzama."

„Gdje su vile?" ispitivačkim glasom pitao je dječak željan sna.

„Ah, sada se kriju, ali vratit će se kada se budu osjećale sigurno. Možda će plesati oko tvog jastuka kada budeš spavao. Kladam se da ih tvoja sestra sada vidi." Darcy je glavom pokazala prema bebi koja je mirno spavala. „Zbog toga se smiješi."

Sumnjičavo, ali zainteresirano, uplakani je dječak pogledao svoju sestru.

To je bilo učinkovito, pomislio je Trevor dok je Darcy prilazila drugom stolu.

Treće poglavlje

„Dakle, Sinead, možemo li još jednom ponoviti ono o čemu smo razgovarali kada sam te zaposlila?“

Darcy je sjedila nasuprot svojoj novoj konobarici u praznom pubu. Aidan je bio zadužen za vođenje puba, Shawn je bio glavni u kuhinji, ali u posluživanju je Darcy držala uzde. Sinead se promeškola na stolici i koncentrirajući se, počela govoriti.

„Pa, pričali smo o tome da moram biti ljubazna s gostima.“

„Da, to je točno.“ Darcy je popila gutljaj soka i pričekala. „I čega se još sjećaš?“

„Hm, a...“

Isuse Kriste, pomislila je Darcy, *može li ova djevojka biti brža.*

„Pa...“ Sinead je grizla usnicu i istodobno prstima crtala male uzorke po površini stola. „Da moram paziti da ne pomiješam narudžbe i pritom moram biti ljubazna.“

„A, sjećaš li se, možda, Sinead, jesmo li spominjali brzinu i učinkovitost rješavanja narudžbi?“

„Da, sjećam se.“ Sinead se zagledala u čašu na stolu. „Mene sve to toliko zbunjuje, Darcy. Svi ti ljudi koji nešto žele u isto vrijeme.“

„Gledaj, u pub ljudi obično ulaze zato što nešto žele, a naš je posao pobrinuti se da to i dobiju. A taj se posao ne može obaviti ako se većinu vremena skrivaš u toaletu.“

„Jude mi je rekla da napredujem.“ Sinead je pogledala Darcy očima punim suza.

„To kod mene ne prolazi.“ Darcy se nagnula prema njoj. „Oči pune blistavih suza djeluju samo na muškarce i na ljude meka srca, a ja nisam ni jedno niti drugo. Predlažem da ih obrišeš, djevojko, i dobro me saslušaj.“ Sinead je teatralno obrisala suze, ali Darcy je zadovoljno kimnula glavom. „Došla si k nama tražiti posao i obećala si da ćeš ga čestito obavljati, a već nakon tri tjedna zabušavaš. Pitam te sada otvoreno, a ti mi odgovori na isti način. Želiš li ovaj posao?“

Sinead je obrisala oči. Nova maškara koju je kupila od prve plaće bila je razmazana. Neki bi se sažalili nad tim prizorom. Darcy je samo pomislila kako bi djevojka trebala vježbati prolijevati suze s više stila.

„Želim. Potreban mi je ovaj posao.“

„Trebati posao i raditi dvije su različite stvari.“ *Ali to ćeš već i sama*

otkriti, pomislila je Darcy. „Želim da se za dva sata vratiš u večernju smjenu.“

Suze su se brzo Osušile od šokantnog iznenađenja.

„Ali, večeras sam trebala biti slobodna.“

„Više nisi. Doći ćeš spremna na posao za koji si plaćena, ako ga želiš zadržati. Želim te vidjeti kako spretno ideš od stola do stola, od stola do kuhinje i natrag. Ako te nešto zbunjuje ili nešto ne razumiješ, pitaj me. Ali...“ Pričekala je dok je Sinead nije pogledala. „Neću trpjeti tvoje odmore. Ako moraš na zahod, u redu, ali svaki put kada nestaneš dulje od pet minuta, oduzimam ti funtu od plaće.“

„Ja... imam problema s mjehurom.“

Darcy bi se nasmijala, da joj se to nije učinilo tako patetičnim.

„E, to je sranje i obje to znamo. Da imaš bilo kakvih problema s mjehurom, ja bih to već odavno znala, zato što bi to tvoja majka ispričala Brenninoj i tako bi cijela ta priča došla do mene.“

Uhvaćena u laži, Sinead se počela duriti.

„Ali, cijelu funtu, Darcy!“

„Da, funtu, pa dobro razmisli sljedeći put prije nego učiniš nešto što te košta.“ I što će završiti u mome fondu za ispunjenje želja, jer ipak ću ja morati odraditi tvoj posao. „Dok radiš za nas, poštuješ naša pravila. Ako to ne možeš ili ne želiš, dobit ćeš nogu. Pružam ti drugu priliku, Sinead. Treću nećeš dobiti.“

„Aidan nije tako grub kao ti.“

Darcy je upitno podigla obrvu, a Sineadina je donja usnica počela drhtati.

„Sada nemaš posla s Aidanom, zar ne? Imaš dva sata. Budi točna ili ću pretpostaviti da ovo ipak nije posao za tebe.“

„Doći ću.“ Očigledno potresena, Sinead je ustala. „Mogu raditi taj posao. To je samo posluživanje gostiju. Nije potrebno biti osobito pametan za to.“

Darcy joj je uputila svoj najljubazniji pogled.

„Eto, vidiš.“

„Kada uštedim dovoljno novaca za vjenčanje s Billyjem, sve ću to zaboraviti.“

„To ti je dobar plan. Ali, vratimo se u sadašnjost. Hajde, idi sada, prošeći i riješi se toga gnjeva, prije nego što kažeš nešto zbog čega bi ti poslije bilo žao.“

Darcy je ostala sjedili dok je Sinead izlazila. S obzirom da je i

očekivala da će djevojka zalupiti vratima, samo je zakolutila očima na zvuk udarca.

„...Kad bi bila samo upola toliko živahna na poslu, ne bismo ni trebale voditi ovakav razgovor.”

Razgibala je ramena i prste u cipelama da malo smanji napetost i potom ustala. Počela je skupljati čaše kako bi ih odnijela do šanka. Kada se okrenula, Trevor je ulazio na kuhinjska vrata. *E to je, prošlo joj je kroz glavu, odličan primjer Božje namjere, kada je stvarao muškarca. Možda izgleda malo grubo i prljavo od posla, ali zbog toga nije manje privlačan.*

„Zatvoreno je”, rekla je.

„Stražnja vrata bila su otključana.”

Odnijela je čaše do šanka.

„Ali, na žalost, ne mogu te poslužiti.”

„Nisam došao na pivo.”

„Nisi, zar ne?” Znala je što muškarac s takvim pogledom želi, ali odlučila je prihvatiti igru. „Što onda tražiš ovdje?”

„Nisam tražio ništa ni jutros kada sam ustao.” Naslonio se na šank. Oboje su dobro znali o čemu je riječ, pomislio je. „Tada sam ugledao tebe.”

„Vješt si na riječima, zar ne, gospodine New York?”

„Trev. Kad već imaš vremena, zašto ga ne bi provela sa mnom?”

„Kako ti znaš da imam vremena?”

„Kada sam ušao, upravo si završavala razgovor sa svojom namještenicom. Znaš, ona nije u pravu.”

„U vezi s čim?”

„Trebalo biti pametan i znati kako to iskoristiti. A ti to znaš.”

Ostala je zatečena. Rijetko je koji muškarac zapazio da je bistra, a još je rjeđe to komentirao.

„Tako, dakle, privlači te moja pamet?”

„Ne. Privlači me vanjščina, ali zanima me tvoja pamet.”

„A ja volim iskrene muškarce.” Zamišljeno ga je promatrala. Naravno, nešto više od flerta nije spremna započinjati s njim. Ne, ništa više, pomislila je iznenađeno, osjetivši ubod žaljenja. Ali, u jednoj je stvari bio u pravu. Imala je vremena. „Šetnja po plaži zvuči dobro. Ali, zar ne trebaš biti na poslu?”

„Moje radno vrijeme je fleksibilno.”

„Blago tebi.” Otvorila je prolaz u šanku. „A možda i meni.”

Ušao je kroz prolaz i zastao u njezinoj blizini.

„Prije toga samo jedno pitanje.”

„Pokušat ću odgovoriti.“

„Zašto ne postoji netko koga bih trebao ubiti prije nego učinim ovo?“

Nagnuo je glavu i usnama lagano dotakao njezine. Spustila je pregradu na svoje mjesto.

„Izbirljiva sam“, rekla je. Prišla je vratima i preko ramena mu poslala veseo pogled. „I bit ćeš obaviješten, Treve iz New Yorka, ako ti odlučim dopustiti da to pokušaš još jednom. Sljedeći put, s više žara.“

„Dogovoreno.“ Izašao je za njom i pričekao da zaključa vrata.

Zrakom se širio miris mora i cvijeća. To je voljela u Ardmoreu. Mirisi, zvukovi i prekrasno more. More je pružalo toliko mogućnosti. Prije ili poslije valovi će udariti o kopno, o neko novo mjesto s novim ljudima, različitim životima. Tu se skrivalo čudo. Utjeha, također, pomislila je, odmahujući na glasan pozdrav Kathy Duffy iz susjednoga dvorišta.

„Je li ovo prvi put da si u Irskoj?“ pitala ga je dok su hodali prema plaži.

„Ne, nekoliko sam puta posjetio Dublin.“

„Jedan od mojih omiljenih gradova.“ Pogledom je prelazila po plaži, primjećujući skupine turista. Pogledala je u litice. „Grad je prekrasan. Trgovine, radnje. Toga nema ovdje u Ardmoreu.“

„Zašto ne živiš u Dublinu?“

„Moja je obitelj ovdje, zapravo, dio nje. Naši roditelji žive u Bostonu. A ja nemam žarku želju živjeti u Dublinu, dok na svijetu ima toliko mjesta koja nisam vidjela.“

„Koja si vidjela?“

Podigla je pogled prema njemu. Doista se rijetko susreće takav muškarac. Većina njih uživa pričati samo o njima samima. Dobro, za sada će igrati njegovu igru.

„Pariz, nedavno. Dublin, naravno, i velik dio moje domovine. Ali, zbog vođenja puba ne mogu ispuniti svoju želju za putovanjima.“ Okrenula se hodajući unatrag, rukom zaklanjajući oči od sunca. „Pitam se kako će izgledati kada završi gradnja?“

Trevor je zastao promatrajući pub.

„Dvorana?“

„Da. Vidjela sam nacрте, ali ne razumijem takve stvari.“ Podigla je lice prema povjetarcu koji je nosio miris mora i soli. „Moja su braća zadovoljna, iako su osobito zahtjevni.“

„Kao i tvrtka obitelji Magee.“

„Pretpostavljam, iako ne razumijem zašto bi netko odabrao ovo malo

mjesto na jugu Irske za svoj projekt. Jude smatra da je riječ o sentimentalnosti."

Ostao je iznenađen i pomalo zatečen kada je ona tako usputno pogodila istinu.

„Doista?”

„Znaš li priču o Johnnieju Mageeu i Maude Fitzgerald?”

„Čuo sam za nju. Trebali su se vjenčati, a onda je on otišao u rat i poginuo u Francuskoj."

„A ona se nikada nije udala, živjela je sama u kolibi na Faerie Hillu cio svoj život. Dugačak život, jer Maude je imala sto jednu godinu kada je umrla. Majka Johnnieja Mageea umrla je od tuge nekoliko godina nakon njegove pogibije. Pričalo se da joj je on bio ljubimac i da joj utjehu nisu mogli pružiti ni njezin suprug niti njezina djeca, ni njezina vjera."

Osjećao se čudno, šetajući i razgovarajući o članovima svoje obitelji, koje nikada nije upoznao, sa ženom koju je jedva poznavao. Još je čudnije to što je od nje saznao više od bilo koga drugoga.

„Mislim da gubitak djeteta donosi najveću tugu i bol."

„Da, ali što je s onima koji su bili živi i trebali je? Nije u redu zaboraviti na ono što imaš zbog onoga što si izgubio."

„U pravu si. Što se dogodilo s njima?”

„Priča se da je njezin muž na kraju počeo jako piti. Tražiti zaborav u viskiju nije bolje nego izgubiti se u tuzi, pretpostavljam. Njezine su se kćeri, mislim da ih je bilo tri, udale što su prije mogle i otišle. Njezin drugi sin, onaj koji je bio skoro deset godina mlađi od Johnnieja, na kraju je poveo svoju ženu i malog sina iz Irske u Ameriku, gdje se i obogatio. Nikada se više nije vratio niti se javio obitelji i prijateljima koji su ostali ovdje." Okrenula se i ponovno pogledala pub. „Čovjek mora imati tvrdo srce i nikada se ne osvrnuti, nijednom."

„Hm, da", promrmljao je Trevor. „Da."

„Tako je korijenje tvrtke obitelji Magee zapravo ovdje. Ma tko sada bio na čelu te tvrtke, želi uložiti svoje vrijeme i novac u proširivanje tih korijena."

„Smeta li ti to?”

„Ne, doista. To će biti dobro za naš posao, a i za njegov. Posao je posao, a iz kojih je god sentimentalnih pobuda započet, nije bitno sve dok se ostvaruje njegova bit."

„A to je?”

„Zarada."

„Samo zarada?"

Glavom je pokazala prema luci.

„Brod Tima Rileyja vraća se iz ribolova. Isplovio je s posadom još prije svitanja. Život ribara je težak. Tim i ljudi poput njega isplovljavaju dan za danom, bacaju mreže, bore se s vremenom i savijaju leđa. Što misliš, zbog čega oni to rade?"

„Reci mi."

„To im je u krvi." Zabacila je kosu promatrajući brod. „Bez obzira na sve njihove prigovore i tegobe, oni vole taj život. A Tim voli svoj brod, kao što majka voli prvorođenca. Svoj ulov prodaje pošteno, jer želi pokazati poštenje. Tako tu postoji ljubav prema poslu, očuvanje tradicije, izgrađivanje ugleda, ali u srži svega nalazi se zarada. Jer kada čovjek izgubi iz vida zarađivanje za život, tada je njegov posao zapravo hobi, zar ne?"

Ulovio je kovrču njezine kose koja je lepršala na vjetru.

„Možda me, ipak, privlači tvoja pamet."

Nasmijala se na te njegove riječi i krenula dalje.

„Voliš li ti svoj posao?"

„Da. Da, volim."

„Što ti se najviše sviđa?"

„Što si vidjela jutros kada si pogledala kroz prozor?"

„Pa, vidjela sam tebe, zar ne?" Nagradio ju je toplim osmijehom koji mu je obasjao lice. „Osim tebe, vidjela sam nered."

„Upravo tako. Najviše uživam kad promatram prazan komad zemljišta ili staru zgradu i razmišljam o nebrojenim mogućnostima na koje se mogu iskoristiti."

„Mogućnosti", promrmljala je gledajući ponovno u more. „To mogu razumjeti. Uživam graditi nešto ni iz čega. Popraviti nešto zapušteno."

„Da. Mijenjati, tako da se ništa ne ošteti. Ako se poruši drvo, je li ono što će zauzeti njegovo mjesto vrijedno takve žrtve? Ima li dugoročnu vrijednost ili je riječ samo o kratkotrajnom udovoljavanju vlastitom egu?"

„Opet se javlja filozof." Izraz njegova lica potvrđivao je što je rekao, iako je, zbog vjetrom razbarušene kose i malog ožiljka, odavalo dojam grubosti.

„Jesi li ti Mageeova savjest?"

„Rado mislim tako."

Čudna misao za radnika, pomislila je osjećajući naklonost. Zapravo, u ovom trenutku, nije mogla pronaći ni jednu njegovu osobinu koja joj se

nije svidjela.

„Tamo gore na stijenama, iznad velikog hotela, nekada su gradili divne utvrde. Njihova duša i srce još se mogu osjetiti u ruševinama koje su ostale. Irski narod zna što je to žrtva. Morat ćeš ih obići.”

„Planiram. Volio bih kada bi mi ti mogla pokazati put.”

„Mogla bih.” Sjetivši se koliko bi moglo biti sati, okrenula se i pošla natrag.

Uhvatio ju je za ruku s namjerom da je zaustavi, uživajući u blagom osjećaju nelagode koji se javio u njezinu pogledu.

„Želim te vidjeti.”

„Znam.” Dobacila mu je nestašan pogled. „Nisam još donijela odluku u vezi s tobom. Žena mora biti pažljiva kada ima posla sa stranim i zgodnim muškarcima.”

„Dušo, žena s tvojim naoružanjem koristi muškarce za vježbe gađanja.”

Nestrpljivo je oslobodila svoju ruku iz njegove.

„Samo ako su to zaslužili. Ako imam zgodno lice, ne znači da sam bez srca.”

„Ne, ili ako netko ima zgodno lice i brz um, to je onda smrtonosna kombinaciju i bilo bi šteta kada ne bi znala koristiti oboje.”

Predomišljala se treba li ga se otresti i otići, ali kvragu, baš ju je zainteresirao,

„Ovo je čudan razgovor. Ne znam sviđaš li mi se ili ne, ali možda me zanima dovoljno da saznam. No, sada se moram vratiti na posao. Ne bi mi trebalo da sada zakasnim, nakon što sam održala prodiku Sinead.”

„Ona te podcjenjuje.”

„Molim?”

„Ona te podcjenjuje”, ponovio je dok su se vraćali po pijesku. „Vidi samo vanjštinu, prekrasnu ženu istančana ukusa koja radi u obiteljskom poslu njezina brata. Ženu koja, po njezinu mišljenju, ima najnižu funkciju i samo prima narudžbe. ”

Darcy je stisnula oči, ali ne zbog sunca.

„Ti tako gledaš na to?”

„Ne, tako Sinead gleda na to. No, ona je mlada, neiskusna. I zbog toga ne vidi da ti vodiš Gallagher's isto kao i tvoja braća. Promatrao sam te danas.” Pogledao ju je. „Nisi napravila nijedan pogrešan korak, čak ni kada si bila ljuta nisi izgubila ritam.”

„Ako me pokušavaš dobiti komplimentima... uspijevaš. Iako moram priznati da takve komplimente još nisam dobila od muškarca.“

„Vjerujem, oni ti uglavnom govore da si najljepša žena koju su ikada ugledali. Doista je gubitak vremena isticati očito, a mora da to tebi ide strašno na živce.“

Zastala je kada su došli do ulice, na trenutak se zagledala u njega i na kraju se nasmijala.

„Doista, takvih je malo, Treve iz New Yorka. Mislim da mi se sviđaš i ne bi mi bilo teško ponekad provesti vrijeme u tvom društvu. Još da si bogat, odmah bih se udala za tebe tako da me možeš zabavljati i udovoljavati mi cio moj život.“

„Zar je to ono što ti tražiš, Darcy? Udovoljavanje?“

„A zašto ne? Moji su ukusi skupi. Dok ne sretnem muškarca koji želi i može ispuniti sve moje želje, to ću činiti sama.“ Podigla je ruku i dotakla njegov obraz. „To ne znači da se ne mogu utješiti dok čekam.“

„Iskrena si, također.“

„Kada mi odgovara. A kako imam osjećaj da bi ti pročitao i najbolje skrivenu laž, zašto se truditi?“

„Ponovno to pokazuješ.“

Upitno ga je pogledala dok su prelazili ulicu.

„Što?“

„Učinkovitost. Ta me osobina kod žena izrazito uzbuđuje.“

„Isuse, baš si čudna ptica. S obzirom da me zabavlja što te mogu lako lako uzbuditi, prihvaćam ponudu za zajednički doručak.“

„Sutra?“

Poigravala se ključevima u svome džepu i razmišljala zbog čega joj se ta zamisao učinila tako privlačnom.

„U osam sati. U hotelskom restoranu.“

„Nisam odsjeo u hotelu.“

„Dobro, ako si u pansionu, možemo...“

„Tu si, Darcy.“ Držeći ključeve u ruci, prilazio je Aidan. „Jude je mislila da ćeš svratiti do nas.“

„Bila sam zauzeta.“

„Moju ste sestru, primjećujem, već upoznali“, rekao je Trevoru. „Uđite, častim vas pivom.“

„Zapravo, imam posla. I ja sam bio zauzet“, rekao je pogledavši Darcy. „Ali, prihvaćam ponudu za poslije.“

„Uvijek ste dobrodošli. Imamo puno posla s vašim radnicima. Sada

kada se Darcy vratila, kladim se da ćemo imati još više." Namignuo je i stavio ključ u bravu. „Vjerojatno ćemo poslije imati seinsium. Navratite ako budete imali vremena i postat će vam malo jasnije što možemo ponuditi posjetiteljima vaše dvorane."

„Unaprijed se veselim."

„Darcy, jesi li uspjela popričati sa Sinead?"

Zadržala je pogled na Trevorovim očima.

„Riješeno je. Doći ću za minutu i sve ti ispričati."

„Dobro, onda. Doviđenja, Trevore."

„Vidimo se kasnije."

„Tvoji ljudi", rekla je Darcy nakon što su se vrata zatvorila. „Tvoja dvorana."

„Točno."

„Znači, ti si Magee." Duboko je udahnula, znajući da će je to smiriti samo nakratko. „Zašto mi nisi rekao?"

„Nisi me pitala. Zar je to važno?"

„Mislim da je važno, zbog načina na koji si se predstavio. Ne volim kada me netko zavarava."

Rukom je spriječio da otvori vrata.

„Samo smo nekoliko puta razgovarali", rekao je ravnodušno. „I nijednom te riječju nisam pokušao zavarati."

„Onda različito tumačimo neke pojmove."

„A možda se ti sada ljutiš zbog toga što sam ipak bogat i što ćeš se morati udati za mene."

Nasmiješio se pokušavajući je šarmirati, ali odgovorila mu je hladnim pogledom.

„Smatram da tvoja duhovitost nije prikladna. Odmakni se od vrata. Još nije otvoreno."

„Je li ovo naša prva svađa?"

„Ne." Ovaj put uspjela je naglo otvoriti vrata, zamalo ga udarivši u lice. „To nam je zadnja." Nije ih zalupila, ali je kroz debelo drvo jasno čuo kada ili je zaključala.

„Ne bih rekao", izgovorio je to s mnogo više veselja nego što bi bilo koji drugi muškarac u istim okolnostima učinio. „Ne, ne bih rekao." Hodajući prema automobilu pomislio je kako sada ima dobru priliku propješačiti do litica i pogledati ruševine o kojima je toliko slušao.

To je bila Irska koju je došao vidjeti. Staro i sveto, divlje i mistično. Iznenadio se što je jedini posjetitelj, s obzirom daje bio uvjeren kako bi svi

koje privlači ovo područje morali doći na vrh tih litica gdje su samovale ruševine.

Šetao je oko kamenog zdenca posvećenog svecu. Bio je na nepravilnom i divljem terenu, ali čuvale su ga duše onih koji su ovdje počivali. Tri kamena križa držala su stražu, sa svježom, tihom vodom u zdencu ispod njih. *Darcy je bila u pravu*, pomislio je, građevina je bila ruševna, ali njezino je srce još bilo živo. Pažljivo je koraknuo unatrag, možda iz poštovanja, a možda i iz čistog praznovjerja, pokušavajući izbjeći grobove označene, kako je pretpostavio, malim, uspravno postavljenim kamenim pločama.

Tada je zamijetio spomenik Maude Fitzgerald.

MUDRA ŽENA

„Tu si, dakle“, promrmljao je. „U jednom od starih albuma koje je moja majka zadržala nakon djedove smrti, tvoja je slika s mojim prastricem. Moj djed nije sačuvao mnogo slika iz Irske. Nije li čudno što je imao tvoju?“ Čučnuo je pokraj groba i rukom nježno prošao po raznobojnom cvijeću koje je tu raslo. „Sigurno si voljela cvijeće. Divan je tvoj vrt ispred kolibe.“

„Znala je kako uzgajati stvari, ta Maude.“

Čuvši taj komentar, Trevor se osvrnuo prema zdencu i ustao. Čovjek koji je stajao pored zdenca bio je neobično odjeven, sav u srebru koje je blistalo na suncu. Vjerojatno kostim za kakvu priredbu u hotelu, pomislio je Trevor. Možda je glumac, sa svojom dugom crnom kosom, zločestim smiješkom i blistavim plavim očima.

„Nisi plašljiv, zar ne? Dobro, to ti ide u korist.“

„Plašljiv čovjek ne bi trebao prolaziti ovuda. Odlično mjesto“, dodao je Trevor, osvrćući se oko sebe.

„I meni je drago. Ti si onaj Magee iz Amerike, koji je došao graditi snove i pronaći odgovore?“

„Više-manje. A vi ste?“

„Carrick, princ vilenjaka. Radujem se što te vidim.“

„Ah, ah.“

Nezainteresiranost u Trevorovu glasu natjerala ga je da upitno podigne obrve.

„Vjerojatno si čuo za mene, čak i tamo prijeko u tvojoj Americi.“

„Sigurno.“ Čovjek je bio ili lud ili se previše uživio u svoju ulogu. *Vjerojatno oboje*, pomislio je Trevor. „Ja, slučajno, živim u kući preko brda.“

„Ja, dovraga, dobro znam gdje živiš i nimalo mi se ne sviđa taj tvoj ton kojim mi se svisoka obraćaš. Nisam te doveo ovamo da me ismijavaš.“

„Ti si me doveo ovamo?“

„Smrtnici“, gundao je Carrick. „Misle da je sve njihova zasluga. Tvoja je sudbina ovdje, povezana s mojom. Ako sam ja potegao nekoliko uzica da bih te doveo ovamo, tko je zaslužniji, ti ili ja?“

„Stari, ako si već tako rano počeo piti, trebao bi se skloniti sa sunca. Pomoći ću ti da se vratiš natrag u hotel.“

„Pijan? Ti misliš da sam pijan?“ Carrick je zabacio glavu i tako se jako smijao da je gotovo izgubio ravnotežu. „Koji tupavac! Pijan? Pokazat ću ja tebi. Samo pričekaj trenutak da se oporavim od smijeha.“ Nakon nekoliko dubokih udaha, Carrick je nastavio. „Da vidimo, treba nam nešto manje suptilno. Rekao bih da si ti ciničan lik. Ah, sjetio sam se!“

Oči su mu postale crne poput kobalta i Trevor se mogao zakleti da su mu vrhovi prstiju zasjali poput zlata. Tada se u njegovim rukama pojavila kugla, prozirna poput vode. U njoj je plivala slika njega i Darcy na plaži Keltskog mora.

„Vidiš li svoju sudbinu. Ona ima lijepo lice, snažnu volju i gladno srce. Jesi li dovoljno pametan osvojiti ono što ti sudbina nudi?“

Brzim pokretom ruke zrakom je poslao okrugli predmet do Trevora. On je instinktivno pružio ruku i osjetio kako mu prsti prolaze kroz nešto hladno i meko. Tada se predmet rasprsnuo poput mjehurića.

„Dobar trik“, uspio je Trevor izgovoriti dok se okretao natrag prema zdencu. Ponovno je bio sam, oko njega bila je samo trava koja je podrhtavala na vjetru. „Dobar trik“, ponovio je i potreseniji nego je to želio priznati, pogledao u svoje prazne ruke.

Četvrta poglavlje

Snovi su ga proganjali cijelu noć. Trevor je oduvijek sanjao kratke, nejasne snove, ali otkad je došao u kolibu na Faerie Hillu, oni su postali jasniji. Kao da mu je netko izoštrio leće na kameri.

Neobičan čovjek s groblja jahao je krilatog bijelog konja preko širokog plavog mora. Mogao je gotovo osjetiti široka leđa i napete mišiće mitskog pastuha pod njim. U daljini su nebo i more bili jasno odvojeni, kao ravnom crtom. Voda je bila boje safira, a nebo sivo poput dima.

Konj je zaronio u more, snažnim nogama rasijecajući njegovu površinu, dok je oko njih prskala voda, a Trevor je vidio, osjetio svaku kap. Mogao je okusiti sol na svojim usnama. Tada su zaronili. U dubokom podmorju bilo je hladno, tako hladno. Primjećivao je blještavila svjetla, kao da je neka vila zatreperila krilima, a kroz šum vode čula se glazba frula.

Ronili su sve dublje i dublje, lebdeći u vodi jednako lako kao i kroz zrak, zbog čega je cijelim tijelom osjetio oduševljenje.

Tamo, na mekom morskom dnu, ležala je tamna, živa tvar koja je otkucavala poput srca ustreptala u iščekivanju. Tamo je bio i čovjek koji se nazivao kraljevićem, koji je ruke do ramena zarinuo u pulsirajuću tvar. Trevor je osjetio glatku površinu mase na svojim rukama i njezinu energiju kako mu struji tijelom. Za nju, pomislio je, snažno je pridržavajući. To je moja vjernost. Samo za nju.

Kada se probudio, dlanove je još uvijek držao skupljene u šaku, ali srce koje je glasno kucalo bilo je njegovo. Zbunjen i potresen, otvorio je dlan. Bio je prazan, naravno da je bio prazan, ali osjetio je kako snažna energija nestaje s njega.

Srce mora.

Gluposti. Nije morao biti morski biolog da bi znao kako ne postoji pulsirajuća plava tvar, nikakav organski život koji kuca na dnu Keltskog mora. Sve je to zapravo bio zabavan prikaz njegove podsvijesti, tješio se. Toliko pun simbolike, koju je mogao analizirati do svoje smrti. A nije to želio.

Ustao je iz kreveta i krenuo prema kupaonici. Odsutno je prošao rukom kroz kosu i primijetio da je vlažna. Zastao je i polako spustio ruku gledajući u nju. Pažljivo ju je prinio svome licu i pomirisao. Morska voda?

Potpuno gol, ponovno je sjeo na rub kreveta. Nikada nije razmišljao o

selu kao o praznovjernoj ili sanjarskoj osobi. Zapravo, rado se smatrao realnijom osobom od mnogih. Ali nije mogao poreći da je sanjao kako leti kroz more na krilatom konju i da se probudio kose mokre od morske vode. Kako to čovjek racionalno protumači? Trebao je objašnjenja. Valjalo ih je početi skupljati.

Bilo je prerano za telefonski poziv u New York, ali ne i za faks. Obukao se i sjeo u mali ured naspram spavaće sobe kako bi napisao pismo svojim roditeljima.

Dragi mama i tata!

Nadam se da ste oboje dobro. Radovi se odvijaju u roku i po planu, lako sam već nakon nekoliko dana shvatio da O'Tooleovi mogu obaviti posao i bez mene, odlučio sam, barem neko vrijeme, ostati i nadgledati. Razlog je i izgrađivanje odnosa sa zajednicom. Većina stanovnika sela i obližnje župe podržava gradnju dvorane, iako radovi ometaju uobičajeni mir područja. Mislim da bi bilo dobro kada bih ostao ovdje, gdje mogu pratiti događanja.

U međuvremenu, uživam ovdje boraviti. Upravo je onako lijepo kao što si mi pričao, tata. Tebe se ovdje rado sjećaju. Vas dvoje trebali biste također naći vremena i doći ovamo.

Pub Gallagher's je, kao što se sjećaš i kao što je Finkle izvijestio, uspješno, ugodno i popularno mjesto. Zamisao da se dvorana poveže s njim je odlična, tata. Provodit ću tamo više vremena, pokušavajući saznati kako posao u njemu napreduje i koje je promjene ili poboljšanja potrebno uvesti za dobrobit dvorane.

Mama, tebi bi se osobito svidjela kućica u kojoj sam odsjeo. Izgleda kao s razglednice, najbolja je stvar da se priča kako u njoj obitava duh. Tebe i tetku Maggie to bi oduševilo. Na žalost, ja osobno ne mogu izvijestiti o nadnaravnom posjetitelju, ali s obzirom da se pokušavam što bolje uklopiti u okoliš, molim vas da mi javite što znate o ovdašnjim legendama. Riječ je, naravno, o djevojci i princu vilenjaka.

Nazvat ću vas kada budem imao priliku.

S ljubavlju, Trev

Pismo je još jednom pročitao kako bi se uvjerio u njegov ravnodušan ton i zatim ga poslao na osobni broj njegovih roditelja.

Sljedeći je faks, ovaj put nešto određeniji, uputio svojoj tajnici.

Angela, pronadi sve podatke vezane za lokalnu legendu u Ardmoreu. Ključne riječi: Carrick, princ vilenjaka, Gwen Fitzgerald, koliba na Faerie Hillu, Old Parish, Waterford. Šesnaesto stoljeće.

Trevor Magee

Pogledao je na sat. Iako je prošlo osam, bilo je prerano da se obrati svome drugome izvoru informacija. Morat će pričekati još cio sat prije nego posjeti Jude Gallagher.

Kada je završio s poslom, osjetio je neodoljivu potrebu za kavom. Toliko snažnu da je prekinuo posao. Jedina stvar koja mu je ovdje nedostajala bio je njegov aparat za kavu. Namjeravao je kupiti nešto slično čim bude imao priliku. Na ovome svijetu, po Trevorovu mišljenju, ništa nije bolje davalo dojam civiliziranog društva od mirisa dobre jutarnje kave.

Kada je došao do kraja stuba, netko je pokucao na vrata. Mislila već u kuhinji, dok se njegov organizam usredotočio na iščekivanje prvoga gutljaja, otvorio je vrata. I pomislio kako postoji samo jedna stvar civiliziranija od buđenja uz kavu. Stajala je na njegovu malom pragu.

Pametna muškarac, mudar muškarac, bio bi spreman zauvijek se odreći kave zbog prekrasne plavooke žene u uskom puloveru i s osmjehom koji kao da kaže: dođi i uzmi me. A on je bio pametna muškarac.

„Dobro jutro. Zar si se takva probudila?“

„Morat ćeš mi ponuditi više od poziva za doručak.“

„Doručak?“

„Koliko se sjećam, to je bila svrha tvog poziva.“

„Točno.“ Njegov mozak nije baš najbolje funkcionirao bez potrebne dnevne doze kofeina. „Iznenaduješ me, Darcy.“

To joj je i bila namjera.

„Hoćeš li me nahraniti ili ne?“

„Uđi.“ Otvorio je vrata do kraja. „Vidjet ćemo što se može napraviti.“

Ušla je unutra, lagano okrznuvši tijelom njegovo. Mirisala je na slatki grijeh. Prošetala je do dnevnog boravka. Sve je bilo otprilike onako kako je Maude ostavila, s policama punim knjiga i mekim starim prekrivačem nemarno bačenim preko izbljedjele sofe.

„Uredan si, vidim.“ Okrenula se. „Sviđa mi se to kod muškaraca. Ili ti to možda nazivaš učinkovitost.“

„Urednost je učinkovita, a radi se o mom životu.“ Zadržavajući svoje oči na njezinima, stavio je ruku na njezino rame, zadovoljan što je ona samo nastavila gledati u njega s istim izrazom zabavljanja na licu. „Kako to da se nisi preplašila.“

„To je predvidljivu reakcija, a predvidljivost je zamorna.,,

„Kladim se da ti nikada nisi zamorna.“

„Možda rijetko.“ Obišla je oko njega i dobacila mu pogled preko

ramena. „Ti kuhaš ili izlazimo van?“

„Kuham.“

„E sada sam iznenađena. Zaintrigirana. Čovjek tvoga položaja koji se snalazi u kuhinji.“

„Znam napraviti odličan omlet sa sirom i gljivama.“

„To ću ja prosuditi, a ja sam jako izbirljiva.“

Pošla je natrag prema kuhinji, ostavljajući ga iza sebe. S uzdahom odobravanja, pošao je za njom. Sjela je za mali stol u središtu prostorije, prebacila ruku preko naslona stolice kao žena koja je navikla da ju se poslužuje. Iako njegov organizam više nije trebao pomoć pri buđenju, Trevor je ipak prvo skuhao kavu.

„Dok ja ovdje sjedim i promatram te kako se zabavljaš kućanskim poslovima, mogao bi mi objasniti zašto si me jučer pustio da brbljam o tvojoj obitelji i precima. Zašto si sa zanimanjem slušao, kada si sve te priče već znao?“

„Zato što nisam znao.“

I sama je došla do tog zaključka kada ju je prošla ljutnja. Nije joj se učinio poput muškarca koji gubi vrijeme postavljajući pitanja na koja već zna odgovore.

„Kako to, ako smijem pitati?“

Osjećao je da joj duguje odgovor.

„Moj djed je jako malo pričao o svojoj obitelji u Ardmoreu. Ili uopće o Irskoj.“ Dok je čekao da kava bude gotova, *o Bože, molim te da bude gotova*, pripremio je sve što mu je bilo potrebno za omlet. „Djed je bio teška karaktera. Imao je jako čvrst oklop. Mislim da ga je nešto ovdje napunilo gorčinom. O tome se nije smjelo pričati.“

„Razumijem.“ *Ne baš*, pomislila je Darcy, budući da joj je bilo teško razumjeti obitelj koja nije pričala o svemu, iz svega glasa i stoje češće. „I tvoja baka potječe odavde.“

„Da. Moja je baka ustrajala u njegovoj odluci.“ Pogledao je Darcy hladnim i odsutnim pogledom. „U svemu, zapravo.“

„Pretpostavljam daje on bio moćan čovjek, a moćni su ljudi obično teške naravi i zastrašujući.“

„I mog bi oca netko nazvao moćnim. A ja ga ne smatram teškim i zastrašujućim.“

„Dakle, djelomično si se vratio i zato da sam upoznaš mjesto odakle su potekli Mageejevi?“

„Djelomično, da.“

Nije joj promakao njegov ton. Nije više želio pričati o tome. Dakle, to je bolna točka, zaključila je, i iako bi radije nastavila bockati u nju, odlučila je prestati. Za sada.

„Pa s obzirom da si tu, zašto mi ne kažeš kako ti se sviđa kuća?”

Napetost koja mu je smetala malo se umanjila. Natočio si je prvu šalicu kave i počeo pripremati jaja.

„Upravo sam u faksu majci javio da je kao s razglednice.”

„Zar tako komuniciraju majka i sin? Faksom?”

„Majka i sin koriste tehnologiju tamo gdje im koristi.” Natočio joj je šalicu kave i donio je za stol. „Najbolje od obaju svjetova, zar ne? Koliba u irskom krajoliku i udobnosti moderne tehnologije.”

„Izostavio si svog duha.”

Ruka mu je zadrhtala.

„Ne bih rekao da je moj.”

„Sve dok živiš ovdje, on je tvoj. Tragičan je lik, Lady Gwen, i iako mi je simpatična cijela ta ljubavna priča, teško mi je shvatiti nekoga tko vene, čak i zbog ljubavi, stoljećima, i stoljećima nakon smrti. Mislim da je bit u životu i načinu na koji ga koristiš.”

„Što još znaš o njoj?”

„Isto koliko i bilo tko u ovim krajevima, vjerojatno.” Uživala je gledajući njegove duge prste i spretne ruke. „Jude je istraživala tu temu zbog svoje knjige. A poznajem i nekoliko ljudi koji su je vidjeli.”

Oprezno ju je pogledao, nimalo iznenađen.

„Jesi li je ti vidjela?”

„Mislim da nisam osoba s kojom bi duh provodio vrijeme. Možda ćeš je ti sresti, s obzirom da se ovdje pojavljuje.”

„Ti si mi dovoljna vizija. Što je s drugim dijelom legende? S Carrickom?”

„On je pametan lik, i prepreden. Tvrdoglavi ponos i loša narav doveli su ga u stanje u kojem je sada i nije daleko od toga da iskoristi svoje moći i popravi sve to sada kada je vrijeme isteklo. Možda nisi primijetio da Brenna nosi svoje prstenje, zaručnički i vjenčani, na lančiću oko vrata dok radi.”

„Jedan je čovjek na poslu zamalo izgubio prst kada mu je prsten zahvatila pila. Dovoljno je pametna da to izbjegne.” Pričao je dok je vadio tanjure. „Kakve veze ima Brennino prstenje s tom legendom?”

„Na njezinu je zaručničkom prstenu biser, drugi po redu od dragog kamenja koje je Carrick ponudio Gwen. To su bile mjesečeve suze koje je

skupio u svoju čarobnu torbu. Carrick je biser dao Shawnu."

Trevor je upitno podigao obrve, i šutke se vratio pripremanju hrane.

„Velikodušan je."

„U to nisam sigurna, ali Carrick mu je biser darovao na grobu stare Maude, a sada ga ima Brenna. Carrick je prvo darovao dijamante. Sunčeve dragulje. Pitaj Jude o tome, ako te zanima. Zadnji su bili safiri. Iz srca mora."

„Srce mora " Prisjetio se svoga sna i još jednom pogledao ruke.

„Zanimljiva pričica, sigurno misliš. I sama bih vjerojatno isto mislila kada u priču ne bi bili upleteni oni koje poznajem. Treba napraviti još samo jedan korak, još samo dva srca moraju se sresti i obećati jedno drugome." Pijuckala je kavu, gledajući ga preko ruba šalice. „Ostali koji su živjeli u ovoj kući nakon stare Maude bili su korak broj jedan i korak broj dva."

Trenutak je šutio i uzeo tost koji je iskočio iz tostera.

„Upozoravaš li me da sam ja odabran za korak broj tri?"

„Čovjek bi to lako mogao pretpostaviti, zar ne? I koliko god se ti smatrao realnim, Magee, u tvojim žilama teče irska krv, ista kao i u čovjeka koji je volio ženu iz ove kuće. Dakle, što se tiče mojih kandidata za osobu koja će skinuti čaroliju, ti bi bio glavni."

Izvadio je maslac i marmeladu, razmišljajući o njezinim riječima.

„Dakle, realna žena poput tebe vjeruje u čarolije."

„Vjerujem li u njih?" Nagnula se prema njemu kad je sjeo. „Dušo, ja ih bacam."

Zbog toga kako je izgledala u trenutku kada je to rekla, bistrih i žarkih očiju, sa zločestim smiješkom, bez oklijevanja bi povjerovao da je vještica.

„Na stranu s tvojim moćima, zar mi zbilja govoriš da vjeruješ u tu priču, u sve njezine dijelove?"

„Vjerujem, da." Uzela je vilicu. „I da sam ja na tvome mjestu i da živim ovdje, dobro bih pripazila na svoje srce." Prinijela je ustima vilicu punu ukusnih jaja i sira. „Neki vjeruju da je onaj tko ovdje izgubi srce zauvijek zaljubljen."

„Poput Maude." Sama pomisao na to zabrinjavala gaje više nego što je to želio priznati. „Zašto mi sve to govoriš?"

„Pa, razmišljala sam hoćeš li me pitati. Ti si privlačan čovjek, a ja te volim gledati. Usto nije me sram priznati da je to velik dodatak, bogat si. Velika je vjerojatnost da se i meni sviđa tvoje društvo."

„Prosiš li me?“

Dobacila mu je kiseo smiješak, širok i prekrasan.

„Ne, još ne. Sve ti ovo govorim zbog toga što imam dojam da si muškarac koji može prepoznati prenemaganja lako kao što nož može prorezati maslac.“ Podigla je nož i pokazala to na maslacu koji je on izvadio iz hladnjaka. „Nisam žena koja se može zaljubiti. Pokušala sam“, rekla je i za trenutak joj se pogled zamaglio. Tada je slegnula ramenima i namazala maslac na tost. „Jednostavno, to nemam u sebi. Možda nas dvoje nismo ono što nam je sudbina namijenila, ali ako jesmo, mislim da bismo mogli napraviti sporazum na obostrano zadovoljstvo.“

U ovim okolnostima, odlučio je, još jedna šalica kave ne može škoditi.

„Upoznao sam puno ljudi u svom poslu, iskusio mnoge kulture, ali moram reći da je ovo najčudniji razgovor uz doručak koji sam ikada vodio.“

„Ja vjerujem u sudbinu, Trevore, u susret srodnih duša, u utjehu i iskrenost kada služi svojoj svrsi.“ Pojela je još jedan zalogaj omleta. „A ti?“

„I ja vjerujem u srodne duše, utjehu i iskrenost kada je potrebna. Što se tiče sudbine, to je druga stvar.“

„Ti imaš i previše irske krvi u svojim žilama da ne bi bio fatalist“, rekla je.

„Nazire li se to zvijer?“

„Naravno. U isto smo vrijeme optimistično sentimentalni i puni tamnog i uzbudljivog praznovjerja. Što se tiče iskrenosti...“ Oči su joj nestašno bljesnule. „To je stvar gledišta, jer sve u svemu, zar ima išta bolje od dobro ispričane priče, pune maštovita pretjerivanja? Međutim, vidim cijeniš iskrenost, prema tome nema ništa loše u tome ako ti dozvolim da se možda zaljubiš u mene?“

Uživao je ispijajući kavu. I slušajući je.

„Pokušao sam se zaljubiti. To nije ni za mene.“ Licem joj je po prvi put prešla sjena suosjećanja kada je posegnula za njegovom rukom. Pogledao je u njihove spojene ruke. „Kakav smo mi tužan par, Darcy.“

„Najbolje je, zar ne, biti svjestan svojih ograničenja? Može se dogoditi da ti kakva mlada žena zapadne za oko, pri čemu će ti srce pasti ravno pred njezina stopala.“ Slegnula je ramenima. „U međuvremenu, dok se to ne dogodi, ne bi mi smetalo da svoje vrijeme i svoja nezanemariva sredstva potrošiš na mene.“

„Važan ti je novac, zar ne?“

„Točno tako." Prijateljski ga je potapšala po ruci i zatim se vratila svom doručku. „Ti nikada nisi morao razmišljati o novcu, zar ne?"

„Ne."

„I ako ikada budeš morao zaraditi nešto sa strane, znaj da praviš dobar omlet." Ustala je odnoseći oba tanjura do sudopera. „Cijenim one koji dobro kuhaju, s obzirom da ja nemam tu vještinu, niti je namjeravam steći."

Prišao joj je iza leđa, rukama prešao preko ramena, niz ruke i ponovno natrag.

„Namjeravaš li oprati posuđe?"

„Ne." Željela se protegnuti poput zadovoljne mačke, ali je smatrala da je pametnije to ne učiniti. „Ali možda me možeš uvjeriti da ga obrišem."

Dopustila mu je da je okrene, zadržavajući pogled na njegovim očima dok je spuštao glavu. I tada imalo žaljenja, prinio je njezine prste svojim usnama prije nego su dotakle njezine.

„Evo što ja mislim. Svatko od nas dvoje mogao bi zavesti ono drugo u velikom stilu i bez imalo truda."

„Dobro. Dopusti onda da ja budem prva." Nasmijala se tiho i nježno. „No, bez obzira na zadovoljstvo koje bi uslijedilo, još je rano. Odložimo tu pusloločinu za koji drugi put."

Privukao ju je malo bliže.

„Zašto bismo čekali? Ti si taj fatalist."

„Mudro. Ali čekat ćemo zato što sam ja tako naumila. A kada ja nešto naumim..." Prstima je dotakla njegove usne i odmakla se.

„I ja također." Namjerno je podigao njezinu ruku do svojih usta i ponovno lagano prešao preko njezina dlana i zglobova.

„Sviđa mi se to. I možda se vratim po još, drugi put. Kako stvari stoje, posude ću ipak ostaviti tebi. Hoćeš li me sada ispratiti poput pravoga gospodina?"

„Reci mi", rekao je kada su krenuli iz kuhinje, „koliko si muškaraca omotala oko prsta, s današnjim datumom?"

„Ah, prestala sam brojati. No, nikome od njih nije smetalo." Zazvonio je telefon i ona se okrenula. „Hoćeš li se javiti?"

„Uključena je sekretarica."

„Telefonske sekretarice i faks uređaji. Pitam se što bi mislila stara Maude." Izašla je među cvijeće koje se povijalo na povjetarcu. „Izgledaš udomaćeno", rekla je nakon trenutka proučavanja. „I vjerujem da jednako tako izgledaš i u luksuznom hotelu."

Posegnuo je za cvijetom sporiša i pružio joj ga.

„Dođi ponovno.“

„Ah, vjerojatno će nam se putovi ponovno sresti.“ Stavila je cvijet u kosu dok je prilazila vratima dvorišta.

Tada je shvatio zašto je nije čuo kada je dolazila. Dovezla se biciklom.

„Darcy, ako pričekaj trenutak, odvest ću te.“

„Nije potrebno. Doviđenja, Trevore Magee.“

Popela se na bicikl i odvezla uskom cestom punom rupa i neravnina. *I pritom je, pomislio je Trevor, uspjela izgledati nevjerojatno seksi.*

Budući da se zadržao na gradilištu kada je išao u selo, bilo je već prošlo podne kada je ušao u kuću Gallagherovih. Na njegovo kucanje začuo se lavež psa, grlat, opasan zvuk koji ga je natjerao da pažljivo napravi nekoliko koraka unatrag. On je ipak dolazio iz grada, gdje je razvio zdrav odnos poštivanja bilo čega što je u stanju proizvesti takav zvuk. Lajanje je prestalo trenutak prije nego su se vrata otvorila, a sam pas bio je uz Judine noge nemirno mašući repom. Trevor je već nekoliko puta vidio psa, ali izdaleka, a nikada mu se nije činio tako ogromnim.

„Bok, Trevore. Baš mi je drago što te vidim. Uđi.“

„Ah...“ rekao je gestikulirajući prema psu, na što se Jude nasmijala.

„Finn je bezopasan. Vjeruj mi. On samo voli napraviti buku, tako da ja pomislim kako me štiti. Pozdravi gospodina Mageeja“, naredila mu je Jude, na što je Finn poslušno podigao veliku šapu.

„Volio bih s njim ostati u dobrim odnosima.“ S nadom da će mu pas ostaviti sve prste na broju, Trevor se rukovao s njim.

„Mogu ga izvesti ako te on zabrinjava.“

„Ne, ne, u redu je. Oprosti ako te prekidam. Nadao sam se da imaš malo vremena.“

„Imam nekoliko minuta. Uđi i sjedni. Jesi li za čaj? Jesi li ručao? Shawn je poslao krasan složenac.“

„Ne, ništa, hvala. Nemoj se zbog mene truditi.“

„Nije mi problem“, rekla je, ali jednu je ruku prislonila na leđa, a drugu na trbuh, kada se izmakla da ga propusti u prostoriju.

„Sjedni.“ Trevor ju je uhvatio za ruku i poveo do malog dnevnog boravka. „Moram priznati da me veliki psi i trudnice čine nervoznim.“

To nije bila istina. Veliki psi ponekad ga čine nervoznim, ali topio se ispred trudnih žena. No, njegova rečenica natjerala ju je da sjedne.

„Ni jedno od nas dvoje ne grize, obećavam.“ Ipak je zahvalna sjela. „Zaklela sam se da ću ovo iskustvo podnijeti mirna i dražesna. Do sada

sam uspjela zadržati mirnoću, ali s dražesnošću sam se oprostila nakon šest mjeseci."

„Odaješ dojam da se dobro nosiš s trudnoćom. Znaš li je li dječak ili djevojčica?"

„Ne, želimo da to bude iznenađenje." Položila je ruku na Finnovu glavu kada je sjeo pokraj njezine fotelje. Trevor je zapazio da nije morala daleko posezati. „Sinoć sam se prošetala do tvog gradilišta. Napredujete."

„Polako. U ovo doba slijedeće godine moći ćeš se prošetati i pogledati predstavu."

„Jako se radujem tomu. Mora da je veliko zadovoljstvo kada svoje vizije pretvoriš u stvarnost."

„Zar ti ne radiš isto to? Svojim knjigama, svojom bebom?"

„Sviđaš mi se. Želiš li mi reći što ti je na umu?"

Pričekao je trenutak.

„Zaboravio sam, ti si psihologinja."

„Ja sam predavala psihologiju." Kao znak isprike, podigla je ruke i pustila ih da padnu. „U protekloj godini i sama sam sebe izliječila od stidljivosti pri izricanju svoga mišljenja. To ima svoje prednosti i nedostatke. Nije mi namjera biti napadna."

„Došao sam popričati s tobom o nečemu, pitati te nešto. To si dobro shvatila. To nije nametljivost, to je... učinkovitost", rekao je nakon nekoliko trnutaka. „Izgleda da je to jedna od mojih omiljenih riječi u zadnje vrijeme. Zanimaju me Carrick i Gwen."

„Da ?" Sklopila je ruke, odavajući dojam ozbiljnosti i slobode. „Što s njima?"

„Ti vjeruješ da oni postoje? Da su postojali?" ispravio se.

„Ja znam da oni postoje." Vidjela je sumnju u njegovim očima i trenutak razmišljala što će reći. „Mi dolazimo iz drukčijeg mjesta, ti i ja. New York, Chicago. Mi smo gradski ljudi, sofisticirani, naši su se životi temeljili na činjenicama, na opipljivim činjenicama svakodnevnoga života."

Shvatio je što želi reći i kimnuo.

„Više nismo tamo."

„Ne, više nismo tamo. Ovo je mjesto koje... raste nije riječ koja to opisuje, zbog toga što ovo mjesto ne treba rasti. Ono je jednostavno takvo. Ovo mjesto, koje je sada moj dom, ovo mjesto koje je tebe privuklo za ostvarivanje jednog od tvojih snova, nije različito od mjesta s kojih smo potekli samo zbog povijesti i zemljopisnog smještaja. Ono razumije stvari

koje smo mi zaboravili."

„Stvarnost je ista u svakom dijelu svijeta."

„I ja sam to nekada mislila. A ako ti još uvijek tako misliš, zbog čega te zabrinjavaju Carrick i Gwen?"

„Oni me zanimaju."

„Jesi li ih vidio?"

„Ne."

„Njega, dakle."

Trevor je trenutak oklijevao, prisjećajući se čovjeka koji se pojavio kod zdenca svetog Declana.

„Ne vjerujem u vilenjake."

„Pretpostavljam da Carrick vjeruje u tebe", promrmljala je Jude. „Želim ti nešto pokazati." Pokušala je ustati, opsovala sebi u bradu, podigla ruku i odmahнула kada je Trevor ustao da joj pomogne. „Ne, dovraga, nisam spremna na to da me dižu svaki put kada sjednem. Samo trenutak." Pronašla je oslonac u stranicama fotelje i odgurnula se, a potom stala na noge. „Opusti se. Treba mi samo sekunda. Nisam tako jaka u nogama kao što sam nekada bila."

Kada je izašla iz dnevnog boravka, Trevor je ponovno sjeo. Finn i on razmjenjivali su poglede pune sumnje i podijeljena zanimanja.

„Ne namjeravam ukrasti srebrninu pa zašto svaki od nas ne bi ostao u svom kutu."

Shvativši to kao poziv, Finn se dogegao do Trevora i stavio obje prednje šape u njegovo krilo.

„Isuse." Oprezno je odmaknuo pseće šape iz svog krila. „Savršeno naciljano. Sada mi je jasno zašto mi tata nikada nije dopustio da imam štene. Dolje!"

Finn je na zapovijed spustio noge na pod i odano polizao Trevorovu ruku.

„Eto, lijepo ste se sprijateljili."

Trevor je pogledao Jude i jedva se suzdržao da oslobodi bol u međunožju.

„Sigurno."

„Lezi, Finn." Jude je odsutno potapšala psa prije nego je kleknula na jastučić do Trevorovih nogu. „Znaš li što je ovo?" Otvorila je dlan i ispružila ga. U njemu je bio bistar i svjetlucač kamen.

„Na prvi pogled izgleda poput dijamanta, a sudeći po veličini, rekao bih da se radi o lijepo oblikovanu komadu stakla."

„Riječ je o prvoklasnom dijamantu od osamnaest do dvadeset karata. To sam otkrila pomoću knjige i povećala. Nisam ga htjela odnijeti draguljaru. Pogledaj bolje.”

Trevor je prinio kamen prema svjetlu koje je dopiralo kroz prednji prozor.

„Zašto ga nisi htjela odnijeti draguljaru?”

„Činilo mi se nepristojnim, s obzirom da je riječ o daru. Prošle sam godine posjetila grob svoje rođakinje Maude i tada ih je Carrick prosuo iz torbe koju nosi za pojasom. Svi su se pretvorili u procvalo cvijeće, osim ovoga, koji je blistao među cvjetovima.”

Trevor je u čudu prevrtao kamen u ruci.

„Dragulji iz sunca.”

„Moj se život promijenio kada sam došla u ove krajeve. Ovo je simbol. I zapravo uopće nije važno je li riječ o lijepom komadiću stakla ili neprocjenjivom dragulju. Sve ovisi o tome kako se stvari promatraju. Ja sam ugledala čaroliju i to je promijenilo moj svijet.”

„Ja svoj svijet volim takav kakav jest.”

„Hoćeš li ga promijeniti ili ne, ovisi o tebi. U Ardmore si došao iz nekog razloga.”

„Da bih sagradio dvoranu.”

„Da bi nešto gradio”, rekla je Jude tiho. „Koliko, to ovisi samo o tebi.”

Peto poglavlje

Trevor je svoju odluku da večer provede u pubu smatrao logičnom. Profesionalnom. Radije je razmišljao na taj način, jer mu je ipak bio preveliki udarac za ego priznati da tamo odlazi uglavnom da bi promatrao Darcy. On nije bio zaneseni adolescent, on je bio poslovni čovjek. Pub Gallagher's sada je postao dio njegova posla i zanimanja.

Ispostavilo se da to zanimanje postaje sve veće i veće.

Skoro su svi stolovi bili zauzeti, obitelji, parovi, skupine turista, svi su se oni gužvali oko piva, čaša i razgovora. Jedan je mladić, sigurno ne stariji od petnaest godina, sjedio u kutu i svirao žalosnu melodiju na harmonici na mijeh. U kaminu je gorjela vatra, jer je s večeri vrijeme postalo pro hladno i vlažno. Tri su starca zamišljeno sjedila oko crvenog odsjaja zapaljenog treseta koji je lagano gorio, pušeci i udarajući čizmama u ritmu glazbe.

U njihovoj je blizini malo jednogodišnje dijete skakutalo i gugutalo u majčinu krilu. *Njegova bi majka sigurno uživala u ovoj atmosferi*, pomislio je Trevor. Carolyn Ryan Magee je bila četvrta generacija Iraca, rođena u obitelji koja nikada nije kročila na irsko tlo, ništa više nego što su to učinili njihovi roditelji. Ali, ona je bila besramno sentimentalna kada se radilo o onome što je smatrala svojim korijenjem. Ona je bila zaslužna što je Trevor znao nešto o povijesti svoje obitelji s očeve strane. Obitelj i davno umrli preci bili su joj važni. A kada je njegovoj majci nešto bilo važno, potrudila se da to bude važno i njezinim muškarcima. Nijedan od njih dvojice, razmišljao je Trevor, nije joj mogao odoljeti.

Ona je bila ta koja je u kući puštala irsku glazbu, dok je njegov otac kolutao očima, ali i strpljivo podnosio. Ona je bila ta koja je svom sinu pričala irske legende prije počinka. Ona je bila ta koja je, Trevor je to znao, uporno ispravljala i ublažavala svakojaku bol i zamjeranja koja je njegov otac osjećao prema svojim roditeljima. Iako njezin trud nije mogao dodati toplinu u njihove odnose, izgradila je klimav most koji je omogućavao pristojnost i poštivanje na objema stranama.

Zapravo, Trevor se pitao bi li on uopće primijetio udaljenost njegova oca od svojih roditelja, da nije bilo ljubavi i otvorenosti u njegovu domu. Od svih parova koje je poznao, ni u jednom partneri nisu bili tako veselo predani i privrženi jedno drugome poput para koji ga je donio na svijet. Smatrao je to divnim intimnim čudom, koje nikada nije uzimao

zdravo za gotovo.

Zamišljao je kako bi njegova majka ovdje sjedila kao on sada i upijala cijelu atmosferu, pjevala pjesme i pričala s neznancima. Zamišljajući to, pogledom je prešao po prostoriji kroz blijedoplavu izmaglicu dima i pomislio na sustav ventilacije. Odmahnuvši glavom, uputio se prema baru. Bez obzira na sve opasnosti za zdravlje, vjerovao je daje ovo upravo atmosfera koju su tražili svi koji su došli u pub.

Brennu je ugledao na samom kraju šanka kako toči pivo i vodi, po svemu sudeći, strašno ozbiljan razgovor s čovjekom koji je izgledao kao da ima sto šest godina. Jedina slobodna stolica nalazila se na suprotnome kraju. Sjedajući na nju, pričekao je dok je Aidan dodavao čaše i vraćao ostatak novca.

„Kako smo večeras?“ pitao je Aidan, i natio nekoliko kapi u dvije čaše Guinnessa koje je punio.

„Dobro. Večeras ste puni.“

„Takvi bismo trebali biti većinu večeri do zime. Mogu li utažiti tvoju žeđ?“

„Možeš. Jedan Guinness, molim.“

„Takvog te volim. Jude mi je rekla da si bio danas u posjetu, zabrinut zbog naših lokalnih legendi.“

„Nisam bio zabrinut. Radoznao, rekao bih.“

„Dobro, radoznao.“ Aidan je započeo sporo točiti Trevorovo pivo. „Čovjeka mora zanimati nešto u što je sam gurnut. Nakon objavljivanja Judeine knjige ovaj naš mali kutak svijeta mogao bi izazvati veliko zanimanje. To će tada biti dobro za naš posao.“

„Trebali bismo to dočekati spremni.“ Osvrnuo se uokolo i primijetio da Sinead večeras radi s mnogo više energije. Ali nigdje nije vidio Darcy.

„Treat ćeš više zaposlenih ovdje, Aidane.“

„Već sam o tome razmišljao.“ Napunio je košaricu čipsom i stavio je na šank. „Darcy će obaviti prve razgovore kada dođe vrijeme.“

Kao da je znala da je red na nju, Darcyn je glas odzvonio iz smjera kuhinje u obliku glasnih i raznovrsnih psovki.

„Baš si pravi tvrdoglavi magarac i nije mi jasno zbog čega imaš tako tvrdu glavu kada u njoj nemaš ništa vrijedno čuvanja, jer si glup poput tikve i još dva puta ružniji.“

Trevor je začuđeno nagnuo glavu, ali Aidan je samo nastavio točiti pivo.

„Naša sestra ima burnu narav i dovoljno joj je samo ugledati Shawna

da plane.

„Rospija? Vidjet ćeš li tko je rospija, ti kosooki bezubi punoglavče.“

Začuo se udarac, zavijanje, još psovanja i tada je Darcy izletjela kroz vrata crvena u licu, dok su joj iz očiju sijevale munje, noseći u rukama veliki pladanj pun tanjura s hranom.

„Brenna, odvalila sam tvog muža loncem po glavi. Uopće mi nije jasno zašto se pametna žena poput tebe udala za takva pavijana.“

„Nadam se da lonac nije bio pun, budući da on kuha ukusan gulaš.“

„Bio je prazan. Tako ostaje bolji trag.“ Zabacila je glavu, duboko udahnula i zatim zadovoljno izdahnula. Premještajući pladanj u drugu ruku, pošla je prema prolazu i primijetila Trevora. Gnjev je nestao s njezina lica kao odnesen čarolijom. Oči su joj i dalje divlje gorjele, ovaj put zbog očite seksualne napetosti. „Vidi, vidi što nam je donijela kišna večer.“ Rečenicu je završila predući poput mačke, šetajući do šanka. „Bi li se maknuo da prođem, dragi? Ruke su mi, trenutačno, zauzete.“

Više od pola svoga života nosila je pladnjeve jednom rukom, ali uživala je gledati ga dok se kreće. Ispustila je zvuk pravog odobravanja kada je on skliznuo sa stolice i učinio ono što je zatražila.

„Lijepo je kad te spasi jak, zgodan muškarac.“

„Budi oprezan, Treve, ispod tog milog lika krije se zmija.“ To je bilo Shawnovo mišljenje, koje je oprezno rekao kada je izašao iz kuhinje noseći narudžbe za šank.

„Ne obraćaj pozornost na glasanje našeg kućnog ljubimca majmuna.“ Kriomice ga je pogledala preko ramena. „Naši roditelji, blaga srca, kupili su ga od Cigana. Uzalud potrošene dvije funte i deset penija, ako mene pitaš.“

Uz blag trzaj kukova, okrenula se odnijeti narudžbe.

„Ovo je bila dobra fora“, promrmljao je Shawn. „Mora da ju je davno pripremila. Dobra ti večer, Treve. Želiš li što pojesti?“

„Mogao bih probati gulaš. Čuo sam da je večeras dobar.“

„Jest.“ Pokajnički se smiješeći protrljao je čvorugu na glavi. Pogled mu je odlutao do mjesta na kojem je dječak svirao veseliju melodiju. „Došao si na dobru večer. Connor zna svirati poput anđela ili vraga, ovisno o raspoloženju.“

„Još tebe nisam čuo kako sviraš.“ Trevor se ponovno smjestio na stolicu. „I to je, kako sam čuo, poput tvoga gulaša, odlično.“

„Ah, ponekad sviram. Kao i svi mi. Glazba je dio obitelji Gallagher.“

„Mogu li ti dati samo jedan savjet u svezi s tvojom glazbom. Pronađi

zastupnika."

Shawnov je pogled susreo Trevorov.

„Ti mi dovoljno plaćaš pjesme koje si do sada kupio. Vjerujem u tvoje poštenje. Imaš iskreno lice."

„Dobar bi zastupnik izvukao još više."

„Meni ne treba ništa više." Pogledao je do mjesta gdje se nalazila Brenna. „Već imam sve što mi treba."

Odmahnuvši začuđeno glavom, Trevor je podigao pivo koje je Aidan stavio pred njega.

„Finkle je rekao da ti nisi čovjek kojega zanima posao. Ali moram primijetiti da nisi ni približno tup kao što sam zaključio iz njegovih riječi. Bez uvrede."

„Nema veze."

Trevor je promatrao Shawna preko ruba svoje čaše.

„Finkle je rekao da ste ga zbunjivali pričama o drugome investitoru iz Londona."

„Doista?" rekao je Shawn, očito se zabavljajući. „Zamisli... Aidane, poznajemo li kojeg investitora iz Londona koji se zanima za naš pub?"

„Nejasno se prisjećam da je gospodin Finkle iznio taj problem, iako sam ga uvjeravao da takva osoba uopće ne postoji. Zapravo", napravio je manju pauzu, „svi smo se morali jako potruditi da ga u to uvjerimo."

„To sam i ja mislio", rekao je Trevor zadivljeno i otpio gutljaj Guinnessa. „Jako umješno."

Tada je začuo Darcyn smijeh i okrenuo se upravo u trenutku kada je pomilovala dječaka Connora po glavi. Tamo je i zadržala ruku kada je svoj blistavi pogled spojila s njegovim i počela pjevati. Pjesma je bila brza i vesela. Njemu nije bila nepoznata, čuo ju je u njujorškim puhovima ili kada je njegova majka slušala irsku glazbu, ali nikada ovako kako ju je pjevala Darcy, glasom koji mu se činio natopljenim ukusnim vinom i obrubljenim zlatom.

Pročitao je Finkleovo izvješće u kojemu se spominjao Darcyn glas. Zapravo, kada bolje razmisli, čovjek je ushićeno govorio o njemu. Ali, Trevor nije obraćao osobitu pažnju na to. Znao je iz osobnog iskustva, s obzirom da je posjedovao diskografsku kuću, koliko se često ljudi oduševljavaju glasovima koji ne zavrjeđuju ništa više od uljudnog aplauza.

Ali sada, dok je slušao i gledao, Trevor je morao priznati da je njegov agent bio u pravu. Kada je Darcy započela pjevati, Shawn se naslonio na

šank i pridružio joj se. U njezinu se pjevanju osjetio smijeh kada se polako vratila do šanka, nemarno prebacila ruku preko Trevorova ramena i zapjevala bratu.

„Reći ću mami kada dođem kući, da momci djevojkama ne daju mira.,,

Ne, tebi dečki sigurno nisu dali mira, pretpostavljao je Trevor. Osjetio je snažnu potrebu da je i sam povuče za kosu, ali ne na zaigrani način na koji je to opisivala njezina pjesma. Želio je napuniti svoje ruke njome, povući je unatrag i uživati u njoj.

Većinu bi muškaraca doživjela njezino pjevanje na isti način. I koliko god mu ja ta misao bila privlačna u poslovnome smislu, osobno ga je ljutila. I stoga što se zbog ljubomore osjećao smiješno, odlučio se usredotočiti na poslovnu stranu. Kada je pjesma završila, posegnula je preko šanka za Shawnovim ovratnikom i povukla ga prema sebi da ga glasno poljubi.

„Moronu“, rekla je s očitom privrženošću.

„Rospijo.“

„Tri porcije pržene ribe i krumpirića, dva gulaša i dva komada tvoga kolača. Natrag u kuhinju, gdje ti je i mjesto.“ Nesvjesno je rukom prešla po Trevorovu ramenu dok se okretala prema Aidanu. „Tri Guinnessa i tri Harpa, jedan Smithwick's i dvije kole. Jednu kolu nemoj naplatiti, ona je za Connora. Mogu li popiti malo tvoga piva?“ pitala je Trevora i otpila gutljaj.

„Primaš li narudžbe?“

„Hm, ovdje sam samo zbog toga.“

„Otpjevaj još jednu pjesmu.“

„Vjerojatno i hoću tijekom večeri.“ Stavila je piće na pladanj.

„Ne, želim da pjevaš sada.“ Iz džepa je izvadio novčanicu od dvadeset funti i podigao je u zrak između dva prsta. „Ovoga puta želim čuti baladu.“

Njezin je pogled prelazio od novčanice do njegova lica i natrag.

„To je pozamašna napojnica samo za malo pjevanja.“

„Bogat sam, sjećaš se.“

„To je nešto što nisam zaboravila.“ Rukom je pošla prema novčanici, a kada ju je on izmakao, namrštila se.

„Prvo je otpjevaj“

Razmišljala je bi li ga ignorirala, a i malo mu napakostila. Ali bilo je to dvadeset funti, a ona je voljela pjevati. I tako mu se nasmiješila, podigavši pladanj istodobno kada se oglasila.

*Come all ye maidens and fair
All you that are blooming in your prime
Always beware and keep your garden fair
Let no man steal away your thyme.**

Connor je počeo svirati, zacrvenjevši se kada mu je namignula i donijela piće. I ostale goste u pubu posluživala je, pjevajući pjesmu o žaljenju i gubitku nevinosti. Razgovor je utihnuo, a neka su srca potajice uzdahnula. Dok se vraćala do šanka, gledala je Trevora jer je on platio tu pjesmu. Posljednje je stihove poklonila njemu. Pogled joj je zagrijalo zadovoljstvo zbog aplauza koji se prolomio i s tom toplinom u pogledu uzela je novčanicu iz njegove ruke.

„Za dvadeset funti po pjesmi pjevat ću koliko god želiš.“ Uzevši Guinness koji je Aidan natočio, pošla ga je odnijeti.

„Ja ću otpjevati jednu za pola tog iznosa“, netko je doviknuo, i kroz žamor smijeha zapjevao baladu Bidy Mulligan.

„Vikendom u pubu plaćamo grupu koja svira ozbiljnu glazbu“, rekao je Aidan Trevoru.

„Doći ću poslušati.“ Promatrao je kako Darcy odlazi iza šanka u kuhinju. „Pjevate li vas troje ikada zajedno?“

„Tko, Shawn, Darcy i ja? Ponekad na ceiles,** ili ovdje iz zabave. Ja sam nekoliko puta nastupao da bih si platio večeru dok sam putovao. Ponekad je takav način života težak.“

„Ovisi tko plaća.“

Trevor se zadržao još cio sat, pijući pivo, uživajući u gulašu i slušajući neumornog Connora kako svira melodiju za melodijom.

Jednom je ustao da bi otvorio vrata paru roditelja koji su preko ramenu nosili dva uspavana djeteta. Primijetio je da su kući otišle obitelji i nekoliko muškaraca izmučenih lica. *Ribari*, pomislio je, oni moraju ustati prije svitanja i otisnuti se na more. Hrana se prestala naručivati oko devet sati, ali pivo se jednako točilo kada je ustao poći.

„Zar je gotovo za večeras, šefe?“ povikala je Brenna.

„Da, dok ne otkrijem uzimaš li kakve vitamine koji te drže na nogama petnaest sati bez prestanka.“

* Pridite sve djeve bajne
Sve one koje su u najljepšem cvatu
Uvijek budite lijepe i na oprezu
Nijednom muškarcu ne dopustite da vas ubere.

** Zabava

„Ah, nisu to vitamini." Nagnula se i potapšala kvrgavu ruku starca koji je već satima sjedio na istome mjestu. „Održava me prisutnost moje prave ljubavi, ovaj gospodin Riley ovdje."

Riley se zahihotao.

„Hajde, natoči mi zadnju kriglu, draga, i daj mi poljubac uz to."

„Pivo će te koštati, ali poljubac je besplatan." Pogledala je Trevora. „Vidimo se ujutro."

„Moram na sekundu posuditi tvoju sestru", rekao je Trevor Aidanu i uhvatio Darcy za ruku dok je prolazila pokraj njega. „Sada je red da ti ispratiš mene."

„Pa mogu odvojili trenutak."

Odložila je pladanj i ignorirajući Aidanovo mrštenje pošla prema vratima. Kiša je padala poput prozračne izmaglice koja je vlažila zrak. Magla je poput finog dima strujala s mora i dolazila na kopno. Kroz nju se mrakom provlačio ravnomjerni ritam mora i udaljeni zvuk trube s broda.

„Ah, što je svježije." Sklopljenih očiju Darcy je podigla svoje lice prema blagoj kiši. „U ovo doba večeri unutra postaje zagušljivo."

„Sigurno te noge jako bole."

„Neću poreći da bi im dobro došla masaža."

„Pođi sa mnom i ja ću im pružiti svu svoju pažnju."

Čuvši to, otvorila je oči.

„To je zaista primamljiva ponuda, ali ja još moram raditi, a zatim se moram naspavati."

Kao i prije, podigao je njezinu ruku do svojih usana.

„Dođi do prozora ujutro."

Nije joj smetalo kada joj je srce brže zakucalo ili kada je osjetila poznati osjećaj u trbuhu. Uživala je u buđenju svojih osjetila. Ali sada je morala zaboraviti na to i prisjetiti se da je to njihova igra.

„Možda hoću." Prstima je polako prešla rubom njegove brade. „Ako te se uopće sjetim."

„Pobrinimo se za to." Ruke je obavio oko nje, ali se zaustavio kada je položila ruku na njegova prsa.

Bilo joj je ubrzano udaralo. Uzbudeno je iščekivala. Voljela je miris kiše, mokre kože i snažnog zagrljaja. Prošlo je već puno vremena otkad je zadnji put dopustila muškarcu da je zagrlji. U tome je, na posljetku, bila bit. U dopuštenju. Njezin izbor, njezino djelovanje, njezino raspoloženje. Uvijek joj je bilo važno održati kontrolu nad tim dijelovima i nad muškarcem kojemu je dopustila da je dira. Kad žena jednom preda uzde,

lako može zaboraviti da su ti osjećaji, ma kako dražesni bili, ipak prolazni. Odlučila je kušati ga i uvjeriti se želi li doista i nešto više. Rukom je prešla njegovim prsima do vrata, otvorenih očiju, primaknuvši usne do njegovih.

Nije se žurio, tu mu je morala odati priznanje, nije ju hvatao, petljao niti joj je pokušavao izvaditi krajnike jezikom. Ljubio ju je sa stilom, čvrsto, sigurno i samo ju je malo gricnuo. *Sve u svemu, i nije bio tako opasan*, pomislila je. Šteta zapravo.

Tada je promijenio položaj tijela, rukama prešao po njezinim leđima i prekrio joj usne svojima. Krajičkom svijesti pomislila je: *o Bože!* Zatim više nije mislila. Želio ju je cijelu pojesti, brzim, pohlepnim zalogajima. Pomislio je da je to upravo ono što je očekivala od muškarca. Pohlepa, uzbuđenje i očaj. Uspjela je sve to uzburkati u njemu. Shvatio je to u obliku blagoga prezira u njezinim očima kada je posezao za njom.

Zbog toga je krenuo polako, gledajući dok je iskušava, primijetivši znak odobravanja, čak i užitak, zajedno s odmjeravanjem, koje mu je smetalo čak i kada se njezin okus prelio u njega. Tada mu je bilo potrebno nešto više i to je uzeo.

U udaljenom kutku svoga uma osjetio je promjenu, njezinu napetost pomiješanu s polaganim i mekanim popuštanjem, koje je bilo tiho poput kiše oko njih. Zatvorio je oči kada i ona i nestalo je svako proračunato razmišljanje. Ruka s njegova vrata prešla je u njegovu kosu. Propela se na prste i prislonila uz njega, a on se pomicao sve dok nije prislonio o kamenu zid puba. Njihova su srca udarala jedno o drugo.

Koraknuo je unatrag, želeći razbistriti misli, doći do daha. Promisliti. Ona je ostala naslonjena na zid, potajice uzdahnuvši i tek tada otvorivši oči.

„Svidjelo mi se.“ Malo više, bila je sigurna, nego što je to dobro za nju. Ipak je jezikom prešla po svojoj donjoj usnici, kao da je željela ukrasti još malo njegova okusa, a njemu je krv ponovno brže potekla. „Zašto to ne bi ponovio?“

„Zašto ne?“

Ovoga je puta njezino lice uokvirio svojim rukama, prošao prstima kroz njezinu kosu, sve dok ih nije skupio. Oklijevao je, čekao, patio, držao usne do njezinih na udaljenosti na kojoj joj je mogao osjetiti dah sve dok im se disanje nije ubrzalo.

„Izludjet ćemo jedno drugo.“

Zvuk koji je ispustila više je sličio uzdahu nego smijehu.

„I ja sam isto zaključila. Zašto ne bismo odmah počeli." Približila mu se uhvativši njegovu donju usnicu zubima, lagano je grickajući, pojačavajući stisak i na kraju ublaživši ugriz jezikom.

„Dobar početak", uspio je reći i pohlepno prislonio usta na njezina.

U glavi joj se zavrtjelo, osjetila je brze, vrtoglave krugove koji su je činili omamljenom, dezorijentiranom i oduševljenom. Sve to osjetila je cijelim tijelom, njegov okus, njegove čvrste crte, vlažan kamen iza njezinih leđa, svjetlucanje kiše na njezinoj koži. Željela ga je dovesti do kraja, čuti ga kako je moli, prije nego to ona sama učini. Utonula je u poljubac, u trenutak, i dala mu je više nego što je namjeravala.

I ponovno je on bio taj koji se povukao. Jedino mu je to preostalo uz to što je pomišljao odvući je do zadnjega sjedala svog auta, uz umješnost i sposobnost kontroliranja dječaka na maturalnoj večeri. Dovala ga je do ruba poljupcem na mokrom kolniku na vratima pretrpanog puba.

„Trebam malo više privatnosti", prošaptao je.

„Kada dođemo do toga." Morala je ponovno čvrsto stati na noge. „Ali, sada smo dovoljno uznemirili jedno drugo. Mislim da se noćas nećemo naspavati, ali meni to ne smeta." Već znatno mirnija, prošla je rukom kroz kosu, skupljajući fine kapljice kiše. „Znaš, posljednji put nakon što sam poljubili Amerikanca, spavala sam kao beba."

„To bi bio kompliment."

„Doista jest. Uživat ću razmišljajući kada ću te sljedeći put ponovno poljubiti, ali sada se moram vratiti unutra, a ti bi trebao otići kući."

Okrenula se s namjerom da ode, a on ju je uhvatio za ruku. Ona mu ne bi mogla odoljeti kad bi otkrio svoju prednost i iskoristio je. Zbog toga mu je dobacila vedar i drzak pogled preko ramena.

„Pazi na manire, Trevore. Ako još trenutak ostanem ovdje, Aidan će mi održati prodiku i pokvariti mi dobro raspoloženje."

„Želim tvoju sljedeću slobodnu večer."

„A ja ti je želim pokloniti." Prijateljski ga je potapšala po ruci, a zatim se vratila unutra.

Iznenadilo ga je, ali i zasmetalo kad je shvatio da je uzdrman. Morao je sjediti u autu, slušajući kišu, čekajući da mu se krv uspori i da mu se ruke umire. Znao je kako je to željeti ženu, čak i žudjeti da je osjeti pod svojim rukama, pod svojim tijelom. Isto je tako znao da ta potreba nosi sa sobom određenu ranjivost i rizik.

Ali, što god želio i trebao od Darcy Gallagher bilo je potpuno drukčije od svega što je do sada doživio. Bila je drukčija, priznao je sam sebi dok se

na trenutak mrštio prema pubu prije nego je pokrenuo auto. Bila je seksi, sebična, zavodljiva. Poznavao je žene s istim osobinama, ali one su rijetko kada bile tako slobodne i iskrene u tome. Igrala se s njim i to nije krila. I neka mu Bog pomogne, morao joj se diviti zbog toga. A i zbog toga što je bila savršeno svjesna da je on igrao istu igru.

Bit će zanimljivo vidjeti tko će pobijediti i koliko će im rundi biti potrebno.

Nakon što je s pouzdanjem shvatio da će moći izaći nakraj s njom, opustio se. Vozeći se neravnom cestom prema kući, shvatio je da se smiješi. Isuse, što mu se sviđala. Nije se mogao sjetiti nijedne žene zbog koje bi mu tako uzavrela krv, koja bi mu tako zaokupila misli i poboljšala raspoloženje ovako kao što je ona uspijevala.

I da nije postojala iskra fizičke privlačnosti, on bi uživao u njezinu društvu, u njezinu divnom i izravnom načinu razmišljanja. No, kako se činilo, istražiti će najbolji od svih mogućih svjetova, gledajući to s romantične točke. Osjećao je olakšanje znajući da oboje jure prema intimnosti u kojemu obje strane nisu tražile ništa više od obostranog zadovoljstva i zanimljiva društva.

Poslovna strana njihova odnosa bila je relativno jednostavna. Ona je, kao i njezina braća, bila vlasnica puba, ali Trevor je posao dogovarao s Aidanom.

Tu je bio i taj njezin glas, koji je bio sasvim različita i zanimljiva stvar. Imao je nekoliko zamisli o kojima je želio raspravljati s njom. Na tom je planu bio siguran da će ona dopustiti da je vodi njegovo iskustvo. I privuče onime što joj može i želi ponuditi.

Voljela je novac i željela je toliko koliko joj je potrebno da živi sa stilom. Pa, imao je osjećaj da će joj na tome planu moći pomoći. *Zarada je bila bit svega*, rekla mu je onoga dana na plaži. On je imao plan kako oboje mogu ostvariti tu bit. Pjesmom.

Skrenuo je u ulicu koja je vodila do njegove kolibe, osjećajući zadovoljstvo načinom na koji je provodio vrijeme u Irskoj i uspješnih rezultata koji su mu se smiješili.

Izašao je iz auta i iz navike ga zaključao te prateći svjetlo koje je ostavio upaljeno došao kroz maglu do vrtnih vrata. Nije mogao objasniti što ga je natjeralo da podigne pogled prema prozoru. Osjetio je nešto poput udara munje u cijelom tijelu od glave do pete. U prvi je trenutak pomislio na Darcy, na način s kojim je stajala ispred prozora spavaće sobe kada ju je prvi put ugledao. Tada je osjetio sličan udar, ne zbog

prepoznavanja, nego zbog želje. Ova je žena također stajala ispred prozora, izgledajući također dražesno. Ali njezina je kosa bila svijetla, poput izmaglice oko njega. Znao je, iako u mraku nije mogao razaznati njihovu boju, da su njezine oči bile zelene poput mora.

Ova je žena bila mrtva već tri stoljeća.

Zadržao je pogled na njezinu licu dok je otvarao vrata na ogradi. Ugledao je sjaj suze koja je lagano klizila niz njezin obraz. Srce mu je uzbuđeno kucalo dok je ubrzano hodao kroz vlažno cvijeće, kroz blagu glazbu ukrasnih zvončića na povjetarcu i zrak težak od mirisa cvijeća.

Otključao je vrata i naglo ih otvorio.

U kolibi je vladala potpuna tišina. Svjetlo koje je ostavio upaljeno potjeralo je sjene u kutove preko starog drvenog poda. Još uvijek s ključevima u ruci, krenuo je uz stube. Kada je prišao vratima spavaće sobe, duboko je udahnuo i tek tada upalio svjetlo. Nije očekivao da će je zateći. Iluzije su nestajale sa svjetlom. Kada je svjetlo preplavilo njegovu sobu, ispustio je dug uzdah koji je zadržavao dok je ulazio.

Stajala je nasuprot njemu, s rukama povijenim oko struka. Njezina nježna zlatna kosa padala je preko ramena i leđa, preko jednostavne, duge sive haljine. Jedna suza, sjajna poput srebra, nestajala je na njezinu obrazu.

„Zašto uzalud rasipamo ono što je u nama? Zašto toliko dugo čekamo da bismo prihvatili ono što je u nama?”

Glas joj je bio melodičan, s višim i nižim tonovima, u ritmu Irske, koji ga je više oduševio od same njezine pojave.

„Tko .” Naravno da je znao tko je ona, čemu onda gubiti vrijeme na ispitivanje očitog, „Što radiš ovdje?”

„Uvijek je ugodnije čekati kod kuće. Ja sam dugo čekala. On smatra da si ti posljednji. Pitam se može li biti u pravu, dok se ti tako snažno boriš protiv toga?”

To je nemoguće. Ljudi ne pričaju s duhovima. Netko, iz nekog razloga, igra igricu, i došlo je vrijeme da on to prekine. Krenuo je naprijed s namjerom da je uhvati za ruku i vidio kako mu ruka prolazu kroz nju kao kroz dim.

Ključevi su poletjeli iz njegove ruke i uz zveket pali na pod do njezinih nogu.

„Je li tako teško vjerovati u postojanje nečega što nije opipljivo?” Rekla je to s ljubaznošću osobe koja zna kako je to boriti se s uvjerenjima. Mogla mu je dopustiti da dodirne iluziju onoga što je ona bila, ali njemu to

ne bi ništa značilo. „Već znaš cijelu istinu u svome srcu, u svojoj krvi. Sada samo trebaš dopustiti svome umu da je prihvati.“

„Moram sjesti.“ Iznenadno i brzo sjeo je na rub kreveta. „Sanjao sam te.“

Nasmiješila se. Suosjećajno.

„Znam. Tvoj dolazak davno je predodređen.“

„Sudbina?“

„Ti ne voliš tu riječ. Zbog nje si odmah spreman na borbu.“ Odmahnula je glavom izražavajući neodobravanje. „Sudbina je nešto što nas vodi do određenih mjesta na putu. Što ćeš učiniti s time isključivo je tvoja volja. Izbor na kraju puta tvoj je. Ja sam svoj odabrala.“

„Jesi?“

„Da. Učinila sam ono što sam smatrala ispravnim.“ Ljutnja se očitovala u njezinu melodičnom glasu. „Nije bio pravi, ali ja sam morala učiniti ono što sam smatrala i osjećala ispravnim. Moj je suprug bio dobar čovjek, blag čovjek. Imali smo djecu koja su bila veselje u mom životu, dom koji nam je bio dovoljan.“

„Jesi li ga voljela?“

„Jesam, jesam, nakon nekog vremena. Naša je ljubav bila topla i mirna, a on nije tražio ništa više od toga. Strast i žudnju osjećala sam prema drugome. Razumiješ, ja sam vjerovala da je to sve što sam osjećala za Carricka. Vatra za koju sam vjerovala da će divlje gorjeti i na kraju se pretvoriti u sivi pepeo. I tu sam pogriješila.“ Okrenula se kao da promatra nešto kroz prozor, iza stakla, iza kiše. „Pogriješila sam“, ponovila je. „Dugo već boravim na ovome mjestu, dugo i samotno, a ta ljubav još uvijek tinja, njezina bol i radost još su u meni. Ljubav se tako lako može sakriti iza strasti i ostati neprepoznata.“

„Ne bih rekao da je lako zamijeniti strast za ljubav.“

„I jedno i drugo je točno. U mome slučaju, bojala sam se vatre, čak i dok sam žudjela za njom. I u strahu i žudnji, nikada nisam pogledala u njezin plamen i ugledala blago koje me tamo čeka.“

„Meni je poznata strast, ali mi nije poznata ljubav. I unatoč tomu, ja sam u drugim ženama tražio tebe.“

Njezine su oči srele njegove.

„Još ne znaš što je to što tražiš, a ja se nadam da ćeš saznati. Bez obzira što učinio, kraj se približava. Dobro razmisli što želiš izgraditi i tada izaberi.“

„Znam što...“ Ali ona je nestala. Skočio je na noge, pošao prema njoj.

„Čekaj. Kvragu!“

Kada je ostao sam, pokušao je smiriti uzbuđenje, ali mu to nikako nije uspijevalo.

Kako, dovraga, da izađe nakraj sa svime? Sa snovima, s čarolijama i duhovima. Tu nije pronalazio ništa stvarno, ništa opipljivo. I kada je već kod toga, ništa u što bi mogao povjerovati.

Ali ono što ga je doista zabrinjavalo bilo je to što je, zapravo, počeo vjerovati.

Šesto poglavlje

„Jutros izgledaš kao da te nešto pregazilo.“

Trevor je popio gutljaj kave koju je ponio na gradilište i uputio Brenni ubojit pogled.

„Zaveži.“

Nije se trudila sakriti da je zabavlja njegova reakcija. Već je bila navikla na njega i nije ju previše zabrinjavalo njegovo ređanje. Znala je da ljudi poput njega ne upozoravaju prije nego što namjeravaju napasti.

„I ljut je. Što kažeš da pošaljem nekoga da ti donese stolicu za ljujanje pa lijepo sjedni pod kišobran i malo odspavaj.“

Otpio je još jedan gutljaj kave.

„Jesi li ikada gledala miješalicu za cement iznutra?“

„Bez obzira koliko nabrušeno izgledaš jutros, mogla bih te srediti jednom rukom. Ozbiljno ti kađem, idi u kuhinju i lijepo u miru i tišini popij kavu.“

„Gradilišta me razvedravaju.“

„I mene, također.“ Pogledom je prešla po mnoštvu opreme, golemim strojevima, ljudima koji su nosili velike cijevi i veselo se častili uvredama. „Baš smo čudna stvorenja? Tata je jutros morao otići nekamo napraviti sitnije popravke, tako da mi je drago što si ovdje raspoložen da radom otjeraš mrzovolju.“

„Nisam mrzovoljan. Nikada nisam mrzovoljan.“

„No, dobro, prepustio si se tmurnim mislima. I ja sama ponekad to činim, iako u većini slučajeva radije nešto udarim i riješim se negativne energije.“

„Shawn izgleda ima nevjerojatno zanimljiv život.“

„On je drag čovjek i ljubav moga života, a ja dajem sve od sebe da ga spasim od dosade.“

„Od dosade“, promrmljao je Trevor, „pogibelji, prije bih rekao.“

Kimnula je. Jutros nije bio hladan i rezerviran, niti ju je njegov glas držao na distanci. Prosudila je da su sve to barijere koje ljudi poput njega podiđu dok oni s kojima radi ne zasluđu njegovo povjerenje.

Bilo joj je drago što je prošla taj ispit.

„Jutros dolazi inspekcija zbog novih vodovodnih i odvodnih cijevi. Ako sve bude u redu, krajem dana ćemo ih zakopati.“

Krenula je naprijed s namjerom da Trevoru pokađe kako napreduju

poslovi. Zemlja je bila vlažna od kiše koja je padala cijelu noć i nije prestajala padati ni po danu. Kapala je s oboda Brennina šešira i ostavljala svjetlucač sjaj na maloj srebrnoj vili koju je zakvačila na njega.

Miris blata, muškaraca i benzina bio joj je nevjerojatno ugodan.

„Kao što možeš vidjeti, koristili smo materijale koje si ti odredio. Tata i ja smo prošle zime zbog poplave morali popravljati kanalizaciju i to ne bih u bližoj ili daljoj budućnosti željela ponoviti.“

„Ove će cijevi trajati.“

Čučnuo je i pogledom prešao po gradilištu. Mogao je savršeno jasno vidjeti dugu, nisku zgradu dvorane u kamenu koja se stapa s tamnim, starim drvetom puha. Privlačno i jednostavno, ali bit će opremljeno najmodernijom tehnologijom. To je, napokon, bio njegov san. Iskoristiti ono što postoji ovdje, poštujući tradiciju, čak se njome hvaleći, a istodobno koristeći suvremene materijale i izume. Zbog toga je sada bio ovdje. Želio je ostaviti trag Mageeja na mjestu s kojeg su potekli. I to nije imalo nikakve veze sa starim legendama i dražesnim duhovima.

Vrativši se u sadašnjost, okrenuo se prema Brenni i primijetio kako ga ona strpljivo promatra.

„Oprosti. Misli su mi odlutale.“

Odavao je dojam zbunjena i ne više toliko ljutita čovjeka. Ona je oklijevala. Naposljetku, poznavali su se tek nekoliko dana.

„Ako te muči nešto vezano za posao, nadam se da ćeš mi reći o čemu je riječ, tako da mogu riješiti problem. Zbog toga me i plaćaš. Ako je problem osobne prirode, rado ću te saslušati ako imaš potrebu s kime pričati.“

„Zapravo je i jedno i drugo. Cijenim tvoju želju da mi pomogneš, ali moram još malo razmisliti.“

„Ja vrlo uspješno razmišljam kada su mi ruke zauzete.“

„U pravu si.“ Uspravio se. „Idemo na posao.“

Njegov posao mnogi ne bi smatrali ugodnim. Bio je prljav i težak. Ali Trevor ga je volio. Pomoću velikih komada šperploče u blatu su napravljeni prolazi za ljude i strojeve. Trevor je pomagao pri donošenju dasaka i greda za skelu i stajao ispod cerade dok su vodoinstalateri obavljali svoj posao, slušajući kako kiša udara o debelo platno. Popio je litre kave te se zbog toga ponovno počeo osjećati kao ljudsko biće.

Brenna je imala pravo, pomislio je. Kada su ruke zaposlene, turobne misli nestaju, a pojavljuje se bolji uvid u stvari koje se događaju i kako ih riješiti. *A to je*, pomislio je *zabavljen sam sobom, učinkovitije od*

prepuštanja zlovolji.

Mokar i blatan, ali znatna bolje raspoložen, pribio je još jednu dasku. U tome trenutku zaigrali su mu živci u trbuhu, popeli se njegovom kralježnicom sve do vrata. Osjetio je potrebu, kao i noć prije, podići pogled.

Dairy je stajala na prozoru, promatrajući ga kroz zavjesu od kiše.

Nije se nasmiješila, a nije ni on. Kada su im se pogledi sreli, osjetila se primitivna, erotska privlačnost ravna dodiru dvaju golih tijela. Nije se nazirao usputan flert koji su izmijenili prvoga jutra kada su se ugledali. Nisu više igrali igru zavodjenja s nadmudrivanjem. Strast i žudnja. Da, mogao je to potpuno razumjeti dok je stajao na prohladnoj kiši, promatrajući ženu koju je jedva poznao.

Nije ju poznao, ali morao ju je imati. I nije želio brinuti o tome kako će se brzo vatra ugaziti. Izživčan činjenicom da ga vlastita želja može učiniti tako povodljivim, podigao je građu na rame i odnio je do grupe stolara.

Kada više nije mogao izdržati da se ne okrene, nje više nije bilo.

Ponašala se kao da se ništa nije dogodilo, kao da munja spoznaje nije udarila u njih dvoje. Kada se Trevor malo kasnije sklonio s kiše i došao na ručak, samo ga je usput pogledala i nastavila raditi istim ritmom. To ga je naljutilo, ali i ostavilo zadivljenim. Nikada nijedna žena do sada nije, bez imalo truda, kod njega pobudila oba ta osjećaja.

Danas nije bilo puno gostiju na ručku. Pretpostavio je da je većina turista zbog lošeg vremena ostala u hotelu. Zlovoljan, namjerno je odabrao stol za koji je bila zadužena Sinead. Bit će zanimljivo sačekati Darcyn sljedeći potez u toj maloj partiji šaha koju su igrali.

Pametno, pomislila je Darcy, shvativši njegovu strategiju. Iako to znači da će morati dulje čekati da bude uslužen. Sada je na nju bio red da učini sljedeći korak. Naprijed ili natrag? *Iako*, razmišljala je uzimajući napojnicu sa stola, *uvijek postoje prečice*.

„Pada kiša, zar ne, Trevore?“ uzviknula je s drugoga kraja prostorije gdje je skupljala prljave tanjure.

„Jako.“

„No to nas čini onakvima kakvi jesmo. Ovakav dan vjerojatno bi radije proveo u svom udobnom uredu u New Yorku.“

Očigledno uživajući, prebacio je jednu čizmu preko koljena.

„Sasvim mi je dobro ovdje gdje jesam. A tebi?“

„Ah, kada sam ovdje, često razmišljam da sam negdje drugdje i

obrnuto. Ja sam prevrtljivo biće." Izvadila je notes i prišla sljedećem stolu, mameći osmijehe. „Što danas mogu učiniti za tebe?"

Preuzela je narudžbe od gostiju za stolom kraj kojeg se nalazila i od ljudi za susjednim, prenijela ih Shawnu, poslužila piće i sve to prije nego što je Sinead uopće uspjela doći do Trevora. Krajičkom oka primijetio je kako se Darcy smijulji. Naručio je samo juhu i pričekao dok je Darcy poslužila sljedeću narudžbu.

„Moram napraviti neka izviđanja u okolici, a danas mi se čini pravi dan za to. Zašto ne bi bila moj vodič?"

„Lijepo je što si se sjetio mene, ali na žalost, nemam vremena."

„I ja nemam više od nekoliko sati slobodno. Što kažeš, Aidane, mogu li između dvije smjene posuditi tvoju sestru?"

„Što ona radi sa svojim slobodnim vremenom, njezina je stvar. Slobodna je do pet."

„Posudio bi me, zamisli?" Darcy se nasmijala. „Razmisli još jednom. Ako me želiš, pak, unajmiti kao pomoć u snalaženju u okolici, možemo dogovoriti razumnu cijenu."

„Pet funti po satu."

Pogled joj je bio oštar, ali nekako sladak.

„Rekla sam razumnu cijenu. Deset, i uštedjet ću ti vremena."

„Lakomica."

„Škrtac", brzo mu je uzvratila i zaradila hihotanje nekoliko gostiju.

„Deset, i bolje ti je da budeš dobra."

„Dragi", zatreptala je očima, „nijedan muškarac nikada mi nije rekao nešto drugo."

Krenula je prema kuhinji, a Trevor je počeo jesti juhu koju mu je Sinead donijela. Oboje su bili potpuno zadovoljni dogovorom. Morala je od toga napraviti malu predstavu. Bilo bi protiv njezine prirode da nije popravila ruž, stavila malo parfema, popravila frizuru i razmišljala treba li se presvući. Na kraju je odlučila da su maslinasto-zelena košulja, crna vesta i hlače više nego prikladni za šetnju u kišno poslijepodne.

Amerikanci su, koliko se sjećala, oduvijek bili ljudi za vozikanjem po irskim cestama, po kiši ili suncu, kao da nikada u životu nisu vidjeli zelenu livadu.

Imajući na umu vrijeme, kosu je povezala crnom trakom i obukla jaknu prije nego se spustila stubama.

Navikla je da je muškarci čekaju.

U kuhinji je Shawn spremao i sretno zviždukao, Iznenađila se kada je

vidjela da, suprotno njezinim očekivanjima, Trevor nije sjedio u kuhinji i pio svoju kavu.

„Trevor me čeka u pubu?”

„Ne bih znao. Čuo sam kada je spomenuo Brenni da mora obaviti nekoliko telefonskih razgovora. To je bilo prije nego si ti otišla gore namazati se ratničkim bojama.”

S obzirom da njegova izjava nije zahtijevala odgovor, uletjela je u pub i ugledala Aidana samog, spremnog zatvoriti pub.

„Zar si ga izbacio i ostavio ga da me čeka u autu?”

„Koga? Trevora? Ne, mislim da je rekao kako mora nekoga nazvati.”

Šok joj je prostrujao tijelom, sve do njezinih lijepo nalakiranih nožnih prstića.

„Nije ovdje?”

„Vjerujem da će se vratiti čim završi. S obzirom da ga čekaš, možeš i ti zaključati. I vrati se na vrijeme, Darcy.”

„Ali...” Jedva je uspjela promucati, što i nije bilo važno, jer je Aidan već bio otišao.

Ona nikada nije morala čekati. Jednostavno nije bilo pravedno da muškarac koji je nestrpljivo čeka ne pogledava već drugi ili treći put na sat. To, jednostavno, nije u redu. Više zbunjena nego ljuta, krenula je natrag u svoju sobu spremna zaboraviti dogovor. U tom su se trenutku vrata otvorila i unutra propustila svježi zrak i Trevora.

„Dobro. Spremna si. Oprosti, zadržao sam se.” Stajao je ispred nje smiješeći se, naslonjen na vrata. Ljutnja na njezinu licu protkana nevjericom bila je slična onomu što je on očekivao. Bio je siguran da je svaki muškarac s kojim je imala posla nestrpljivo čekao da se ona pojavi. *Ti si na potezu, ljepotice*, pomislio je.

„Moje je vrijeme novac, čak i ako tvoje nije.” Prošla je pored njega, dobacivši mu oštar pogled prije nego što je izašla.

„Vrijeme je dio problema.” Stajao je blizu, štiteći je od kiše dok je zaključavala vrata puba. „Svi žele dio vremena. A sve što ja želim jest nekoliko sati bez telefona i zahtjeva za odgovorima.”

„Onda ti neću postavljati nikakva pitanja.”

Poveo ju je do auta, pridržao joj vrata dok nije sjela i, pitajući se koliko će joj trebati da se ohladi, obišao auto i sjeo za upravljač.

„Mislio sam da bismo se mogli odvesti prema sjeveru. Možda se uputiti cestom uz obalu, a za dalje.... odlučiti usput.”

„Ti držiš upravljač i novčanik.”

Skrenuo je na cestu.

„Svi kažu da dio draži Irske leži u činjenici da se čovjek lako izgubi.“

„Mislim da putnicima s odredištem to i nije baš dražesno.“

„Na svu sreću, ja ga trenutačno nemam.“

Darcy se udobnije smjestila u svome sjedalu. Auto je bio lijep, prostran i mirisao je na novac, iako je bio unajmljen. Pomislila je kako i nije zapravo loše vozikati se okolo u dobrom autu sa zgodnim muškarcem. Koji je, uz to, sve plaćao.

„Vjerujem da ti uvijek unaprijed dobro odrediš cilj prije nego učiniš prvi korak.“

„Svrhu“, ispravio ju je. „To je potpuno druga stvar.“

„A svrha današnjeg izleta jest razgledavanje bliže okolice i upoznavanje onoga što bi ljudi mogli vidjeti na putu do tvoje dvorane te kojim bi putem mogli doći do nje.“

„Da, to je samo jedan razlog. Drugi je taj što želim provesti vrijeme s tobom.“

„Pametno si, dakle, pronašao način da ostvariš oboje. Ako budemo išli u ovome smjeru“, nastavila je, „doći ćemo do Dungaravana. Ako krenemo cestom uz obalu, stići ćemo u Waterford City. Ako krenemo na sjever, doći ćemo do planina.“

„U kojem bi smjeru ti željela ići?“

„Ah, ja sam se došla samo malo provozati, zar ne? Turisti se obično vole zaustaviti kod sela An Rinna, između Ardmorea i Dungaravana. To je malo ribarsko mjesto, u kojemu se još uvijek govori keltskim jezikom. Iz sela se također pruža krasan pogled na stijene i planine, ali osim toga, u njemu nema više ništa. No, turisti često odlaze tamo, zadržani tečnim, starim jezikom.“

„Znaš li ti keltski?“

„Malo, ali nedovoljno da bih se njime služila u razgovoru.“

„Šteta je što takve stvari nestaju.“

„Ti to misliš zato što si sentimentaln prema ovom kraju. Engleski jezik mnogo je jednostavniji i lakši. Kada sam bila u Parizu, uvijek se našao netko tko ga je znao dovoljno da bismo se mogli sporazumjeti. Ne bih tako lako mogla pronaći nekoga tko govori keltski.“

„Nisi sentimentalna prema Irskoj, Darcy?“

„Jesi li ti sentimentaln prema Americi?“

„Ne“, rekao je razmislivši. „Uzimam to zdravo za gotovo.“

„Eto vidiš.“ Promatrala je kako lagano kiši i kako na nebu svjetlo

donosi biserni sjaj rubovima dnevnog sivila. „Razvedrava se. Na nebu bi se mogla pojaviti duga, ako uživaš u takvim stvarima.”

„Da. Reci mi, u čemu ti u Ardmoreu najviše uživaš?”

„U Ardmoreu?” Nije se mogla sjetiti daju je ikada itko to pitao i iznenadila je samu sebe što je znala odgovor. „More. Njegovo raspoloženje, miris i osjećaj koji daje zraku. U mirna jutra, ono odiše mekoćom, a za oluje bjesnoćom.”

„Njegov je zvuk poput”, promrmljao je Trevor, „otkucaja srca.”

„To zvuči lirski. Očekivala bih prije da tako nešto kaže Shawn, a ne ti.”

„Mislio sam na treći dio legende. Dragulji iz srca mora.”

„Ali, da.” Svidjelo joj se što se sjetio legende. I sama je o njoj već neko vrijeme razmišljala. „Ona je dopustila da se pretvore u cvijeće, koje joj neće stavili hranu na stol. Ja izuzetno poštujem ponos, ali ne u slučajevima kada toliko puno vrijedi.”

„Zar bi mijenjala svoj ponos za lijepo kamenje?”

„Ne bih.” Odašlala mu je povjerljiv pogled. „Pronašla bih način da zadržim oboje.”

Ako bi itko to mogao napraviti, pomislio je, onda bi to bila Darcy. Pitao se zašto mu je to smetalo.

Sunce se probilo kroz oblake, blistajući na kapljicama kiše koja je još padala i pretvaralo dan u nešto poput onoga što se može pronaći u uglačanoj morskoj školjci. Prekrasne, sjajne boje razlile su se po nebu u obliku triju udaljenih duga. Izgledalo je kao da je zrak procvao, pomislio je Trevor, kao nježni jednostavan cvijet, otvarajući laticu po laticu.

Očaran, zaustavio je auto nasred ceste i promatrao blistanje triju lukova punih boja na plavome platnu neba.

Darcy je bilo zanimljivije promatrati njega. Kao da gleda spuštanje oklopa. A ispod njega, skrivena čvrstoćom i profinjenošću, nalazila se srž nježnosti koju nije očekivala. Bila je dirnuta zbog načina na koji je on promatrao igru svjetla i kiše, s izrazom čista zadovoljstva u sjajnim očima. Kada ju je pogledao zanosno se smiješeći, reagirala je impulzivno, objumivši njegovo lice rukama i brzo ga poljubivši, lagano i prijateljski.

„Za sreću”, rekla je sjedajući natrag u svoje sjedalo. „Mora postojati kakva izreka o dugama, poljupcima i sreći.”

„Ako i ne postoji, trebalo bi je stvoriti. Pogledajmo kamo će nas odvesti - duge”, rekao je kada je ona upitno podigla obrve. „Rekao bih da znam kamo poljupci vode, a i sreća me u zadnje vrijeme služi.”

Skrenuo je na usku, neoznačenu cestu. Daleko od obale i od planina, mokre i zelene prostirale su se livade. Nijanse sive boje stijena i tamnozeleni boja raslinja protezale su se preko livada. Uočio je kolibu, sličnu onoj na Faerie Hillu, s bijelim zidovima i tradicionalnim "krovom od slame. U blizini se bezbrižno šetalo stado ovaca, poput malih bijelih oblaka na razglednici.

Ali, najviše od svega dojmile su ga se te tri mrlje boje na blijedom nebu.

Otvorio je prozor na krovu automobila, smijuljeći se zbog Darcyna protestiranja kada ju je zalila voda koja se na njemu skupila. Donijela je miris svježine i čistoće i mirisu Darcyne kože dodala notu prirodnosti.

Uspinjali su se cestom i tada je ugledao. Dosadno, sivo i zabranjeno nasuprot nebu boje školjke. Samo su tri zida građevine stajala na svome mjestu, a četvrti se odavno pretvorio u hrpu kamenja. Ali ono što je ostalo, zračilo je prkosom, proizlazilo iz mirnog seoskog krajolika kao spomenik prolivenoj krvi, snazi i viziji.

Skrenuo je s ceste i zaustavio auto.

„Idemo pogledati.“

„Pogledati, što? Trevore, ta to je samo ruševina. Jedna od mnogih koje se nalaze u skoro svakom kutu Irske. Postoje mnogo ljepše od ove, ako te takve stvari zanimaju. U Ardmoreu imaš kapelicu i katedralu.“

„Ali ova je ovdje, a mi također.“ Pružio je ruku preko nje da joj otvori vrata. „To je upravo ono što ljude privlači u ove krajeve.“

„One koji nemaju dovoljno pameti otići na odmor nekamo gdje imaju bazen i niz restorana s pet zvjezdica.“ Protestirajući, izašla je iz auta, uzdahnula i krenula za njim. „To je samo još jedna razrušena utvrda, koju su vjerojatno uništiti Cromwellovi sljedbenici. Najviše su voljeli rušiti i paliti.“

Trava je bila vlažna i ona se poveselila što je obula čizme. Pazila je kamo kroči, izbjegavajući tragove krava i ovaca u travi.

„Neoznačena, bez smjernica kako doći do nje, jednostavno, ona je ovdje.“

Darcyje nagnula glavu, pomislivši da je za nju puno bolje ako pokaže da se zabavlja, a ne dosađuje.

„A što bi trebala raditi, nego stajati ovdje?“

Samo je položio ruku na kamen i pogledao gore.

„Koliko je ljudi, pitam se, gradilo ovo? Koliko dugo? Tko je naredio gradnju? Zašto? Zbog zaštite i obrane, možda.“

Zašao je među zidine, a Darcy ga je slijedila. Preko polegnutog kamenja izrasla je trava, divlja i snažna. Sa zidova se cijedila voda prijašnjih oluja. Očima graditelja prepoznao je gdje su započinjali različiti katovi i divio se samoj veličini slomljenih drvenih greda.

„Sigurno je unutra bilo vjetrovito i smrdljivo“, komentirala je Darcy.

Svjetlo se vani ponovno mijenjalo, pojačavalo, a duge su se još vidjele na nebu.

„Zar nemaš smisla za romantiku?“

„Ha, ha. Sumnjam da su žene koje su ovdje morale kuhati, čistiti i radati djecu to smatrale romantičnim. Bilo je važno preživjeti.“

„Mislim da su postigli tu bit. Ovo je preživjelo. Ljudi su preživjeli. Zemlja je preživjela. To je čarolija koja privlači ljude na ovo mjesto, čarolija koja tebi promiče zbog toga što je cijelo vrijeme bila oko tebe.“

„To je povijest, a ne čarolija.“

„To je i jedno i drugo, To je ono što ja gradim ovdje, to je razlog zbog kojega sam došao.“

„To je veliki ambicija.“

„Zašto imati male?“

„E, to zamisao s kojom se mogu složiti. I s obzirom da ta ambicija uključuje pub Gallagher's, ja ću dati sve od sebe da se i ostvari.“

„I o tome želim s tobom razgovarati, neki drugi put.“

„Zašto ne možemo sada?“

„Zato što sada želim zaraditi još malo sreće?“ Isprepleo je svoje prste s njezinima. Ovoga je puta on prišao njoj, umjesto da je privuče k sebi. „U starome dvorcu, ispod terceta duga, mislim da bi mi to moglo donijeti mnogo sreće?“

„Mislim da si pomiješao izreke. Sreća je na kraju duge.“

„Ja ću svoju sudbinu isprobati upravo ovdje.“ Nježno i prijateljski dotaknuo je svojim usnama njezine, kao što je to i ona učinila. Uživao je u zadovoljstvu koje je zasjalo u njezinim očima pa ju je poljubio još jednom, ovaj put strasnije.

„Također sam čuo da se negdje kaže: treća - sreća“, promrmljao je i ponovno je poljubio. Brzo, duboko i strasno.

Odgovorila je istom mjerom, kao da je znala i čekala. Njezine su se usne razdvojile i primile njegove. Ne u znak predaje, nego potaknute željom. Stajali su ravnopravni jedno drugome, s istom vrstom gladi. Njihovi su se prsti istodobno skupili u čvrsti stisak, kao da su oboje znali da će, ako popuste, slijepo pojuriti na viši nivo.

Njezino je srce udaralo o njegovo, brzim udarcima uzbuđenja.

Zapanjilo ju je što je poljubac bio jednako divlji kao i prije. U njoj se spremala oluja, divlja i slobodna, spremna prolomiti se u vis. O, Bože, željela ju je osjetiti, čak i uz rizik da na kraju bude povrijeđena. Ovdje, sada, zar je bilo važno gdje su se nalazili, tko su i zašto se to činilo tako očajnički potrebnim?

Kada su njegove usne napustile njezine i zaustavile se na njezinu čelu, u njezinoj kosi, nježnost njegove geste nakon strasti poljupca potresla ju je do srži i učinila nevjerojatno slabom. Tog se trenutka vratio oprez.

„Ako poljupci ispod duga donose sreću“, rekla je Darcy, „nas dvoje smo opskrbljeni za cijeli život.“

Nije imao snage nasmijati se ni odgovoriti kakvom šalom. Nešto je raslo u njemu, nešto složeno, mudro skriveno u osjećaju strasti.

„Koliko si se puta ovako osjećala?“ Prije nego što je odgovorila, oslobodio joj je ruke, položio svoje na njezina ramena i blago je odgurnuo kako bi im se pogledi sreli. „Iskreno mi odgovori. Koliko si puta osjetila ovo što si osjetila sada?“

Mogla je smisliti kakvu laž. Bila je dobra u izmišljanju nevinih laži. Ali, samo onda kada joj nije bilo bitno. Njegov je pogled bio pun elektriciteta, izravan, i učinilo joj se, s malom dozom ljutnje.

„Nikada prije, osim sinoć.“

„Nisam ni ja. Nisam ni ja“, ponovio je i pustio je. „To je nešto o čemu vrijedi razmisliti.“

„Trevore, mislim da oboje znamo da što je plamen jači, prije izgori i nestane.“

„Možda.“ Sjetio se Gwen i riječi koje je izgovorila. „Oboje ćemo znati kada se to dogodi.“

„Hoćemo.“ Isto kao što su oboje znali da se ne mogu zaljubiti. *Imao je pravo*, pomislila je. Bili su par vrijedan žaljenja. „Znat ćemo“, složila se. „Isto kao što oboje znamo da ćemo zajedno spavati, ali ima stvari koje to kompliciraju. Poslovne prirode.“

„Posao s time nema nikakve veze.“

„Ne, ne bi trebao imati. No s obzirom da je naš odnos djelomično i poslovne prirode, postoje stvari o kojima se trebamo usuglasiti prije nego se bacimo u krevet. Ja te želim i namjera mi je dobiti te, ali pod mojim uvjetima.“

„Što želiš? Prokleti ugovor?“

„To bi bilo previše službeno, i ne obraćaj mi se tim tonom. Ljut si što ti je sva krv još uvijek u preponama pa se nisi sam toga sjetio.“

Otvorio je usta namjeravajući nešto kazati, zatvorio ih i okrenuo se. Imala je pravo, prokletstvo.

„Dakle, moramo se dogovoriti što želimo i očekujemo od naše veze i držati je podalje od našeg poslovnog odnosa.“

„Slažem se. I kao što si rekao, to je nešto o čemu moramo razmisliti. Ti možda misliš da spavam sa svakim privlačnim muškarcem.“ Glas joj je bio miran dok se okretala. „Ali, istina je drukčija. Ja sam oprezna i izbirljiva i moram osjećati nešto za muškarca, imati neko mišljenje o njemu, prije nego odem u krevet s njim.“

„Darcy, to mi je postalo jasno prvog sata u tvome društvu. Ja sam također izbirljiv.“ Prišao joj je. „Sviđaš mi se i počinjem te shvaćati. A kada dođe pravo vrijeme, otići ćemo u krevet.“

Nasmijala se znatno opuštenija nego trenutak prije.

„Mislim da smo upravo sada prvi put ozbiljno razgovarali. Morat ćemo paziti da nam to ne postane navika pa da se preplašimo. A sada, žao mi je što ti to moram reći, moraš me vratiti natrag do puba.“

Ispružila je ruku.

„Sljedeći put provozat ćemo se uz obalu.“

„Sljedeći put odvest ćeš me na romantičnu večeru uz svijeće i šampanjac.“ Podigla je pogled na izbljedjele duge dok su prelazili morsku travu. „Ali, onamo se možemo provozati uz obalu.“

„Dogovorili smo se, znači. Traži slobodnu večer.“

„Pobrinut ću se za to.“

Sedmo poglavlje

Toplo, suho vrijeme vratilo je nebu i moru prepoznatljivu plavu boju nadolazećeg ljeta. Oblaci su bili bijeli i mirni, a cvijeće koje je raslo u Ardmoreu upijalo je sunčeve zrake, kao što je upijalo kišu. Tvrđava na Tower Hillu bacala je izdužene sjene koje su se rasipale po grobovima u njezinu podnožju. Blagi povjetarac koji se spuštao s visokih planina stvarao je skladne valove u izvoru imenovanu po svecu.

U selu su radnici radili u laganoj odjeći, zasukanih rukava, i njihove su ruke na ranom ljetnom suncu postale tamnije. Trevor je promatrao kako njegova građevina poprima oblik, gledajući u gredama i kamenim blokovima kostur svoga sna.

Na gradilištu, gdje su poslovi stalno napredovali, svakim je danom bilo sve više znatiželjnika. Stari gospodin Riley svraćao je svakim danom točno u deset. Donosio bi malu stolicu na rasklapanje, kapu koja ga je štitila od sunca i termosicu punu čaja. Na svom bi mjestu sjedio i promatrao, zatim malo drijemao, sve dok, točno u jedan, ne bi ustao, sklopio stolicu i odgegao se do svoje prapraunuke na ručak. Često bi poveo neke od svojih starih prijatelja, s kojima bi, igrajući damu ili remi, razgovarao o radovima.

Trevor ga je počeo doživljavati kao uredsku maskotu.

Djeca su također ponekad dolazila i sjedala u krug oko Rileyjeve stolice, širom otvorenih očiju, promatrajući njihanje čeličnih poluga u zraku. Ponekad bi se prolomio pljesak kada bi se poluga smjestila na svoje mjestu u građevini.

„To su praprapraunuci gospodina Rileyja i njihovi prijatelji“, objasnila je Brenna Trevoru dok je on zabrinuto promatrao djecu tako blizu gradilišta. „Oni neće prići bliže od mjesta na kojemu je njegov stolac.“

„Praprapraunuci? On je znači doista toliko star koliko i izgleda.“

„Napunio je sto dvije godine prošle zime. Članovi obitelji Riley poznati su po svojoj dugovječnosti, iako je njegov otac umro sa samo devedeset šest godina, pokoj mu duši.“

„Nevjerojatno, Koliko ima tih praprapraunuka?“

„Ah, morala bih razmisliti. Petnaest. Ne, šesnaest, jer se prošle zime rodilo još jedno, ako me pamćenje dobro služi. Ali, ne žive svi ovdje.“

„Šesnaest? Dragi Bože!“

„On je imao osmero djece, šestero je još živo. Od njih je dobio

otprilike trideset unučadi, a koliko su oni imali djece, to ne bih mogla izbrojati. I, to ti je to. Dva njegova prapraunuka rade za tebe, kao i suprug jedne njegove unuke."

„Nemoguće ih je zaobići."

„Gospodin Riley svake nedjelje nakon mise posjećuje grob svoje žene, Lizzie Riley. Bili su u braku pedeset godina. Na njezin grob nosi tu istu klimavu stolicu, na kojoj satima sjedi dok joj ne ispriča sve što se događa u selu i obitelji."

„Koliko je dugo ona već mrtva?"

„Ah, već oko dvadeset godina."

Sedamdeset godina odan jednoj ženi! To je bilo zapanjujuće, prošlo je Trevoru kroz glavu, ali ulijevalo je nadu. Neki ljudi, doista, pronađu svoju pravu ljubav.

„Gospodin Riley je krasan čovjek", dodala je Brenna. „Hej, ti tamo, Declane Fitzgerald, pripazi malo s tom daskom, prije nego ozlijediš koga."

Odmahujući glavom u znak neodobravanja, Brenna je priskočila na drugi kraj dugačke daske i sama je pribila na mjesto. Trevor ju je zamalo slijedio. Namjeravao je provesti veći dio poslijepodneva radeći. Zvukovi gradilišta očaravali su mladu publiku sa strane. Pokraj njih, Riley je u svojoj stolici pijuckao čaj. Trevor im se pridružio.

„Kako vam se sviđa?"

Riley je promatrao Brennu s radnicima.

„Sviđa mi se što zapošljavate prave ljude. Mick O'Toole i njegova lijepa kći, Brenna, znaju svoj posao." Riley je pogledao Trevora svojim starim i mudrim pogledom. „A, čini mi se i ti isto, mladi Magee."

„Ako nas vrijeme posluži, krov ćemo završiti i prije planiranog vremena."

Na ogrubjelom licu staroga Rileyja zasjao je osmijeh.

„Imaš lice svoga prastrica."

Davno prije, pažljivo i s oklijevanjem, isto to mu je rekla njegova baka, pomislio je Trevor i čučnuo pokraj Rileyja.

Znaš, Trevore, ti tako sličiš na Johna, njegova brata koji je umro mlad. Teško je tvome djedu kada te... Teško mu je.

„Doista?"

„Da, da. Poznavao sam ga, Johnnieja Mageeja, i tvog djeda također. Zgodan je mladić bio Johnnie, sivih očiju i nježna osmijeha. Ali žilav, kao i ti."

„Kakav je on bio kao osoba?"

„Tih i pun dubokih misli. Pun misli i osjećaja, najviše o Maude Fitzgerald. Želio ju je i volio je."

„Na žalost, odnio ga je rat."

„Da, tako je bilo. Mnogi su naši mladići poginuli 1916. na francuskim poljima. I ovdje, također, u ratu za neovisnost Irske. Muškarci odu u boj, a žene čekaju i plaču." Svoju je koščatu ruku položio na glavu jednog djeteta pokraj svoje stolice. „Irci znaju da se povijest ponavlja. Stari ljudi također. Ja sam stari Irac."

„Rekli ste da ste poznavali moga djeda."

„Da, jesam." Riley se vratio svome čaju, prekriživši noge. „Dennis, on je bio mudriji od svog brata i skloniji planiranju dalje budućnosti umjesto vremena u kojem je bio. Dennis Magee bio je nezadovoljnik, ako mi ne zamjeraš što to kažem. Ardmore nije bilo mjesto za njega i čim je uhvatio priliku, otišao je odavde. Je li, pronašao ono što je tražio, pitam se, je li u tome pronašao zadovoljstvo?"

„Ne znam", iskreno je odgovorio Trevor. „Ne mogu reći da je bio osobito zadovoljan čovjek."

„Žao mi je što to čujem, jer teško je ljudima oko nesretne čovjeka biti sretan. Njegova je mlada bila, koliko se sjećam, tiha djevojka. Zvala sa Mary Clooney, dolazila je iz deseteročlane obitelji koja je imala farmu u Old Parishu, ako me pamćenje dobro služi."

„Meni se čini prilično svježim."

Riley se zahihotao.

„Ah, pamćenje me još uvijek služi. Samo je tijelu potrebno malo više vremena da se pokrene." *Mladića je zanimalo odakle potječe*, pomislio je Riley. A i zašto ga ne bi zanimalo? „Tvoj je djed kao dječak bio zgodan i vrijedan. Zarađivao je novac za put u Ameriku. Nadam se da su tamo imali dobar život."

„Da, jesu. Moj je djed volio graditi i to je i činio."

„To mu je bilo dovoljno. Sjećam se tvog oca, mlađeg Dennisa, kada se kao mladić vratio u Ardmore." Riley je napravio stanku i natočio si šalicu čaja. „Izrastao je u krasna čovjeka, s kojim su se ljudi rado družili i kojeg su neke ovdašnje djevojke rado gledale." Namignuo je. „Isto kao i tebe. No, on je tada u Ardmoreu ostavio iza sebe samo sjećanja. Ti imaš drugi plan." Riley je šalicom pokazao prema gradilištu. „Namjeravaš ovdje nešto izgraditi, zar ne?"

„Čini se tako."

„A sve što je Johnnie želio bila je njegova djevojka i koliba u kojoj bi živjeli. Na žalost, odnio ga je rat. Njegova je majka umrla slomljena srca pet godina poslije njega, Sigurno je jako teško kada čovjek živi u sjeni pokojnog brata?"

Trevor je ponovno podigao pogled i susreo starčev. *Pametan starac*, pomislio je, ali kada čovjek proživi jedno stoljeće, mora postati mudriji i pametniji.

„Vjerujem da je bilo teško, čak i ako pobjegneš dvije tisuće kilometara dalje."

„To je točno. Daleko je bolje, zapravo, sam izgraditi svoje snove." Kimnuo je odobravajući. „Pa, kao što sam rekao, sličiš na Johna Mageeja, crtama lica i osobito očima. Jednom kada je ugledao Maude Fitzgerald, zavolio ju je svim srcem. Vjeruješ li u vječnu ljubav, mladi Magee?"

Trevor je instinktivno podigao pogled k Darcynu prozoru.

„Vjerujem da kod nekih ljudi postoji."

„Moraš vjerovati u nju da bi je mogao doživjeti", rekao je Riley namignuvši i dodavši šalicu Trevoru. „Ne gradi se samo od drva i kamena da bi trajalo." Ponovno je položio svoju kvrgavu ruku na glavu djeteta do stolice. „Da bi trajalo zauvijek."

„Neki od nas radije koriste drvo i kamen", dodao je Trevor i odsutno popio gutljaj čaja. U glavi mu se zavrtjelo, izgubio je dah. „Isuse", jedva je izustio dok mu je viski žario grlo.

Riley se od srca nasmijao dok mu lice nije porumenjelo od naprezanja.

„No, no, momče, kakav bi to bio čaj kada u njemu ne bi bilo malo irskog viskija, volio bih da mi to netko kaže? Nemoj mi reći da ti se krv u Americi toliko razrijedila da ne možeš podnijeti ono što je tvojim precima teklo venama."

„Nisam navikao na alkohol tako rano ujutro."

„Kakve proklete veze doba dana ima s tim?"

Čovjek je bio star kao Mojsije, a već cio sat mirno pijucka svoj jaki čaj. Odlučivši sačuvati obraz, Trevor je iskapio ostatak napitka iz šalice i kao nagradu zaradio širok osmijeh.

„Dobar si ti, mladi Magee, dobar si. I zato ću ti reći ovo. Ono dražesno stvorenje u pubu Gallagher's želi muškarca vruće krvi, snažna karaktera i pametna uma. Ti imaš, rekao bih, sve te tri osobine."

Trevor je vratio šalicu Rileyju.

„Ja samo želim izgraditi dvoranu."

„Ako je to istina, onda ću ti reći još nešto: Postoji izreka kako je

mladost uzalud potrošena na mlade, ali ja bih rekao da mladi uzalud potroše svoju mladost." Natočio si je još jednu šalicu čaja. „Onda ću je, jednostavno, ja morati oženiti", rekao je zabavljajući se. „Odmakni se, mali, jer ja imam tone iskustva sa ženskom vrstom."

„Imat ću to na umu." Trevor je ustao. „Čime se John Magee bavio, prije nego je otišao u rat?"

Ako je Riley i smatrao čudnim što Trevor nije znao takve stvari, ničim to nije pokazao.

„Bio je ribar. Volio je more, volio je Maude i ništa više."

Trevor je potvrdno kimnuo.

„Hvala na čaju", rekao je i otišao do svojih radnika.

Nije išao na ručak. Nije imao vremena za sanjarenje o Darcy. Morao je obaviti razgovore, pripremiti ugovore. Nadao se da ga je očekivala. Da se pitala gdje je. Ako ju je do sada dobro procijenio, znao je da će očekivati da dođe, očekivat će da osjeća neodoljivu potrebu doći u pub. I bit će ljuta kada shvati da ga nema. Dobro, mislio je Trevor dok je ulazio u kolibu. Želio joj je malo poremetiti ravnotežu. Njezino samopouzdanje bilo je gadno oružje. Ništa manje snažno od njezine drskosti. I proklet bio ako ga obje te njezine osobine nisu privlačile.

Zakupljen mislima popeo se ravno u ured i trideset minuta radio bez ometanja. To je bila jedna od njegovih osobina. Mogao je isključiti sve misli i usredotočiti se na posao. Sada, dok su mu u glavi još odzvanjale Rileyjeve riječi i dok su mu misli bježale na Darcy, ta mu je osobina bila potrebna više no ikada.

Kada je završio sve važne poslove, počeo je razmišljati o budućem projektu koji se rađao u njegovoj glavi. Došlo je vrijeme, pomislio je, da krene u akciju. Uzeo je telefon i okrenuo broj puba. Zadovoljan kada se s druge strane žice javio Aidan, Trevor je pomislio kako se poslovi dogovaraju s vlasnikom tvrtke, u ovome slučaju s glavom obitelji.

„Trevor je."

„Nadao sam se da ću te u ovo doba dana vidjeti za jednim od svojih stolova."

Aidan je morao nadjačati zvukove puba u vrijeme ručka i Trevor ga je mogao zamisliti kako drugom rukom toči pivo dok razgovara. U pozadini je čuo Darcyn smijeh.

„Imao sam posla. Želio bih se sastati s tobom i tvojom obitelji, kada vam odgovara.,,

„Sastanak? U vezi s dvoranom?"

„Jednim dijelom. Imate li možda slobodan sat vremena između ručka i večere?"

„Mislim da se to da dogovoriti. Može danas?"

„Što prije, to bolje."

„Dobro. Svrati do nas. Imamo naviku održavati obiteljske sastanke za kuhinjskim stolom."

„Drago mi je. Hoćeš li ti obavijestiti Brennu?"

„Hoću. " Iako bi u to vrijeme trebala biti na poslu, pomislio je Aidan, ali nije ništa rekao. „Vidimo se poslije."

Sastanak za kuhinjskim stolom... Trevor se prisjetio sličnih prilika u svojoj obitelji, Prije njegova prvog školskog dana, kada je odlazio u kamp, prije nego je polagao vozački ispit i tako dalje. Svaki put kada mu se u životu, a i u životu njegove sestre, dogodilo što važno, o tome se razgovaralo za kuhinjskim stolom. Za tim su se stolom dijelile ozbiljne kazne i vrijedne pohvale. Čudno, za kuhinjskim stolom rekao je roditeljima da je prekinuo zaruke. Tamo im je govorio i o svojim planovima o gradnji dvorane u Ardmoreu i o dolasku u Irsku. I najvjerojatnije su, pomislivši na vrijeme, tamo upravo i sada. Odlučio ih je nazvati i okrenuo njihov broj.

„Dobro jutro, dobili ste stan obitelji Magee."

„Dobro jutro, Rhonda, Trev na telefonu."

„Gospodine Trevore..." Domaćica obitelji Magee nikada ga nije zvala nikako drugačije, čak ni kada mu je prijetila da će ga istući. „Kako vam se sviđa u Irskoj?"

„Uživam. Jeste li primili moju razglednicu?"

„Jesam. Znaite koliko volim vaše razglednice. Baš sam jučer govorila Cooku kako gospodin Trevor nikada ne zaboravlja koliko ja volim primati razglednice za svoj album. Je li Irska doista tako zelena?"

„Još zelenija. Trebali biste doći ovamo, Rhonda."

„Ah, znate da ja ne ulazim u zrakoplov, osim pod prijetnjom pištolja. Vaši roditelji upravo doručkuju. Bit će sretni kada vas čuju. Pričekajte trenutak. Pazite na sebe, gospodine Trevore, i brzo nam se vratite."

„Hoću. Hvala."

Pričekao je, zamišljajući sitnu, tamnoputu ženu u besprijeckorno užskrobljenoj pregači kako užurbano prolazi preko bijelog mramornog poda njihove elegantne kuće pune umjetnina, antiknog namještaja i cvijeća. Njegov otac vjerojatno čita novine, koncentrirajući se na izvješća s burze, dok se njegova majka, zbog uznemiravajućih vijesti, pita kamo taj svijet

ide. Kod njih nema neugodne tišine i napetosti koja je vladala u domu njegove bake i djeda. Njegov je otac pobjegao od toga, isto kao što je njegov djed pobjegao iz Ardmorea.

„Trev, dušo! Kako si?“

„Dobro sam. Skoro jednako dobro kao što ti zvučiš. Mislio sam da ću vas uhvatiti za doručkom.“

„Mi smo robovi navika. No, ovo je još ljepši početak dana. Reci mi što vidiš.“

Poznavao je to pitanje. To je bila jedna od njihovih tradicija. Odmah je prišao prozoru.

„Koliba ima prednji vrt. Prekrasan za jedno tako malo mjesto. Tko god da ga je osmislio, znao je točno što želi. Podsjeća me na... na vrt kakav imaju vještice. Dobre vještice, koje pomažu uplašenim djevama skinuti vradžbine. Cvijeće se prelijeva jedno po drugome u izobilju boja, oblika i mirisa. Iza njega cvatu redovi tamnocrvene divlje fuksije, koji tvore prekrasan kontrast na zelenoj podlozi livada. Uska cesta koju prate puna je neravnina i korijenja. Prekrasni brežuljci žive zelene boje spuštaju se prema selu. Vidim krovove kuća, bijele kolibe i uredne ulice. Crkveni zvonik i toranj u daljini još nisam posjetio. Sve to okruženo je morem. Danas je sunčan dan pa se svjetlo odbija od njegovo plavetnilo. Jako je lijepo ovdje.“

„Zvučiš mi sretno.“

„Zašto ne bih bio?“

„Nisi tako zvučao već neko vrijeme. Sada ću ti dati oca, koji koluta očima pa zaključujem da morate razgovarati o poslu.“

„Mama...“ Toliko se toga pokrenulo u njemu nakon jutrošnjeg razgovora sa starcem i njegovim prapraunucima. Izrekao je ono što je najviše osjećao. „Nedostaješ mi.“

„Ah, ah, vidi što si mi sada napravio“, zajecala je. „Možeš pričati s ocem dok se ja malo isplačem.“

„Bar si joj skrenuo pažnju s članka o oružju“, zabrujao je glas Dennisa Mageeja s druge strane žice. „Kako napreduje posao?“

„U roku. Po planu.“

„Drago mi je čuti. Hoće li tako i ostati?“

„U svakom slučaju, približno. Ti, mama, Doro i njezina obitelj planirajte ovdje provesti jedan tjedan sljedećeg ljeta. Obitelj Magee treba biti na prvoj predstavi.“

„Natrag u Ardmore? Moram priznati, nisam nikada očekivao da će se

to dogoditi. Po tvojim izvješćima, nije se mnogo promijenio"

„I ne treba se mijenjati. Poslat ću ti pismeno izvješće o dosadašnjem napretku, ali ne zovem zbog toga. Tata, jesi li ikada bio u kolibi na Faerie Hillu?"

Čuo se uzdah, a onda je nastupila tišina.

„Da. Zanimala me je žena koja je bila zaručena za mog strica. Možda zbog toga što je moj otac rijetko pričao o njoj."

„Što si saznao?"

„Da je John Magee herojski poginuo prije nego je imao prilike živjeti.

„Djed je bio ogorčen zbog toga."

„To je preoštro rečeno, Trev."

„On je bio oštar čovjek."

„Sve što je osjećao za svoga brata i obitelj, zadržao je za sebe. Nikada nisam pokušao prodrijeti u njegove misli. Nije bilo svrhe. Znao sam da nikada neće pokazati osjećaje u vezi bilo čega, a kamoli za ono što je ostavio iza sebe u Irskoj."

„Oprosti." U očevu glasu mogao je prepoznati umor i frustraciju. „Nisam to trebao spomenuti."

„Ma ne, glupost. Nije ni čudno što te to zanima. Tamo si. Kad sada razmislim, mislim da je želio postati Amerikanac i da ja budem odgojen kao Amerikanac. On je ovdje htio ostaviti svoj trag. U New Yorku je mogao biti svoj čovjek."

Čovjek hladna i teška karaktera, koji je više pažnje poklanjao zidarskim skelama nego obitelji. Ali Trevor to ocu nije trebao govoriti, on je to ionako najbolje znao.

„Što si ti pronašao ovdje kada si se vratio?", upitao je.

„Šarm, osjećaje i više povezanosti nego sam to očekivao."

„Da, točno. Baš tako."

„Namjeravao sam se vratiti još koji put, ali uvijek je nešto bilo preče. A zapravo sam gradski dečko. Postajem nestrpljiv nakon tjedan dana na selu. Tebi i tvojoj majci ne smeta boravak u ruralnoj sredini, ali ja ne mogu podnijeti manju sredinu od Hamptonsa. Nemoj mi se cerekati, Carolyn", blago je dodao, „to nije pristojno."

Trevor je pogledom obuhvati okolicu.

„Dalek je put između Ardmorea i Hamptonsa."

„Upravo tako. Ja bih prolupao nakon nekoliko tjedana u toj kolibi koju si ti unajmio."

„Ali, bio si u posjetu. Upoznao si Maude Fitzgerald."

„Da. Bože, to je bilo prije trideset pet godina. Nije mi se tada doimala starom, iako je imala oko sedamdeset godina. Sjećam se da je bila otmjena, nimalo glasna i napadna, kakvom sam je ja nezreo zamišljao. Ponudila me čajem i kolačićima. Pokazala mi je staru fotografiju moga strica. Držala ju je uokvirenu smeđim kožnim okvirom. Sjećam se toga, zato što me je to podsjećalo na pjesmu... koju ono... Willie MacBride. Tada me odvela do njegova groba. Sahranjen je pokraj ruševina tornja na Tower Hillu."

„Nisam tamo još bio."

„Ne sjećam se o čemu smo točno pričali. Sve je to bilo tako davno. No, jedne se stvari sjećam, zato što mi se učinila čudnom. Stajali smo pokraj njegova groba i ona me uhvatila za ruku. Rekla mi je da će se ono što potječe od mene vratiti i ispraviti pogreške. Da ću biti ponosan. Pretpostavljam da je pričala o tebi. Ljudi su pričali da je vidovita, ako treba vjerovali u takve stvari."

„Čovjek ovdje počne vjerovati u svašta."

„Tu ti ne mogu proturječiti. Jedne noći kad sam bio tamo, prošetao sam plažom. Mogao sam se zakleti da sam čuo zvuk flauta i vidio čovjeka kako leti nebom na krilatom konju. Naravno, prije toga popio sam nekoliko piva u puhu Gallagher's."

Iako se njegov otac smijao, Trevor je osjetio hladne žmarce po tijelu.

„Kako je on izgledao?"

„Gallagher?"

„Ne, čovjek na konju."

„Poput iluzije koju ima pijanac. No, bar sam nasmijao tvoju majku", promrmljao je Dennis, dok je Trevor mogao čuti majčin veseli smijeh.

„Ostavit ću vas da doručkujete u miru."

„Pokušaj malo uživati dok si tamo. Izvješće mi pošalji kada stigneš, Trev, a svi ćemo planirati sljedeće ljeto tamo. Javi se kad uzmogneš."

„Hoću."

Spustio je slušalicu i nastavio zamišljeno gledati kroz prozor. Opsjene, iluzije, stvarnost. Nije bilo previše međuprostora u Ardmoreu.

Završio je s poslom koji se morao obaviti prije otvaranja burze u New Yorku i odlučio prošetati do groba Johna Mageeja.

Visoko iznad starih grobova puhao je vjetar. Zbog pomicanja tla mnoge su se grobne oznake u divljoj travi nakrivile u različitim smjerovima, no spomenik Johnu Mageeju stajao je uspravno, poput čovjeka koji je dao svoj život kao vojnik. Kamen je bio jednostavan,

istrošen vjetrom i vremenom, ali dovoljno očuvan da bi se moglo pročitati što na njemu piše.

JOHN DONALD MAGEE

1898.- 1916. Mladi život položen u ratu

„To je dala napisati njegova majka“, rekao je Carrick prilazeći Trevoru. „Po mom mišljenju, svaki je život premlad da bi bio izgubljen u ratu.“

„Odakle ti znaš zašto je ona to dala ugravirati?“

„Ah, malo je toga što ja ne znam ili ne mogu saznati. Vi smrtnici podižete spomenike mrtvima. Smatram da je to zanimljiv običaj. Svojestven ljudima. Kamenje i cvijeće, simboli prolaznosti i trajanja, zar ne? Zašto posjećuješ one koje nisi poznao, Trevore Magee?“

„Krv nije voda, vjerojatno zato. Ne znam.“ Živčan i ljut, okrenuo je lice prema Carricku. „O čemu je ovdje, dovraga, riječ?“

„Misliš na mene? U sebi imaš više majčinoga nego djedovoga pa bi trebao znati odgovor na to pitanje, čak i ako tvoja razrijeđena američka krv ne dopušta prihvatiti ono što ti se nalazi ispred nosa. Ti si svjetski čovjek, zar ne? Posjetio si više mjesta i upoznao mnogo više toga nego većini ljudi tvojih godina. Zar nikada dosad na svojim putovanjima nisi pronašao čaroliju?“

Rado je mislio da posjeduje više osobina svoje majke nego svoga djeda.

„Nikada do sada nisam razgovarao s duhovima i vilama.“

„Razgovarao si s Gwen?“ U očima mu se ugasio plamen nestašnosti, a pogled mu je postao mračniji, napetiji. Uhvatio je Trevora za nadlakticu, toplim, energičnim stiskom. „Što ti je rekla?“

„Mislio sam da znaš ili možeš saznati.“

Carrick ga je naglo pustio i okrenuo se. Nemirno je počeo hodati po travi, između grobova. Zrak oko njega pucketao je vidljivim iskrama i bojama.

„Ona mi je jedina važna i nju jedinu ne mogu vidjeti. Znaš li, kako je to, Magee, željeti nekoga cijelim svojim srcem, cijelim svojim bićem, dok ona ostaje izvan dosega?“

„Ne.“

„Zabrljao sam. To je velik udarac za moj ponos, vjeruj mi. Iako, krivica nije samo moja. I ona je, također, zabrljala. No, u ovome je trenutku doista nevažno tko je glavni krivac.“ Zaustavio se, okrenuo. Zrak oko njega ponovno se umirio. „Hoćeš li mi reći što ti je rekla?“

„Pričala je o tebi i žaljenju, o strasti i žudnji i o vječnoj ljubavi. Nedostaješ joj.“

Carrickove oči raznježile su se.

„Ako ona... ako budeš ponovno pričao s njom, hoćeš li joj reći da je čekam i da od našeg zadnjeg susreta nisam volio nikoga osim nju?“

Iz nekog razloga više mu nije bilo nimalo čudno što treba prenijeti poruku duhu.

„Reći ću joj.“

„Prekrasna je, zar ne?“

„Da, doista jest.“

„Čovjek lako zaboravi ispod ljepote ugledati srce. Ja sam zaboravio i to me je koštalo. Nemoj učiniti istu pogrešku. Zbog toga si ovdje.“

„Ovdje sam da bih izgradio dvoranu i da bih upoznao svoje korijene.“

Carricku se vratilo dobro raspoloženje pa je prišao Trevoru.

„Napraviti ćeš i jedno i drugo. Čak i više od toga. Tvoj predak koji ovdje počiva bio je dobar čovjek, pomalo sanjar, mekana srca za rat i za ono što on čini od ljudi. Ali, poštivao je svoju dužnost i ostavio svoju ljubav.“

„Poznavao si ga?“

„Da, oboje, iako je mene poznavala samo Maude. Prije nego je otišao u rat, poklonila mu je talisman, kao zaštitu.“ Zapucketao je prstima na kojima se zanjihao lančić sa srebrnim medaljonom. „Pretpostavljam da bi htjela da ga ti sada imaš.“

Previše znatiželjan da bi razmišljao o oprezu, Trevor je pružio ruku i uzeo predmet. Srebro je bilo toplo, kao da ga je netko nosio oko vrata, a na njemu je jedva uočljivo bilo nešto napisano.

„Što piše na njemu?“

„Napisano je na starom irskom jeziku i znači „*Vječna Ljubav*“. Ona mu je to poklonila, a on ga je vjerno nosio oko vrata. Rat je bio jači od talismana, ali ne i od njihove ljubavi. On je samo želio živjeti jednostavnim životom, za razliku od njegova brata, koji je otišao u Ameriku. Otac tvog oca težio je nečem većem, za to je i radio, to je i stvorio. To je vrijedno divljenja. Što ti želiš, Trevore Magee?“

„Graditi.“

„I to je vrijedno divljenja. Koje ćeš ime nadjenuti svojoj dvorani?“

„Nisam o tome razmišljao. Zašto?“

„Imam osjećaj da ćeš pravilno odabrati, jer si čovjek koji pažljivo bira. Zbog toga još uvijek živiš sam.“

Trevor je snažnije stisnuo medaljon.

„Ja volim živjeti sam.“

„Možda, ali griješiti ne voliš.“

„Istina. Sada moram ići. Imam dogovoren sastanak.“

„Prošetat ću s tobom djelić puta. Krasno nam se ljeto sprema. Ako obratiš pažnju, možeš čuti pjev kukavice. To je dobar znak. Želim ti sreću na sastanku. I s Darcy.“

„Hvala, ali znam kako se ophoditi i s jednim i s drugim.“

„Ah, vjerujem da znaš, inače ne bih bio tako dobro raspoložen. I ona zna kako se ophoditi s tobom. Lakše mi je čekati, ako smijem reći, dok me vas dvoje zabavljate.“

„Ja nisam dio tvog plana.“

„Ovdje nije riječ o planiranju. Riječ je o onome što jest i što će biti. Ni ti ni ja ne možemo utjecati na to.“ Carrick se zaustavio. Promatrao je kolibu, bijele zidove, suncem obasjan krov i cvijeće u vrtu. „Jednom će izaći pred mene i srce će joj ubrzano kucati, pogled će joj biti sjajan. Strah i ljubav izmiješat će se dok ni jedno od nas ne bude znalo razliku. Bio sam toliko siguran da ću je očarati darovima i obećanjima, da joj nijednom nisam pokazao jedinu stvar koja je bila vrijedna.“

„Drugu priliku nećeš dobiti?“

Kiseo osmijeh iskrivio je Carrickove usne.

„Možda, da nisam čekao toliko dugo. Bliže ne mogu prići dok vrijeme čekanja ne prođe. Pozabavi se s Darcy, prije nego se ona pozabavi tobom, Magee.“

„Moj život, moja stvar“, kratko je rekao Trevor i krenuo padinom do kuće i auta. No, nije mogao odoljeti, a da se ne osvrne. Nije se iznenadio kada nije ugledao Carricka. Samo prazno zeleno brdo kojim je odjekivao jasan pjev kukavice.

Kukavica. U tom trenutku nije mogao zamisliti ništa prikladnije od njezina pjevu. *Sredi se*, naredio je sam sebi nastavljajući hodati. *Potisni osjećaje prema davno preminulim rođacima i njihovim draganama, posjetima prinčeva vilenjaka i porukama za prekrasne duhove.* Imao je posla

Ali lančić je objesio oko vrata i spremio medaljon ispod košulje, gdje se grijao uz njegovo srce.

Osmo poglavlje

Domaća momčad uvijek je imala prednost. Trevor je prilazio pubu razmišljajući kako to izbjeći. Nije samo njihova kuća bila njihov teritorij, nego i čitavo selo, okrug i cijela prokleta zemlja. I dok smisli kako cijeli sastanak premjestiti u New York, morat će prihvatiti ulogu podređenog. Usto, bili su i brojniji. To nije mogao izbjeći.

Volio je izazove. Uživao je u uspjehu kada su sve prilike bile protiv njega. Što je veći izazov, slađe je bilo zadovoljstvo zbog uspjeha. Već je smislio taktiku. Sva pitanja i nelagoda i sve sumnje uzrokovane paranormalnim ukazanjima morat će pričekati kraj radnoga vremena.

Onoga trenutka kada je pokucao na vrata kuće obitelji Gallagher postao je predstavnik tvrtke Magee Enterprises. Imao je tu odgovornost, ali i privilegiju, i namjeravao ju je ozbiljno odraditi.

Darcy je otvorila vrata, nestašno se smiješeći, ohola izraza lica. Isuse, progutao bi je u jednom brzom zalogaju i konačno završio s tim. Umjesto toga, pozdravio ju je blagim smiješkom.

„Dobar dan, gospođice Gallagher.“

„I vama isto, gospodine Magee.“ Namjerno izazivajući, stala je ispred njega, umjesto da mu se izmakne. „Zar me ne želiš poljubiti?“

Želio ju je cijelu progutati.

„Poslije.“

Lagano je zatresla glavom i zaljuljala kosu.

„Poslije možda neću biti raspoložena.“

„Hoćeš ako te poljubim.“

Slegnula je ramenima, izmaknula se i pustila ga da prođe.

„Volim kad je muškarac samopouzdan. U većini slučajeva. Ostali su u kuhinji, čekaju tvoj nastup. Ima li to kakve veze s tvojom dvoranom?“

„Djelomično.“

Bila je ljuta, ali obratila mu se smireno dok ga je pratila do kuhinje.

„Tajnovit si, također. Sad sam se zaljubila.“

„Koji bi to bio put?“

„Ah, davno sam prestala brojati. Imam tako prevrtljivo srce. Koji bi put tebi bio?“

„Još uvijek sam na nuli.“

„Šteta. Došao je“, Darcy je prekinula žučan razgovor za stolom.

„Ako prekidam...“

„Ne, uopće ne." Aidan je ustao i rukom pokazao na Brennu i Shawna, koji su mislili jedno na drugo. „Ako se njih dvoje ne posvađaju šest putu na tjedan, morali bismo pozvati liječnika."

„Rekao si da mogu odlučiti kako će kuća izgledati", podsjetila je Brenna svoga supruga.

„Ti govoriš o materijalima i bojama kuhinjskih elemenata. Tko se, dovruga, od nas dvoje bavi kuhanjem?"

„Plave laminat ploče lijep su i pametan izbor."

„Granitne su suptilne i jake. Trajat će dva životna vijeka."

„Ali nas zanima samo ovaj, zar ne? Trevore?..."

Trevor je podigao ruku.

„Ne, ni slučajno. I ne pomišljaj pitati me za mišljenje. Ne izražavam mišljenje kada se radi o svađi supružnika."

„Ovo nije svađa", rekla je Brenna, prekrížila ruke i nastavila sjediti dureći se. „Ovo je razgovor. Znaš li koliko je brže postaviti laminat ploče od granitnih?"

„Dobre stvari vrijedi čekati." Shawn se nagnuo prema njoj i nježno je poljubio. „Tada to i cijeniš."

„Misliš da ćeš me pridobiti na taj način?"

„Da, mislim."

Duboko je udahnula i izdahnula.

„Nitkov", nježno je rekla.

„Dakle, sada kada smo riješili to važno pitanje...", Aidan je pokazao Trevoru da sjedne. „Možemo li te ponuditi pivom ili možda čajem?"

Njihov teritorij, podsjetio se Trevor dok je sjedao.

„Pivo, hvala." Pogledao je Jude. „Kako si?"

„Dobro." Znala je da nikoga ne zanima što se osjeća kao da joj je kamion parkiran na mjehuru. „Aidan mi je rekao da danas nisi bio na ručku. Želiš li da ti napravim sendvič?"

„Ne trebaš, hvala." Položio je ruku na njezinu. „Sjedni. Cijenim što ste svi našli vremena u tako kratkom roku."

„Nije nam bio problem." Aidan je stavio pivo ispred Trevora i sjeo na čelo stola. Prednost za Gallaghera. Svi su to znali. „Uopće nam nije bio problem, Brenna nam kaže da se radovi odvijaju u roku, a to je rijetkost u ovim krajevima."

„Imam dobra predradnika." Nazdravio je Brenni i otpio gutljaj. „Mislim da ćemo biti gotovi do sljedećega svibnja."

„Tako dugo?" Darcy je bila šokirana i iznenađena. „Hoće li ta buka

trajati cijelu godinu?"

„Kakva buka?" upitao je ravnodušno. Kada je počela nerazgovijetno gundati, jednostavno je nastavio. „Nadam se da ćemo do sljedećega proljeća pripremiti nekoliko nastupa samo za lokalne goste. Zainteresirati ih. Ali, svečano otvorenje planiram za treći tjedan u lipnju."

„Ivanje", komentirala je Darcy.

„Sredina ljeta je srpanj."

„Zar ti nije poznat poganski kalendar? Ivanje je dvadeset drugoga lipnja. Noć stvorena za slavlje. Jude je održala svoj prvi ceili na taj dan prošle godine i bilo je sasvim dobro, zar ne, dušo?"

„Na posljjetku, da. Zašto cio mjesec razlike?" pitala je Jude.

„Da bismo se osigurali, pobudili zanimanje, pronašli izvođače, obavijestili tisak. Planiram organizirati malo, privatno otvorenje u svibnju. Samo za goste s pozivnicom, što bi uključivalo stanovnike sela, članove obitelji i određen broj važnih gostiju."

„Pametno", promrmljala je Darcy.

„To je dio moga posla. Mislim da ćemo pobuditi puno zanimanja i publiciteta za službeno otvorenje u lipnju. I imat ćemo dovoljno vremena osmisлити detalje ako to bude potrebno."

„Kao na završnoj probi."

Kimnuo je potvrdno prema Darcy.

„Upravo tako. Trebat će mi vaša pomoć u sastavljanju popisa gostiju."

„To nije problem", rekao mu je Aidan.

„Želio bih da vi nastupate. Sve troje."

Aidan je uzeo svoje pivo.

„U pubu."

„Na pozornici", ispravio ga je Trevor. „Na velikoj pozornici."

„U dvorani?" Aidan je ponovno odložio netaknuto pivo. „Zašto?"

„Zato što sam čuo kako pjevate, a pjevate savršeno."

„No, no, Trevore, sada nam laskaš." Shawn je zamišljeno pružio ruku prema kolačima koje je Jude iznijela. „Sve što si čuo, pjevali smo iz zabave. Nemamo profesionalno pripremljene nastupe ili nešto slično onomu što ti tražiš za svoju dvoranu."

„Vi ste upravo ono što tražim." Pogled mu je preletio preko Darcy i samo se trenutak dulje zadržao na njoj. Još nije ništa rekla. „Nastupi lokalnih izvođača i jesu bit ovoga projekta. Zajedno s priznatim izvođačima. Ne mogu zamisliti ništa prikladnije od toga da obitelj Gallagher nastupa izvodeći glazbu Shawna Gallaghera na premijeri."

„Moju glazbu." Shawn je naglo probljedio. „Za takvu priliku? Ne mislim te učiti kako trebaš raditi svoj posao, Treve, ali to je sigurno pogrešno."

„Nije." Brenna ga je šakom udarila po ramenu. „To je izvrsno. Savršeno. No, do sada si kupio samo tri njegove pjesme, Treve."

Trevor je nakrivio glavu.

„Zato što mi je do sada samo toliko ponudio."

„Vidiš," Brenna je snažno udarila Shawna. „Baš si glupan. Ima ih još mnogo, a ako navратиš do nas, možeš ih pogledati. Može ti ih on i odsvirati. Klavir smo smjestili u dnevni boravak. I njegovu violinu i..."

„Tišina", rekao je Shawn.

„Nemoj me slišavati dok..."

„Tišina." Ovoga je puta to naredio oštrije, što je Brennu naljutilo, ali i natjeralo da zašuti. „Morat ću razmisliti." Smeteno je prošao rukom kroz kosu. „Morat ću dobro razmisliti." Na ljutit uzdah svoje supruge, jednostavno ju je pogledao. „Brenna."

Utihnula je. Njegov je pogled izražavao molbu za strpljenje i razumijevanje. Kako to može odbiti?

„Toliko toga možeš ponuditi, Shawne, i ne trebaš se brinuti. No, vjerojatno je to i razlog što si izvrstan. Može dogovor?"

„Kakav dogovor?" uznemireno je pitao.

„Dopusti da ja odaberem sljedeću skladbu koju ćemo pokazati Trevu. S prvom sam imala sreće, zar ne?"

„Da, jesi. U redu. Brenna će sutra donijeti pjesmu."

„Unaprijed se veselim." Trevor je oklijevao. Nevolja je bila u tome, pomislio je, što su mu se ovi ljudi sviđali. „Nađite si, zaboga, zastupnika."

„Nije li i ona dovoljno grozna?" Shawn je pokazao prema Brenni. „Proganja me dan i noć. U ugovoru koji si sastavio pročitala je svaku riječ dva puta."

„To mi olakšava moj dio posla." Trevor je, prelazeći na drugu temu, pogledao Aidana kao poslovnog partnera. „Vas troje činite Gallagher's pub, a Gallagher's pub čini Ardmore. Dvorana će biti dio toga, što će nam svima donijeti zaradu. Vaš je posao već uhodan i ujedno predstavlja središte za glazbu. Vaš prvi zajednički nastup donijet će nam veliku pozornost javnosti, dobru prodaju karata i zaradu."

„Sve mi je to jasno. No, mi vodimo pub. To je naš posao."

„Kada izvedete i snimate Shawnovu glazbu, što mislite kako će se to odraziti na ugled Gallagher's puba?"

„Snimimo?“

„Za diskografsku kuću Celtic Records. U dvorani ćemo prodavati nosače zvuka“, nastavio je Trevor. „Mi isto tako imamo ugled, umjetnici, aranžmani, promocije, distribucija. Vas troje rođeni ste za taj posao.“

„Ali mi nismo izvođači, mi smo gostioničari.“

„Nisi u pravu. Rođeni ste izvođači. Jasno mi je da vam je pub najvažniji. Računam s time. Ali ovo što nudim može biti jako zanimljivo i unosno sporedno zanimanje.“

„Zašto je to tebi važno?“

To je bilo prvo pitanje koje je Darcy postavila. Trevor ju je pogledao.

„Zbog toga što je meni važna dvorana, a ja sam zadovoljan samo kada dobijem najbolje. To donosi zaradu“, dodao je. „Nije li to najvažnije?“

Aidan trenutak nije rekao ništa, a tada je kimnuo.

„Razumiješ da smo iznenađeni i da o tome moramo razgovarati. Moramo jednoglasno donijeti odluku. Zatim možemo početi pregovarati oko detalja, kojih, uvjeren sam, ima mnogo.“

„Razumijem.“ Trevor je ustao. „Ako imate kakvih pitanja, znate gdje ćete me naći. Brenna, ne moraš se žuriti natrag na posao. Idem na gradilište.“

„Hvala. No, dolazim odmah.“

Darcy je prstom potapšala Aidanovu ruku.

„Ispratit ću te“, rekla je Trevoru.

Misli su joj se kovitlale po glavi. Znala je koliko je važno uhvatiti najvažniju od njih i jasno je izraziti.

„Danas si nam priredio pravo iznenađenje, Trevore.“

„Znam, i pitam se zašto. Svi imate i sluha i pameti. Znao kako zvučite zajedno.“

„Možda.“ Pogledala je unatrag pretpostavljajući da je njezina obitelj već počela razgovor o temi. No ona je prvo željela smiriti svoje misli i osjećaje prije nego ih iznese. „Ti nisi impulzivna osoba kada je riječ o poslu.“

„Ne.“

„Prema tome, ovo nije nešto što ti je upravo palo na pamet.“

„Razmišljam o tome nakon što sam te prvi put čuo kako pjevaš. Imaš glas koji dira u dušu i slama srca. Vrlo si nadarena.“

„Hm.“ Prošetala je po uskom puteljku kroz Judin vrt. „I misliš da će nam ta tvoja zamisao poboljšati zajednički posao.“

„Mislim. Znam. Moj je posao znati takve stvari.“

Okrenula je glavu, proučavajući ga preko ramena.

„Da, vjerojatno je tako. I koliko bi nam platio?”

Sada se nasmijao. Znao je da nije osoba koja voli okolišati.

„Možemo pregovarati.”

„A koji bi bio najmanji iznos? ”

„Pet tisuća za nastup. Autorska prava druga su priča.”

Podigla je obrvu. Za jednu večer pjevanja mogla bi zaraditi više nego što tjednima zaradi u pubu.

„Funti ili dolara?”

Stavio je palčeve u prednje džepove traperica.

„Funti.”

„Pa, ako odlučimo da nas zanima tvoja ponuda, Aidan će se cjenkati oko tog žalosnog iznosa, u to budi siguran.”

„Unaprijed se radujem. Aidan je poslovni čovjek.” Prišao joj je pogledavši je duboko u oči. „Shawn je umjetnik.”

„A što sam ja?”

„Ambiciju. Kada spojiš ta tri dijela, dobiješ pakleno dobru momčad.”

„Kao sto sam i rekla, pametan si čovjek.” Pogledala je daleko iza njega u more, gdje su se valovi valjali laganim, nježnim ritmom. „Ambiciozna sam, točno. Biti ću iskrena, Trevore, ta mi zamisao nikada nije pala na pamet. Pjevali iz nekoga drugoga razloga, osim osobnog užitka.”

Iznenadio ju je kada je prstom prešao preko njezina vrata.

„To što imaš ovdje unutra može te obogatiti. Proslaviti. Ja ti mogu pomoći u tome.”

„Tvoja je ponuda primamljiva mom egu i mojim najskrivenijim željama.” Stigli su do seoske ulice u kojoj je živjela cijeli život. „Koliko obogatiti?”

Uživao je.

„Sviđaš mi se.”

„I ti si meni svake minute sve draži. Imam snažnu želju biti bogata i toga se ne stidim.”

Glavom je pokazao prema kući.

„Nagovori svoju braću.”

„Ne, to neću. Reći ću im svoje mišljenje, čak ću i vikati da me bolje čuju, vrijeđati ih na uobičajeni način ako to zasluže, ali neću ih tjerati da učine ništa što im se ne sviđa. Odluka mora doći od svih nas ili je uopće neće biti. To je običaj Gallagherovih.”

„Sviđa li se tebi moja zamisao?”

„Još nisam odlučila, ali uživam razmišljajući o njoj. Moram se vratiti unutra, jer se razgovor zahuktao. Ali...”

„Što?”

„Htjela sam te pitati, s obzirom da si stručnjak u takvim stvarima." Položila je ruku na njegovu i pogledala ga u oči. Htjela je u njima ugledati odgovor prije nego ga čuje. „Shawn. Izvrstan je, zar ne?”

„Jest.”

Njegov je odgovor bio jednostavan. Savršen.

„Znala sam." Njezine prekrasne plave oči bile su pune blistavih suza. „Moram se smiriti prije nego se vratim unutra, inače će se toliko napuhati, da neće ni osjetiti kada ga sljedeći put udarim. Toliko se ponosim njime." Jedna suza skliznula joj je niz lice i natjerala je na jecaj. „Kvragu.”

Trevor se zagledao u nju, nespreman na njezine suze, a zatim u džepu potražio svileni rubac.

„Uzmi.”

„Je li čist?”

„Isuse, Darcy, tko bi te shvatio. Evo." Obrisao joj je obraz i zatim joj dodao tkaninu. „Učinila bi to zbog njega, zar ne?”

Obrisala je nos.

„Što?”

„Nastup, snimanje. Učinila bi to zbog Shawna, čak i ako ti se ne bi sviđalo.”

„Ništa mi neće biti, zar ne?”

„Prestani." Uhvatio ju je za ruke, suzio pogled. „Bez obzira koliko te to koštalo, učinila bi to zbog njega.”

„On je moj brat. Sve bih učinila za njega." Uzdahnula je, opustila se i vratila mu rubac. „Ali nek' sam prokleta ako to učinim besplatno.”

U njemu se vodio rat. Ponos protiv želje. Želja je pobijedila.

„Uzmi slobodnu večer. Prokletstvo, Darcy, traži slobodnu večer.”

Prošli su je trnci sve do središta tijela. Ali pogledom koji mu je uputila preko ramena željela gaje mučiti.

„Vidjet ćemo.”

Čim je ušla naslonila se na ulazna vrata i zatvorila oči. Osjećala se slabom zbog tog muškarca. Bio je to čudan osjećaj uzburkan naletom energije koju su njegova ponuda i obećanja potaknuli u njoj. Koljena su joj željela drhtati, noge plesati. Unatoč tome, nije imala pojma što je željelo

njezino srce. Otvorila je oči i poželjela se nasmijati. Sudeći po povišenim glasovima koji su dopirali iz kuhinje, nitko u njezinoj obitelji nije znao treba li prihvatiti Trevorovu ponudu.

Krenula im se pridružiti, ali zastala je na vratima dnevnoga boravka i pogledala u stari klavir. Glazba je bila jednakim dijelom njezina života kao i pub. Oduvijek. Ali glazba je uvijek bila prisutna zbog užitka, a ne zbog novca. Svoje je djetinjstvo pamtila po glazbi i smijehu koji su odjekivali kućom.

Imala je dobar, snažan glas. Nije bila naivna, znala je da ima dobar glas. No sasvim je druga stvar bila ovisiti o njemu i onomu što Trevor Magee učini s njim. *Pametnije je, pomislila je, učiniti prvi korak bez velikih očekivanja.* Na taj način ne može doći do velikih razočaranja.

Vratila se upravo u trenutku kada je Brenna bijesno uzviknula.

„Krumpir ima više pameti od tebe, Shawne. Čovjek ti pruža jedinstvenu priliku, a ti se brineš zbog svake sitnice.”

„Riječ je o mom životu, zar ne?”

„Mislim da mi ovo daje pravo na njega.” Pokazala je lančić na kojemu je visjelo prstenje.

„To je moja glazba. Čak ni ti ne možeš me natjerati da je dam ako ne želim.”

„Pristao si pokazati mu još jednu pjesmu”, ubacio se Aidan s namjerom da ih pomiri. „Pričekajmo i uvjerimo se kamo sve to vodi. Što se tiče nas ostalih, moramo promisliti o svemu.” Pokazao je na Darcy. „Nismo još čuli što Darcy misli o svemu tome.”

„Ako je riječ o bilo čemu šio će je stavili u središte pozornosti i napuniti joj džep”, tekao je Shawn, „mislim da znamo što misli.”

Darcy se kiselo nasmiješila.

„S obzirom da nisam idiot s mozgom veličine graška, poput nekih za ovim stolom, nemam prigovor. Ali...” Spustila je glas dok Shawn nije suzio pogled. „Mislim da čovjek poput Mageeja ima na umu velike stvari i nisam sigurna da je itko od nas spreman na ono što je zamislio.”

„On želi i Shawnovu glazbu i želi da je vas troje izvodite.” Brenna je digla ruke u vis. „Meni to ima smisla.”

„Troje nas je”, rekao je Aidan, prelazeći pogledom od lica do lica. „Svatko ima različite potrebe. Meni su najvažniji Jude, beba, pub i ova kuća. Ne želim to mijenjati. Shawn ima novi dom i izgrađuje novi život s Brennom, ima pub i svoju glazbu. No, glazbu stvara u svoje vrijeme i na svoj način. Imam li ja pravo na to?”

„Imaš.“

„Darcy, mislim da bi prijedlog koji smo danas čuli i ono što smo pročitali između redaka mogli biti upravo ono što ti trebaš.“

„Još nisam odlučila. Glazbu smo uvijek doživljavali osobno, kao nešto što dijelimo s prijateljima. Razumijem što Brenna želi reći, nastup radi povezivanja puba i dvorane, ima smisla. A i nije da nas troje zavijamo poput mačaka na mjesec i da ćemo osramotiti obitelj zbog toga. No, lukav je Trevor Magee. Morat ćemo biti lukaviji od njega i oprezniji.“

Aidan je kimnuo i obratio se supruzi.

„Ništa još nisi rekla, Jude Frances. Zar nemaš nikakvo mišljenje?“

„Imam.“ Nakon što je vika prestala, procijenila je da su je spremni saslušati. Položila je ruke na trbuh. „Kao prvo, riječ je o praktičnosti. Ne znam ništa o publicitetu ili svijetu zabave, ali mi se čini da je plan koji je Trevor iznio pametan, jednostavan i učinkovit. To nam svima ide u korist.“

„U pravu si“, složio se Aidan, „ali ako nastupimo u dvorani, što nam onda preostaje u pubu?“

„Ostavit ćete još bolji dojam zbog toga što jeste nastupali na pozornici, zbog toga što ste snimili album. Tada vas gosti koji dođu na pivo mogu vidjeti u dobrom raspoloženju dok pjevate za šankom ili dok izlazite iz kuhinje. Turisti će osobito uživati.“

„Prokleta genijalno“, promrmljala je Darcy.

„Zapravo i nije. Znam to zato što sam sjedila u pubu i uživala u tome. Isto kao i Trevor. Zatim...“ Duboko je udahнула. „Aidane, tvoj se svijet neće promijeniti. Ništa ga ne bi moglo promijeniti. Ispravno je kako god odlučio, zbog toga što ga imaš i što ti je najvažnije.“

Uhvatio ju je za ruku i poljubio je.

„Nije li divna? Jeste li ikada sreli koga poput nje?“

Jude je jednostavno zadržala ruku u njegovoj i položila ih na trbuh.

„Shawne, posjeduješ prekrasan dar. I što te Brenna više voli i divi li se, to je sve nestrpljivija zbog tvoga oklijevanja da ga podijeliš.“

„Tada me vraški mnogo voli.“

„To je moj križ.“ Brenna je zagrizla kolač i zaljubljeno ga pogledala.

„Mislim da je dobro što će tvoja obitelj izvoditi tvoju glazbu. To je“, nastavila je Jude, „savršeno rješenje. Ti im vjeruješ, a oni tebe razumiju. Zar ti neće biti lakše poduzeti taj korak dok imaš njih uz sebe?“

„Ne bi trebalo biti zbog mene.“

„Ah, odgovori na pitanje“, razdraženo je uzviknula Darcy. „Riboliki

magarče."

„Naravno, bilo bi lakše, ali..."

„Zašuti." Darcy je kimnula zadovoljno. „Dopusti Jude da završi. Mislim da je sada red na meni, a ja volim pozornost."

„Voliš biti u središtu pozornosti." Jude je otpila gutljaj čaja. Nije još dugo mogla sjediti na jednome mjestu. Leđa su je boljela. „Uživaš nastupati. Uživala bi u pozornici, reflektorima i aplauzu."

Shawn je puhnuo.

„Izuzetno je tašta."

„Zar sam kriva što sam naslijedila sav dobar izgled?"

„Ne bih znao, jer tvoje lice nisam vidio bez sloja boje još otkako si imala trinaest godina."

„Žalosno je što ja tvoje ugledam gdje god se okrenem."

„S obzirom da jedno drugome izrazito nalikujete, mogli biste naći nešto drugo oko čega ćete se svađati." Aidan je podigao prst prije nego je ijedno od njegove braće i sestara moglo reći bilo što. „Jude još nije završila."

„Skoro sam gotova." Nevjerojatno, pomislila je, koliko se brzo navikla na ritam ove obitelji. „Vjerujem da bi uživala na pozornici, pred publikom. No, čak i da te ta ideja užasno straši i da mrziš samu pomisao na nju, ipak bi nastupila. Učinila bi sve za ovu dvojicu."

Iako je njezina izjava bila jako blizu onome što je Trevor rekao, Darcy je samo frknula.

„Ja udovoljavam samo sebi."

„U mnogo stvari", složila se Jude. „Ovo bi učinila za Aidana, a Aidan je pub. Učinila bi to za Shawna, a Shawn je glazba. Na kraju bi to učinila za sebe. Iz zabave."

„Zabava je bitna, zar ne?" Darcy je ustala i prišla štednjaku, ali Aidan ju je zaustavio dok je prolazila.

Blago ju je povukao, ona se opirala. Ponovno ju je povukao. Uzdahnuvši, sjela mu je u krilo.

„Reci mi što želiš, Darcy dušo."

„Priliku, valjda."

Kimnuo je i pogledao Shawna koji je sjedio s druge strane stola.

„Razmislimo o tome dan ili dva. Tada ću razgovarati s Mageeom i vidjeti što to skriva u rukavu."

Deveto poglavlje

Brojanje, grmljavina i tutnjava ispod prozora budili su Darcy svakoga jutra. I svaki put kada bi pomislila da će se to nastaviti skoro cijelu godinu, poželjela je ugušiti se jastucima. No, s obzirom da samoubojstvo nije bilo dio njezina plana, pokušala je izvući iz situacije najbolje što se može. Mogla je glasno pojačati glazbu ili se pretvarati da je u velikom, bučnom gradu.

New York, Chicago. Svu tu buku zapravo su činili promet i ljudi koji vrve ispod njezina otmjenoga stana. Većinu vremena to joj je i uspijevalo. Kada nije, provodila bi vrijeme tuširajući se. U ostalim prilikama kada je bila raspoložena stala bi ispred prozora i promatrala radove. I pogledom tražila Trevora. Nije si to dopuštala svaki dan, da uvijek bude primijećena. To bi bilo predvidljivo.

Uživala je gledajući ga, promatrajući što namjerava raditi toga jutra. Ponekad je stajao po strani dok mu je kosa lepršala na vjetru, ozbiljna izraza lica razgovarajući s Brennom ili Mickom O'Tooleom onako kako to muškarci rade, palčeva zataknutih u džepove.

Ponekad je, pak, a to joj je bilo najmilije gledati, radio u majici kratkih rukava, udarao čekićem, vukao materijal ili bušio. Neobično. I prije je uživala baciti dobar pogled na muškarce, ali nije se mogla sjetiti kada je posljednji put bila tako zainteresirana za izgled nekog muškarca. Fascinirana čak, dok je promatrala naprezanje njegovih mišića. Bio je dobre građe, pomislila je dok je stajala ispred prozora. Sviđao joj se i način na koji se kretao. Lako, samopouzđano, sigurno.

Zamišljala je kako je vjerojatno isto tako siguran u krevetu sa ženom.

Pitala se što bi trebalo učiniti da mu se poljuljala sigurnost. Divlja i žestoka ljubav nije bila mala stvar. Zabrinjavalo ju je što je toliko često mislila na njega. Što ga je toliko često tražila pogledom. U ovakva jutra ili u podne ili navečer. Ponekad bi navratio u pub. Bila je sigurna da je namjerno izostajao. Nije želio biti predvidljiv. Igrali su se jedno s drugim i oboje su toga bili svjesni.

Kvragu, voljela je to kod njega! Čovjek je bio uobražen poput nje.

Namjerno nije uzela slobodnu večer. Istina, voljela ga je držati u iščekivanju. Ali i sebe je držala u istom slatkom, napetom iščekivanju. Bilo joj je jasno kako će provesti večer zajedno.

Hranu nije željelo nijedno od njih.

Prošlo je mnogo vremena otkad je zadnji put osjetila želju za muškarcem. Određenim muškarcem. Nedostajao joj je osjećaj muškoga tijela na njezinu. Snaga, vrućina i plamen vatre u trbuhu koji se pojavljivao prije olakšanja. Uživala je u seksu. Ali problem je bio u tome što već više od jedne godine nije srela nekoga tko bi je doveo u iskušenje. Sada je bila u iskušenju, pomislila je kada je Trevor pogledao prema i njoj i kada su im se pogledi sreli. Uživala je i upijala svaki mali osjećaj uzbuđenja koji joj je silazio niz kralježnicu. Čovjek ju je dovodio u iskušenje na sve moguće načine. Doista... bilo je vrijeme za slobodnu večer.

Nasmiješila mu se, polako i tajnovito, nestajući sa svoga mjesta. Neka malo razmišlja o tome, odlučila je.

Bila je nemirna i nespremna za dugačak dan koji joj predstoji. Nije se željela odijevati, pa je tumarala svojim sobama. Pristavila je vodu za čaj, više iz navike nego iz želje. Sobe su bile samo njezine, a to je nešto što do sada nikada nije imala. S velikim iznenađenjem pomislila je kako joj je nedostajalo društvo njezine braće. Čak i njihova neurednost.

Sobe su odražavale njezinu osobnost. Zidove je obojila nježnoružičastom bojom. Zapravo je nagovorila Shawna da učini većinu posla. Iz svoje stare spavaće sobe ponijela je omiljene slike, reprodukciju Monetovih ljiljana i sliku šumske prirode koju je pronašla u jednoj knjižari. Djelovale su sanjarski i to joj se sviđalo. Zastore je sama izradila, kao i jastuke za prastari naslonjač. Praktična žena koja voli lijepe stvari znala je da je jeftinije kupiti saten ili baršun i uložiti malo truda. Na taj način ostajalo joj je više novaca za cipele ili naušnice.

Na stolu se nalazila mala štedna kasica u koju je stavljala novac zarađen u pubu. Jednoga će dana, pomislila je, imati dovoljno za sljedeće putovanje. Skupo putovanje. Na tropski otok, možda. Gdje će moći obući nevjerojatno mali kupaći kostim i piti nešto ludo i voćno iz ljuske kokosa. Ili možda u Italiju, gdje će sjediti na suncem okupanom balkonu s pogledom na crvenkaste krovove i veličanstvene katedrale.

Ili, možda, u New York, gdje će šetati Petom avenijom i uživati u pogledu na blago koje se krije u izlozima trgovina i kupiti nešto što je čekalo samo nju. Jednoga dana, pomislila je i poželjela da se ne vidi uvijek sama u tim snovima.

Nije bilo važno U Parizu je uživala sama pa će tako i u ostalim putovanjima. U međuvremenu je ovdje i mora raditi. Skuhala je čaj i pomislila kako će se ispružiti na divan, prelistati neke od glamuroznih

časopisa i uživati u jutru.

Prije nego se smjestila pogled joj je odlutao prema violini na postolju. Namrštila se, odložila šalicu i uzela instrument. Je li to ona prava stvar, pitala se. Hoće li joj glazba, koja je oduvijek bila dio njezina života, konačno otvoriti vrata i odvesti je na sva ona mjesta o kojima je sanjala te joj ispod nogu prostrijeti crveni tepih po kojemu je oduvijek željela kročiti.

„Zar to ne bi bilo čudno“, promrmljala je. „Nešto što je oduvijek bilo prisutno.“

Polako je obrisala gudalo, položila violinu ispod brade i zasvirala prvu stvar koja joj je pala na pamet.

Očekivao je da će sići. Trevor je s gradilišta krenuo u kuhinju uz izliku da mora telefonirati. Ali nje nije bilo. Začuo je glazbu, romantični jecaj violine. *Glazba koja je pristajala uz mjesecinu*, pomislio je.

Slijedio ju je.

Njezina soba, iz koje je dopirala glazba puna nade i suza, bila je na kraju hodnika. Nije ni pomišljao pokucati.

Stajala je zatvorenih očiju, zanesena. Kosa joj je bila još razbarušena od spavanja i padala je niz dugi plavi ogrtač. Malo golo stopalo udaralo je ritam. Ostao je bez daha. Njezina glazba stisnula mu je grlo. Svirala je za sebe i njezino tiho zadovoljstvo ocrtavalo se na tom predivnom licu. Sve što je ikada želio, planirao, sanjao stopilo se u toj ženi u tom trenutku. Bio je potresen do srži.

Glazba je lebdjela u visine, nota za notom, i na poslijetku nestala u tišini. Još uvijek zanesena uzdahnula je i otvorila oči. I ugledala njega. Srce joj je bolno zatreperilo. Prije nego se mogla oporaviti i nabaciti osmijeh, prišao joj je.

Borila se za dah, kao da joj je netko stisnuo grlo. Ili srce. U sljedećem trenutku njegove su usne bile na njezinima. Strasne, divlje, veličanstvene. Ruke su joj od nemoći pale niz tijelo, kao da su gudalo i violina naglo otežali. Njegove su ruke bile na njezinu licu, u njezinoj kosi, a potreba je poput vrućine prelazila s njegova tijela na njezino. Nije imala drugoga izbora nego primiti taj udar želje.

Osjetio je kako mu se predaje. Bilo je to lagano predavanje žene zbog čega se svaki muškarac osjeća kao kralj. Zbog toga stoje na njezino drhtanje odgovorilo nešto poput boli u njemu, postao je nježniji. Njegove usne, njegove ruke počele su prelaziti po njoj, milovati je. Kušajući.

Kada se odmaknuo, smirila se i nasmiješila.

„Dobro ti jutro.“

„Samo zašuti na trenutak." Ponovno ju je privukao k sebi i naslonio obraz na njezino tjeme.

Željela se odmaknuti. Ovaj je zagrljaj bio intimniji od poljupca i jednako uzbudljiv. Nemoguće mu je odoljeti, pomislila je dok se oslanjala na njega.

„Trevore."

„Sšš."

Nasmijala se.

„Voliš zapovijedati!" Napetost zbog koje joj je zamalo prsnula glava je nestala. „Ne znam zašto se uopće trudim. Ionako ne slušaš."

„Zašto bih?"

Držao ju je još jedan trenutak dovoljno smiren da primijeti kako joj je ogrtač tanak.

„Zaključavaš li ikada vrata?"

„Zašto bih?" Napravila je korak unatrag. „Ionako nitko ne ulazi nepozvan."

„Zapamtit ću to." Podigao je ruku i pomilovao je po kosi. „Nisam znao da sviraš."

„Ah, glazba je dio moje obitelji." Odložila je violinu na postolje. „Bila sam raspoložena za malo glazbe, to je sve."

„Što si to svirala?"

„Jednu od Shawnovih skladbi. Riječi za nju nisu napisane."

„Nisu ni potrebne", dodao je kada joj je pogled zasjao od ponosa. „Odsviraj još nešto."

Samo je slegnula ramenima i odložila gudalo.

„Nisam raspoložena." Prihvatila je čaj, a oči su joj popratile proračunat izraz. „Mislim da ću sačuvati svoje pjesme za one koji plaćaju."

„Bi li htjela potpisati diskografski ugovor? Samo ti?"

Zamalo je poskočila, ali se suzdržala.

„To bi ovisilo o uvjetima."

„Što želiš?"

„Ah, svašta pomalo. I sve ostalo." Prišla je naslonjaču, sjela i prekrižila noge. „Ja sam sebično i pohlepno biće, Magee. Želim raskoš, ugađanje i obožavanje. I ne smeta mi naporno raditi da to dobijem."

Razmišljajući, sjeo je pokraj nje na naslon, prešao vrhom prsta po njezinoj ključnoj kosti i zaustavio se iznad obline njezinih grudi.

„Mogu ti to omogućiti."

Pogled joj je postao hladan, a ton leden.

„Nisam ni sumnjala." Jednim oštrim pokretom odmakla mu je ruku.
„To nije vrsta rada koji sam imala na umu."

„Dobro. Držat ćemo jedno odvojeno od drugoga."

Led se u trenutku pretvorio u vatru.

„Je li to bio mali eksperiment? Što bi učinio da sam pristala spavati s tobom?"

„Ne znam " Popio je gutljaj čaja iz njezine šalice. „Ti si slastan paketić, Darcy. No, bio bih razočaran." Položio je ruku na njezino rame kada je skočila i osjetio titraje bijesa u njoj, kao na nategnutoj žici gudala.
„Ispričat ću se"

„Nisam na prodaju."

„Nisam ni mislio." No, postojale su druge žene koje su bile takve. To mu je ostavilo gadan okus u ustima. „Želim te na dva načina: kao poslovni čovjek i kao muškarac. Želio bih da shvatiš kako prvo nema veze s drugim."

Opustila se, obuzdavajući svoju narav za koju je znala koliko burna može biti.

„I želio bi potvrdu od mene."

„Upravo sam je dobio."

„Mogao si to napraviti s više stila."

„Slažem se." Bilo je to hladno, proračunato, poput nečega što bi njegov djed učinio. „Žao mi je." I mislio je tako.

„Koji se dio tebe ispričava?"

louche, pomislio je.

„Oba, jer su oba pretjerala."

Uzela je svoj čaj od njega.

„Prihvaćam obje isprike."

„Ostavimo posao po strani na trenutak. Moram otputovati u London na nekoliko dana." Namjeravao je odgoditi put, ali... Ona je željela puno toga pa zašto joj ne dati priliku da to kuša? „Pođi sa mnom."

Takav nagao preokret iznenadio ju je. Natjerao na oprez.

„Želiš da idem s tobom u London? Zašto?"

„Kao prvo, želim te odvesti u krevet." Iznova joj je uzeo šalicu, razmišljajući kako im je čaj postao vrsta veze.

„To smo već ustanovili. I u Ardmoreu postoje kreveti."

„Naš se raspored ne poklapa u Ardmoreu. I kao drugo, volim tvoje društvo. Jesi li ikada bila u Londonu?"

„Ne."

„Svidjet će ti se.“

„Sigurna sam da hoće.“ Uzela je šalicu kad ju je on ispružio i krenula natočiti čaj, što joj je dalo vremena za razmišljanje. Nudio joj je nešto što je oduvijek željela. Putovati sa stilom. Vidjeti London i ne biti sama. Očekivat će seks, naravno. Ali, na posljeticu, i ona će. Zašto biti stidljiv zbog nečega što oboje znaju da će se dogoditi?

„Kada odlaziš?“

„Prilagodljiv sam.“

Kratko se nasmijala.

„Ne, sigurna sam da nisi. Ali ako tvoj raspored jest, možda uspijem nešto dogovoriti. Moram pričati s Aidanom i dogovoriti zamjenu. Neće biti zadovoljan, ali mogu ga nagovoriti.“

„Siguran sam u to. Javi mi koji ti dan odgovara, a ja ću riješiti ostalo.“

Ponovno se zločesto nasmiješila.

„Ah, to mi se sviđa. Imati muškarca koji će rješavati stvari. Hajde, idi sada.“ Ustala je i namjerno prešla prstima preko njegove brade. „Javit ću ti se kada stignem.“

Zgrabio ju je za ruku dovoljno čvrsto kako bi mogla shvatiti da se ne šali.

„Nećeš se sa mom igrati, Darcy. Nisam poput ostalih.“

Ostala je stajati na mjestu dok je odlazio prema vratima i zatvorio vrata iza sebe. Doista, s time se složila. Nije sreća nikoga poput njega. I bit će zanimljivo upoznavati ga.

„Već si bila na odmoru.“

Htjela je s Aidanom pričati dok je bio kod kuće, a ne u pubu. Morala je požuriti, ali joj je bilo drago kada gaje zatekla za doručkom. Njegov je prvi odgovor bio upravo onakav kakav je očekivala i nije ju ni najmanje obeshrabrio.

„Znam i bilo mi je divno.“ Vedro je otpila malo čaja i krišom dobacila Finnu komadić prepečenca ispod stola. „Znam da mnogo tražim, ali ne želim propustiti ovu priliku. Putovao si, znaš kako je to, Aidane.“

Glas joj je bio mek i sladak. Tu je taktiku odabrala. Jednako učinkovito bilo bi i kada bi zahtijevala, grdila i vikala, ali bila je sigurna da će ovo brže donijeti rezultate.

„Već si vidio toliko toga i posjetio mnoga mjesta. Znaš kako je imati potrebu otići. To nam je u krvi.“

„Isto kao i pub, a i sezona je počela.“ Namazao je kruh marmeladom. Finn je prišao bliže jer je znao da će mu Aidan dobaciti komadić. „Jude te

ne može zamijeniti, jer ima još samo nekoliko tjedana do porođaja."

„To ne želim ni ja. Ako je vidim kako nosi pladanj, dobit ćeš njime po glavi."

Znao je da misli ozbiljno i samo je uzdahnuo.

„Darcy, oslanjam se na tebe kada je riječ o posluživanju."

„Znam, to i radim, svaki dan. Radila sam sa Sinead, iako sam joj u nekoliko navrata htjela razbiti glavu o šank. U nekoliko posljednjih tjedana znatno je napredovala."

„Jest." No Aidan je i dalje bio nezadovoljan.

„Namjeravala sam pitati Betsy Clooney da me zamijeni dva dana. Ona je i prije radila u pubu pa joj je posao poznat."

„Isuse, Darcy, Betsy ima gomilu djece. U pubu nije radila deset godina."

„Nije se mnogo toga promijenilo od tada, a kladila bih se da će Betsy uživati. Na nju se možeš osloniti, Aidane, znaš to i sam."

„Znam, ali..."

„Još sam ti nešto željela predložiti. Mala Alice Mae treba posao preko ljeta."

„Alice Mao?" Aidan so zapiljio u nju. „Ona ima tek petnaest godina."

„Mi smo počeli raditi i prije. Brenna je napomenula da njezina mlađa sestra želi zaraditi nešto novaca. Željela bih joj pružili priliku. Ona je bistra djevojku i s obzirom da dolazi iz obitelji O'Toole, sigurna sam da će biti marljiva. Ja ću je uvesti u jednu smjenu, u podne. Već danas, tako da je mogu uvježbati prije nego otputujem u London."

„Isuse, kao da je jučer bila u pelenama."

„Stariš, zar ne?" Ustala je i poljubila ga u obraz. „Želim ići, Aidane, i pobrinut ću se da sve teče glatko dok me nema."

„Prije su samo Gallagherovi radili u Gallagher'su. Osim Brenne pokatkad, no to je skoro ista stvar."

„Ne možemo se više držati toga." Bilo joj je žao, kao i njemu, ustala je, stala iza njega i obavila ruke oko njegovoga vrata. „Promjene su se već dogodile. Mislim da su počele kada su se mama i tata odselili u Boston. Proširit ćemo se, ali to je još uvijek naš pub."

„Još uvijek se pitam jesam li ispravno postupio."

„Uvijek se brineš. Naravno da si ispravno odlučio. I za pub i za sve nas. Ponosim se tobom."

Potapšao je njezinu ruku i dodao Finnu komad slanine.

„Samo me želiš smekšati.“

„Bih, da sam se sjetila.“ Još jednom ga je zagrlila. „Moram ići. Moram vidjeti.“

Točno je znao na što misli. Živa potreba za odlaskom duboko je u njoj. Njemu je trebalo pet godina da je se riješi. Ona je tražila dva dana. Ali...

„Otvoreno ću ti reći. Ne sviđa mi se pomisao što odlaziš s Mageeom.“

Darcy je zakolotala očima i napućila usta. Kada je Jude ušla, Darcy joj se obratila:

„Jesi li ti to čula?“

„Ne, žao mi je. Što?“

„Aidan se naglo počeo zanimati za moj seksualni život.“

„Nije istina. Dovraga.“ Aidana nije bilo lako zbuniti, ali ona je uspjela. „Nijednom riječju nisam spomenuo seks.“ Puhnuo je dok ga je Darcy promatrala. „Dao sam naslutiti“, rekao je ponosno.

„O, naslutiti, kažeš?“

„Mislím da ću se vratiti gore u sobu“, rekla je Jude.

„Ne, nećeš.“ Darcy joj je rukom pokazala na stolicu. Finn je pohlepno prišao, očekujući novi zalogaj. „Sjedni, jer ovo bi trebalo biti zanimljivo. Ovaj tvoj suprug, moj dragi brat, dao je naslutiti kako ne odobrava moj seks s Mageeom.“

„Isuse Bože.“ Aidan se rukama uhvatio za glavu. „Ja ću otići gore.“

„E, nećeš. Jude, draga, želiš li popiti čaj?“ Ne čekajući odgovor, Darcy joj je nalila čaj u šalicu. „Prvo moramo ustanoviti želi li tvoj suprug, moj dragi brat, da ja uopće ne prakticiram seks ili samo u ovom određenom slučaju.“ Ponovno je sjela, slatko se smiješeći. „Dakle, Aidane, dragi, što je od toga u pitanju?“

„Ljutiš me.“

„No, no, koja narav.“

„Ništa nisam rekao o seksu. Rekao sam da mi se ne sviđa zamisao da ideš s njim u London.“

„Ideš u London?“ pitala je Jude, opuštajući se i uzimajući prepečenac.

„Trevor me pitao da idem s njim na kratak poslovni put. No čini mi se da bi Aidan radije da ovdje spavam s njim, a ne u Londonu. Jesam li u pravu?“

„Ne želim uopće da spavaš s njim. Zamršeno je.“ Frustracija je provalila iz njega, dok su ga obje žene mirno gledale. „I uopće ne želim znati za to.“

„Onda ću te poštediti detalja“, mirno je rekla, što je samo uzburkalo

njegovu narav.

„Pazi što radiš.“

„Ti pazi što radiš“, ispalila je. „Moj privatni život, osobito to njegovo područje, tiče se samo mene. Trevor i ja znamo koliko je to sve zamršeno i bit ćemo oprezni da se ne zapletemo još više.“ Ustala je ledena pogleda. „Nazvat ću Brenninu mamu i raspitati se za Alice Mae. Razgovarat ću i s Betsy Clooney. Za sve ću se pobrinuti prije nego odem. Doviđenja, Jude“, poljubila je svoju šogoricu u obraz i pojurila napolje.

U njihovoj kuhinji nekoliko je trenutaka odzvanjalo samo hrskanje prepečenca koji je grickala Jude.

„Dakle, što imaš reći?“ pitao je Aidan.

„Apsolutno ništa.“

„Ha.“ Ključao je, prstima udarao po stolu, mrštio se. „Ali, namjeravaš nešto reći.“

Odlučila je probati marmeladu.

„Zapravo ne. Mislim da je Darcy već sve rekla.“

„Vidiš!“ uperio je prst u nju. „Na njezinoj si strani.“

„Naravno.“ Nasmiješila se. „I ti si isto.“

Ustao je od stola i počeo koračati gore-dolje. Finn mu se, suosjećajući s njim, pridružio.

„Ona misli da može izaći s njim nakraj. Smatra se mudrom i umješnom. Isuse, Jude, cijeli je život provela zaštićena. Nije imala ni prilike ni vremena saznati za nešto drugo.“

Jude je odložila prepečenac.

„Aidane, neki se rode s tim.“

„Čak i da je tako, još nikada nije srela čovjeka poput Mageeja. On je vješt. Mislim da je dobar i iskren čovjek, ali i jednako prepreden. Ne želim da iskoristi moju sestru.“

„Zar to tako gledaš?“

„Ne gledam uopće, u tome je problem. Znam da je on zgodan i bogat i koliko god se Darcy šalila kako će si naći baš upravo takvoga, on bi je mogao očarati. Kako će znati kamo sve to vodi?“

„Aidane“, rekla je Jude blago, „kako ti možeš znati?“

„Ne želim da bude povrijeđena.“

„Ja želim.“

Šok ga je ostavio bez riječi. Buljio je u svoju ženu, uhvatio se za naslon stolice i uspio izgovoriti:

„Kako možeš reći takvo što? Kako možeš željeti da Darcy bude

povrijeđena?"

„Ako je on može povrijediti, znači da joj je bitan. Aidane, nikada joj nijedan muškarac nije bio bitan. Bili su joj igračke, zabava, razonoda. Zar ne želiš da pronade nekoga tko će joj biti bitan?"

„Naravno da želim. Ali ne vidim da bi to mogao biti Magee." Ponovno se počeo uzrujano šetati. „Ne dok oboje razmišljaju hormonima." Zatresao je glavom. „Putovanja u London. Jedva se poznaju, a već putuju u London."

„Ja sam jedne kišne večeri ušla u zadimljeni pub i ugledala tebe. Moj se život promijenio, a uopće nisam znala tko si."

Prestao je šetati. Ljubav, prevelika da bi se mogla izmjeriti, preplavila mu je srce.

„Mi smo bili sretnici." Sjeo je i preko stola posegnuo za njezinim rukama. „Sudbina nas je spojila."

„Možda sada spaja i njih dvoje."

Suzio je pogled.

„Misliš da to ima veze s legendom? Njezinim zadnjim dijelom?"

„Mislim da je preostao još jedan član obitelji Gallagher. Još jedno netaknuto srce. Još jedno srce koje se nije otvorilo ili dalo. I mislim da je zanimljivo, ne, fascinirajuće, to što je Trevor Magee došao u Ardmore. Kao spisateljica..." Na trenutak je zastala, jer joj je još uvijek bilo uzbudljivo razmišljati o sebi kao o spisateljici. „Teško mogu povjerovati da se radi samo u slučajnosti. Stara obiteljska povezanost, Darcy je Fitzgerald po majčinoj strani i u srodstvu s Maude. Trevorov prastric bio je jedina Maudina ljubav. Oni su izgubili jedno drugo, isto kao i Gwen i Carrick."

„To je samo u tvojoj mašti, Jude Frances, gdje prevladava tvoja romantična duša."

„Je li?" Slegnula je ramenima. „Morat ćemo pričekati i uvjeriti se, zar ne?"

Nije namjeravala ništa čekati. Alice Mae već je bila na putu u pub, a Betsy se oduševila ponudom. Zadovoljna, Darcy je prolepršala kuhinjom kako bi ponovno izašla na stražnji izlaz. Iznenadila se kada je zakoračila u šljunčani prolaz sivih kamenih blokova s dijelovima drvene građe, koji povezuje dvije zgrade. Čak je i njezino nestručno oko počelo nazirati oblik dvorane. Muškarci su stajali na skelama, zabijali, bušili ili zakivali. Ali kako je i mogla znati kroz tu buku?

Netko vrlo optimističan, po njezinu mišljenju, imao je upaljen radio. Sve što je mogla čuti bilo je pištanje nalik glazbi. Primijetila je da krov

ima oblik luka s debelim rogovima koji su nalikovali onima u pubu. Osjetila je neočekivan ubod ponosa. Gallagher's pub bio je korijen, a dvorana grana njegovoga drveta. Pažljivo je hodala zaobilazeći kabele i užad. Trevora je opazila na skelama na samom kraju, na mjestu gdje se širio hodnik. Na sebi je imao pojas s alatom, a u ruci mu je zujao neki praktičan uređaj. Nosio je zatamnjene zaštitne naočale da bi se zaštitio od komadića drva i osušene betonske prašine, ali i od sunca.

Izgledao je grubo i spremno, upravo onako kako je željela.

Zaustavila se ispod njega, čekajući, svjesna da mnogi radnici gledaju u nju, umjesto da sigurno nastave svoj posao. Mick O'Toole naišao je noseći na ramenu snop žice.

„Odvlačiš pozornost mojim radnicima, lijepa Darcy.”

„Trebam mi samo trenutak. Kako napreduju radovi, gospodine O'Toole?”

„On zna što želi i kako to želi. A kako se dogovaram s njime, ne može biti bolje.”

„Hoće li biti lijepo?”

„Hoće. Na ponos Ardmoreu. Pazi kuda hodaš, draga. Možeš se spotaknuti o puno toga.”

„Mislila sam o tome”, promrmljala je. Mnogo je toga o što se može spotaknuti, kada je riječ o Trevoru Mageeju.

Kada je Mick otišao, podigla je pogled i vidjela da je Trevor taj koji čeka. Tako treba.

„Mogu li popričati s vama, gospodine Magee?” povikala je.

„Što mogu učiniti za vas, gospođice Gallagher?”

Tako dakle, ne želi sići. U redu. Maknula je kosu s ramena.

„Sutra i prekosutra moram uvesti novu honorarnu konobaricu u posao. No, u četvrtak vam stojim na raspolaganju, ako vam to odgovara.”

Uzbudljivo iščekivanje uzburkalo se u njegovoj utrobi, ali samo je kimnuo.

„Krećemo u četvrtak ujutro, dakle. Doći ću po tebe u šest.”

„Tako rano?”

„Zašto gubiti vrijeme?”

Nakratko su se samo promatrali.

„Doista, zašlo?” Okrenula se i pošla natrag u kuhinju. A kada je zatvorila vrata, otplesala je brzi pobjednički ples.

Deseto poglavlje

Nakon vremena provedenog u odlučivanju i vaganju razloga za i protiv, Darcy je odlučila biti točna. Sebičnost ju je primorala na taj nevjerojatan i jedinstven primjer i nije ju bilo sram to priznati. Željela je uživati u svakoj minuti ova dva slobodna dana.

Nije nosila mnogo stvari, iako je satima odlučivala koje će to biti. Planirala, razmišljala i predomišljala se. Izvršila je pljačkaški pohod na štednu kasicu, a to je inače činila samo za najvažnije događaje. Ali morala je kupiti nešto divno u čast ovoga putovanja, zar ne?

Dva je dana radila poput mazge, samo kako bi mogla biti sigurna da se pobrinula za izvršenje svih svojih dužnosti u pubu. Umjesto spavajući, vrijeme je provodila uređujući nokte, stopala i kožu kako bi se predstavila u što blistavijem izdanju.

Donje rublje odabrala je mudročću i predviđanjem poput generala koji se priprema za bitku. Trevor Magee neće znati što gaje snašlo, kada mu konačno dopusti da je zavede. Pomisao na to uzburkala joj je osjetila u trbuhu. Nije imala namjeru glumiti culchie, seljančicu, kako u Londonu, tako i u krevetu. No, dio problema ležao je u tome što je Trevor bio upravo onakav kako ga je Aidan opisao. Prepreden.

Nimalo nije bilo važno je li u radnoj odjeći znojan, kao i svi njegovi radnici, ili nosi li kroz blato potreban materijal. Ispod znoja i prljavštine bio je sjaj, stvoren životom punim privilegija, obrazovanja i bogatstva. I prije je sretala takve muškarce. Imala je njih za prepoznavanje i izdvajanje iz čopora onih bebica koje su živjele od obiteljskih zaklada. Ali Trevor nije takav niti im je ikada nalikovao. Iako je bio bogat, marljivo je radio, a moć koja je proizlazila iz nagrade i rada dobro mu je pristajala. Time je zaradio njezino poštovanje, koje nije lako poklanjala.

Nije poznavala nikoga poput njega. To ju je istodobno zainteresiralo, ali i natjeralo na oprez. A uz sve to provlačila se ne tako jednostavna činjenica da ga je željela. Nikada prije nije željela muškarca tolikim intenzitetom. Željela je njegove ruke na sebi, njegova usta na svojim. Njegovo tijelo na svojem. U onih nekoliko sati koje je uspjela spavati noć prije, sanjala ga je. Bili su to neobični, zbunjujući snovi.

U njima je on došao na bijelom krilatom konju te su zajedno letjeli preko mora plavog poput safira, preko zelenih vlažnih polja, kroz biserno svjetlo prema srebrnoj palači, gdje su s drveća visjele zlatne

jabuke i srebrne kruške, dok je glazba koja je lebdjela zrakom slamala srca.

U tom je snu jedno kratko, maglovito vrijeme bila potpuno, slijepo, veselo zaljubljena, osjećajući kako ništa drugo nije važno osim trenutaka provedenih uz njega. Uputio joj je samo jednu rečenicu dok su letjeli kroz sunčeve zrake, mjesecinu i vilinsko svjetlo.

Sve. I još više od toga. Sve što je mogla reći, sve što je osjećala dok se okretala prema njemu, prislanjajući svoj obraz uz njegov, bilo je:

Ti. Ti si sve i još više od toga.

I mislila je tako, svime što je nosila u sebi, svime što je imala ili što će ikada biti. Dok se budila željela se još jednom tako osjećati, osjetiti toliku moć emocija. No, izgubila ju je u snovima i sve što joj je preostalo bilo je nasmijati se svojoj bajci. Ni ona ni Trevor nisu željeli bajke.

Točno u šest sati sišla je noseći kovčege, a srce joj je nemirno udaralo iščekujući. Što li će vidjeti i raditi sljedećih četrdeset osam sati?

Sve. Ponijela ju je misao. I još više od toga.

Pogledala je pub. Sve je bilo čisto i uredno. Sinead, Betsy i Alice Mae sigurno će se snaći u onome što je ona sama radila. Osim što im je neprestano ponavljala što moraju raditi, također im je ostavila i popis zaduženja. Zadovoljna, izašla je i obećala si da neće ni pomisliti na pub sve dok ponovno ne zakorači u njega.

Obradovalo ju je kada je ugledala Trevora dok je izlazila. Jednako su mislili, pomislila je. Stvari će se zbog toga odvijati glatko. Iznenadila se kada je vidjela da je obukao odijelo. *Talijansko*, pomislila je kada je izašao iz auta i uzeo njezine torbe. Nevjerojatno skupo, u to je bila sigurna, ali nimalo upadljivo. Siva boja pristajala je boji njegovih očiju. Košulja i kravata su bili iste skladne boje. Izgledao je otmjeno u europskom stilu. *Moć*, pomislila je ponovno. O, da, dobro ju je nosio.

„Vidi ti njega.“ Namjerno je prstima prešla preko njegova rukava dok je on njezine stvari stavljao u auto. „Što smo zgodni jutros.“

„Imam sastanak.“ Zatvorio je prtljažnik i krenuo joj otvoriti vrata. „Malo smo u gužvi s vremenom.“ Osjetio je njezin miris kad je prošla kraj njega i poželio poslati dovraga i sastanak i njegove sudionike.

Pričekala je dok nije sjeo za upravljač.

„Mislila sam da čovjek tvoga položaja sam upravlja svojim vremenom.“

„Kada se čovjek ponese tom mišlju, tada na sastanak ponese još nešto što ometa donošenje odluka. Svoj ego.“

„Primijetila sam da ga imaš.“

Pokrenuo je auto.

„Vještina je prepoznati ga. Dogovorio sam da nas na Heathrowu dočeka vozač. On će te odvesti do kuće, tako da se možeš smjestiti. Bit će ti na raspolaganju cio dan, ako budeš željela ići u kupovinu ili razgledavati.“

„Hoće li? Lijepo je što si se sjetio.“

„Sutra ću imati više slobodnoga vremena, ali danas sam pretrpan.“ Pogledao ju je. „Danas bih trebao biti gotov do šest sati poslije podne. Rezervirao sam nam stol za osam sati. Odgovara li ti to?“

„Savršeno.“

„Dobro. Moj je pomoćnik sastavio popis nekoliko zanimljivih mjesta koja bi mogla posjetiti. U mojoj je torbi. Možeš ga pogledati tijekom leta i isplanirati što bi željela danas raditi.“

„To je baš lijepo od tebe. Učinit ću upravo to. No, ne moraš se brinuti da se neću znati sama zabaviti.“

Pogledao ju je. Obukla je lijepo skrojen sako, tamne, sivoplave široke hlače i tanku, meku, svjetlucavu bluzu boje blijedožutih, kremastih ruža. Imala je stila. Pametan odabir, savršeno ženstven.

„Ne, sumnjam da nećeš.“

Neobjašnjivo zlovoljan što neće besciljno lutati čekajući ga, ušutio je.

Poput poslovnoga dogovora, a ne poput.... Što je to, dovraga, što oni imaju? Sastanak? Nije mu se sviđala ta riječ. Ali ni „ljubavna veza“ nije odgovarala njihovoj situaciji. Ni jedno od njih nije bilo zaljubljive prirode. Željeli su ono što su željeli. Bolje biti otvoren i sustavan. Ipak je bio ljut.

Stigli su na vrijeme u zračnu luku Waterford. Darcy je već u tom trenutku shvatila što bogat čovjek može zatražiti. Njihove su stvari brzo otpremljene, a kroz osiguranje prošli su s mnogo

„Ovuda, gospodine Magee“ i „Nadam se da uživate u putovanju, gospodine Magee.“

Prisjećajući se zbrke i problema na svom putovanju u Pariz, Darcy je zaključila kako će od sada uvijek putovati prvim razredom ili nikako. Ali čak se i njezino zamišljanje prvorazrednih pojmova poljuljalo kada ju je Trevor poveo k dijelu uzletišta na kojemu se nalazio zrakoplov.

„Je li to tvoje?“

„U vlasništvu je tvrtke“, rekao je dok joj je pridržavao ruku kada se penjala malim stubama. „Često putujem pa je praktičnije posjedovati osobni prijevoz.“

Kada je zakoračila unutra, morala se suzdržati da ne ispusti uzdah čuđenja.

„Vjerujem.“

Velika plava kožna sjedala bila su odraz bogatstva. Na srebrnim postoljima između prozora stajale su kristalne vaze. U svakoj je bio buket svježih žutih ruža. Nogama je utonula u tepih. Uniformiranu stjuardesa ugodna smiješka i besprijeekorna tena obratila joj se imenom i ponudila joj piće prije polijetanja.

Šampanjac za doručak, pomislila je. Zamisli to.

„To bi bilo divno, hvala.“

„Meni samo kavu, Monica. Želiš li pogledati zrakoplov?“

„Htjela bih, da.“ Nadajući se da ne zuri u nju, Darcy je odložila torbicu.

„Kuhinja je ovdje.“

Provirila je i ugledala učinkovitu Monicu s već skuhanom kavom i otvorenom bocom šampanjca. Svaki centimetar tog maloga prostora bio je umješno iskorišten, sa sjajnim površinama od nehrđajućeg čelika.

„Pilotska kabina.“ Trevor je pokazao prema otvorenim vratima. Čovjek koji je sjedio ispred upravljačke ploče okrenuo se u svojoj stolici. „Možemo krenuti kada budete spremni, gospodine Magee. Dobro jutro, gospođice Gallagher. Možete očekivati kratak, ali ugodan let do zračne luke Heathrow.“

„Hvala vam. Zar sami upravljate zrakoplovom?“

„Ovo je zrakoplov za jednoga pilota“, rekao joj je. „Ali i ne trebam kopilota dok je gospodin Magee u njemu.“

„Doista? Zar znaš upravljati zrakoplovom, Trevore?“

„Ponekad. Pričekaj deset minuta, Donalde, pa zatraži dopuštenje za polijetanje od kontrolnoga tornja.“

„Da, gospodine.“

„Imamo puno posla u Europi“, rekao je Trevor dok je vodio Darcy natrag kroz glavnu kabinu. „Ovaj zrakoplov koristimo samo za kratka putovanja.“

„A za dulja putovanja?“

„Imamo veći zrakoplov.“ Otvorio je vrata. U prostoriji se nalazio ured s radnim stolom, računalom, platnom za videoprojekcije i krevetom. Vidjela je samo djelić kupaonice kroz otvorena sporedna vrata. Sve je blistalo.

„Sva udobnost za osobu i za posao.“

„Ako imaš prvo, imaš više uspjeha s drugim. Diskografska kuća Celtic Records relativno je mlada tvrtka, s obzirom da postoji šest godina, ali razvija se i donosi zaradu.“

„Ah, znači put u London u vezi je s Celtic Recordsom.“

„Najvećim dijelom, da. Ako želiš nešto što ovdje ne vidiš, samo pitaj.“
Okrenula se prema njemu.

„Vidim sve što želim.“ Poigrao se vrhovima njezine kose.

„Dobro. Krenimo.“

„Zar već nismo?“ promrmljala je dok su prilazili sjedalima. Darcy se smjestila, uzela šampanjac i pripremila se za provod svog života.

Pilot je održao riječ. Let je bio kratak i ugodan. Što se Darcy ticalo, mogla je letjeti satima i biti oduševljena. Neobvezno je čavrljala dok nije primijetila da Trevor ne obraća pozornost. Vjerojatno je razmišljao o sastancima pa ga je ostavila njegovim mislima i pregledala popis koji je sastavio njegov pomoćnik.

Bože, da, željela je to vidjeti. Sve. Hyde Park i robnu kuću Harrods, Buckinghamsku palaču i Chelsea stadion. Željela je iskusiti divlji promet na ulicama i debeli hlad u velikim parkovima.

Put kroz zračnu luku Heathrow nije bio nimalo složeniji od onoga u zračnoj luci kod kuće. Novac popločava put, pomislila je kad su prošli carinu. Ipak nije očekivala da će auto i vozač kojeg joj je namijenio biti limuzina i njezin vozač. Riječi su joj zastale u grlu sve dok se nije blago nasmiješila Trevoru.

„Hoćemo li te odvesti na sastanak?“

„Ne, to je u suprotnome smjeru. Vidjet ćemo se večeras.“

„Sretno na poslu.“ Prihvatila je vozačevu ispruženu ruku i sjela u limuzinu kao što je vježbala u svojim mislima. Spretno, elegantno, kao da je to činila cio svoj život.

Ali Trevor ju je uhvatio za nadlakticu, izgovorio njezino ime i natjerao je da ga pogleda. Sljedećeg je trenutka bila na nogama, rukama hvatajući njegova ramena, s njegovim žestokim usnama na svojim. Promjena od hladnokrvnoga poslovnog čovjeka do ljubavnika vruće krvi bila je tako brza, potpuna i erotična. Pustio ju je prije nego je stigla uzdahnuti. Samodopadno ju je pogledao i zadovoljno kimnuo.

„Uživaj u danu“, rekao je i ostavio je da stoji na drhtavim nogama pokraj diskretnog vozača iza zatamnjenog stakla i otvorenih vrata limuzine.

Uspjela je kliznuti unutra. Zapravo, kosti su joj bile tako mekane da

je imala osjećaj kako bi se mogla razliti po limuzini koja je mirisala na ruže i kožu. Trebala joj je sva snaga volje da dođe k sebi, da počne uživati i upijati svoju prvu vožnju u ovom dugom, tihom autu. Prstima je prešla po sjedalima. Bila su meka poput maslaca, boje olujnih oblaka. Poput njegovih očiju trenutak prije.

Vozač se doimao udaljen cijelu ulicu iza tamnoga stakla. Odlučna zapamtiti svaki detalj, Dairy je ugledala televizor, kristalne čaše, treperenje svjetala duž krova i prozor u njemu. Opustila se uz klasičnu glazbu koja je dopirala iz uređaja. I dok je kretala ispružiti se i presti, primijetila je malu kutiju na sjedalu do sebe. Bila je zamotana U zlatni ukrasni papir sa srebrnom vrpcom. Zgrabila ju je, a zatim uz trzaj pogledala prema vozaču. Svjetska se žena baš ne obrušava na darove. Navikla je dobivati ih, toliko da joj već pričinjavaju dosadu.

Smijući se sebi, otvorila je malu kovertu.

Dobro došla u London. Trevor.

Ništa mu ne može promaknuti, pomislila je Darcy. *Pa, blago meni.* Uvjerivši se da vozač ne obraća pozornost, pažljivo je podigla vrpцу. Nije željela uništiti papir. Puna iščekivanja odmakla je vrpцу i ukrasni papir te ih pažljivo složila i spremila u svoju torbicu. Duboko je udahнула i otvorila duguljastu baršunastu kutijicu.

„Ah, Majko Božja“, povikala je zaboravljajući vozača i otmjenost, zaboravljajući sve osim na nevjerojatan sjaj koji joj je očarao pogled.

Otvorenih usta podigla je narukvicu. Bila je tanka, skoro nježna, da nije bilo tih žarkih boja. Smaragdi, rubini i safiri optočeni dijamantima sjajnim poput sunca. Nikada u životu nije dotakla nešto tako lijepo, tako dobro i tako nevjerojatno skupo. Doista je ne bi trebala primiti. Samo će je isprobati. Vidjeti kako joj pristaje. Osjetiti je na koži. Izgledala je predivno, a još ljepše joj je pristajala.

Dok je okretala ruku i promatrala svjetlucanje narukvice, osjetila je dodir zlata na koži. Odlučila je da će si radije odsjeći ruku nego vratiti narukvicu. Njezina će se savjest jednostavno morati prilagoditi. Toliko se divila narukvici da je skoro propustila užitak vožnje Londonom. Kada se osvijestila jedva se suzdržala od potrebe da spusti prozorsko staklo, nagne se napolje i upije sve odjednom.

Što vidjeti prvo, pitala se, što prvo uraditi? Bilo je toliko toga što je trebalo uklopiti u dva kratka dana. Brzo će rasprijeti stvari i odmah krenuti u razgledavanje. Počela je podcrtavati mjesta koja će posjetiti dok je promatrala kako London prolazi pokraj nje. Kada se limuzina

zaustavila ispred otmjene kuće, namrštila se i potražila pogledom hotel.

Ne, prisjetila se veselo. *Trevor je rekao „kuća”, a ne „hotel”*. Čovjek je živio u dvije tisuće kilometara udaljenom New Yorku, a posjedovao je kuću u Londonu.

Zar čuda neće prestati nadolaziti?

Smirena, uhvatila je vozačevu ruku kada je prišao vratima.

„Odmah ću unijeti vaše torbe, gospođice Gallagher.”

„Hvala vam.” Izašla je i počela se penjati po kratkom stubištu između dvaju redova uredno oblikovane živice, nadajući se da izgleda poput osobe koja zna što radi.

Vrata su se otvorila prije nego je odlučila treba li kucati ili jednostavno ući unutra. Visok i vitak čovjek naklonio joj se.

„Gospođice Gallagher, nadam se da ste imali ugodan let. Ja sam Stiles, batler gospodina Mageeja. Dobro došli.”

„Hvala.” Pružila mu je ruku, a zatim zastala. To se vjerojatno ne radi, ne s britanskim batlerima.

„Želite li pogledati svoju sobu ili biste se radije prvo osvježili?”

„Rado bih pogledala svoju sobu, ako to nije problem.”

„Naravno. Pobrinit ću se za vašu prtljagu. Winthrop će vas odvesti gore.”

Winthrop je nečujno prišla. Bila je to mršava žena u istoj crnoj odori kakvu je nosio i batler. Kosa joj je bila bezbojna poput pepela, nenapadno začesljana, a oči blijede poput vode iza debeloga stakla.

„Dobro jutro, gospođice Gallagher. Pođite za mnom. Pomoći ću vam da se smjestite.”

Ne zijevaj, ludo. Očajnički se trudeći izgledati opušteno, Darcyje prešla po predsoblju prekrivenom drvenim podom boje zlata, prošla ispod veličanstvenoga lusteru i počela se penjati velikim stubištem. Kuća nije sličila na palaču. Bila je poput muzeja, pomislila je, sva uglancana, tiha i zastrašujuća.

Na zidovima su visjele umjetnine, no nije se usudila zastati i pogledati ih. Zidovi su joj se činili kao da su prekriveni svilom, zbog njihove otmjenosti i bogatstva. Morala je skupiti prste kako bi se suzdržala da ih ne dotakne.

Kućepaziteljica, a pretpostavljala je da je Winthrop upravo to, povelu ju je niz hodnik od hrastova drva. Darcy se pitala koliko je tu bilo soba, kako su namještene i kamo se pruža pogled s njihovih prozora. Tada je Winthrop otvorila vrata raskoši.

Krevet je bio poput jezera, s četiri uzglavlja koja su se uzdizala do stropa. Darcy nije znala kakvi su sagovi bili prostrti po podu, ali vidjela je da su stari i veličanstveni. Sve, ormar za odjeću, komoda, ogledala, stolovi, sve je bilo uređeno do visokoga sjaja. Buket bijelih ruža nalazio se u masivnoj kristalnoj vazi. Dekorativni zastori bili su tamnozeleno boje i povezani zlatnim resama, uokvirujući sjajno staklo. Na kaminu od bijelog mramora prošaranog ružičastim uzorcima bili su svijećnjaci a njegovo je središte ukrašavao buket ljiljana. Sve je bilo namješteno za uživanje, stolice presvučene mekim materijalom i sjajni stolovi zvali su je da se smjesti.

„Dnevni je boravak na desnoj strani, a glavna kupaonica na lijevoj.“ Winthrop je sklopila svoje mršave ruke. „Želite li da vam raspremim stvari ili biste se radije prvo odmorili?“

„Ja...“ Dairy se zapleo jezik. „Zapravo, ja... ne, ne trebam odmor, ali hvala.“

„Rado ću vas provesti kućom ako to želite.“

„Hoće li biti u redu ako sama malo razgledam?“

„Naravno. Gospodin Magee želi da se osjećate kao kod kuće. Ako me budete trebali, odaberite broj devet na kućnom telefonu i osam ako trebate Stilesa. Možda biste se htjeli osvježiti.“

„Da, hvala vam.“ Nesigurnim korakom krenula je prema kupaonici. Kvrugu i sve, pomislila je i okrenula se. „Gospođice Winthrop, soba je divna.“

Winthropin smijeh bio je suh kao i ona, ali joj je omekšao crte lica.

„Da, jest.“

Darcy je ušla u kupaonicu, namjerno zatvorila oči i naslonila se na vrata. Osjećala se kao da glumi u nekoj predstavi ili se nalazi u jednom od svojih maštovitih snova. No, sve je ovo bilo stvarno. Mogla je osjetiti udarce srca u grudima i trnce čistog uzbuđenja na koži.

Duboko je udahnula i nasmijala se praznoj kupaonici.

Sigurno im je trebala cijela jedna soba za tako veliku kupaonicu, pomislila je. Između dvaju ovalnih umivaonika nalazilo se još cvijeća. Pločice, pod i zidovi bili su svijetlozeleno boje morske pjene te je Darcy imala osjećaj da se nalazi u podvodnoj bajci.

Kada je bila uokvirena bogatim biljkama paprati i dovoljno velika za tri osobe. Tuš kabina stajala je zasebno poput omanje prostorije, pomislila je kada je prišla bliže. Iza neprozirna stakla nalazilo se nekoliko mlaznica. *Poput tuširanja ispod vodopada,* pomislila je i zamalo se skinula i

provjerila je li u pravu.

Malih kristalnih posuda s mirisnim sapunima, uljima, solju i laticama ruža bilo je posvuda. Sjela je na presvučenu klupicu, vjerojatno dizajniranu za neku otmjenu damu, i u zrcalu ugledala svoj lik, ružičasta lica i oduševljena izraza.

„Stigla si, zar ne?”

Za trajanja prvoga sastanka, a i drugoga, Trevoru je uspjelo ne misliti na Darcy. Ili približno tomu. Imala je zbunjujuću sposobnost pojaviti se u njegovim mislima. Uvući se u njegove misli, pomislio je. Potajno i spretno uvlačila se u njegove misli kada su one trebale biti usredotočene na nešto drugo. Ponovno je pogledao na sat. Još se satima neće moći koncentrirati na nju. Ali kada dođe vrijeme, dobro će se potruditi da bude vrijedno ovog čekanja.

„Treve?”

„Hm?” Kada je shvatio da se mršti, promijenio je izraz lica i podigao ruku u znak isprike. „Oprosti, Nigele. Misli su mi odlutale.”

„To je nešto novo.”

Nigel Kelsey, direktor londonske podružnice Celtic Recordsa, imao je oštro oko i još oštiji sluh. Trevora je sreo na sveučilištu Oxford, gdje su obojica studirali te su postali prijatelji. Kada je došlo vrijeme za proširivanje njegova omiljenog projekta na međunarodnoj razini, Trevor je predao odgovornost u Nigelove ruke.

„Samo prebacujem podatke u glavi. Stavimo Shawna Gallaghera na početak popisa.”

„Rado.” Nigel se naslonio u svojoj stolici. Rijetko je kada koristio svoj radni stol. Većinu vremena služio mu je samo za dekoraciju.

Nigel je bio predodređen slijediti oca i djeda, koji su se bavili pravom, i zbog toga još i danas zadržati. Nije želio prekinuti obiteljsku tradiciju, ali je bio mnogo sretniji ulažući svoje obrazovanje u nešto mnogo zabavnije. Celtic Records bila je tvrtka koja se bavila isključivo svijetom zabave, iako je njegov stari prijatelj čvrsto držao uzde, pomislio je Nigel.

Vodio ih je na nevjerojatna odredišta. Dio njegove odgovornosti, koju je shvaćao ozbiljno, uključivao je posjećivanje zabava, događaja i druženje s talentiranim ljudima. I sve to na račun tvrtke.

„Pregovaramo jedan na jedan”, nastavio je Trevor. „Dva na jedan, ako računamo njegovu ženu, a trebamo računati. Savjetovao sam mu da nađe predstavnika.” Nigel se iznenadio, na što je Trevor samo slegnuo ramenima. „On mi se sviđa, Nigele. I namjeravam i dalje pregovarati

isključivo s njim, jer ne želi predstavnika."

„To i inače radiš, Treve. Ja sam taj koji ponekad voli ubaciti kartu iz rukava u igru."

„Ne s njim. Osjećaji mi kažu da smo pronašli zlato koje će godinama donositi zaradu."

„Slažem se. Njegova je glazba fantastična i bit će dobro prihvaćena."

„Ima još."

„Doista?" Nigel je upitno pogledao Trevora kada je on počeo hodati po uredu. Rijetko je kada mogao vidjeti Trevora nemirnog, vidjeti ga kako pokazuje svoj nemir. „Mislio sam da bi i moglo biti, s obzirom da si ovaj sastanak zakazao usred radova na svom drugom projektu."

„On ima brata i sestru. Želim da njih troje snime prvi album s njegovim skladbama."

Nigel se namrštio i mahnuo rukom punom prstenja.

„Brat i sestra očito su ostavili dojam."

„Vjeruj mi."

„Ipak, Treve, lakše bi bilo prodati album koristeći poznate izvođače."

„To je tvoj zadatak." Trevor se okrenuo, blago se smiješeći. „Čuo sam ih. Želim da dođeš na nekoliko dana u Ardmore. Poslušaj ih, a ako i tada budeš mislio da nisam u pravu, ponovno ćemo pregovarati."

„Ardmore." Nigel je oklijevao. „Isuse, Treve, što će jedan gradski čovjek poput mene u malom, primorskom, irskom selu jedva vidljivom na karti?"

„Slušaj", rekao je Trevor. „Ima nešto u Gallagherovima, ali prije nego se dogovorim s njima, želim da ih vidiš i čuješ. Želim objektivno mišljenje."

„A kada ti nisi bio objektivan?"

„Ima nešto u Gallagherovima", ponovio je Trevor. „Nešto u Ardmoreu, u tom kraju." Nesvjesno je dotaknuo medaljon ispod košulje. „Možda je za sve kriv prokleti zrak, ne znam. Želim da odeš onamo. Želim čuti tvoje dojmove."

Nigel je podigao ruke i pustio ih da padnu.

„Ti si šef. Mislim da bih doista trebao pogledati to mjesto zbog kojeg si utopio toliko vremena, novca i truda u svoju iznenadnu zamisao o gradnji dvorane."

„Nije bila iznenadna. Dobro sam promislio. Ne rugaj se", rekao je Trevor unaprijed poznavajući reakciju svoga prijatelja.

„Nikada se ne rugam. Povremeno prasnem u smijeh, ali suzdržat ću

se."

„Dobro. Imam još jednu skladbu Shawna Gallaghera." Trevor je izvadio skladbu iz svoje torbe. „Pogledaj."

Nigel se nasmiješio.

„Bolje reci, poslušaj", rekao je pokazujući klavir na drugom kraju sobe.

„U redu, ali ovo je skladba za gitaru, violinu i flautu."

„Već ću se snaći."

Nigel je zaklopio oči dok je Trevor prilazio klaviru. On nije znao odsvirati ni jednu notu, ali je imao nepogrešiv smisao za glazbu. Njegova osjetila počela su podrhtavati kada je Trevor odsvirao uvod.

Melodija je bila brza, pomislio je Nigel, živa, suptilna, seksi i zabavna. Da, Trevor je imao pravo, kao i obično. Pronašli su rudnik zlata. I neće škoditi upoznati čovjeka osobno, pomislio je, čak i ako to znači otputovati u Irsku. Neka mu Bog pomogne.

Slušao je, kimao glavom i nasmijao se kada je Trevor zapjevao stihove. Njegov je prijatelj imao snažan glas, ali je lako pjevao. No, riječi su bile napisane za ženski glas. Odmah je to prepoznao.

I'll have your hand

I'll have your heart

I'll have them all together.

For if you think I'll settle for part,

*Prepare for stormy weather.**

Da, ženska pjesma, pouzdana, čak ohola i seksi.

Otvorio je oči i nasmiješio se dok je Trevor pjevao. Njega nije bilo lako dobiti, ali je njegovo stopalo udaralo ritam prije nego je pjesma bila gotova.

„Čovjek je jebeni genij", izjavio je Nigel. „Jednostavni, izravni stihovi sa složenim tonovima. Malo tko to može dobro otpjevati."

„Da, no već na umu imam nekoga tko bi mogao. Planiraj doći u Ardmore, Nigele."

„Ako moram, onda moram. Reci mi, je li to bio sav posao na našem rasporedu ovog poslijepodneva?"

*Dobit ću tvoju ruku

Dobit ću tvoje srce

Dobit ću ih zajedno.

Ako misliš da ću se zadovoljit jednim,

Pripremi se za oluju.

„Da. Zašto?"

„Zato što bih rado saznao, kao tvoj stari i pouzdan prijatelj, što ti se to uvlači pod kožu. Rastresen si, Treve, a to nije uobičajeno za tebe."

Nije mu se svidalo što se to vidi i prokleta dobro će se pobrinuti da to sakrije prije nego ponovno vidi Darcy.

„Postoji žena."

„Sinko, uvijek je tako."

„Ali ne poput ove. Doveo sam je."

„Ah, doista? To je nešto novo." Značajno je naglasio svaku riječ. „A kada ću imati priliku upoznati je?"

Trevor je ponovno sjeo i pokušao se opustiti.

„Dođi u Ardmore", rekao je i počeo razgovarati o poslu.

Jedanaesto poglavlje

Nije bila sigurna kako treba odigrati svoju ulogu, a imala je osjećaj kao da je na pozornici. Treba li sjediti uz čaj ili koktel u raskoši salona kada se Trevor vrati? Ili bi ostavila opušteniji i otmjeniji dojam u dnevnom boravku uz knjigu?

Možda bi bilo bolje prošetati i uopće ne biti u sobi.

Na poslijetku, nesigurna u osobine i motive lika koji je igrala, Darcy se odlučila obući za večeru. Uzela si je puno vremena za to i to je samo po sebi bilo luksuz. Imati neograničeno mnogo vremena za izležavanje u kadi i koristiti sve mirisne kreme koje su se nalazile u ukrasnim posudicama.

Bolje biti spreman, odlučila je dok je nanosila svilenkasti losion na noge, i izbjeći osjećaj nelagode zbog toga kako i gdje će se njih dvoje oblačiti za večeru. Seks je bio završna točka današnje predstave, znala je, i morala je priznati da je bila nestrpljiva, ali i živčana zbog toga.

Da, pametnije je dočekati ga na otmjen način u maloj crnoj haljini. Doista će sići dolje, popiti koktel, a kad se on vrati sjedit će u tom zastrašujućem službenom salonu i izgledati poput prave dame.

Winthrop će vjerojatno ponuditi male ukusne sendviče, ili je to batlerov posao? No, nije bitno. Može mu ih i sama poslužiti jer je ionako svakoga dana radila sličan posao.

Tako treba odigrati svoju ulogu.

Kad je sva mirisna i čista izašla iz kupaonice i ušla u sobu, Trevor je upravo ulazio. Osjetila je uzbuđenje u trbuhu. Vrijeme je za improvizaciju, pomislila je i nabacila svoj najljepši osmijeh.

„Pa, bok. Mislila sam da te neću vidjeti još cio sat ili više.”

„Završio sam ranije.” Zadržao je svoj pogled na njezinim očima dok je zatvarao vrata iza sebe. „A kako si ti provela dan?”

„Divno, hvala.” Zašto nije mogla natjerati noge da se pokrenu? Bilo bi mnogo bolje kada bi se mogla prošetati po sobi. „Nadam se da je i tebi bio uspješan.”

„Vrijedilo je doći.”

Kada je krenuo naprijed, uspjela se odgurnuti od vrata do malog slola na koji je bila odložila narukvicu.

„Želim ti zahvaliti za ovo. Prekrasna je i ekstravagantna, što je jednako važno. Oboje znamo da je ne bih trebala primiti.”

Prešao je udaljenost između njih, uzeo narukvicu i stavio je oko

njezine ruke.

„I oboje znamo da hoćeš.“ Zakopčao ju je brzim pokretom ruke dok je zvuk kopče odzvanjao u njezinoj glavi.

„Pretpostavljam. Teško mi je odoljeti lijepim i ekstravagantnim stvarima.“

„Zašto bismo morali odolijevati?“ Čvrsto i sa žudnjom uhvatio ju je za ramena, a onda rukama prošao niz rukave njezina ogrtača. „Ja ne namjeravam.“

Nije isplanirao večer na taj način. Zamišljao je da će sve ići uobičajenim tijekom. Popit će piće, zatim otići na ukusnu večeru u kojoj bi ona uživala, nakon toga vožnja kući i tada spretno, uvježbano zavođenje, ugodno i njemu i njoj.

Ali, ona je stajala ovdje ispred njega u tom dugom ogrtaču, tople i mirisne kože od kupanja, umorna i uplašena pogleda.

Zašto odolijevati?

Gledao ju je u oči dok je otvarao pojas njezina ogrtača. Promatrao je tinjanje vatre u tom dubokom plavetnilu, čuo brzo i tiho disanje. Spuštajući svoje usne na njezine, zarobio je taj dah, uvukao ruke ispod tankoga materijala i prstima prelazio po njezinu tijelu.

„Sada“, promrmljao je, iznenađen drhtanjem svoga tijela koje je prouzročio dodir s njezinim.

„Doista.“ Popustila je željama svoga tijela i obavila ruke oko njegova vrata.

Namjeravao je ići polako, uživati u svakom trenutku, vodeći ih oboje korak po korak do vrhunca. Ali istoga trenutka kada je uzvratila poljubac, istoga trenutka kada je osjetio njezino tijelo uz svoje, izgubio se u požudi. Kao da je cio život čekao osjetiti, dotaći i imati sve to.

Naglo je odmaknuo ogrtač s njezinih ramena i blago je ugrizao.

Ispustila je mukli jecaj pun užitka. U žaru strasti zaboravila je na igranje uloge, njezine motive i posljedice. Očajnički tražeći više, počela mu je skidati sako sve dok nije završio na podu. Njegova su usta divlje proždrala njezina, njezine ruke vukle su njegovu kravatu dok su padali na krevet.

Svjetlost dana na izmaku prodirala je kroz prozore, a na ulici ispod njih bruja je promet Londona. Veliki sat u hodniku označio je pet. Jedinu zvukovi u sobi bili su njihovo mrmljanje i uzdisanje.

Kotrljali su se po bogatom prekrivaču, tonući u njega, klizeći po njemu, Njezini su se prsti borili s njegovom košuljom, a njegovi su

razmicali njezin ogrtač. Svojom ju je težinom pritisnuo duboko u pokrivače, kao da tone u oblake svile, pomislila je, a tada je prešao usnama po njezinoj dojci i višev uopće nije razmišljala. Vatra i svjetlost, oštri ubodi želje, divlje, nekontrolirano kovitlanje požude. Krv joj je gorjela, ispunjavala je i potakla sirovi uzvik iz njezina grla.

„Požuri“, molila je. „Požuri, požuri, požuri.“ Umrijet će bez njega u sebi. Mahnito se borila sa zatvaračem na njegovim hlačama.

Ruke su mu se tresle. Buka u njegovoj glavi bila je tisuću puta jača od udara valova od stijene. Znao je samo da će umrijeti ako bude morao čekati još koji trenutak.

Njezini su se bokovi izvili prema njemu, a on je jednim divljim pokretom ušao u nju. Njihovi zajednički uzdisaji rezali su zrak, pogledi su im se sreli, izražavajući isto čuđenje.

Nekoliko trenutaka samo su se gledali.

Tijela su im se kretala istim ritmom vođenim vrelom krvlju. Tijelo uz tijelo, ubrzano disanje i tih uzdah žene na vrhuncu. Tijela zapletena u senzualan ples.

Svršila je ponovno, pitajući se kako može biti tako snažno. Kada je iscrpljeno spustila ruke na izgužvane pokrivače, osjetila je da je legao s njom. I učinilo joj se da joj je izgovorio ime.

Ležala je mirno, umorna, prekrasno umorna, s njegovim licem u svojoj kosi, dok ju je njegovo dugo, divno tijelo pritiskalo uz krevet. Sada je znala, pomislila je, kako to točno izgleda kada on izgubi kontrolu. I, ah, kakav divan osjećaj. Njegovo je srce još uvijek snažno tuklo, mogla ga je osjetiti. Plutajući na splavi zadovoljstva, pomakla je glavu i prešla usnama po njegovu ramenu.

Zbog tog jednog pokreta otvorio je oči, hvatajući ostatke svoga zdravog razuma. Doimala mu se mekom poput vode pod njim, mekom poput otopljenog voska, nimalo slična uzbuđenoj ženi otprije koja ga je molila da požuri. Znao je da bi je ionako uzeo brzo i snažno. Nikada nikog nije tako želio, na način na koji je u tom trenutku želio Darcy. Kao da je njegov opstanak ovisio o tome.

Opasna žena, pomislio je. I nije ga bilo briga. Želio ju je iznova. I iznova.

„Nemoj zaspati“, promrmljao je.

„Neću.“ Glas joj je bio napet i dubok i uzburkavao mu je krv. „Samo se opuštam.“ Otvorila je oči i promatrala reljef svitaka i zvijezda na stropu. „I uživam u pogledu.“

„Kasno osamnaesto stoljeće.“

„Nije li to zanimljivo?“ protegnula se ispod njega poput mačke i prešla rukama po njegovim leđima, više zbog njegova zadovoljstva nego zbog svoga. „Je li to georgijansko razdoblje ili rokoko? Nikako ne mogu zapamtiti te povijesne podatke.“

Nasmiješio se i podigao glavu kako bi je mogao pogledati.

„Poslije ću te odvesti na razgledavanje ako budeš htjela. Ali sada...“
Ponovno se počeo kretati u njoj.

„No, dakle, ah“, promrmljala je. „Zdrav si, zar ne?“

„Ako čovjek nema zdravlje“, spustio je glavu, ugrizao je za usnicu, „nema ništa.“

Bio je čovjek od riječi i odveo je na večeru. Ukusno pripremljen francuski objed. Prostorija, pozlaćena ogledala, ugodne boje, odsjaj svijeća u kristalu, sve joj je pristajalo, pomislio je Trevor. Nitko tko bi pogledao tu prekrasnu ženu u jednostavnoj crnoj haljini ne bi mogao ni zamisliti da ona poslužuje goste u irskom pubu. *Još jedna od njezinih vještina*, zaključio je, sposobnost preobrazbe u koji god lik zaželi. Drska konobarica, neodoljiva pjevačica, seksepilna ljubavnica, lepršava sofisticirana žena.

Kakva je Darcy Gallagher u srcu?

Pričekao je s poslovnim temama sve dok nije pijuckala šampanjac uz savršen desert.

„Danas smo najednom od sastanaka razgovarali i o tebi.“

Pogledala ga je, istoga trenutka zaboravljajući želju da odmah pojede izvanredan desert.

„O meni? Misliš, o dvorani?“

„Ne, iako smo se i toga dotakli.“

Odlučila je pojesti pola deserta, ne želeći ispasti prava seljančica, i žličicom uzela ukusnu kombinaciju šlaga i čokolade.

„Koji drugi posao uključuje i mene?“

„Celtic Records.“ Procijenio je kojim ritmom krenuti. Ona je bila vrlo poslovna i nije ju želio podcijeniti.

Namrštila se i podigla čašu.

„Za snimanje Shawnove glazbe i nastup na otvorenju. Tu ćemo odluku donijeti kao obitelj, jer to je obiteljski posao. Mislim da ćemo se moći dogovoriti.“

„Nadam se da hoćete.“ Kušao je njezin desert. „No to nije ono što sam mislio. Govorim o tebi. Darcy, samo o tebi.“

Bilo joj se ubrzalo pa je ponovno odložila čašu sa šampanjcem.

„Koji dio mene?“

„Želim tvoj glas.“

„Ah.“ Potisnula je snažno nezadovoljstvo. Nije mu tu bilo mjesto, podsjetila se. „Zar si me zbog toga doveo ovamo, Trevore?“

„Da, to je bio jedan od razloga. I nema nikakve veze s onim što se večeras dogodilo.“

Kada je njegova ruka prekrila njezinu, spustila je pogled i proučavala kako si pristaju, kada je, zbog toga što je ta misao bila previše romantična da bi je utješila, vratila pogled na njega.

„Naravno, takve stvari moraju ostati odvojene ili će nastati prevelika zbrka, zar ne? Nisi čovjek koji ima naviku tražiti klijente na taj način.“

Povukao je ruku i pogledao je čeličnim pogledom.

„Ja ne koristim seks kao sredstvo da bih pridobio klijente, ako je to ono što imaš na umu. To što smo postali ljubavnici nema nikakve veze s poslom.“

„Naravno da nema. A ako bismo se morali odlučiti za samo jednu vrstu odnosa, koji bi to bio?“

„To ovisi samo o tebi“, rekao je kruto.

„Tako.“ Uspjela se nasmiješiti. „Dobro je to znati. Ispričat ćeš me na trenutak.“

Bilo joj je potrebno vremena da se sabere, da joj se srce i glava smire. Ostao je sjediti za stolom mršteći se, a ona je otišla u toalet, gdje se naslonila na zrcalo i pokušala smiriti.

Što se događa s njom? Čovjek joj je nudio jedinstvenu priliku. Zašto je povrijeđena? Zašto je nesretna?

Počela je snivati romantične snove o Trevoru Mageeju, a da toga nije bila ni svjesna. U tim mislima i snovima Trevor Magee osjećao je nešto spram nje, za ono što ona jest, sa svim njezinim malim manama. Bez ikakvih obveza ili drugih interesa. Osjećaja, pomislila je i zatvorila oči, sjedajući na malu tapeciranu stolicu ispred zrcala. Sama je kriva, naravno. Uzburkao je nešto u njoj, nešto što nitko nikada nije. I toliko se opasno približio nečemu duboko u njezinu srcu, što ni sama nije mogla prepoznati.

Mislila je da će se lako zaljubiti u njega. Bez ikakva ohrabrenja. A što činiti tada?

Gledala je svoj odraz u zrcalu, pokušavajući se smiriti. *Suoči se s činjenicama, Darcy.* Čovjek poput Trevora ne veže se za ženu njezina podrijetla i ograničenja. Dobro, može se prikazati u dobrom svjetlu, zna

igrati igru, ali ispod svega toga ona je zauvijek Darcy Gallagher, suvlasnica obiteljskog puba.

Da se radi o drugom tipu muškarca, mogla bi ga zavrtjeti oko maloga prsta i natjerati ga da zaboravi takve nebitne stvari. Zar to nije oduvijek namjeravala? Zar se nije oduvijek nadala pronaći bogata muškarca, koji će biti očaran njome i pružiti joj život pun luksuza? Bila bi spremna zaljubiti se u takva muškarca ili bar osjećati veliku privrženost za njega. Poštivala bi ga, pružala mu veselje, bila mu odana.

To nije bilo sramotno.

Ali Trevor nije bio tip muškarca koji će pasti samo na lijepo lice. Upravo joj je to dokazao. Posao je bio velikim dijelom ono što je tražio od nje i to je bilo snažnije od privlačnosti koju je osjećao. *Strast*, pomislila je, onakva kakvu su pronašli jedno u drugome, *izgorjet će i nestati*. Nije morala biti romantična poput Jude da bi znala kako strast bez ljubavi nije duga vijeka. Dakle... trebala je biti pametna i uzeti sve što joj se nudilo. Ustala je, ispravila ramena i krenula natrag

On je zabrinuto razmišljao ispijajući kavu. Nije bio siguran je li mu laknulo ili ga zbunilo kada u njezinim očima više nije bilo one tuge koju je primijetio kada je odlazila od stola.

„Mislim da se nisam dobro izrazio“, počeo je, ali je ona odmahнула glavom i s lakoćom se nasmiješila.

„Ne, nisi. Morala sam razmisliti.“ Podigla je žlicu i pojela zalogaj deserta. „Prvo mi pričaj o Celtic Recordsu. U zrakoplovu si rekao da je tvrtka osnovana prije šest godina.“

„Točno. Volim glazbu, osobito tradicionalnu. Moja je majka, također, jako voli.“

„Doista?“

„Ona je četvrta generacija Iraca. Čovjek bi pomislio da se rodila u kolibi na imanju u okrugu Mayo. Strastvena je Irkinja.“

„Dakle, tvrtku si osnovao zbog majke.“

„Ne.“ Tada je, mršteći se, shvatio da ima pravo. Naravno da jest, doista jest. Zašto to nije prije shvatio? Za ime Boga, čak ju je i nazvao tako zbog nje. „To je bio jedan od razloga. Možda.“

„Mislim da je to divno.“ Poželjela je prijeći rukom kroz njegovu kosu. „Zbog čega te to zbunjuje?“

„Riječ je o poslu.“

„Pub je meni i posao i obitelj. Sada mi se više sviđa Celtic Records. Tebi je tvrtka važna i zbog toga ćeš se više brinuti za nju. Radije

pregovaram s tvrtkom koja je dobro vođena."

„Ova jest. Isto kao i glazbenici koji sklope ugovor s nama. Sjedište nam je u New Yorku, ali probili smo se i na međunarodno tržište, tako da i ovdje imamo ured. U pripremi je još jedan u Dublinu."

Mi, pomislila je Darcy, skoro nikada nije rekao ja dok je govorio o tome. Sumnjala je da je riječ o skromnosti, više je bilo riječi o istančanom smislu vrednovanja timskega rada. Pomislila je na pub i kimnula.

„Kakav dogovor imaš na umu? Glede posla, naravno", dodala je, zadovoljna kada mu se pogled suzio.

„Uobičajen ugovor o snimanju."

„No, dakle, ne bih znala o čemu se tu radi, s obzirom da nemam iskustva na ton području." Proučavala gaje preko ruba čaše za šampanjac i nastavila. „Ali, čini mi se mudrim zaposliti zastupnika koji bi o takvim stvarima razgovarao s tobom, u slučaju da prihvatim ponudu."

Trebao je ostaviti razgovor na tome. Svaki poslovni instinkt u njemu naređivao mu je tla jednostavno kimne i prijeđe na drugu temu. No, on se nagnuo naprijed.

„Obogatit ću te."

„To i jest moja namjera." Žlicom je uzela još malo deserta i ponudila ga njemu. „I možda ću ti ipak na posljetku dopustiti da mi pomogneš u tome."

Uhvatio ju je za ruku.

„Imat ćeš sve što si ikada željela. Mnogo više nego što si ikada mogla sanjati." Osjetio je kako joj se puls ubrzao.

„Isuse, znaš kako dovesti osobu u iskušenje, ali ne namjeravam biti neoprezna."

Ponovno opušten, kimnuo je.

„Ne, nećeš biti neoprezna. To mi se kod tebe sviđa. Dovraga, sviđa mi se skoro sve u vezi s tobom."

„Govoriš li to svojoj potencijalnoj klijentici ili svojoj ljubavnici?"

Privukao ju je i približio njezine usne svojim, dovoljno polako da se nekoliko glava u restoranu okrene.

„Je li ti sada dovoljno jasno?"

„Kao suza. Zašto me ne bi odveo kući i vodio ljubav sa mnom sve dok nijedno od nas ne bude mislilo ni na što drugo?"

„Doista, zašto ne bih?", složio se i zatražio račun.

Ujutro je ustao dok je još spavala. Želio je završiti ostatak poslova što je moguće brže i provesti dan s njom.

U kupovini, pomislio je dok se oblačio. To bi joj se svidjelo. Odvest će je u jednu od trgovina i kupiti joj što god joj se sviđa. Zatim će je odvesti na čaj u hotel Ritz i na poslijetku je zavesti uz intimnu večeru kod kuće.

Čak i ako mu je bilo malo neugodno priznati da se pred njom pravi važan, pokušavajući je očarati svime što ima, jednostavno će morati živjeti s tim. Dovraga, želio je s njom provesti još jedan dan. Dva dana. Cijeli tjedan. Negdje gdje će moći biti sami, neometani i podalje od posla. Iscrpili bijedno drugo do kraja, pretpostavljao je, ali, Isuse, uživali bi dok traje.

Izvukao je bijelu ružu iz vaze, napisao kratku poruku i položio ih na jastuk do nje. Tada je shvatio da sjedi na rubu kreveta i promatra je. To savršeno, mirno usnulo lice. Sva ta divna kosa razbarušena njegovom rukom tijekom noći. Ugledao je sjaj narukvice na njezinoj ruci. Znao je da na sebi nema ništa osim nje. No, njegova krv nije potekla brže zbog požude, nego zbog topline. *Privrženost*, pomislio je. To je bila samo privrženost koja je tekla uz želju koju je osjećao za njom. Nije joj laskao kada je rekao da mu se sviđa skoro sve na njoj. Bila je privlačna, zabavna, izazovna žena koja ga je znala i naljutiti i razveseliti. Shvaćao je njezinu želju za novcem i nije ju krivio zbog nje.

Ali samo u jednome trenutku, u jednome smiješnome trenutku, poželio je da njegov bankovni račun ne igra ulogu u njihovoj priči. Još na početku rekla mu je svoje mišljenje. Željela je novac, željela je luksuz. I bila je voljna vezati se za muškarca koji joj je to mogao omogućiti. Nije se namjeravao dati zbog svog novca. Ni sada ni ikada poslije, čak i ako je imao namjeru iskoristiti ga za njihovu kratkotrajnu zabavu. Odbacujući tu misao, nagnuo se prema njoj, poljubio je u obraz i ostavio je da spava.

Nije spavala duže od sat vremena nakon što je otišao. Prva stvar koju je ugledala kada je otvorila oči bila je ruža. Nasmiješila se i osjetila žudnju. Dotakla je latice i pročitala poruku.

Doći ću po tebe u dva. Nadam se da ćeš se prepustiti mojim rukama ostatak poslijepodneva.

Trev.

I prošlu mu se noć prepustila, pomislila je zadovoljno se naslanjajući na jastuke. Koji divan način buđenja, pomislila je i prinijela ružu obrazu. Razmišljala je hoće li sići na doručak ili ga naručiti u krevet i potpuno se prepustiti ugađanju.

Druga mogućnost učinila joj se privlačnijom te je posegnula za telefonom. Kada je zazvonio, trgnula se i nasmijala sama sebi. Nije se namjeravala javiti.

Ustala je iz kreveta i potražila ogrtač. Netko je pokucao na vrata u trenutku kada je vezala pojas.

„Da, slobodno.“

„Oprostite, gospođice Gallagher, ali gospodin Magee je na telefonu i želio bi razgovarati s vama.“

„Naravno, hvala.“ Darcy je uzela ružu, osjećajući se blaženo sretna i lijena, te podigla slušalicu. „Trevore. Upravo sam pročitala tvoju poruku. Rado ću ti se prepustiti.“

„Na putu sam kući.“

„Sada? Još nisu dva sata.“

„Darcy, moram se odmah vratiti u Ardmore. Mick O'Toole se ozlijedio.“

„Ozlijedio?“ Skočila je na noge. „Kako? Je li dobro? Što se dogodilo?“

„Pao je. U bolnici je. Upravo su mi javili i ne znam pojedinosti.“

„Bit ću spremna kada dađeš. Požuri.“

Spustila je slušalicu, brzo dovukla svoj kovčeg i počela u njega ubacivati odjeću

Put kući činio joj se neizdržljivo dugačak. Darcy se cijelo vrijeme molila u sebi slušajući Trevora kako pokušava doznati nešto više o nesreći.

„Bio je na skelama“, rekao joj je. „Jedan od radnika spotakao se, koliko znamo, Mick je ili srušen ili se poskliznuo. Bio je bez svijesti kada su ga odvezli u bolnicu.“

„Ali živ.“ Zglobovi su joj pobijeljeli od stiskanja ruku.

„Da, Darcy.“ Uhvatio ju je za ruke, nježno ih razdvajajući. „Misle da je zadobio potres mozga i slomio ruku. Moraju provjeriti da nema unutarnje ozljede.“

„Unutarnje ozljede?“ Nešto se u njoj stegnulo. „One uvijek zvuče tako ozbiljno, tajanstveno.“ Kada joj je glas pukao, stresla je glavom. „Ne, neću se slomiti.“

„Nisam znao da ste tako bliski.“

„On mi je poput obitelji.“ Hrabro je potisnula suze koje su joj krenule na oči. „Poput oca. Brenna... svi oni sigurno su strašno zabrinuti. Trebala bih biti s njima.“

„I hoćeš.“

„Htjela bih otići ravno u bolnicu. Možeš li dogovoriti da me netko odveze tamo?“

„Oboje ćemo otići ravno u bolnicu.“

„Ah, mislila sam da moraš odmah otići na posao. U redu." Prstima je pritislula oči i nekoliko puta uzdahnula. „Bojim se. Strašno se bojim."

Obavio je ruke oko nje i držao je u zagrljaju sve dok nisu sletjeli. Promatrao je kako se smiruje tijekom vožnje od zračne luke. Oči su joj bile suhe i mirne, a ruke tiho položene u krilu. Kada su došli u bolnicu i hodali hodnikom do sobe, bila je potpuno smirena.

„Gospođo O'Toole."

Mollie je podigla glavu, ustala s mjesta na kojemu je sjedila sa svojih pet kćeri.

„Ah, Darcy, tu si, morala si prekinuti putovanje."

„Recite mi kako je?" prihvatila je Mollienu ruku, čvrsto je stisnula i pokušala ne razmišljati o tome da Maureen i Mary Kate plaču.

„Pao je. Upravo je na snimanju glave. Znaš da ima tvrdnu glavu pa se nećemo brinuti zbog toga."

„Naravno." Stisnula je Molliene hladne ruke. „Svima nam treba čaj. Sjednite ovdje dok ja to ne riješim. Brenna, hoćeš li poći sa mnom?"

„To bi bilo divno, Darcy, hvala. Gospodine Magee..." Mollie se pokušala nasmiješiti. „Lijepo od vas što ste ovdje."

Susreo je Brennina pogled, kimnuo, prihvatio Mollienu ruku i poveo je do stolice.

„Reci mi što se dogodilo", upitala je Darcy istoga trenutka kada je bila sigurna da ih nitko ne može čuti. „I koliko je ozbiljno."

„Nisam, zapravo, ništa vidjela." Morala je pročistiti grlo, jer joj je glas bio hrapav. „Čini se da je Bobby Fitzgerald izgubio ravnotežu dok je vukao betonski blok na skele. Mislim da se tata okrenuo kako bi ga prihvatio, ali obojica su izgubili ravnotežu i poskliznuli se na podu mokrom od kiše. Samo je pao. Mislim da je zbog bloka pao preko zaštitne ograde. Bože!" Utihnula je i stavila ruke na lice. „Vidjela sam kada je padao. Čula sam povik, okrenula se i ugledala kako pada dolje. Ležao je dolje. Ležao je dolje, Darcy, dok mu je iz glave tekla krv."

Zajecala je i prstima protrljala oči.

„Nije pao s velike visine, ali se jako udario. Nisu mi dopustili da ga pomaknem. Uopće nisam razmišljala i samo sam ga željela okrenuti na leđa, ali, hvala Bogu, bilo je pribranih glava. Siroti Bobby... Bobby je izvan sebe. Upravo sam poslala Shawna s njim na svjež zrak."

„Sve će biti u redu." Uхватила je Brennu za ramena. „Pobrinut ćemo se da bude u redu."

„Drago mi je što ste tu. Ne mogu im reći koliko sam uplašena. Mary

Kate je inače sklona histeričnim ispadima, Maureen je trudna, a Alice Mae je tako mlada. Patty može izdržati, mama također, no ja im ne mogu reći kako je bilo gledati ga dok pada i koliko se bojim da se više neće probuditi."

„Naravno da hoće." Kada se Brenna rasplakala, Darcy ju je samo jače zagrlila. „Uskoro ćeš ga vidjeti, sigurna sam, tada ćeš se bolje osjećati."

Preko Brennine glave vidjela je kako im niz hodnik prilazi Trevor. Zastao je i položio ruku na njezino rame.

„Donijet ću čaj. Sjedni sa svojom obitelji."

„Hvala. Sredit ćemo se", rekla je Brenni. „Onda ćemo popiti čaj i pričekati liječnika."

„Dobro sam." Brenna je obrisala lice dok se odmicala. „Sjedni s mamom. Ja ću se umiti i odmah doći."

Kada se vratila u malu čekaonicu, Darcy je sjela na rub Molliene stolice.

„Trevor će donijeti čaj."

„Dobro." Mollie je potapšala njezino koljeno i zadržala ruku na njemu, „dobar je čovjek Trevor. Prekinuo je posao i vratio se zbog toga što je moj Mick nastradao."

„Naravno da se vratio."

Mollie je odmahnula.

„Ne bi to svatko napravio. To govori o njemu kao o osobi. Upravo mi je rekao da se ne moram brinuti i neka samo pomognem Micku da ozdravi. On će platiti sve bolničke troškove. Rekao je da će Mick primiti plaću iako neko vrijeme neće dolaziti na posao. Misli da to neće biti dugo", nastavila je, ali se zaustavila kada joj je glas počeo drhtati. „Očekuje da će se Mick vratiti na posao, jer je zaposlio oba člana obitelji O'Toole."

„U pravu je. naravno." Darcy se stisnulo grlo. Kako je znao što treba reći ljudima koje je jedva poznao?

Ustala je kada se Trevor pojavio i prišla mu osluškujući srce. Rukama inu je obuhvatila lice te ga toplo i meko poljubila.

„Sjedni s nama", rekla mu je.

Nakon kratka čekanja, pojavio se liječnik.

„Gospođo O'Toole."

„Da. Moj suprug?" Mollie je ustala i čvrsto stisnula ruku Alice Mae.

„Jak je." Liječnik im se približavao sigurna pogleda. „Sve će biti dobro."

„Hvala Bogu." Mollie je stisnula Brennino rame. „Hvala Bogu na

tome."

„Ima potres mozga i slomljenu ruku. Kost..." Pokazao je stavljajući ruku na svoju podlakticu. „Kost mu se nije razmrskala, nego je pukla i tu je imao sreću. Ima mnogo dubokih rana i nagnječena rebra, ali nijedno nije polomljeno. Nismo pronašli znakove unutarnjega krvarenja. Zadržat ćemo ga, naravno, dan-dva."

„Je li budan?"

„Da, jest. I pri svijesti. Pitao je za vas, i za pivo, iako ste vi bili prvi."

Kratko se nasmijala.

„I bolje mu je. Kada ga mogu vidjeti?"

„Odvest ću vas na odjel intenzivne njege. Svi ga smijete nakratko posjetiti kada ga smjestimo u sobu. Izgleda zastrašujuće sa svim ozljedama i masnicama i ne bih želio da se uplašite."

„Podigla sam petero djece i nagledala se dosta ozljeda i masnica."

„U pravu ste."

„Pričekajte ovdje", rekla je svojoj obitelji, „dok ja posjetim vašega oca. A kada dođe red na vas, ne želim čuti plač. Isplačite se sada, ako morate. I ako je potrebno, sve ćemo se dobro isplakati kod kuće."

Darcy je pričekala dok Mollie nije otišla s liječnikom, a zatim se okrenula prema Brenni.

„Dobro, kako ćemo mu prokrijumčariti jedan Guinness?"

Dvanaesto poglavlje

„Darcy. Došla si me izbaviti s ovoga mjesta, zar ne?”

Dvadeset četiri sata nakon što je pao na glavu, Mick O'Toole izgledao je zdravo i spremno za pokret, iako izudarano i pomalo očajno. Darcy se nagnula preko pregrade kreveta i nježno ga poljubila u čelo.

„Nisam. Moraš ostati još jedan dan, ako je sve u redu s tom tvojom tvrdom glavom. Donijela sam ti cvijeće.”

Imao je masnicu oko jednoga oka, na obrazu je imao ranu prekrivenu zavojima, a čelo koje je poljubila bilo je puno svježih rana.

Izgledao je, mislila je Darcy, kao da je u tučnjavi izvukao deblji kraj.

Kada je nestao široki smiješak pun nade i prerastao u dug uzdah, došlo joj je da ga zagrlji.

„S mojom je glavom sve u redu, a i s ostatkom mene, ako izuzmemo ovo jedno slomljeno krilo. To i nije neki razlog da čovjek ostane zarobljen u bolnici, zar ne?”

„Liječnici imaju svoje mišljenje. No, donijela sam nešto što će te razveseliti.”

„Cvijeće je, doista, lijepo”, rekao je tužno, poput dvanaestogodišnjaka koji nije dobio ono što je želio.

„Slažem se. Ubrala ga je Jude u svom vrtu. Ostalo dolazi s posve drugoga mjesta.” Odložila je cvijeće i izvadila plastičnu čašu. „Guinness, mali, samo sam to uspjela nabaviti, no morat će biti dovoljno.”

„Princeza si.”

„Jesam i očekujem da se sa mnom i ophodi na taj način.” Nakon što je uklonila poklopac, dodala mu je zabranjenu robu, spustila pregradu kreveta i sjela na rub. „Osjećaš li se tako dobro kao što i izgledaš?”

„Dobro sam, vjeruj mi. Boli me ruka, ali to nije vrijedno spomena.” Nakon prvoga gutljaja, zadovoljno je zatvorio oči. „Bilo mi je žao kada sam čuo da ste se ti i Trev požurili natrag iz Londona. Ništa mi nije, samo sam krivo stao i malo se izudarao.”

„Jako si nas prestrašio.” Nježno je pomaknula kosu s njegova čelu. „I sada će, pretpostavljam, sve tvoje žene trčati oko tebe.”

Zasjale su mu oči.

„Ne mogu reći da mi nije drago zbog toga, s obzirom da imam tako zgodne dame, iako otkako mi se vratila svijest stalno dolaze i odlaze iz moje sobe. Spreman sam vratiti se na posao, ali Trev ne želi to ni čuti.

Rekao mi je da se smijem pojaviti tek za tjedan dana i to samo uz liječničko dopuštenje."

„Možda bi ti mogla pričati s njim, reći mu koliko bih se bolje osjećao na poslu. Muškarac će uvijek poslušati lijepu ženu poput tebe", molio je Miek.

„Mene nećeš prevariti, gospodine Michael O'Toole. Tjedan dana nije mnogo vremena. Moraš se odmoriti i prestati govoriti o poslu. Dvorana se neće izgraditi dok se ti ne vratiš."

„Ne volim primati plaću za vrijeme provedeno u krevetu."

„S obzirom da si nastradao na njegovu gradilištu i treba te platiti. Može si to priuštiti."

„Možda si u pravu, to je i umirilo Mollie, iako to ne pokazuje." Nemirne ruke kojima je gužvao plahtu ipak su odražavale zabrinutost. „On je dobar čovjek i šef, ali moram pošteno zaraditi plaću."

„Kada nisi zaradio plaću? Što prije ozdraviš i zacijeliš, to ćeš se prije vratiti na posao. A trebalo bi pogledati i instalacije u pubu."

Ovo zadnje je izmislila, ali vidjela je da ga je razveselila.

„Doći ću ih pogledati čim mi to dopuste. Naravno, može ih i Brenna provjeriti."

„Može to pričekati tebe."

„Dobro." Opustio se u krevetu i primijetio sjaj njezine narukvice. „Gle, gle, što je to?" Uhvatio ju je za ruku. „Zgodna sitnica, zar ne?"

„Jest. Trevorov dar."

Mick se zločesto nasmiješio.

„Vidim, vidim."

„Nisam je trebala primiti, ali ne mogu odbiti tako velikodušan dar."

„Zašto bi? Svidjela si mu se od prvoga trenutka kada te ugledao. Čovjek ima dobar ukus, a ti, djevojko, nisi mogla izabrati bolje od Trevora Mageeja."

„Ne zamišljajte ništa, gospodine O'Toole. To nije ništa više od zabave za nas oboje."

„Doista?" pitao je Mick i ugledao kako je Darcy prkosno stisnula bradu, kao stoje to činila cio život. „Dakle, vidjet ćemo, zar ne?"

Na Mickovo zadovoljstvo, manje od sata nakon što je Darcy otišla ušao je Trevor. Donio je Guinness, i ne pokušavajući sakriti ga. Mick je to cijenio, isto kao što se divio naporu koji je Darcy uložila da ga sakrije.

„Čovjek po mojoj mjeri."

„Ali, zar misliš da je za tebe?" Trevor se opušteno nasmijao, dodao mu

čašu i sjeo. „Mislio sam da ćeš već biti na iglama.“

„I jesam. Ako mi nabaviš hlače, odmah ću izići odavde s tobom.“

„Sutra. Upravo sam pričao s liječnikom. Pustit će te sutra ujutro.“

„No, to je dobra vijest. Razmišljao sam, mogao bih se odmah vratiti na posao. Samo bih nadgledao. Neću dizati ništa teško.“ Brzo je nastavio jer ga je Trevor upitno promatrao. „Neću zapravo raditi ništa teško, samo ću gledati je li sve u redu.“

„Za tjedan dana.“

„Dovraga, čovječe, poludjet ću za tjedan dana. Znaš li ti kako je to ležati tjedan dana, dok leglo kokoši kvoca oko tebe?“

„Samo u najskrivenijim fantazijama.“

Mick se kratko nasmijao i popio gutljaj piva.

„Darcy je bila tu prije sat vremena.“

„Ona te voli.“

„I ja nju. Vidio sam nakit koji si joj darovao, narukvicu.“

„Pristaje joj.“

„Da, doista. Kako i ne bi kada je skupa, sjajna i divna. Neki bi se mogli prevariti i pomisliti da je ta djevojka površna i željna samo zabave. Varali bi se.“

„Slažem se s tobom.“

„S obzirom da je njezin otac, moj dragi prijatelj Patrick Gallagher, preko bare, ja preuzimam odgovornost da ti ovo kažem. Ne igray se s tom djevojkom, Trevore. Ona nije nevažna poput one narukvice koju si odabrao u nekom izlogu. Ona ima veliko i željno srce, čak i ako ga ne želi pokazati. I bez obzira na sve što ti kaže, ili što kaže sebi samoj, možeš je povrijediti grubošću, isto kao i bilo koju drugu.“

„Ne namjeravam biti grub.“ Glas mu je bio hladan.

Čovjek koji nije navikao slušati naređenja, pomislio je Mick, ni savjet ni upozorenja zbog svog ponašanja.

„Možda sam trebao reći 'nepažljiv'. Muškarac može biti nepažljiv sa ženom, čak i kada mu to nije namjera, osobito ako ona to očekuje.“

„Bit ću oprezan, bez obzira što ona očekuje.“ Mick je kimnuo i završio. No, pitao se, što je Trevor očekivao?

Mick je imao pravo u jednoj stvari. Trevor nije osobito mario za savjete, ne kada se radilo o ženi. Znao je što radi s Darcy. Oboje su bili realni odrasli ljudi i osjećali su istu snažnu iskonsku privlačnost jedno prema drugome, pomiješanu s jednostavnom privrženošću i poštovanjem. Zar je mogao tražiti nešto više u tako privremenoj vezi?

No, Mickove su ga riječi zabrinule i odzvanjale mu u glavi cijelo vrijeme povratka u Ardmore. Umjesto da se odmah prihvati posla, kao što je namjeravao, skrenuo je za Tower Hill. Još nije bio na grobu svoga pretka niti je istražio ruševine. Mogao je odvojiti još pola sata.

Kula iznad sela vidjela se skoro sa svakoga mjesta u selu. Mnogo je puta prolazio pored nje kada je dolazio ili odlazio iz kolibe, ali nikada nije slijedio svoju potrebu da je bolje pogleda. Ovaj put zaustavio je automobil na proširenju uskog puta i izašao.

Kada je prošao kroz malu ogradu, primijetio je skupinu turista kako se penju brežuljkom između starih križeva i nadgrobni spomenika prema kamenoj građevini bez krova, koja je jednom davno bila crkva posvećena poznatome svecu. Njegova ga je prva reakcija iznenadila, jer je osjetio blagu netrpeljivost prema svima onima koji su bili ovdje s fotoaparatom, rancima i vodičima. *Glupost*, pomislio je. Upravo je takve ljude želio privući u svoju dvoranu. I one koji će napuniti plaže kada ljeto toplinom preplavi cijelu obalu.

Pridružio im se, spuštajući se malim brežuljkom do crkve, proučavajući rimske arkade i crteže koji su zbog vremena i vjetra bili jedva vidljivi. U unutrašnjosti crkve pune kamenja i grobova, dva su kamena držala stražu. Što znače te riječi uklesane u kamen, pitao se. Nešto poput Morseova pisma, pretpostavljao je, smjernice za putnike koje su ostavili prastari stanovnici.

Začuo je ženu kako doziva djecu i prepoznao naglasak neprimjeren za te krajeve. Amerika, Istočna obala, sjever. Je li i njegov glas imao takav prizvuk? Ovdje glasovi trebaju biti pjevni, s melodijom starina u svakoj riječi.

Izašao je i podigao pogled. Stara obrambena utvrda mogla bi još i danas odolijevati napadima. Što je vuklo osvajače u ove krajeve? Rimljane, Vikinge, Saksonce, Britance. Koje su snove vidjeli u ovom malom jednostavnom otoku te bili spremni ratovati i poginuti zbog njih?

Kada se okrenuo, pogledao daleko ispred sebe, ugledao je dio odgovora.

Selo koje se prostiralo ispod bilo je lijepo poput slike s velikim plažama i zlatnim pijeskom koji se presijavao na suncu. More, plavo poput ljeta, presijavalo se na istom nemirnom svjetlu, noseći pjenu valova. Do mora, prostirali su se brežuljci, zeleni, prošarani toplim smeđim bojama zlatna sjaja, tvoreći prekrasan prekrivač. Samo su se sjene tamnih vrhova planina uzdizali iza njih.

Dok je promatrao, svjetlost se promijenila i pojačala, a na zemlju su pale sjene oblaka kroz koje se probijalo sunce. Zrakom se širio miris trave, ocvala cvijeća i mora.

Sumnjao je da je ljepota prirode privukla one koji su se željeli nastaniti ovdje. Ali bio je siguran da je to jedan od razloga zašto su se borili da bi ostali.

„Naša zemlja privlači osvajače i čini ih dijelom sebe.“

Trevor se osvrnuo, očekujući irskoga turista ili nekoga od ovdašnjih ljudi. Umjesto toga ugledao je Carrickove divlje plave oči.

„Snalazite se.“ Trevor je iznenađeno ustanovio da su bili sami, a samo nekoliko trenutaka prije brojni su turisti istraživali brdo.

„Više volim privatnost“, namignuo mu je Carrick. „Zar ne?“

„Teško je imati privatnost dok se ti pojavljuješ kada god želiš.“

„Želio sam popričati s tobom. Kako napreduje dvorana?“

„Po planu.“

„Ah, vi Amerikanci i vaši planovi. Ne mogu ti reći koliko ih je prošlo ovuda, gledajući na sat i karte, pokušavajući isplanirati kako da vide sve točno kako su isplanirali. Čovjek bi pomislio da će odložiti takve stvari na stranu dok su na odmoru, ali kod nekih navike teško izumiru.“

Trevoru je kosa lepršala na vjetru dok je stavljao ruke u džepove.

„Dakle, htio si razgovarati sa mnom o američkoj navici gledanja na sat?“

„Samo čavrljam. Ako si došao posjetiti grob svoga strica, u ovom je pravcu.“ Carrick se okrenuo, graciozno koračajući po neravnom tlu, dok mu se srebrni prsluk presijavao na suncu.

„John Magee“, počeo je Carrick kada mu se Trevor pridružio kod nadgrobne oznake. „Voljeni sin i brat. Vojnik poginuo daleko od doma.“

Trevor je osjetio bol u srcu, nešto poput zatomljene tuge.

„Voljeni sin, bez sumnje. Voljeni brat, o tome bi se moglo raspravljati.“

„Misliš na djeda? Rijetko je dolazio ovamo, ali je dolazio.“

„Doista?“

„Da, stajao bi ovdje poput tebe, najčešće s grimasom na licu, tamnih, zbunjujućih misli. Zatvorio je svoje srce zato što ga je boljelo. Namjerno je okrenuo ključ.“

„Da“, promrmljao je Trevor. „Vjerujem. Ništa što je činio, koliko se sjećam, nije bilo nenamjerno.“

„I ti si na neki način takav čovjek.“ Carrick je pričekao da Trevor

podigne glavu i pogleda ga. „No, nije li zanimljivo da, kada je on stajao na ovom brdu i gledao na svoj dom, nije vidio ono što ti vidiš. Nije vidio čarobno mjesto puno dobrodošlice. Vidio je zamku i bio je spreman učiniti sve kako bi se oslobodio." Carrick se okrenuo prema Ardmoreu. Crna kosa lepršala je na vjetru. „Možda na neki način i jest. Kada je otišao u Ameriku, jedan dio sebe ostavio je ovdje. Da nije toga, ti ne bi sada bio ovdje i gledao nešto što on nikada nije mogao vidjeti."

„Nije želio", ispravio ga je Trevor. „No, u pravu si. Da nije bilo njega, ne bih bio ovdje. Reci mi, tko donosi cvijeće na grob Johna Mageeja nakon toliko vremena?"

„Ja." Carrick je pokazao na malu posudu s divljom fuksijom. „Maude više ne može, naravno, a to je bila jedina stvar koju je tražila od mene. Nikada ga nije zaboravila i njezina ljubav nije nestajala s godinama. Vjernost je najbolja osobina vas smrtnika."

„Nemaju je svi."

„Ne, ali oni koji je imaju znaju cijeliti radost koju pruža. Je li tvoje srce vjerno, Trevore Magee?"

Trevor je ponovno podigao pogled.

„Nisam o tome puno razmišljao."

„To je vrlo blizu laži pa ćemo preoblikovati pitanje. Bio si s lijepom Darcy. Misliš li da možeš prekinuti gozbu i otići?"

„Ono što je između nas dvoje osobne je prirode."

„Ha. Tvoja mi privatnost ne znači ništa. Tri sam stoljeća čekao tebe, tebe, siguran sam, nikoga drugog. Ti si zadnji. Stojiš ovdje i paziš da ne ispadneš smiješan, što je samo drugi oblik ponosa koji priliči tvome djedu, a sve što trebaš učiniti jest uzeti ono što ti je već dato. Tvoja krv žudi za njom. Tvoje su misli pune nje, ali zastaješ kada trebaš otkriti što imaš za nju u svom srcu."

„Žudnja i misli nemaju nikakve veze sa srcem."

„Glupost. Nije li prvi korak prema ljubavi strast, drugi žudnja? Ti si napravio prvi korak, prešao na drugi i još si previše tvrdoglav da bi to priznao. Ja mogu čekati." U očima punima žara moglo se pročitati nestrpljenje. „Ali i ja imam prokleti raspored kojeg se moram držati pa je bolje da požuriš."

Zapucketao je prstima, pojavilo se nešto poput munje i zatim ga više nije bilo. Oneraspoložio se. Kao da nije bilo dovoljno loše što mu je Mick O'Toole dijelio savjete o osobnom životu, sada ih je dobio i od nekoga tko uopće ne bi trebao postojati. I živi i neživi požurivali su ga u donošenju

konačne odluke s Darcy i proklet bio ako dopusti da ga stjeraju u kut na taj način. Njegov se život nije nikoga ticao, kao ni njezin.

S namjerom da to i dokaže, odgodio je sav posao koji ga je čekao i prošao ravno kroz kuhinjska vrata puba. Shawn je podigao pogled sa suda koje je brisao.

„Bok, Treve. Zakasnio si na ručak, ali nešto bih ti mogao prirediti ako si gladan.”

„Ne, hvala. Je li Darcy tu negdje?”

„Upravo se popela u svoju malu palaču. Ostalo je još ribljeg paprikaša na...” Shawn je prestao govoriti jer je Trevor već bio na stubama. „Pretpostavljam da nije gladan onoga što mu ja mogu ponuditi.”

Nije kucao. Bilo je to nepristojno, znao je, ali osjetio je neko čudno zadovoljstvo zbog toga. Jednako onome koje je osjetio kada je prepoznao Darcyno iznenađenje dok je izlazila iz spavaće sobe s ukrasnom vrećicom u ruci.

„Osjećaj se kao kod kuće.” Koliko god blago izgovorila te riječi, mogao je osjetiti ljutnju. Uživao je u njoj. „Žao mi je što u ovome trenutku nemam vremena zabavljati te, jer sam upravo pošla k Jude. Nosim dar za bebu.”

Nije se mogao oduprijeti. Prišao joj je, zavukao ruke u njezinu kosu i povukao joj glavu. Njegove usne snažno su prekrile njezine. Bila je šokirana, istoga trenutka uzbuđena i oduzeta udarom strasti.

Prvo ga je namjeravala odgurnuti, ali već sljedećega trenutka snažno ga je zagrlila. Nije obraćao pozornost na njezino ponašanje dok ju je ljubio, a tada ju je pogledao čeličnim pogledom.

„Je li ti to dovoljno?”

Pokušavala je održati ravnotežu i pribranost.

„Što se poljupca tiče, bio je...”

„Ne, dovraga.” Glas mu je bio oštar, odražavajući njegovu naglu narav. Suzio je pogled. „Je li to što osjećaš dovoljno?”

„Jesam li rekla suprotno?”

„Ne. Zar si htjela?” I čak dok se borio obuzdati svoju narav, uhvatio ju je za bradu.

Koliko god bio ljut, bila je sigurna da ju je proučavao hladno i proračunato. Iritantna je njegova sposobnost samokontrole, pomislila je. I izazovna.

„Možeš biti siguran da ćeš prvi saznati ako budem bila nezadovoljna.”

„Dobro.”

„I kao žena koja drži svoju riječ, odmah ti kažem da mi se ne sviđa

kako si nepozvan uletio u moj dom i počeo me optuživati samo zato što ti je netko stao na žulj."

Nasmijao se, zatresao glavom i zakoračio unatrag.

„Primljeno na znanje. Oprosti." Sagnuo se i podigao vrećicu koju je ispustila. „Upravo sam bio na Tower Hillu, na grobu svoga strica."

Nagnula je glavu.

„Tuguješ li za nekim, Trevore, tko je umro mnogo prije tvoga rođenja?"

Otvorio je usta s namjerom da zaniječe, ali je istina sama izašla.

„Da."

Sve na njoj postalo je nježnije. Posegnula je za njegovom rukom.

„Dodi, sjedni, a ja ću ti skuhati čaj."

„Ne, hvala."

Uhvalio ju je za ruku i podigao je do svojih usana, potpuno nesvjesno, a nešto u njoj ispunito se žudnjom. Tada se okrenuo i prišao prozoru pogledavši radove koji su se odvijali ispod njega. Je li i on bio nepozvan, pitao se? Ili je bio sin u potrazi za svojim korijenjem?

„Djed nije želio pričati o ovome mjestu, a ni baka, bila je žena koji ga je vjerno služila. Posljedica toga..."

„Tvoji znatiželja."

„Da. Upravo tako. Dugo sam razmišljao o dolasku ovamo. Neprestano, čak sam nekoliko puta i došao. No nikada se nisam tomu ozbiljno posvetio. Tada mi je pala na pamet zamisao o gradnji dvorane. Imao sam osjećaj kao da je postojala u meni godinama."

„Ponekad neke zamisli tako dođu." Prišla mu je i pogledala kroz prozor. „Pripremaju se u čovjeku dok ih nije ni svjestan, dok ne sazru."

„Pretpostavljam." Nesvjesno ju je uhvatio za ruku. I držao je. „S obzirom da je posao zaključen, mogu ti reći da bih platio i više za najam. Morao sam ga imati."

„E pa onda i ja tebi mogu reći da bismo mi pristali i na manje. No, svi smo jako uživali uzrujavati tvoga čovjeka, Finklea."

Ovoga se puta nasmijao i time je nestala većina napetosti.

„Moj pra-stric i moj djed dolazili bi ovamo. U pub."

„Ah, sigurno. Brine li te što bi oni mislili o tvom dolasku ovamo?"

„Ne brinem se zbog toga što bi moj djed mislio. Više ne."

Ponovno ta bolna točka. Ovoga je puta odlučila bockati dalje, ali nježno.

„Zar je bio tako težak čovjek?"

Oklijevao je, ali želio joj je reći.

„Kako ti se svidjela kuća u Londonu?”

Nije znala na što misli pa je kimnula.

„Vrlo je elegantna.”

„Jebeni muzej.”

U njegovu se glasu jasno osjećala ljutnja.

„Da, moram se složiti da me je podsjetila na muzej, ali divna je.”

„Nakon što je umro, roditelji su mi dopustili da promijenim što želim. Stvari koje se nisu mijenjale trideset godina. Pokušao sam unijeti opuštenost i nježnost, ali u suštini to je još uvijek njegovo mjesto. Oštro i formalno. Poput njega. Tako je moj otac odgajan. Kruto i bez osjećaja.”

„Žao mi je.” Rukom je prelazila po njegovim leđima. „Sigurno je tužno, teško i tužno, imati oca koji ne pokazuje ljubav.”

„Nikada nisam imao taj problem. Nekim je čudom moj otac bio, i još uvijek jest, pun ljubavi, privrženosti i veselja. Iako njegov otac nije bio takav. Još uvijek ne priča o tome, o djetinjstvu, osim majci.”

„A ona priča tebi”, promrmljala je Darcy, „zbog toga što zna da moraš razumjeti.”

„Želio je osnovati obitelj, živjeti drukčije. To je ono što je on radio. Oduvijek smo sestra i ja znali što ne smijemo, ali uvijek smo znali da nas vole.”

„Ljepota je toga što to nikada nisi uzimao zdravo za gotovo.”

„Ne, nisam.” Okrenuo se prema njoj. Čudno, nije očekivao da će ona razumjeti niti da će on osjećati toliko olakšanje što ga razumije. „Zbog toga ne brinem što bi djed mislio o onome što radim ovdje. Ali bitno mi je što će moji roditelji reći kada završim.”

„Mislim da će biti ponosni. Tvoj otac, tvoja majka i tvoji potomci bit će ponosni.”

Osjetio je olakšanje. Kao da mu je teret pao s leđa.

„Hvala. Važno mi je i više no što sam pretpostavljao. Postalo mi je jasno dok sam stajao gore na brdu. Važno mi je. Ono što ovdje radim i što ovdje ostavljam. I dok sam razmišljao o tome, razgovarao sam s Carrickom.”

Osjetio je trzaj njezine ruke. Kada ju je pogledao, vidio je iznenađenje na njezinu licu.

„Misliš li da haluciniram?”

„Ne.” Zastala je i zatresla glavom. „Ne, ne mislim. Zato što još neki ljudi, u čiji sam zdrav razum sigurna, tvrde da su doživjeli isto.”

Poznavala je legendu te je koraknula unatrag i sjela na naslon stolice. „O čemu ste pričali?"

„O mnogim stvarima. O djedu. O staroj Maude i Johnnieju Mageeu. O rasporedima, vrlinama, dvorani. O tebi."

„O meni." Dlanovi su joj se navlažili i morala ih je obrisati o hlače. „Zašto?"

„Tebi je legenda vjerojatno poznatija nego meni. Potrebna su tri para, ako sam dobro shvatio, moraju se zaljubiti, prihvatiti jedno drugo i vjenčati se."

„Da, tako se priča."

„A u proteklih godinu dana tvoja dva brata zaljubila su se, prihvatili tu ljubav i vjenčali se."

„Da, bila sam na vjenčanjima."

„Pretpostavljam da si se već dosjetila kako je vas troje Gallaghera." Prišao joj je bliže. „Blijeda si."

„Voljela bih kada bi odmah rekao što imaš na umu."

„U redu. On misli da smo mi treći par."

Osjetila je pritisak i vrućinu u prsima, zbog koje je imala potrebu udariti se da bi došla do daha. No, ruke su joj ostale mirne.

„Nisi to dobro prihvatio."

„Zar ti bi?"

„Ja nisam ta koja je pričala s princom vilenjaka, zar ne? I ne, ne sviđa mi se pomisao da mi netko određuje sudbinu i budućnost zbog svojih potreba i ciljeva."

„Ni meni", dodao je.

Shvatila je zbog čega joj je pričao o djedu. Da bi joj pokazao kako i on može biti hladan. Polako je ustala.

„Vidim zašto si tako loše raspoložen. Ljuti te zamisao da postoji ikakva mogućnost da bih ja mogla biti tvoja sudbina, zar ne? Pomisao da se osoba tvog obrazovanja i statusa može zaljubiti u konobaricu."

Bio je iskreno zbunjen i trebao mu je trenutak da progovori.

„Odakle ti, dovraga, takva zamisao?"

„Nitko ti ne može zamjeriti što si ljut i ogorčen zbog takvoga prijedloga. Sreća za nas oboje što ljubav nema nikakve veze s našim odnosom."

I prije je viđao ljute žene, ali nije bio siguran je li ikada prije sreo ijednu koja je bila u stanju nanijeti toliku fizičku bol. Ispružio je dlanove prema njoj u znak obrane.

„Kao prvo, način na koji ti zarađuješ nema veze... ni s čim. Kao drugo, ti i nisi konobarica, iako ne bi bilo važno ni da jesi.“

„Poslužujem piće u pubu, što sam onda ako nisam konobarica?“

„Aidan radi za šankom, Shawn je glavni u kuhinji, a ti si odgovorna za posluživanje“, rekao je Trevor strpljivo. „I vjerujem da bi jednako lako mogla i sama voditi cijeli pub, ili bilo koji drugi u svojoj ili mojoj zemlji. No to uopće nije bitno.“

„Meni je to zapravo jako bitno.“ Potisnula je bijes koji je još titrao u njoj.

„Darcy, govorim ti ovo zato što nas se to tiče, zbog toga što smo ljubavnici i što oboje moramo znati kako stvari stoje. Sada znamo i složili smo se da se nećemo zapetljati u neku prastaru legendu.“ Ponovno ju je uhvatio za ruku i palcem joj prešao preko zapešća da ukloni ukočenost. „Neovisno o tome, sasvim neovisno o tome, sviđaš mi se upravo takva kakva jesi, uživam u tvom društvu, a način na koji te želim... Nikada nikoga nisam želio na takav način“, dovršio je.

Govorila si je da se mora opustiti, prihvatiti, čak i da bi joj trebalo biti drago. Ali negdje duboko u njoj bila je praznina koja se nije mogla zatvoriti.

„Dobro. Neovisno od toga i ja se osjećam isto. Dakle, problem uopće ne postoji.“ Široko mu se nasmiješila, ustala, toplo ga poljubila i mahnula rukom prema vratima. „Hajde, idi, jer i ja moram krenuti.“

„Hoćeš li večeras doći u kolibu?“

Pogledala gaje kroz trepavice.

„Bilo bi mi drago. Možeš me očekivati oko ponoći. Pije mi se vino.“

„Vidimo se poslije.“ Želio ju je još jednom poljubiti, ali mu je zatvorila vrata ispred nosa.

S njihove je druge strane brojala do deset tri puta. I ispustila dubok uzdah. Tako dakle, trebaju biti razumni i pametni i raditi sve kako odgovara Mageeju. Bio je previše hladan da bi se mogao zaletjeti u legendu ili u ljubav.

Tako joj Bog pomogao, natjerat će ga da je na kraju moli na koljenima. Natjerat će ga da joj obeća cijeli svijet. A kada to učini, tada će možda prihvatiti sve što joj nudi. To će ga naučiti da voljeti Darcy Gallagher nije zamisao koju može lako odbaciti.

Trinaesto poglavlje

Trevor je, sve u svemu, bio jako zadovoljan. Projekt se odvijao po planu, mještani su ga podržavali i pokazivali zanimanje. Rijetko da je prošao dan, a da netko od njih nije došetao i promatrao posao, razgovarao, davao prijedloge ili ispričao kakvu priču o njegovim rođacima naseljenim u ovome kraju. Neke je rođake i sreo. Zapravo, dvojica su bili njegovi radnici.

Sljedećih će dana morati provesti više vremena na gradilištu jer je Mick bio odsutan. Nije mu to smetalo. Posao će zadržati njegove misli na stvarima koje zahtijevaju njegovu pozornost, a ostaviti mu manje vremena za razmišljanje o Darcy. Bio je uvjeren da je i na tom području razjasnio stvari. Oboje su bili previše realni da bi na njih utjecale legende ili koristoljubive vile. Ili snovi o plavome srcu koje snažno kuca duboko u moru.

Čekao ga je posao, podsjetio se dok je nosio kavu u svoj ured u kući. Razgovori koje treba obaviti, ugovori oko kojih treba pregovarati, materijali koje treba naručiti... Nije mogao trošiti vrijeme razmišljajući o stvarima koje jest ili nije vidio, o stvarima u koje vjeruje ili ne vjeruje. Poslovi za koje je odgovoran neće čekati dok se on predomišlja koliko je zapravo irska legenda istinita, a koliko izmišljena.

Dodirnuo je medaljon ispod košulje. On je stvaran, pomislio je. Pogledao je na sat i sjetio se da još može zateći oca u kući u New Yorku. Ulazeći u spavaću sobu, naglo se trgnuo i prolio vrelu kavu po ruci.

„Kvragu!”

„O, psovke nisu potrebne.” Gwen je tiho negodovala i nastavila vesti. Sjedila je ispred čista ognjišta, kose uredno začešljane, smirena izraza lica, te je brzim i spretnim pokretima ruku vezla na bijelom platnu.

„Morat ćeš staviti mast na tu opeklinu”, rekla je.

„Nije to ništa.” Što je malo nelagode u usporedbi s duhom? S razgovorom s duhom. „Skoro sam uvjerio sam sebe da ne postojiš.”

„Dobro. Slobodno misli ono što ti je najmanje neugodno. Bi li radije da te ostavim na miru?”

„Ne znam.” Odložio je kavu na stol i okrenuo uredsku stolicu prema njoj. Dok je sjedio, odsutno je hladio opeklinu na ruci. „Sanjao sam te. Rekao sam ti to već. Nisam očekivao da ću ovdje naći tebe, nego nekoga tko je ...”, riječ živ pričinila mu se neprimjerenom, „stvaran. Ženu.”

Pogled joj je bio nježan i pun razumijevanja.

„Mislio si da ćeš možda zateći onu ženu koju si sanjao i da će ona biti za tebe?”

„Možda. No, ne tražim nikoga”, dodao je. „Možda.”

„Muškarac se može zaljubiti i u san, samo ako si to dopusti. To ne zahtijeva mnogo truda i ne stvara probleme. Zapravo, ne pruža ni pravu sreću. Radije bi se pomučio za nešto, zar ne? To je dio tebe.”

„Pretpostavljam.”

„Žena koju si sreo zahtijeva dosta truda i stvara probleme. Reci mi, Trevore, čini li te sretnim?”

„Misliš li na Darcy?”

„A s kim si se drugim šetao?” pitala je Gwen. „Naravno da govorim o Darcy Gallagher. Prekrasna i komplicirana žena, s glasom kao u...” zastala je, odmahujući glavom i lagano se smiješeći. „Htjedoh reći kao u anđela, ali teško da se ona može usporediti s anđelom. Ne, ona ima glas poput žene, rasan, bogat i zavodljiv. Dovala te u iskušenje.”

„Ona bi dovela i mrtvaca u iskušenje. Bez uvrede.”

„Ništa. Pitam se, Trevore, nije li ona to što tražiš?”

„Ja ne tražim ništa. Nikoga.”

„Svi mi nešto tražimo. Oni koji imaju sreće, nađu.” Ruke su joj mirno ležale na tkanini izvezenoj svijetlim nitima. „Mudri prihvaćaju. Ja sam bila sretna, ali nisam bila mudra. Možeš li naučiti nešto iz moje pogreške?”

„Ne volim je.”

„Možda je voliš, a možda ne.” Gwen se ponovno prihvatila igle. „Ali, svoje srce nisi otvorio tom pitanju. Taj dio sebe previše čuvaš, Trevore.”

„Možda taj dio mene i ne postoji.” Nestao je u Ardmoreu, pomislio je, prije nego što sam se rodio. „Možda nisam sposoban voljeti nekoga onako kako ti misliš.”

„To je besmislica.”

„Jednu sam ženu povrijedio zato što je nisam mogao voljeti.”

„I sebe si povrijedio. Počeo si sumnjati u sebe. I ti i ona, vjeruj mi, ne samo da ćete preživjeti ovo iskustvo, nego će vam biti bolje zbog njega. Kada svoje srce prestaneš doživljavati kao oružje, a počneš ga prihvaćati kao dar, tada ćeš pronaći ono što tražiš.”

„Moje srce ovdje nije na prvom mjestu. Dvorana jest.”

Bio je u pravu.

„Velika je stvar graditi da traje. Ova jednostavna kućica trajala je

naraštajima. Naravno, doživjela je i neke promjene, ali bit ostaje. Kao i vilinska splav ispod nje, sa srebrnim tornjevima i plavom rijekom."

„Ti si odabrala kuću, a ne dvorac", napomenuo je.

„Jesam. Doista jesam. Iz krivih razloga, ali i unatoč tomu, ne žalim što sam imala djecu ili muškarca koji mi ih je dao. Možda Carrick nikada neće razumjeti taj dio moga srca. I zaključila sam da bi bilo krivo od njega tražiti suprotno. Srca se mogu promijeniti čak i ako ljudi koji ih posjeduju miruju. Ljubav to prihvaća. Ona prihvaća sve."

Pogled mu je pao na uzorak koji je vezla na platnu. Srebrna palača sa svijetlim tornjevima, rijekom plavom poput dragulja, a drveće sa zlatnim plodovima. Na mostu iznad rijeke nalazila su se dva još nedovršena lika."

Pružala je ruke prema Carricku, pomislio je Trevor.

„Usamljena si bez njega."

„Imam..." Nježno je prešla prstima preko niti koje su tvorile srebrni par. „Prazninu duboko u sebi. Mjesto koje čeka. Zajedno sa mnom."

„Što će se dogoditi s tobom ako se čarolija ne raskine?"

Ponovno je podigla glavu, pogledom tamnim, mekim i tihim.

„Čekat ću ovdje i vidati ga samo u svome srcu."

„Koliko dugo?"

„Zauvijek. Ti imaš izbor, Trevore Magee, kao što sam ja jednom imala. Trebaš odlučiti."

„To nije isto", započeo je, ali nestala je poput magle. „To nije isto", ponovio je praznoj prostoriji. Iako je okrenuo stolicu natrag prema stolu, prošlo je neko vrijeme prije nego se prihvatio telefona i nastavio s poslom.

Prvo je nazvao oca. Smirio ga je njegov glas. Polako se vratio u svoj radni ritam, nazvao Nigela u London i ured u Los Angelesu. Ponovno je provjerio koliko je sati i zaključio da se približava ponoć. Sedam sati u New Yorku, pomislio je i nazvao uvijek pouzdanog Finklea kući.

Na stolu su bili naslagani papiri, računalo je bilo uključeno, a iz telefona prislonjenog na njegovo rame dopirao je Finkleov glas. Ipak je začuo automobil ispred kuće i pogledao kroz prozor. Iz auta je izašla Darcy i krenula prema ulaznim vratima.

Zaboravio je vino.

Razmišljala je treba li pokucati, ali ugledala je svjetlo na njegovu prozoru. *Radiš, zar ne?* Ušla je na glavni ulaz. Ubrzo ćemo to promijeniti, pomislila je i krenula ravno prema stubištu. Zastala je pred vratima njegova ureda, blago razdražena, ali i zadovoljna kada je nastavio telefonski razgovor i laganim je pokretom ruke pozvao unutra.

Razdražena zbog toga što je nije željno iščekivao. Zadovoljna zato što ga je zamišljala kako će uskoro čeznuti za njom poput neobuzdana psića.

„To će mi izvješće biti potrebno prije završetka radnoga vremena u New Yorku." Trevor je nešto napisao, kimajući. „Dakle, imaju vremena do kraja dana da prihvate ponudu ili ona više ne vrijedi. Da, želim da im upravo to preneseš. Sljedeća stvar: nisam zadovoljan ponudama iz Dresslerova projekta. Jasno im daj do znanja da ćemo potražiti druge izvore ako naš uobičajeni opskrbljivač drva ne može pružiti bolju ponudu."

Odsutno ju je pogledao dok je otkopčavala kaput i popio gutljaj kave. Tada je udahnuo gutljaj poput zraka, i zamalo se ugušio. Kaput je pao na pod, a ispod njega nije imala ništa osim narukvice i cipela s visokim potpeticama. Na licu joj je bio zločest smiješak.

„Savršeno", izustio je. „Bože, savršena si." Dok mu je Finkleov glas još odzvanjao u uhu, spustio je slušalicu i ustao.

„Pretpostavljam da si završio s poslom."

„Jesam."

Pogledom je prešla po sobi.

„Ne vidim vino."

Grlo mu je bilo stegnuto.

„Zaboravio sam." Prišao joj je ubrzano dišući. „Donijet ću ga poslije."

Zabacila je glavu da bi zadržala svoj pogled na njegovu i vidjela ono stoje željela vidjeti. Želju, sirovu kao svježu ranu.

„Žedna sam."

„Poslije", bilo je sve što je mogao reći prije nego su se njegove usne spustile na njezine.

Ljubio ju je posjednički. Brzim, snažnim rukama i nemirnim usnama uzimao je ono što je nudila i davao ono što je željela. Željela je da osjeća očaj, podjednako opasnu i primitivnu potrebu. Došla je pred njega gola i bez srama, spremna namamiti životinju.

Bio je grub, bezobziran i uzbuđen. Nisu se suzdržavali. Izgubila se u svojoj nestašnoj igri. Gurnuo ju je uza zid, ljubeći joj vrat, gubeći se u oštrom okusu mirisnog ženskog tijela. Njegove su ruke prelazile po njoj pohlepne za oblinama i tajnama žene, vruće vlažne i ustreptale.

Njegovi su je prsti tjerali uvis. Kada je osjetio drhtanje njezina tijela i snagu orgazma u njoj, pogledao ju je u oči. U tamnom i zamagljenom plavetnilu učinilo mu se da je ugledao bljesak trijumfa.

Možda se u tom trenutku mogao povući, razbistriti glavu i zaštititi se svojom lukavošću, ali ona se privila uz njega lijenim, maznim pokretom i

ovila ruke oko njegova vrata poput baršunastih okova.

„Želim još više." Prela je. „Pruži mi i uzmi još više. Ovdje." Grickala je njegovu usnicu.

„Sada."

Kada bi bila vještica s najtamnijim čarolijama, ne bi bio manje začaran. Mogao se zakleti da je osjetio miris vatrenoga ognja kada su njezina usta ponovno zarobila njegova. Tada je nastupilo ludilo, grozničavo i veličanstveno. U svom je trijumfu pronalazila ono divlje zadovoljstvo, onaj užasavajući užitak u preobrazbi muškarca u divljaka. Željela je to. Krv im je sve brže kolala žilama dok su rukama strasno prelazili jedno drugome po tijelu.

Uz rezali zvuk kidanja pamuka poderala mu je košulju i zubima zagrizla njegovo rame kada ju je iznova poveo preko granica kontrole. Snažna crvena izmaglica zamutila mu je vid. Njezini su nokti ostavljali male tragove boli na njegovim leđima. Krv mu je divlje pulsirala iskonskim ritmom u glavi, srcu i žlijezdama. Snažno je ušao u nju, pohlepno upijajući njezin isprekidani dah.

Svaki je njegov novi nalet bio korak dalje na tankoj žici između pakla i raja. Više nije bilo zaustavljanja bez obzira na koju stranu krenuli. Bio je toga svjestan. Ruke je provukao kroz njezinu kosu, povukao joj glavu i pogledao je duboko u oči.

„Želim te vidjeti", tiho je izustio. „Želim te vidjeti dok me osjećaš."

„Osjećam samo tebe, Trevore."

Skliznula je sa te žice, povlačeći i njega za sobom. I dok je lebdio zajedno s njom, nije mu bilo nimalo važno gdje su. Ostao je na mjestu boreći se za zrak, tražeći svoju svijest. Pritisak njegova tijela pružao joj je oslonac dok je stavljao ruku na zid kako bi ih oboje zadržao uspravnima.

Znao je već da se ona opusti nakon vođenja ljubavi. Nije imao dovoljno energije da ih oboje dovede do kreveta, ali trebalo mu je još nekoliko minuta.

„Ne mogu više stajati ovako", promrmljala mu je u rame.

„Znam. Samo trenutak."

„Možda bismo se mogli spustiti na pod. Ne osjećam noge. Omamljuješ me, Trevore."

Nasmijao se i uronio svoje lice u njezinu kosu.

„Rekao bih ti da ću te odnijeti u krevet, ali ne bih uspio, a to bi pokvarilo dojam moje muževnosti. Činiš me slabim, Darcy."

„Bilo bi potrebno mnogo toga da pokvari moj dojam nakon ovoga.“

„U tom slučaju, idemo.“ Provukao je ruku ispod njezinih koljena i podigao je. Kosa mu je bila razbarušena, a pogled pospan i zadovoljan.

Igrala se srebrnim medaljonom na njegovu vratu. Pogled joj je počeo nalikovati njegovu, ali pretvorio se u zbuđenost i šok u trenutku kada je osjetila kako mu je upravo predala srce.

„Što se dogodilo?“ Zabrinut zbog izraza i bljedila njezina lica brzo je prišao krevetu i spustio je na njega. „Jesam li te povrijedio?“

„Ne.“ O Bože. Majko Božja. „Samo sam na trenutak bila omamljena. Bolje mi je, ali još sam žedna. Sada bi mi dobro došlo ono vino, ako nemaš ništa protiv.“

„Naravno.“ Nije bio sasvim uvjeren. Rukom joj je blago prešao po obrazu. „Ostani ovdje. Odmah se vraćam.“

Istoga trenutka kada je izašao iz sobe zgrabila je jastuk i bijesno ga udarila šakom. Dovraga i natrag, zaplela se u svoju mrežu. Ona je trebala začarati njega. Trebao je biti zainteresiran, zadovoljan i frustriran, voljan da postane njezin rob.

Zaljubila se u njega.

Nije trebalo biti tako. Udarila je jastuk još jednom, a zatim ga privila uz trbuh, gdje je osjetila duboku i uznemirujuću bol. Kako ga je sad mogla smotati oko malog prsta, kada je već on nju smotao oko svoga? A imala je tako dobar plan. Namjeravala je iskoristiti svoje čari, svoj šarm i svoju narav. Bila je sigurna da joj ne bi mogao odoljeti. Kada bi se uhvatio u njezinu mrežu, mogla bi odlučiti hoće li ga zadržati ili ne. Do tada bi već odlučila što želi.

No, ovo je bila Božja kazna, pomislila je. Igra sudbine. Bila je tako sigurna da može kontrolirati svoje srce dok ne odluči hoće li ga voljeti ili ne. Sada nije imala nikakva izbora. Prvi put u životu izgubila je kontrolu nad srcem. Bio je to užasavajući osjećaj.

Zabrinuto je grickala nokte. Što je napravila? Što da sada radi?

Sve je bilo u redu dok je mislila kako igra svoju igru. Ali muškarac poput Trevora ne može imati ozbiljne namjere sa ženom poput nje i to ju je razdraživalo. Sada je znala da je to važno. I to ju je sve više ljutilo.

Ako je mislio da je može jednostavno odbaciti zbog toga što je obrazovaniji i bogatiji, razmišljala je dok ju je napuštala panika, onda se vara.

Gad.

Bila je zaljubljena u njega, dakle, mora ga imati, čim smisli najbolji

način kako to ostvariti.

Čula ga je kako se uspinje stubama i trebala joj je sva samokontrola i umijeće da potisne bijes i dočeka ga nježno se smiješeći.

„Jesi li sada dobro?“ Pružio joj je čašu bijelog vina.

Uzela ju je i prinijela usnama.

„Nikad bolje“, rekla je i rukom pokazala na krevet pokraj sebe. „Sjedni pokraj mene, dragi, i ispričaj mi kako si proveo dan.“

Njezin je glas bio sladak i zavodljiv, ali ipak je sjeo i kucnuo čašu o njezinu.

„Najbolji dio došao je na kraju.“

Nasmijala se i dlanom prešla po njegovu bedru.

„Tko je rekao da je gotov?“

* * *

Brenna nije bila nimalo zadovoljna kada je u devet sati ujutro morala otići s posla. Ljutila se i psovala dok ju je Darcy vukla uz brdo do kuće Gallagherovih po kiši koja je podizala maglu iza njih.

„Trevor bi imao pravo otpustiti me zbog ovoga.“

„Neće.“ Darcy je čvršće stisnula Brenninu ruku. „Imaš pravo na stanku, zar ne? Na poslu si već od pola sedam. Potrebno mi je samo nekoliko minuta tvoga dragocjenoga vremena.“

„Mogla si ga dobiti dok radim.“

„Radi se o osobnom problemu, a nisam mogla zamoliti Jude da se po ovom vremenu dogega dolje, zar ne?“

„Mogla bi mi barem reći o čemu se radi.“

„I hoću, ali strpi se još pet prokletih minuta.“ Darcy se uspuhala, Brenna je bila sitna, ali hodala je brzo po stazi između mokroga cvijeća Judina vrta.

Nije pokucala, znala je da se vrata ionako nikada ne zaključavaju. Uvukla je Brennu za sobom, ne mareći što su njezine blatne čizme ostavljale trag po cijelom hodniku sve do kuhinje.

Jude, Aidan i pas ispružen ispod stola tvorili su ugodnu sliku male obitelji za doručkom. Miris cvijeća u zraku bio je pomiješan s mirisom prepečenca i čaja. Darcy se zapitala kako prije nije zamijetila čar tih trenutaka i intimnost u njima.

„Dobro jutro.“ Jude nije prigovorila zbog blata koje su unijele. „Želite li doručkovati?“

„Ne“, rekla je Darcy dok je Brenna brzo uzela prepečenac sa stola. „Nismo došle zbog jela“, nastavila je prijekorno pogledavši svoju

prijateljicu. „Moram razgovarati s tobom, Jude. Nasamo. Odlazi, Aidane.“

„Nisam dovršio doručak.“

„Dovrši ga u pubu.“ Spretno je nabacila preostalu slaninu i jaja na prepečenac i pružila mu. „Kreni. Ovo su ženski razgovori.“

„Baš je krasno kada se čovjeka otjera s doručka iz vlastite kuće. Baš krasno“, gundao je oblačeći jaknu. „Žene su rijetko kada vrijedne truda. Osim jedne“, dodao je i poljubio Jude.

„Ostavite to za kasnije“, zapovjedila je Darcy. „Brenna nema toliko vremena.“

„Možeš ići.“ Potpuno ravnodušna, Brenna je uzela šalicu i odlučila popiti i čaj uz prepečenac. „Na iglama je.“

„Idem. Očekujem da ćeš biti točna“, rekao je pogledavši Darcy. Dobacio je još jedan poljubac Jude, odugovlačeći što je moguće više, zadovoljno živcirajući sestru.

Pozvao je Finna i pričekao da se pas izvuče ispod stola,

„Pođi sa mnom, momče. Takve poput tebe ne trebaju ovdje. Odmori se“, viknuo je Aidan i zalupio vratima.

„Izgledaš umorno“, rekla je Brenna gledajući Jude. „Zar ne možeš spavati?“

„Beba je noćas bila živahna.“ Rukom je umirujuće kružila po trbuhu, osjećajući nemirne kretnje djeteta. „Nisam spavala. No, divan je to osjećaj.“

„Moraš spavati kad dijete spava.“ Brenna je dohvatila još jedan prepečenac s marmeladom. „I ja sam to negdje čula i namjeravam tako činiti nakon što se rodi. San je postao dragocjenost. Kako napreduje tečaj za trudnice?“

„Ah, fantastično. Prekrasno. Užasavajuće. Posljednje predavanje...“

„Ako nemate ništa protiv“, prekinula ih je Darcy, „moram o nečemu pričati s vama. Nadala sam se da će moje dvije najbolje prijateljice pokazati više zanimanja.“

Brenna je zakolotala očima, no Jude nije rekla ni riječ, samo je sklopila ruke na stolu.

„Naravno da nas zanima. Što je bilo?“

„Ja sam...“ Riječi su joj zapele u grlu. Zgrabila je Brennina čaj i stresla ga u grlo unatoč prijateljčinu protivljenju. „Zaljubljena sam u Trevora.“

„Isuse Kriste!“ Brenna je zgrabila šalicu. „Dovukla si me čak ovamo kako bi nam rekla to?“

„Brenna!“ Jude je mekim glasom opomenula prijateljicu i meko

pogledala Darcy. „Ozbiljna je.“

„Ona stalno radi predstavu od...“ Zaustavila se kada je ugledala izraz njezina lica. „Ah, ah, doista.“ Veselo je skočila na noge i zvučno poljubila Darcy u usta. „Čestitam.“

„Prokletstvo, pa nisam dobila na lutriji.“ Ljutito se bacila u stolicu. „Zašto mi se to dogodilo?“ Shvatila je da od Brenne nema koristi i obratila se Jude. „Nisam se imala vremena pripremiti. Osjećam se kao da sam dobila udarac posred lica i ako se ne pripazim, mogla bih završiti na podu.“

„Čini se da je došao red na tebe“, primijetila je Brenna, „nakon što si tolike muškarce bacila na pod. Sviđa mi se Trevor.“ Brenna je prionula na hranu. „Odgovara ti.“

„Zašto?“

„Samo trenutak.“ Jude je podigla prst. „Darcy, jesi li sretna?“

„Ne znam.“ Nemoćno je ispružila ruke i odgurnula se od stola. „Trenutačno osjećam previše toga da bih mogla znati jesam li sretna. Ah, ne gledajte me tim zadovoljnim pogledima iskusnih žena. Lijepo mi je u njegovu društvu. Nisam još sreća muškarca s kojim uživam kao s Trevorom. Volim biti blizu njega. Radujem se što ću ga vidjeti ne samo zbog seksa, iako je i seks fantastičan. To mnogo kazuje.“ Nastavila je nakon trenutka oklijevanja. „Prošle noći, nakon vođenja ljubavi, poslalo mi je jasno. Osjećala sam se kao da me nešto udarilo i istjeralo sav zrak iz pluća. Kao da mi je krv nestala iz glave i učinila me slabom. Još nikada nisam bila toliko ljuta. Odakle mu pravo natjerati me da se zaljubim prije nego sam odlučila što želim?!“

„Doista, pravi je nitkov“, veselo je rekla Brenna. „Kako se samo usudio.“

„Ah, šuti. Mogla sam i znati da ćeš stati na njegovu stranu.“

„Darcy...“ Brenna ju je uhvatila za ruku i iako joj je pogled i dalje bio nestašan, zbog izraza razumijevanja u njemu Darcy se nije opirala. „Oduvijek si željela nekoga poput njega. Zgodan je, pametan i bogat.“

„U tome i leži dio problema, zar ne?“ Jude je položila ruku na njihove. „Oduvijek si željela nekoga poput njega ili si se bar u to uvjeravala. Sada kad si to i našla, pitaš se je li to ono pravo. I ako jest, hoće li ti on povjerovati?“

„Nisam očekivala da će biti ovako.“ Suze su joj same krenule. „Očekivala sam da će biti zabavno, lako. A nije. Oduvijek sam znala što se događa u muškarcu, no s njim nisam sigurna. Trevor je neuhvatljiv i

spretan. Bože, kako to volim kod njega." Jače je zaplakala te je morala obrisati lice. „Ah, da samo zna u kakvu sam stanju zbog njega, bio bi jako zadovoljan."

„Možda si u pravu, a možda i nisi", dodala je Jude. „Možda se varaš zbog kojih je razloga to tako. I on osjeća nešto spram tebe. Vidi se."

„Da, i on osjeća nešto." Dio gorčine koju je osjećala izbio je na površinu. „Razgovarao je s Carrickom."

„Znala sam." Brenna je zadovoljno lupila rukom o stol. „Znala sam da si ti treća. Znala si Jude, zar ne?"

„Moglo se zaključiti." No Jude je pažljivo pogledala Darcy. „Ti nisi razgovarala s Carrickom ili s Gwen, zar ne?"

„Očigledno ni jedno od njih nije našlo vremena za razgovor sa mnom." Nije znala je li joj laknulo ili ju je to ljutilo. „Iako su imali vremena razgovarati s Mageeom. Rekao mi je da Carrick cilja na nas dvoje. Dao mi je do znanja, jasno mi je dao do znanja, da nema namjeru zaljubiti se zbog legende. Od mene ne traži zavjet o vječnoj ljubavi. Želi me", izgovorila je bijesno, „u krevetu. I za svoju diskografsku kuću. Na naše obostrano zadovoljstvo omogućila sam mu da dobije prvo, a razmišljam da učinim isto i s drugom. No saznat će da Darcy Gallagher nije jeftina."

„Što imaš na umu?" pitala je Jude s razumijevanjem.

Iako je plakala, pogled joj je bio odlučan.

„Kada završim s njim, puzat će preda mnom."

„Jesi li razmišljala reći mu što osjećaš?"

„Ha-ha." Darcy je ponovno sjela. „Ako sam ja morala biti nesretna, zbunjena i uplašena, onda će i on morati proći kroz sve to. Dok bude bio zaslijepljen od ljubavi, imat ću prsten na ruci prije nego dođe k sebi."

„A zatim?" promrmljala je Jude.

Taj joj je dio bio nejasan pa je slegnula ramenima.

„Zatim će se sve riješiti samo od sebe. Moram se brinuti za ovo što je sada."

Četrnaesto poglavlje

Darcy nije namjeravala gubiti vrijeme. U pubu je otišla ravno u kuhinju. Bila je ljuta što Shawn još nije došao i skuhao kavu, jer je kuhao puno bolju kavu od nje. Nakon što ju je pristavila, provjerila je izgled u zrcalu pokraj vrata. Bila je mokra i razbarušena od vjetra. Savršeno. Napunila je šalicu, uštinula se za obraze da joj se vrati rumenilo i izašla na kišu koja je tiho sipila.

Pazila je kamo hoda po gradilištu. Trevor nije bio na skelama i bila je zadovoljna. Nije se mogla penjati i odnijeti mu kavu. Na trenutak je zastala i pogledala radnike oko sebe koji su nosili drvenu gradu, vjerojatno za krov, pomislila je. Nazirala je njegov oblik te je imala dojam kao da je cijela građevina izrasla iz Gallagher'sa. Trevor je imao zamisli i znao je prepoznati dobre zamisli drugih ljudi. Kao što je to bio slučaj s Brennom. Znao je kako pretvoriti njezine zamisli u stvarnost.

Divila mu se zbog toga. I tu je njegovu osobinu zavoljela.

Bio je čovjek koji je iskazivao ljubav prema roditeljima. Osjećao je i manje očitu bol zbog djeda. Bila je dirnuta njegovom privrženosti i ranjivošću koja nije umanjivala njegovu muževnost.

Ako ne pripazi, mogla bi ispasti smiješna. Gad.

Već se vidjelo gdje će se nalaziti prozori i vrata na zidovima dvorane. S vremenom će i oni izbljedjeti te će biti nemoguće odrediti gdje počinju novi, a završavaju stari zidovi. *Spoj tradicionalnog i novog*, pomislila je u hodu. Gallagherovi i Mageejevi. Imao je vizije, ali još nije vrijeme da shvati koliko će potpuno biti to spajanje.

Ušla je kroz jedan od otvora. Radovi su bili u punom jeku. Iz zidova su virile cijevi, žice i daske dok je zvuk bušilica parao zrak.

Ugledala ga je kako čuču pokraj jednog radnika i razgovara o cijevi koja je izvimala iz zida. Bio je prekriven slojem sive prašine, vjerojatno od bušenja, pomislila je. Pitala se zbog čega joj je taj prizor bio toliko privlačan. Pričekala je da ustane, završi razgovor s radnikom, okrene se i spazi je,

Vidjela je promjenu u njegovu pogledu. Savršeno. Istog je trenutka osjetila iskru koja je prošla između njih, dovoljno snažnu da zapali pod i ostavi tamnu mrlju na njemu. Vedro mu je prišla.

„Željela sam provjeriti kako napreduje vaš posao prije nego što počnem sa svojim.“ Nasmiješila se i pružila mu šalicu. „Mislila sam da bi

ti dobro došla kava."

Zadovoljno je zapazila sumnju u njegovim očima.

„Hvala."

„Molim. Smetam li?" Okrenula se promatrajući. „Zanimljivo mi je kako brzo napreduju radovi."

„Imamo dobre radnike." Okusio je kavu i prepoznao da ju je sama skuhala. Bila je dobra i jaka, ali drugačija nego Shawnova. Postao je sumnjičaviji. Pitao se što zapravo želi.

„Kad ne budeš toliko zaposlen, mogao bi mi pokazati kako će sve to izgledati."

„Mogu odmah."

„Doista? To bi bilo lijepo."

„Ovdje se nalazi ulaz u pub." Pokazao je na zid. „Još jedno vrijeme nećemo praviti prolaz u njemu. Primjećuješ da dvorana i pub nisu na istoj razini. Hodnik ima nagib prema dolje. Time smo postigli visinu, a nismo morali napraviti razliku u visini krovova. Prolaz se širi."

„Poput lepeze, sjećam se."

„Tu se nalazi predvorje."

„Čemu služe ove cijevi koje vire posvuda?"

„S obiju strana predvorja nalaziti će se toaleti. Brenna predlaže da se na vrata stave keltski natpisi za „muški" i „ženski", poput onih u pubu. Za vrata ćemo koristiti tamno drvo." Suzio je pogled, zamišljajući sliku u glavi. „Sve će, naravno, biti suvremeno, ali zadržavajući tradicionalan izgled starina."

U njegovim je mislima sve bilo sjajno i dovršeno.

„Podovi će", nastavio je, „nalikovati onima u puhu. Koristit ćemo svijetle tonove. U predvorju će se nalaziti nekoliko udobnih klupa. Namjeravamo stvoriti toplu atmosferu. Na zidovima će visjeti slike ovoga kraja." Kada je shvatio kako ga netremice promatra, upitno je podigao obrvu. „Što je bilo?"

„Mislila sam da ćeš htjeti da sve bude modernije."

„Što bi ti učinila?"

Odmahnula je glavom.

„Ne bih mijenjala tradiciju. Ne ovdje", znala je. „Ne, ne ovdje. Ovdje ti je potrebna duachais."

„Dobro. Želim to. Što to znači?"

„Ah, na keltskome to znači..." Pokušavala je pronaći pravu riječ. „Tradicija. I ne samo to. Riječ je o samome mjestu, o njegovu korijenju i

predajama ovoga kraja."

Suzio je pogled razmišljajući.

„Ponovi tu riječ."

„Duachais"

„To je to. To je upravo to."

„Drago mi je što to želiš postići ovdje."

„Zvučiš iznenađeno."

„Da. Ne bi li trebala biti, znam." Krenula je dalje, uznemirena zbog njegova ispitivačkog pogleda. „A u dvorani?"

„Dvoja vrata." Odsutno ju je uhvatio za ruku što nijedno od njih dvoje nije primijetilo. Ostali jesu. „Gledalište će imati dvjesto četrdeset mjesta. Sve će biti malo i intimno. Pozornica je najljepši dio unutrašnjosti. Već te vidim na njoj."

Šutjela je i promatrala prazan prostor ispred sebe.

„Zar se bojiš nastupa?"

„Cio život nastupam." *Na razne načine*, pomislila je. „Ne, nemam tremu, ako na to misliš. Moram izgraditi tu sliku u glavi kao što ti izgrađuješ dvoranu. Ponosan si na ono što si radio i što radiš. Moja je namjera postići to isto."

Nije zbog toga došla. Namjeravala ga je iznenaditi, zavesti ga i postići da misli na nju cio dan. Da žudi za njom cio dan.

„Sviđa mi se dvorana, Trevore, i rado ću u njoj pjevati s braćom. Što se tiče ostalog", prihvatila je praznu šalicu, „potrebno mi je još malo uvjeravanja. Možemo već večeras početi." *Pobrinut ću se*, pomislila je. „Ostani kod nas na večeri. Poslije možemo popiti vino kod mene."

Nije čekala odgovor, nego je slobodnu ruku provukla kroz njegovu kosu i poljubila ga. Pogledom mu je govorila da može očekivati i više od toga, ako želi. Tada se okrenula i otišla.

U kuhinji ju je dočekao miris pečenih jabuka s cimetom. Shawn je vjerojatno došao odmah poslije nje i bacio se na posao. Na štednjaku se već nalazila posuda u kojoj se nešto kuhalo, dok je on sjeckao sastojke koje će staviti unutra. Nije ju ni pogledao.

„Možeš iznijeti kolač od jabuka na stol i meksičke sušene papričice, također. Ispeći ću iverak."

Nije ga odmah poslušala, već je došetala do hladnjaka i uzela sok. On je, pomislila je promatrajući brata, uvijek okrutno iskren i potpuno mu je vjerovala.

„Sviđa li ti se moj glas?" pitala je.

„Ah, bio bih sretniji kada ga ne bih tako često slušao.“

„Način na koji pjevam, tupoglavče.“

„Nisam do sada čuo da je prouzročio kakvu štetu.“

Ozbiljno je pomislila da ga udari bocom u glavu, ali bio joj je još potreban.

„Postavljam ti ozbiljno pitanje i voljela bih kada bi odgovor bio isto takav.“

Po glasu je shvatio da se ne šali te je odložio nož i posvetio joj pažnju. Prepoznao je natmuren izraz njezina lica, ali nije znao odakle dolazi istinska zabrinutost u njezinim očima.

„Imaš prekrasan glas. Iskren i snažan. Znaš to dobro i sama.“

„Nitko sebe ne može čuti kao što ga čuju ostali.“

„Volim kada pjevaš moje pjesme.“

To je bio najjednostavniji i najsavršeniji odgovor. Lice joj se ozarilo te je odložila bocu kojom ga je namjeravala udariti i zagrlila ga.

„Što je bilo?“ Rukom je nježno potapšao njezina ramena kada je uzdahnula i položila glavu na njegovo rame.

„Kakav je to osjećaj, Shawne, prodavati svoje skladbe? Znati da će ih slušati stranci? Je li divan?“

„Djelomično da, osjećam se veličanstveno. No istodobno me i straši i zbunjuje.“

„Ali to je ipak ono što si duboko u sebi priželjkivao.“

„Da, i dok je bilo duboko u meni, nije me strašilo i zbunjivalo.“

„Uživam u pjevanju, ali mi ono nikada nije bilo važno. Mi jednostavno pjevamo kada smo raspoloženi. Takvi smo mi Gallagherovi.“ Odmaknula se. „Reci mi, jesi li prestao uživati u glazbi, sada kada zarađuješ svojim skladbama? I čini li ti se sada da je to samo posao?“

„Mislio sam da bi se to moglo dogoditi, ali nije. Kad čujem glazbu, potpuno joj se prepustim. Kao što sam to oduvijek činio.“ Prstom je prešao po njezinoj bradi. „Što je bilo, srce? Što te muči?“

„Trevor mi je ponudio ugovor o snimanju albuma. Misli da imam dobar glas.“

Mogao se našaliti na nekoliko uobičajenih načina, zadirkivati je kao i obično, no osjetio je njezinu potrebu za čistom istinom.

„Bit ćeš izvrsna i svi ćemo biti ludo ponosni na tebe.“

Nesigurno se nasmijala.

„Ali to nije događaj poput ceilia ili naših večeri u pubu. To bi bilo stvarno.“

„Putovat ćeš i obogatiti se, a to si oduvijek željela. Činit ćeš to iz dubine duše i bit ćeš sretna.“

Prihvatila je sok.

„Odjednom si jako pametan.“

„Oduvijek sam takav. Priznaješ to samo kada se slažem s tobom.“

„Hm.“ Misli su joj brzo prolazile glavom iako je osjećala prepreke i zamke. „Ti i Brenna na neki način radite zajedno. Mislim, ti skladaš, ali ona te potiče. Ona je bila ta koja je Trevoru pokazala prvu skladbu. Na neki je način tvoj zastupnik, partner ili kako god je želiš nazvati.“

Shawn jo gundao.

„Ponekad samo zapovijeda, znaš.“ Darcy je razmislila.

„Imate li zbog toga problema?“

„Do njih ne bi ni došlo da ona brine svoja posla.“ No kad je ugledao izraz na Darcynu lieu, nasmijao se. „O, za ime Boga, zašto se brineš? Malo te zadirkujem. Istina, ona ponekad gura više nego bi trebala, ali ja to onda zaustavim. Znam da je to zato što vjeruje u mene. To mi je jednako važno kao i spoznaja da me voli.“

Osjetila je snažan ubod duboko u srcu.

„Vjera može biti jednako toliko važna i nekima dovoljna. Za početak“, prošaptala je. „Nema završetka bez početka.“

Odlučivši čvrsto vjerovati u to, dohvatila je pregaču i krenula u pub, ostavljajući namrštenog Shawna samog u kuhinji.

Nikad nije bio osobit problem organizirati večer glazbe u Gallagher'su. Bilo je dovoljno proširiti vijest. Zar je bilo ljepšeg načina provesti kišnu proljetnu večer od ugodna druženja uz glazbu i piće s prijateljima i neznancima?

Do osam sati pub je već bio krcat dok se pivo naveliko točilo. Brenna je već pomagala za šankom, a Darcy je poslužila more gulaša. Trevor Magee još se nije pojavio. *Neka ga vrag odnese*, pomislila je ljutito i zbunila sve turiste za stolom kojima je upravo donosila pića. Ako se nije mogao pojaviti nakon što mu je ponudila večeru, glazbu i seks, morala se zapitati od čega je taj muškarac? Od kamena? Leda? Čelika? Ljutito je odložila prazne čaše na šank i privukla Aidanovu pozornost.

„Opresno s čašama, Darcy. Večeras je prevelika gužva i trebaju nam sve.“

„Tko ih šljivi“, promrmljala je u bradu. „Dva Guinnessa, jedan Smitty's, mali Harp, dva brendija i dva soka.“

„Ondesi Jude čašu vode, molim te, dok ja pripremam pića i pokušaj je

nagovoriti da pojede nešto. Zadnjih nekoliko dana izgubila je tek."

Poželjela je glasno se izvikati na njega, iz principa, ali nije se mogla obrecnuti na čovjeka zabrinutog za dobrobit svoje supruge. Jednostavno je otišla do kuhinje, pripremila gulaš, kruh, maslac i vodu te sve to odnijela do Judina stola.

„Moraš jesti", rekla je Darcy odlažući hranu. „Inače ćeš zabrinuti Aidana i uvrijediti Shawna, a ja ću biti još više ljuta."

„Ali ja..."

„Ozbiljno ti govorim, Jude Frances. Moraš voditi brigu o mom nećaku ili mojoj nećakinji i ne želim da gladuju."

„Ali ja sam..." Osvrnula se pa pokazala Darcy da se približi. „U posljednjih nekoliko dana imam užasnu želju za sladoledom. Ne mogu si pomoći i ne mogu se zaustaviti. Sladoled", šaputala je. „Sladoled od čokolade. Pojela sam ga na kilograme u ovih nekoliko dana. Kupila sam svaki koji sam našla u trgovini."

Darcy se nasmijala.

„Što je loše u tome? Imaš pravo na to."

„Ali to je takav klišej. Ne jedem ništa tako smiješno poput kiselih krastavaca, ali mi je ipak neugodno. Osjećam se tako glupo da se nisam mogla povjeriti Aidanu."

„Ne možeš time hraniti dijete. Moraš pojesti malo Shawnova gulaša i ako mi još učiniš uslugu i sačuvaš mjesto onom nitkovu Mageeju, sutra ću ti kupiti sladoled."

Jude se nije željela inatiti te je prihvatila žlicu.

„Od čokolade. I nitkov je upravo ušao."

„Je li?" Ponos i narav nisu joj dopuštali da se okrene. „Bilo je i vrijeme. Što radi?" Opušteno je nalila Jude vodu.

„Razgledava. Pogledom te traži, rekla bih. Ah, pogodak. Kakav ti je pogled uputio. Divan, vruć i posjednički. S njim je privlačan čovjek, gradski tip." Ne razmišljajući, Jude je pojela zalogaj gulaša. „Izgledaju kao prijatelji", nastavila je. „Prebacio je ruku preko Trevorovih ramena i pokazuje prema šanku. No Trevor odmahuje glavom i pokazuje u ovom smjeru. Njegov prijatelj upravo te je primijetio i zamalo nije isplazio jezik."

Darcy je zadivljeno pogledala Jude.

„Strašno si dobra u tim stvarima, zar ne?"

„I psihologinja i spisateljica imaju dobru moć opažanja. Na sreću bolja sam u opisivanju ljudi nego u analiziranju. Radujem se glazbi koju ćemo

slušati večeras", rekla je značajno povisujući glas, dajući Darcy do znanja da više nisu same. „Drago mi je što sam uspjela dobiti stol prije ove gužve."

„Našli bismo ti mjesta iza šanka, ne boj se. Jedi gulaš prije nego se ohladi."

„Ali ne mogu... o, bok, Trevore."

Spremna na ponovni susret, Darcy se okrenula i prijateljski se nasmiješila.

„Imaš sreće. Sigurna sam da Jude neće imati ništa protiv toga da joj se pridružite. Večeras smo pretrpani." Tada je svoju pozornost usmjerila prema muškarcu kraj Trevora te u njegovim očima primijetila izraz pravog muškog odobravanja. „Dobra vam večer."

„Darcy Gallagher, Jude Gallagher, ovo je Nigel Kelsey, moj dobar prijatelj."

„Drago mi je."

„Trevor me nije upozorio da ću biti okružen ljepoticama." Prihvatio je prvo Judinu ruku, poljubio je i zatim ponovio to isto s Darcynom.

„Pravog si nam šarmera doveo, Trevore. Smjestite se ovdje, a ja ću vam donijeti nešto za piće. Moram se požuriti do šanka gdje me već čekaju pripremljene narudžbe."

„Džin tonik", rekao je Nigel.

„S limunom i ledom?"

„Da, hvala."

„Mali Harp", naručio je Trevor.

„Stiže odmah. Gulaš je večeras dobar, ako ste gladni."

„Pa i ako niste", promrmljala je Jude dok se Darcy udaljavala.

„Dakle, vi ste američka spisateljica koja se vjenčala za vlasnika puba." Nigel je na sebi imao crni džemper, jaknu i široke hlače i vidjelo se da dolazi iz grada. Izgledao je poput boema na seoskom plesu, pomislila je Jude.

„Tek kada sam došla ovamo otkrila sam da se u meni krije spisateljica. Vi ste podrijetlom iz Engleske?" upitala je zamijetivši njegov naglasak.

„Iz Londona. Trev je imao pravo što se tiče ovoga mjesta", dodao je gledajući oko sebe. „Toliko je autentično, savršeno."

„I nama se sviđa."

„Nigel nije imao namjeru govoriti svisoka." Trevor je sjeo pored Jude. „Nije kriv što je magarac."

„Namjeravao sam udijeliti kompliment. Engleski pubovi, osobito oni u gradu, imaju drukčiju atmosferu od ovih u Irskoj. I rijetko kada u njima rade konobarice lijepe poput filmskih zvijezda." Nagnuo se kako bi još jednom bolje pogledao Darcy. „Mislim da sam se zaljubio."

„Pravi magarac. Ne jedeš ništa", rekao je Trevor Jude. „Zar gulaš nije ukusan?"

„Ne." Osjećajući krivnju, pojela je još jedan zalogaj. „Odličan je. No ja nisam gladna. Ne volim kasno... mmm."

„Što ti se jede?" Trevor se nasmijao kada se zacrvenjela. „Moja je sestra za vrijeme svih triju trudnoća jela smokve za doručak. Mogla ih je pojesti na tone."

„Sladoled od čokolade. Poslije podne. Na kilograme." Jude je umorno pogledala Aidana. „Još nisam svima priznala. Aidan se brine da ne jedem dovoljno." Položila je ruku na trbuh. „Da bar."

„Džin-tonik i Harp", rekla je Darcy odlažući pića na stol. „Želite li što pojesti?"

„Rado bismo kušali gulaš", rekao je Trevor prije nego je Nigel stigao išta reći. „Hoćeš li večeras pjevati?"

„Možda." Nestašno mu je namignula i krenula dalje.

„Možda sam planirao pogledati jelovnik, što misliš?" požalio se Nigel.

„Pomažemo dami u nevolji. Jest ćemo isto jelo tako da možemo podijeliti njezinu porciju na nas dvojicu. Zapravo ćemo je spasiti."

„Bog vas blagoslovio", zahvalno je uzviknula Jude i dodala Trevoru košaricu s kruhom.

Glazba se začula i prije nego im je poslužena hrana. Zvuk violine i frule dopirao je iz smjera skupine ljudi zguranih za stolom pretrpanim kriglama piva, čašama, pepeljarama i kutijama cigareta. Žamor nije utihnuo kada je glazba počela, nego je samo postao tiši. Darcy je sklonila prazne krige, čaše i ispraznila pepeljare. Starac s harmonikom u ruci nježno ju je udario po stražnjici onako kako se miluje beba i uz lupkanje noge zasvirao.

„Brian Fitzgerald je na violini", objasnila im je Jude. „Mi smo daleki rođaci. Mladi Connor svira frulu, Matt Magee malu harmoniku, vjerojatno si s njim u rodu, Trevore. Djevojka koja svira gitaru je Patty Riley, a ženu koja svira drugu violinu ne poznajem. Mislim da bih je poznavala da je iz ovih krajeva."

Nigel je kimnuo i probao gulaš.

„Dolaze li vam mnogi glazbenici iz drugih krajeva na ovakve

večeri?"

„Često. Gallagher's je poznat po tome. Zahvalno je pogledala Trevora kad je odlio dio njezina gulaša u svoj tanjur, a dio u Nigelov. „Nakon ovoga bih dijete najradije nazvala po tebi, ali Aidan bi mogao postati sumnjičav.“

„Uopće nam nije problem. Shawn je genij.“

„Mislilo sam da Trevor pretjeruje kada je riječ o kuharskim sposobnostima našega novog umjetnika.“ Nigel je sretno i zadovoljno prionuo na gulaš. „Mogao sam znati. On nikada ne griješi.“

Nigel je prvo zamijetio smijeh. Topao, ženstven, seksi. Podigao je glavu da bi vidio odakle dopire i ugledao Darcy kako stavlja ruku na starčevo rame i pridružuje se sviračima svojim glasom.

As I was going over the far-famed Kerry mountains

*I met with Captain Farrell and his money he was counting.**

Odložio je žlicu, isključio buku u pozadini i usredotočio se.

I first produced me pistol, and then produced me rapier

*Saying stand and deliver for you are my bold deceivers**

Pjesma je bila vedra, brza, živahnih stihova. Nije bila teška za otpjevati, ali već nakon prvog stiha znao je. Pogledao je Trevora i kimnuo.

„Ne, nikada ne griješiš.“

Svirale su se razne vesele melodije, valceri i balade. Kada je Shawn konačno izašao iz kuhinje, Nigel je po prvi put ugledao sve troje Gallaghera na okupu.

„Izvrсни geni“, promrmljao je dok je Jude blistala od ponosa.

„Nisu li prekrasni? Poslušajte“, rekla je kada su zapjevali o hrabrim fenijskim muškarcima.

Unatoč tome što je netremice uživala gledajući svoju obitelj, primijetila je poglede koje su Trevor i Nigel razmijenili. Njih dvojica su, pomislila je, željeli razgovarati nasamo, a ona im je dugovala pa je nakon završetka pjesme potapšala Trevora po ruci.

„Popit ću šalicu čaja na miru u kuhinji.“ *I iskrasti se i otići kući.* „Hvala na društvu i pomoći. Drago mi je što sam te upoznala, Nigele. Želim ti ugodan boravak kod nas.“

*Dok sam prelazio slavne Kerry planine
Sreo sam kapetana Farrella dok je brojao novac.
Prvo sam potegao pištolj, a zatim mač
I povikao: Stoj! Predaj se, hrabri prevarantu!

Neuspješno se pokušala izvući od stola i ustati pa joj je Trevor iznova priskočio u pomoć. Ovoga puta zahvalno ga je poljubila u obraz.

„Laku noć.”

Zbog prodorna zvuka violine Nigel nije morao čekati da Jude bude daleko prije nego se obratio Trevoru.

„Otkrio si rudnik zlata.”

„Možda, no Aidan ne želi prestati raditi u pubu, a ni Shawn.” Trevor je pio pivo. „Pristali su nastupati i snimiti album. To čine zbog obitelji i Gallagher'sa. Namjeravaju li se time dugoročno baviti? Ne.”

„A Darcy?”

„S njom se još dogovaram. Odana je braći i pubu, no voljela bi biti bogata. Moram je uvjeriti da može imati oboje.” Prstima je lupkao po stolu gledajući kako joj jedan svirač predaje violinu, a uzima praznu kriglu i odlazi do šanka po novu, dok ona počinje svirati.

„S licem i glasom poput njezina, a slušaj kako svira, može imati sve što poželi.”

„Znam.” Odložio je čašu pitajući se zašto nije zadovoljan. „Ona također zna, vjeruj mi.”

„Nije naivna irska curica, zar ne? Ipak, ti uvijek dobiješ ono što želiš, Trevore. Potpisat će već.” Nigel je promatrao Trevora kroz gusti dim cigarete koju je zapalio. „Što još želiš od nje?”

Previše toga da bih mogao biti miran, pomislio je Trevor. Previše.

„Još ne znam.”

„Ako odlučiš vaš odnos zadržati isključivo na poslovnoj razini, ja bih mogao...” Završio je čim ga je presjekao Trevorov pogled. „Nije potrebno reći ništa više. Mislim da ću otići do šanka i naručiti još jedan džin-tonik.”

„Dobra zamisao.”

„I ja mislim, s obzirom da se nismo zanimali za istu djevojku još od studiranja na Oxfordu, a uostalom, ti si ionako pobijedio.” Nigel je ustao i pokazao na Trevorovu čašu. „Još jedno pivo?”

„Ne, hvala. Želim biti bistre glave. Nigele, neka ti ovo bude zadnje piće, u redu? Sam se vraćam u kolibu.”

„Razumijem. Uvijek si bio prokleti srećković.”

Sreća je, pomislio je Trevor, samo jedna od stvari čiju će pomoć trebati kod Darcy Gallagher.

Čekao ju je u njezinu salonu, kako je ona običavala zvati svoju sobu, nestrpljiv među njezinim lijepim stvarčicama. Njezin miris koji se širio posvuda, držao ga je u iščekivanju.

Nije mu trebalo iščekivanje. Trebao je nju.

Cijela je soba odisala otmjenom ženstvenošću. Nježni jastučići za koje nije znao da ih je sama sašila bili su razbacani po krevetu. U visokoj uskoj vazi nalazilo se cvijeće žarkocrvenih latica. Na zidu je visjela slika morske sirene, duge, divlje mokre kose sjajne crne boje koja joj je padala niz leđa. Izranjala je iz plavoga mora u ponosnom luku otkrivajući naga prsa.

Bila je divna, senzualna, ali je ipak ostavljala dojam nevinosti.

Sličnost se lako uočavala, bio je siguran, po obliku lica i punoći usana.

Pitao se kada je Darcy pozirala te je osjetio snažan poriv zadaviti slikara golim rukama. *To je već ozbiljan problem*, pomislio je, kao i snažna želja koju osjeća za njom. Prezirao je ljubomoru i posesivnost. To su bili pogubni osjećaji, znakovi slabosti i bili su... neučinkoviti.

Morao je razbistriti glavu, osloboditi se te seksualne zanesenosti koju je osjetio još od prvoga trenutka kada ju je ugledao na prokletom prozoru.

U tom se trenutku pojavila na vratima. Njegova se zanesenost pojačala.

„Zar si poslao Nigela samog kući?“ zatvorila je vrata i naslonila se na njih.

„Velik je, zna se paziti.“

Okrenuli je ključ u bravi.

„Rekao si mu da te ne čeka, nadam se.“

Prišao joj je.

„Na nogama si cijelu večer.“

„Jesam i osjećam to.“

„Mogao bili li pomoći da ih odmoriš.“ Podigao ju je u naručje.

Nasmijala se i poljubila ga u vrat.

„Zamisli, već je bolje.“

„Srce, najbolje tek dolazi.“

Petnaesto poglavlje

„Kava.“

Čovjek nakon tri sata sna ne može preživjeti bez kave. Seks ga može zadovoljiti, hrana mu dati energiju, ljubav okrijepiti, ali bez kave, čemu se truditi? Osobito u pola šest ujutro. Istuširao se i odjenuo, ali nije mogao napraviti ni koraka dalje bez napitka koji život znači.

„Kava“, ponovio je u Darcyno uho dok se ona udobno meškoljila na jastuku. „Molim te reci mi gdje je mogu naći.“

„Mmm.“ Lijeno se okrenula prema njemu i zagrlila ga rukom oko vrata. „Prerano je.“

„Nikad ne može biti ni prerano ni prekasno za kavu. Darcy, preklinjem te, reci mi gdje je držiš.“

Kada je konačno otvorila oči, svjetlo u sobi bilo je još uvijek slabo. Sjećanja na prošlu noć bila su svježija te se prepustila užitku koja su nosila i time uklonila sav njegov bijes.

„Trebao bi se obrijati.“ Drugom mu je rukom protrljala obraz. „Ah, izgledaš tako opasno, muževno i privlačno. Vрати se u krevet.“

Život je bio pun teških odluka. Seks s prekrasnom ženom ili kava. Muškarac koji je imao oboje bio je kralj. No, sve po redu. Zavukao je ruke ispod pokrivača, ispod njezina topla tijela i izvukao je iz kreveta.

„Možeš mi sama pokazati gdje je.“

Trebao joj je trenutak da se snađe i shvati da je nosi u kuhinju.

„Trevore! Potpuno sam gola.“

„Doista?“ Pogledom je prešao po njezinu tijelu. „Zamisli. Reci mi gdje je kava, Darcy, i cijeli je svijet tvoj.“

Prezrivo je frknula.

„U takva ću obećanja povjerovati kad na vrbi rodi grožđe.“ Rukom je pokazala prema kuhinjskom ormariću nakon čega ju je on bez ustezanja spustio na njega. Ormarić je bio hladan, a ona topla i gola. „Nitkove.“

„Ne mogu je pronaći.“

„Muškarci nikada ne vide ono što im je ispred nosa.“ Pomakla je nekoliko posudica. „Eto. Skoro te ubola u nos. Pretpostavljam kako sada želiš da ti je ja skuham.“

Bila je tako divna pomisao. Oslonio je ruke na ormarić pokraj nje i mazno je poljubio.

„Hoćeš li?“

Da nije imao mokru, sjajnu kosu od tuširanja, male čekinje brade koja se pojavljivala i da nije bilo tih prekrasnih pospanih sivih očiju, udarila bi ga posudom po glavi. Bio je tako prokleta zgodan.

„Ali, pomakni se da uzmem ogrtač.“

„Zašto?“

„Zato što mi je hladno.“

„Aha“, kimnuo je. „Dobar razlog. Donijet ću ti ga.“ Podigao ju je s kuhinjskog ormarića, poljubio je u čelo i otišao po njezin ogrtač.

Pristavljajući kavu snažno je zijevala i drhtala dok se Trevor nije vratio.

„Potreban ti je aparat za kavu“, rekao je dok se ona uvlačila u ogrtač.

„Ne kuham kavu toliko često da mi je potreban. Obično dan počinjem šalicom čaja.“

„To je jednostavno... bolesno.“

„Svi mi imamo svoje slabosti. Evo, kava će biti brzo gotova.“ Posegnula je za šalicom i pritom izgledala tako lijepo, dok se podizala na prste i dok joj je kosa padala niz leđa, da je osjetio kako mu se vrti od... *Samo mu se vrti*, govorio je sam sebi. Zbog prizora koji je činila. „Ali nemoj ni pomišljati da ću ti napraviti doručak.“

Morao ju je dodirnuti. Morao je. Obavio je ruke oko njezina struka i poljubio je u vrat dok se naslanjala na njega.

„Zločesta si.“

Srce joj je poskočilo i počelo snažno udarati. Ta je jednostavna gesta bila puna slatke prisnosti i intimnosti koja se nije mogla postići ni strastvenim seksom. Čvrsto je zatvorila oči vrlo pažljivo kontrolirajući glas.

„Voliš se maziti ujutro?“

U pravilu ne, nije bio takav. I sam bi se pitao što mu je, da nije toliko uživao držati je u zagrljaju.

„Obasipam pažnjom svaku ženu koja mi skuha kavu. Ako mi napravi i doručak, njezin sam rob.“

„Konobarice u New Yorku sigurno se otimaju za tvoj stol.“ Stavila je ruke na njegove i samo na trenutak poželjela uživati u prividu tihe, mirne ljubavi. „Ja osobno nisam ničija robinja, ali slobodno se posluži onim što nađeš.“

Morao se zadovoljiti prepečencem, jer nije imala ništa drugo, naslanjajući se na kuhinjski ormarić dok je ona nalijevala kavu.

„Bože.“ Duboko je udahnuo. „Kako itko može živjeti bez ovoga mirisa

ujutro?" Sažaljivo ju je pogledao. „Čaj."

„Vi Amerikanci pijete toliko kave da ne znate kako nema ni približno dobar okus kao miris."

„Svetogrđe. Nedaleko od mjesta gdje živim nalazi se restoran u kojem kuhaju tako dobru kavu da čovjeku podu suze na oči."

„Nedostaje ti to." Miris je privukao i nju pa je napravila još jednu šalicu. „Restorani, gužva grada." Otvorila je hladnjak i izvadila slatko vrhnje. „Što ti još nedostaje iz New Yorka?"

„Pecivo."

„Pecivo?" Zagledala se u njega držeći u ruci maslac i marmeladu koje je također izvadila iz hladnjaka. „Od svih stvari koje mogu nedostajati čovjeku tvojih mogućnosti, tebi nedostaju kava i pecivo?"

„Trenutačno bih platio i stotine dolara za svježe pecivo. Ne želim vrijeđati vaš irski kruh. Ali, doista."

Predivan miris koji se širio kuhinjom potaknuo je njegova razmišljanja i umjesto da joj odgovori šalom, odlučio je da ne propusti priliku koja mu se ukazala.

„New York može ponuditi i više od kave i peciva, iako nećemo ni to lako odbaciti." Uzeo je tanjur koji mu je pružila. „Restorani, kazališta, umjetnost... i obilje svega što čovjek koji voli novac želi kupiti. Svidjelo bi ti se."

„Zato što volim novac?"

„Zato što je, ako znaš što tražiš, nemoguće to ne pronaći. Hvala." Bio je iskreno zahvalan na šalici koju mu je pružila. „To je jedno od mjesta na koja ćeš stići ako potpišeš ugovor za Celtic."

I time su se zatvorila vrata prisnosti i otvorila ona za posao, pomislila je. Nije imalo svrhe tugovati zbog toga.

„A zašto bih išla u New York?"

„Iz istoga razloga zbog kojeg bi išla i u Dublin, London, Chicago, Los Angeles, Sydney ili bilo koji drugi grad. Zbog koncerata, slave i medijskih događanja."

Stavila je slatko vrhnje i šećer u kavu.

„Mnogo toga planiraš, a ne znaš kakav će uspjeh postići nastupajući ni kako će se snaći u takvom stilu življenja."

„Ali ja znam. Moj je posao da znam."

„Radiš mnogo poslova, Trevore, i sigurna sam da si u svima dobar. Ali, mene brine samo ovaj jedan. Ako ti povjerujem na riječ i odlučim se za takvu promjenu, cijeli se moj život mijenja. Mnogo bih toga riskirala samo

zato što ti se sviđa kako pjevam." Podigla je ruku prije nego je mogao išta reći. „I ti bi riskirao, znam. Ulagao bi u mene. I to je ono što ti radiš, zar ne? Ulažeš i ako se jedna investicija ne isplati, postoje druge. Na taj način ne gubiš mnogo. Možda budeš razočaran ili ljut, ali nije riječ o tvome životu."

„Shvaćam", rekao je nakon kraćeg razmišljanja. „Obuci se."

„Molim?"

„Obuci se. Mislím da znam kako ću te umiriti i uvjeriti da mi vjeruješ." Pogledao je sat na zidu. „Možeš li požuriti?"

„Kako ti pada na pamet naređivati mi, i to u šest sati ujutro."

Zapitao se kakve, dovraga, veze s tim ima vrijeme, ali zaključio je da je pametnije ne svađati se s njom jer bi tada odbijala poći bilo kamo.

„Oprosti. Bi li htjela poći sa mnom? Neće dugo trajati, a pomoći će ti sagledati ono što si upravo govorila."

„Misliš da si pametan, zar ne? Pa, ići ću samo zato što sam ionako već na nogama. Ali imaj na umu da ne namjeravam skakati svaki put kada ti nešto zatražiš."

Okrenula se i ponosnim hodom otišla u spavaću sobu. Trevor je zadovoljno pojeo doručak. Trevor je po drugi put toga jutra podigao nekoga iz kreveta, ali u ovome slučaju odgovor nije bio tako ugodan.

„Dovraga, prokletstvo", gundao je Nigel. „Ako te je izbacila iz kreveta ovako rano ujutro, lezi na kauč. Ne namjeravam se gurati s tobom ni dijeliti krevet."

„Ne želim leći u krevet, želim da ti ustaneš. Darcy je dolje i čeka."

Nigelovo čvrsto zatvoreno oko naglo se otvorilo.

„Znači li to da bi ti dijelio?"

„Podsjeti me da te kasnije udarim po nosu. Ovoga trenutka želim da ustaneš, obučeš se i upristojiš za razgovor."

„Nitko to ne može biti u... Isuse, u pola sedam ujutro!"

„Nemam puno vremena, Nigele", rekao je Trevor izlazeći. „Imaš pet minuta."

„Barem pristavi kavu, dovraga", povikao je Nigel.

„Neću ti je ja skuhati", odlučno je rekla Darcy istoga trenutka kada je Trevor sišao. Ruke je ljutito prekrížila gledajući ga čeličnim pogledom. Već mu je jasno dala do znanja da joj se nije sviđalo njegovo zapovijedanje i požurivanje.

„Nema problema." Uhvatio ju je za ruku i povukao u kuhinju. „Želiš li ovaj put čaj?"

„Nećeš me pridobiti šalicom čaja. Nisi mi dao dovoljno vremena ni da naneseš ruž za usne.“

„Nije ti potreban.“

Ljutito ga je pogledala i frknula.

„Ah, samo muškarac može reći nešto toliko glupo i misliti da je udijelio kompliment.“

Pristavio je vodu i okrenuo se prema njoj.

„Ti si“, izražajno je rekao, „najljepša žena koju sam ikada vidio. A vidio sam ih mnogo.“

„Laskanje ti neće pomoći“, rekla je sjedajući za stol.

Oboje su se iznenadili kada joj je prišao, obuhvatio joj lice rukama i usmjerio ga prema sebi.

„Oduzimaš mi dah, Darcy. Ne laskam ti, govorim ti istinu.“

Nije mogla spriječiti drhtanje srca ni snažne emocije koje su joj nahrupile na oči.

„Trevore“, promrmljala je privlačeći njegove usne svojimima.

Osjetila je ljubav i žudnju, neizrečene želje. Na trenutak, koliko je potrebno za jedan otkucaj željnog srca, osjetila je njegov odgovor i cijeli je njezin svijet zasjao poput dragulja. Mogla se zakleti da je čula glazbu. Romantičan zvuk harfe, slavljenički povik gusala i strastan ritam bubnjeva. Zvuk koji su njihove usne proizvele bio je poput pjesme. Poput jedne note radosti.

„Oprostite što vas prekidam“, suho je rekao Nigel s praga, „ali rečeno mi je da požurim.“

Svjetlo je napuklo i nestalo. Trevor se povukao zadržavajući dlanove na njezinu licu, svoj pogled na njezinom. Tada se sasvim odmakao i glazba je nestala.

„Da.“ Nešto je odzvanjalo u njegovoj glavi, u njegovu srcu, ali nije mogao točno odrediti što je to bilo. Rukom je protrljao mjesto na kojemu je ispod košulje bio medaljon, zagrijan od njegova srca.

Tišinu je prekinuo snažan vrisak kotlića za vodu. Trevor se okrenuo i potiskujući bijes odmaknuo ga sa štednjaka.

„Dobro jutro, Darcy.“ Nigel je osjetio napetost između Trevora i nje, ali je ugladenim i ugodnim glasom pitao: „Mogu li te ponuditi kavom?“

„Ne, hvala, već sam popila. Nakon što me netko bezobrazno probudio rano ujutro.“

„Aha.“ Nigel je sjeo nasuprot njoj. „Kad našega Trevora uhvati određeno raspoloženje, nitko nije siguran. Tada se ponaša poput poplave.“

„Doista?”

„Isuse, o da." Nigel je zapalio prvu jutarnju cigaretu. „Pritom se čovjek može ili utopiti ili biti odnesen. Naravno, to je jedan od načina na koji postiže sve što je zamislio."

Darcy se opustila i počela uživati u njihovu razgovoru.

„Ima li još?”

„Tvrdoglava je osoba i rijetko kad mijenja svoje zamisli, kad smatra da je nešto vrijedno njegove pozornosti. Neki bi ga nazvali okrutnim i ne bi se prevarili." Povukao je dim. „Ali jako voli svoju majku."

„Ušuti, Nigele", naredio je Trevor kad se Darcy nasmijala.

„Neću, dok ne dobijem kavu."

„Ah, usuđuješ se i izazivati ga?"

„Zato šio voli i mene." Nigel je pogledao Trevora sjajnim pogledom, dok je on natmureno radio oko štednjaka. „Tko ne bi?"

„I meni si prirastao srcu. I što bih još trebala znati o ovom okrutnom pojedincu koji voli svoju majku?"

„Ima oštru pamet i vjerno, ali tvrdoglavo srce. Velikodušan je, ali ne dopušta da ga se iskorištava. Cijeni osobine poput učinkovitosti, iskrenosti i kreativnosti. A njegovi uspjesi kod žena poznati su nadaleko i naširoko."

„Bilo bi dosta." Trevor je stavio šalicu ispred Nigela.

„Ah, a tek je započeo", bunila se Darcy. „A i zanima me tema."

„Znam još jednu koja će ti sigurno biti i zanimljivija. Nigel vodi podružnicu Celtic Recordsa u Londonu. I bez obzira koliko je ponekad dosadan kao prijatelj, kada je riječ o poslu, nikada ne griješi."

„Točno." Nigel je otpio gutljaj kave. „Potpuno točno."

„Sinoć u pubu čuo si kako Darcy pjeva. Pjevala je bez mikrofona, filtara, pratnje ili probe. Pjevala je najprirodnije moguće. Što misliš o tome?"

„Jako je dobra."

„Nigele, nismo za pregovaračkim stolom", rekao je Trevor. „Iskreno i otvoreno reci joj svoje mišljenje."

„U redu." Nigel je odgovorio. „S vremena na vrijeme, u poslu kojim se bavim, čovjek naleti na pravi dragulj, dijamant, u tvom ću slučaju koristiti riječ safir jer se slaže s bojom tvojih očiju. Na rijedak, sjajni, neotkriveni dragulj. To sam vidio sinoć u Gallagher'su. Rado bih taj dragulj stavio u okružje kakvo zaslužuje."

„Moram se vratiti na gradilište, ionako kasnim. Pričaj joj o tome

kakvo to okružje može biti." Trevor je uzeo ključeve koje je Nigel noć prije nemarno odložio. „Ostavit ću ti auto.”

Zagledala se u ključeve.

„Hvala, ali prošetat ću se. Moram razbistriti glavu.”

„Kako želiš.” Ipak je položio ruke na njezina ramena. „Moram ići.”

„Nema problema. Navrati u pub na ručak.”

„Ako budem stigao.” Ovlaš ju je poljubio prije nego se obratio Nigelu.

„Navrati poslije do gradilišta. Šetnja će goditi tvojim gradskim nogama.”

„Baš ti hvala.” Kada je Trevor otišao, Nigel je krenuo napuniti svoju šalicu. „Sigurna si da ne želiš kavu, Darcy?”

„Ne, hvala.”

Nalio je mirisni napitak, sjeo i nasmiješio se.

„Dakle...”

Zastao je kada je Darcy podigla ruku.

„Molim te, željela bih te nešto pitati. Utječe li na ono što si mi maloprije rekao činjenica što spavam s Trevorom? Iskreno mi odgovori”, rekla je sjajnih očiju. „On neće saznati što si mi odgovorio, imaš moju riječ, ali ja moram znati istinu.”

„Istinu, dakle. Istina je da bi mi bilo lakše i ugodnije reći ti ono što sam ti rekao da ne spavaš s Trevorom.”

„I meni bi to bilo draže, ali što se može. Nadam se da ćeš mi povjerovati kada ti kažem da ne spavam s Trevorom samo zato da bih dobila taj posao.”

„Primljeno na znanje.” Nigel je trenutak razmišljao. „Sprječava li te vaša intimna veza da pristaneš na posao koji ti nudi?”

„Ne znam. On nema naviku održavati vezu s ljudima koje zapošljava, zar ne? To nije u njegovu stilu.”

„Ne, nije.” Zanimljivo, pomislio je Nigel. Fascinantno. Ako se ne vara, ovo je pitanje zaljubljene žene. „Ne sjećam se da je ikada bio u vezi sa ženom kojoj namjerava ponuditi diskografski ugovor.”

„Što mogu očekivati ako potpišem za Celtic?”

Nigel se šarmantno nasmiješio.

„Ah, Trevor uvijek očekuje puno toga. I uvijek sve dobije.”

Nasmijala se znatno opuštenije.

„Opiši mi njegova najviša, ali i najniža očekivanja.”

„Suradivat ćeš s redateljima, producentima, glazbenicima, savjetnicima, pomoćnicima. Nas ne zanima samo tvoj glas, nego i paket s kojim on dolazi. Međutim, mislim da si ti pametna žena koja zna kako je

pakiranje već i sada savršeno."

„Znači, da sam ružna kao žaba ili da ne znam složiti dvije rečenice, pronašli biste način kako promijeniti pakiranje."

„Ili kako iskoristiti mane. Začudila bi se što pametno osmišljena kampanja može učiniti. Ali posao kojim ćeš se baviti naporan je, zahtjevan i nećeš uvijek moći dobiti ono što želiš. Osjećat ćeš se umorno, ljutito, frustrirano, zbunjeno, napeto i... jesi li temperamentna?"

„Tko, ja?" Namjerno je treptala očima. „Naravno."

„Dodaj tomu još i ispade ljutnje, bijesa i durenja, a to je samo u prvome danu snimanja."

Darcy je naslonila bradu na ruku.

„Sviđaš mi se, Nigele."

„I ti meni pa ću ti zbog toga reći još nešto, inače bih to izostavio. Ako ti i Trevor ostanete zajedno, ljudi će pričati. I neće svi biti blagi. Neki će govoriti da je jedini razlog što si dobila posao taj što spavaš sa šefom. Pobrinit će se da to osjeteš na desetke malih, zlobnih načina. Neće ti biti lako."

„Ili njemu."

„On neće saznati, osim ako nisu jako, jako glupi. A ljubomorni i zlobni ljudi rijetko kad su i glupi. Naravno, uvijek ti ostaje mogućnost da mu se isplačeš na ramenu."

Podigla je glavu, oči su joj bljesnule.

„Ja ne plačem na ramenu nijednome muškarcu."

„Kladim se u to," tiho je rekao. „Ali ako ikada dođe do toga, nadam se da ćeš plakati na mom."

Milo joj je drago što je odlučila prošetati do sela. Morala je poslagati toliko misli u glavi, misli koje su brzo nadolazile, da nije znala koliko će joj trebati vremena da ih razdvoji.

Pitala se što će uraditi ako između nje i Trevora ne ostane ništa drugo osim njegove ponude. Odgovor se pojavio brže nego se nadala. Prihvatit će je, naravno. Doživjela bi divnu pustolovinu, dobila priliku za nečim boljim. Ne bi bila sramota i ako ne uspije. A ako uspije, mogla bi živjeti životom o kojem je oduvijek sanjala.

I sve to zbog toga što dobro pjeva. Nije li to bilo nevjerojatno?

Naporan posao o kojem je Nigel govorio nije joj bio stran, a oduvijek je željela putovati. Njezino je oklijevanje potjecalo od činjenice da nije imala ambiciju nastupati. No možda je tako i bolje. Možda će više uživati ako ne osjeća taj pritisak?

Imala bi dovoljno novca da luksuzom obasipa sebe, obitelj i prijatelje. Ah, uopće ne bi imala problema naći način kako potrošiti novac. Ali, sve se vraćalo na istu temu. Postojalo je nešto između Trevora i nje, a to joj je bilo važnije od čega u životu. Morala ga je natjerati da se zaljubi u nju. Užasno ju je ljutilo što nije znala je li postigla kakav napredak. Čovjek je po njezinu mišljenju bio previše smiren. Zadubljena u svoje misli ubrala je cvijet fuksije i polako mu trgala latice dok je hodala uskom cestom.

Zašto se zaljubila u muškarca koji njome nije očaran? Koji nije bio sretan poput psića što joj može udovoljavati? Koji joj nije obećavao cijeli svijet na srebrnom pladnju, iako oni koji nisu imali ni pladanj, a kamoli cijeli svijet, jesu. Sigurna je da se ne bi zaljubila u njega da je činio sve te stvari. Ona je voljela njega, pa zašto i on ne bi volio nju?

Dovraga i okrutan muškarac.

Zar nije osjetio kada ju je poljubio u kuhinji u kolibi na Faerie Hillu? Zar ne zna da mu je potpuno predala svoje srce? Ah, mrzila je što to nije mogla zaustaviti. Mrzila je to još više zato što prvi i jedini put kada je željela da muškarac vidi što se događa u njoj, on nije gledao.

Morat će to riješiti. Bacila je ostatke izmučena cvijeta koji je poletio uz jak povjetarac što se spuštao s brda. Imala je dovoljno aduta koje je mogla iskoristiti. Natjerat će ga da je zavoli, prije ili poslije.

Dovraga ako ne uspije.

Kad završi, bit će bogata, slavna i udata.

Kada je izašla iza zavoja, snažna bijela svjetlost zasjala joj je u oči. Podigla je ruku da ih zaštiti i žmirkajući ugledala srebrnasti sjaj.

„Dobro ti jutro, lijepa Darcy.“

Polako i uplašeno spustila je ruku. Sunce je nježno bacalo svoje zrake kroz oblake dajući nebu boju Trevorovih očiju. Ono nije bilo izvor snažna blještavila. Svoj sjaj na nju je bacala čarolija i čovjek koji ju je posjedovao.

„Rečeno mi je da navraćáš do zdenca svetog Declana.“

„Ah, ponekad, ovisi. Tebe je rijetkost vidjeti na tom brdu.“

„Ponekad navratim. Ovisi.“

U očima mu je bljesnula vedrina sjajna poput prsluka koji je nosio.

„Hoćeš li prošetati sa mnom sada kada smo se već našli?“ Željezna su se vrata otvorila na njegove riječi iako ih nije ni dotaknuo.

„Svi su muškarci isti. I oni živi i oni besmrtni. Moraju se praviti važni.“ Zadovoljno utvrdivši da se namrštio, prošla je pokraj njega. „Pitala sam se hoćeš li me potražiti.“

„Precijenio sam te.“ Evo ti, pomislio je kada se okrenula da ga

pogleda. Milo za drago. „Bio sam siguran da žena poput tebe može osvojiti kojega god muškarca želi. Još nisi upecala Mageeja.“

„On nije riba. Zašto si stekao dojam da se mora zaljubiti u mene? I zbog koga je poludio na tu pomisao?“

„Problem je u tome što u sebi ima previše američke praktičnosti, a premalo irske romantičnosti.“ Osjetio je nezadovoljstvo zbog toga što je Darcy bila u pravu. „Ne razumijem tog čovjeka. Svaki put kada te ugleda krv mu zavri. Nek' sam magarac ako to nije tako. Trebala si ga već natjerati da to i sam shvati.“ Zastao je i pogledao je duboko u oči. „Želiš ga, zar ne?“

„Da nije tako, ne bih mu nikada dopustila da me dirne.“

„I je li ti dodirnuo samo tijelo? Je li te dirnuo u srce?“

Okrenula se i pogledala selo koje je ležalo ispod njih.

„Nije li tvoja čarolija dovoljno jaka da zaviri u moje srce?“

„Želim čuti što ti imaš reći. Na težak sam način naučio koliko riječi mogu biti važne.“

„Sve što imam reći namijenjeno je njemu, a ne tebi. I reći ću kada budem spremna, a ne kada ti to zapovjediš.“

„Za ime Boga, znao sam da ću s tobom imati problema.“

Razmišljao je trljajući bradu i uz lukav smiješak visoko podigao ruke. Zrak se uzburkao mreškajući se poput vode u koju je bačen kamenčić, otkrivajući sjene koje su poprimale boju i oblik. Blag zvuk mora prerastao je u glasno brujanje tisuće valova dok se njihova jeka snažno miješala.

„Pogledaj“, rekao je Carrick, iako je ona već širom otvorenih očiju promatrala zgrade, ulice i ljude koji su se pojavili na mjestu gdje se nalazilo njezino selo. „New York.“

„Svela Marijo.“ Ogroman prenapučen i prekrasan svijet prijetio je da će je progutali pa je napravila korak unatrag. „Koji grad.“

„Mogla bi dobiti sve najbolje iz njega. Trgovine pune blaga čekaju tebe.“

Pred očima su joj proletjeli izlozi puni svjetlucavih dragulja i elegantne odjeće.

„Ekskluzivni restorani.“

Ugledala je bijele stolnjake, cvijeće iz egzotičnih krajeva, sjaj svijeća i odsjaj vina u kristalnim čašama.

„Luksuzni stanovi.“

Sjaj drva, debeli tepisi i ogromni prozori s kojih se pružao predivan pogled na park u jesenjim bojama.

„Trevorov stan. Mogao bi biti i tvoj." Carrick je promatrao kako se na njezinu licu izmjenjuju osjećaji divljenja, užitka i želje. „Ima puno toga. Obitelj posjeduje kuću u Hamptonsu, vilu na obali Italije, krasan stan u Parizu i kuću u Londonu."

Ugledala je kuću od bijela drva s mnogo prozora pokraj plave vode, još jednu bijele boje i crvena krova na litici iznad plavoga mora, šarmantnu kuću kamenih zidova i čelične ograde iznad ulica Pariza i impozantnu građevinu od cigala koje se sjećala iz Londona. Zavrtjelo joj se u glavi.

Sljedećeg trenutka one su nestale i sve što se rasprostiralo ispod namreškanih sivih oblaka bio je Ardmore.

„Sve bi to mogla dobiti, sve, jer nekim je ženama potrebno samo zaželjati da bi to i dobile."

„Ne mogu razmišljati." Sjela je na tlo jer su joj noge bile previše nestabilne i drhtave. „Boli me glava."

„Što ti želiš?" Carrick je ne ispuštajući je iz vida dohvatio svoju torbu i izlio na tlo slap svjetlucavih plavih kamenčića. „Ponudio sam ih Gwen, ali ona ih je odbila, odbila je mene. Bi li ti?"

Zbunjeno je odmahнула glavom.

„Poklonio ti je drago kamenje i ti si ga prihvatila."

„Ja..." Prstima je dotakla narukvicu na ruci. „Da, ali..."

„Dok te je gledao, razmišljao je koliko si lijepa."

„Znam." Suze su joj pošle na oči dok je gledala drago kamenje. To je zbog njihova sjaja, govorila si je, a ne zbog toga što joj je srce slomljeno. „Ljepota ne traje vječno. Ako je to sve što ga vuče prema meni, što će se dogoditi kada ona izblijedi? Zar je to jedino zbog čega sam vrijedna ljubavi?"

Sve to bilo bi joj dostatno da nije bila zaljubljena. Sve to bilo bi joj dostatno da je riječ o kojem drugom čovjeku, a ne o Trevoru.

„Obećao ti je slavu, bogatstvo i na neki način besmrtnost. Zar to nije sve ono o čemu si sanjala?"

„Ne znam."

Ah, poželjela je zaplakati. Zašto joj se plače nakon što je ugledala sva ta čuda?

„Možeš izabrati. Imam dar za tebe."

Uzeo je jedan od kamena i položio ga u njezinu ruku.

„Zaželi želju. Ne tri, kao što priče govore, nego samo jednu. Želja tvoga srca u tvojim je rukama. Ako je bogatstvo, živjet ćeš u obilju. Ako je taština, tvoja ljepota nikada neće izblijedjeti. Ako je pak slava, cio svijet

će te prepoznavati. A ako je ljubav, čovjek tvojih snova bit će zauvijek uz tebe."

Da je mogla jasno vidjeti, primijetila bi suosjećanje u njegovu pogledu.

„Odaberi dobro, lijepa Darcy, jer ćeš s time morati živjeti."

Izgovorivši to nestao je, a dragulji, osim onoga u njezinoj ruci, pretvorili su se u cvijeće. Vidjela je da su rasli na grobu na čijoj je nadgrobnoj ploči stajalo

„John Magee“.

Položila je ruku na njega i zaplakala za njih oboje.

Šesnaesto poglavlje

Darcy je namjeravala odmah otići u svoju sobu kako bi se mogla urediti prije nego se vrati u pub. Ali dok je prolazila kroz pub Aidan je već bio tamo i provjeravao zalihe namirnica. Bio mu je dovoljan jedan pogled da odloži svoj posao i priđe joj.

„Što se dogodilo?”

„Ništa. Nije mi ništa. Malo sam se rastužila, to je sve.”

Pokušala je proći pokraj njega, ali ju je zaustavio i jednostavno je zagrlio i poljubio u glavu.

„Dušo, reci mi što te muči.” Prva pomisao bila mu je da ju je Trevor povrijedio. Šteta, ipak su postali prijatelji.

„Ah, Aidane, nemoj me ispitivati, ponovno ću zaplakati.” Čvrsto se držala za njega. „Samo me je uhvatilo takvo raspoloženje.”

„Sklona si promjenama raspoloženja, to znam. Ali znam i da nisi plačljivica. Što te je rasplakalo?”

„Najviše ja sama, mislim.” Bilo je tako lijepo biti u zagrljaju nekoga tko je nikada nije razočarao. „Toliko mi toga leži na duši da sam se morala isplakati.”

Pripremio se za najgore.

„Je li Magee učinio nešto.

„Ne, nije.” U tome i leži dio problema. Nije učinio ništa, osim što je bio takav kakav jest i kakvog je željela. „Reci mi, Aidane, kad si putovao i upoznavao sve te nove stvari, je li bilo prekrasno?”

„Da, jest. Bilo je i veličanstveno i užasno, ali ipak prekrasno.” Milovao ju je po kosi dok se prisjećao. „Mislim da sam u to vrijeme imao mnogo toga na duši i jedini način da to izbacim iz sebe bilo je putovati.”

„Ali vratio si se.” Odmakla se od njega kako bi ga bolje pogledala. „Unatoč svim mjestima koja si posjetio, vratio si se ovamo.”

„Tu je moj dom. Istina je...” Obrisao je suzu koja joj je klizila niz obraz. „Mislio sam da se neću vratiti. Mislio sam kako ću na putovanjima pronaći svoje mjesto u svijetu. A sve to vrijeme moje je mjesto bilo ovdje, odakle sam krenuo. Morao sam otići da bih se vratio.”

„Mama i tala se neće vratiti.” Oči su joj se iznova napunile suzama, a bila je sigurna da se isplakala. „Ponekad mi strašno nedostaju. Ne svaki dan, ali ponekad mi postane jasno da su tisućama kilometara daleko u Bostonu.” Nervozno je obrisala suze s lica. „Znam da su došli na

vjenčanja i da će doći kada se rodi dijete, ali to nije isto."

„Ne, nije. I meni nedostaju."

Kimnula je. Pomoglo joj je što je to čula.

„Znam da su sretni i to me tješi. Svaki put kada nazovu ili napišu pismo puni su uzbuđljivih vijesti o Gallagher's pubu u Bostonu."

„Sada smo međunarodno ime", rekao je Aidan i uspio je nasmijati.

„Još malo pa ćemo otvoriti jedan i u Turskoj ili Bog zna gdje." Uzdahnula je. „Tamo su sretni i znam da ću ih jednoga dana posjetiti. Ali zbog njih pomišljam kako se možda ni ja neću vratiti ako odem. Koliko god željela otići i vidjeti svijet, Aidane, ne želim izgubiti ono što imam ovdje."

„Nećeš izgubiti, ali puno toga moglo bi se promijeniti. Nećeš znati kakve bi to promjene mogle biti dok ne odeš. Osjećaš tu potrebu još otkako si bila vrlo mala. I ja sam bio takav. Shawn jedini nije ni pomišljao o odlasku."

„Ponekad poželim biti poput njega." Brzo gaje pogledala. „Ako mu to ikada kažeš, reći ću da lažeš."

Nasmijao se i pogladio je po kosi.

„Evo vidiš. To je već bolje."

„Ima toga još." Ruku je gurnula u džep i prstima opipala kamen u njemu. „Moram odlučiti u vezi s ugovorom koji mi Trevor nudi. Moram odlučiti hoću li mu dopustiti da od mene napravi pjevačicu."

„Ti jesi pjevačica."

„Drukčije je to, znaš i sam."

„Jest. Pitaš li me za mišljenje?"

„Rado bih ga čula."

„Bila bi sjajna. I ne kažem to samo zbog toga što si mi sestra. Obišao sam mnoga mjesta na kojima sam imao prilike čuti razne pjevačice. Tvoj glas blistaviji je od svih ostalih. Oduvijek to znam."

„Mogla bih se baviti tim poslom", tiho je rekla. „Doista vjerujem da bih mogla biti dobra i što više mislim o tome ta mi se pomisao sve više sviđa. Biti u središtu pozornosti", rekla je sjajna pogleda, „osjećaj je koji hrani moju dušu."

„Toga bi imala u izobilju, zar ne?"

„Da, bih. Trevor me jutros rano odveo do svoga prijatelja Nigela iz Londona na razgovor. Cijenim što je bio iskren i rekao mi kako sve neće biti ružičasto te da ću morati naporno raditi."

„Nije ti stran naporan rad. Isto tako znaš i kako ga zaobići kada ti se ne radi. To je jednako važno."

Dio tereta koji joj je ležao na duši nestao je.

„Ne bih se morala izvlačiti da ti nisi takav gonič robova. A imam osjećaj da je Trevor isti. Tjerat će me i to mi se neće uvijek sviđati.”

„Čini mi se da si donijela odluku.”

„Mislim da jesam.” Osjetila je olakšanje, a uzbuđenje će doći poslije, pomislila je. „Nisam još dobro razmislila o svemu i još nisam spremna reći Trevoru svoju odluku. Radije bih ga još neko vrijeme držala u neizvjesnosti. Možda ga to ponuka da svoju ponudu učini još zanimljivijom.”

„To je moja sestra.”

„Poput pravoga Gallaghera, volim okrenuti ugovor u svoju korist. No, to nije sve.” Zadržala je dah i pokazala mu kamen.

U njegovu pogledu nije ugledala izraz iznenađenja, nego prepoznavanje i blago prihvaćanje ove vijesti.

„Znao sam da ćeš biti treća. Iako nisam želio o tome razmišljati.”

„Zašto?”

Dobro ju je pogledao i zatim promrmljao:

„Moja djevojčica.”

Sva silina njegove ljubavi prepoznala se u tim riječima.

„Ah, Aidane, ponovno ćeš me rasplakati.”

„Nećemo to dopustiti.” Sagnuo se po dvije boce vode ispod šanka kako bi im dao trenutak vremena da se saberu. „Bila si na grobu stare Maude?”

„Ne. Bila sam na Tower Hillu.” Popila je vodu i tek tada shvatila kako joj je grlo bilo potpuno suho. „Na grobu Johnnieja Mageeja ima cvijeća. Nisam se iznenadila kada sam srela Carricka, ali ipak mi je srce poskočilo.” Prinijela ga je bliže srcu. „Čudo, zar ne? Carrick izgleda dobro i ponosito. Ali duboko u njegovu pogledu može se pročitati tuga. Ljubav čini takvu pomutnju.”

„Jesi li zaljubljena u Trevora?”

Imala je osjećaj kako se kamen zažario u njezinoj ruci.

„Da. Ali ništa nije onako kako sam mislila da će biti. Nije jednostavno i lako i prokleta sam sigurna da se ne osjećam poput kraljice. U meni je nastupila promjena od trenutka kada sam pogledala kroz prozor i ugledala njega. Popunio je prazninu koja je dugo postojala u meni i mogla sam znati kako je već prekasno da bih si pomogla.”

Bio mu je poznat taj osjećaj.

„Bi li pokušala, da si imala priliku?”

„Mislim da bih. Spriječila bih da se zaljubim ili bih makar pokušala

ići sporije i pametnije. Možda bi tako mogao pratiti korak sa mnom. Uvijek je jedan korak iza mene. Mislim da to čini namjerno. To je okrutno. Ali razumijem ga zbog toga što sam i sama često puta činila isto. No on me želi." Rekavši to, primijetila je kako se Aidan trgnuo. „Ali, nemoj se sada iznova pretvoriti u muškarca i brata. Do sada ti je dobro išlo."

„Ja jesam muškarac i tvoj brat." Popio je vode. „Ali nastavi."

„Između nas postoji velika strast, a ljubav bez toga mlaka je. Marimo jedno za drugo na takav način da nije riječ samo o požudi. Ali nalazimo se samo jedan korak od... povjerenja", rekla je. „I prihvaćanja."

„Jedno od vas dvoje mora poduzeti taj korak naprijed."

„Želim da to bude on."

U glasu se čuo prizvuk stare oholosti. Aidana je to zabrinjavalo, ali i veselilo. Otvorila je dlan i otkrila kamen koji je blistao plavim sjajem.

„Carrick mi je pokazao nevjerojatne stvari. Mogle bi biti moje, rekao je. Moram to samo zaželjeti. Bogatstvo, uzbuđenje, slavu, ljubav i ljepotu. Ali mogu zaželjeti samo jednu želju, izabrati samo jednom."

„Što doista želiš?"

„Sve." Nasmijala se i u tom mu se trenutku učinila tako krhkom da ga je dirnula u srce. „Sebična sam i pohlepna i želim sve što mogu zgrabiti i zadržati. I kada dobijem sve to, želim se vratiti po još. Zašto ne mogu željeti jednostavne, obične, mirne stvari, Aidane? Zašto me ne mogu zadovoljiti laki snovi?"

„Mučiš se, mavourneen*. Više nego je to potrebno. Neki ljudi žele jednostavne, obične, mirne stvari. Oni koji žele nisu zbog toga nešto više pohlepni i sebični. Ne možeš upravljati svojim srcem, bez obzira kakve snove sanjaš."

Pogledala ga je u čudu.

„Kakva misao", izgovorila je. „Nikada nisam o tome razmišljala na taj način."

„Razmisli malo o tome." Prstom je prešao preko kamena i zatim zatvorio njezin dlan. „Dobro razmisli što želiš zaželjeti. Nemoj žuriti."

„To sam već i sama odlučila." Stavila ga je natrag u džep. „Carricku se možda jako žuri, ali ja sam odlučila ići polako." Poljubila ga je u oba obraza. „Upravo sam to trebala i u pravo si mi vrijeme pomogao."

Razmišljala je doista polako. Razgovor s Aidanom toliko ju je umirio da se mogla opustiti i uživati. Dok su dani prelazili u tjedne, polako je sa

*Ljubavi.

zanimanjem shvatila kako ni ona, a ni Trevor ne spominju posao. Bio je jednako lukav kao i ona, shvatila je. Netko od njih dvoje morat će prvi popustiti. Nije namjeravala biti prva.

Radovi na dovršavanju dvorane iz dana u dan bili su sve zanimljiviji. Promjena se događala točno ispod njezina prozora. Veličanstvena promjena koja je potekla iz sna i koja je u sebi nosila mnogo više od cigle i maltera. Zbog njega je željela da uspije.

Ljubav, pomislila je. Samo zbog nje snažno želiš ispunjenje sna ljubljene osobe.

Sada kad je većina krova bila gotova, nedostajao joj je pogled na Trevora. Cijelo je vrijeme bio u dvorani, a zbog nesnosne buke rijetko je držala otvorene prozore pa nije mogla, koliko se god rijetko ukazala prilika, čuti mu glas.

Ljeto je privuklo mnogo ljudi na plaže u Ardmoreu, ali i u pub. Zbog posla nije imala vremena razmišljati o njemu i prvi put stekla je uvid u ono što će dvorana značiti njezinu rodnomu mjestu. O njoj nisu pričali samo stanovnici Ardmorea i njihovi susjedi, nego i oni koji su dolazili na odmor.

U jednome trenutku zastala je i osvrnula se po pubu, pogledom prelazila preko punih stolova do šanka i slušajući žamor gostiju zamišljala kako će sve to izgledati sljedećega ljeta. Nije mogla ne zapitati se gdje će tada biti.

Većinu je večeri provodila u Trevorovoj kolibi. Prešlo joj je u naviku prošetati kada god joj je vrijeme to dopuštalo, iako joj je Trevor uvijek nudio svoj auto. Uživala je u tišini nakon ponoći, u nježnom dodiru povjetarca na njezinoj koži i prekrasnom sjaju zvijezda.

Nije bila sigurna je li do sada u potpunosti uživala u takvim stvarima dok joj nije postalo jasno da neće zauvijek biti ovdje. Je li primjećivala mekoću u zraku koju je donosilo more i stalan šum valova u noći? Najviše je uživala u samoći koju su nosile noći pune mjesečine kada je mogla primijetiti sjene koje su bacale planine.

Zaustavila bi se svaki put kada bi došla do Tower Hilla. Ako je noć bila vjetrovita i ako su oblaci letjeli nebom, učinilo bi joj se kako se vrh kule njiše, dok kamene zidine ispod nje miruju u tišini.

Na grobu Johnnieja Mageeja cvalo je cvijeće, ali Carrick, ako je i bio tu, nije se prikazivao. Hodala je dalje. Cesta se sužavala, a iza sebe je ostavljala svjetla Ardmorea. Zrakom se širio miris trave i polja, a u daljini se pojavljivalo svjetlo kolibe na Faerie Hillu.

Čekao ju je. Upravo je to željela, pomislila je radosno.

Kao i uvijek morala se prisiliti da ne potrči do ulaznih vrata. Viknuo je njezino ime istoga trenutka kada je ušla unutra.

„U kuhinji sam.”

Nije li to bila prava mala obiteljska idila, pomislila je. Ženica se vraća s posla, a muškarac radi u kuhinji. *Igraju se mame i tate*, pomislila je pokušavajući zaboraviti da ni igra, a ni njihove uloge nemaju budućnost.

Stajao je pored štednjaka, pomislila je zabavljajući se. Zнала je da zna kuhati još od prvoga puta kada je napravio doručak, ali nije bio od onih koji to često rade.

„Želiš li malo juhe?” Promiješao je jelo i pomirisao. „Iz konzerve je, ali i to je hrana. Cijelu sam večer bio na telefonu i propustio sam večeru.”

„Ne, hvala. Pojela sam Shawнове lazanje, koje su, vjeruj mi, ukusnije od ovoga što ti pripremaš. Da si nazvao donijela bih i tebi.”

„Nisam se sjetio.” Krenuo je uzeti tanjur iz kuhinjskoga ormarića. Bilo je dovoljno da je pogleda samo jedanput i poželi je zgrabiti. „Došla si kasnije nego inače”, rekao je to usputno, kontrolirajući glas. „Nisam bio siguran hoćeš li uopće doći.”

„Imali smo više posla nego inače”, rekla je razgibavajući ukočena ramena. „Svake večeri ovoga tjedna bili smo puni. Aidan je predložio Shawnu da uzme pomoć u kuhinji, a Shawn je to doživio kao napad na njegovu muškost. Dok sam odlazila, još su se prepirali.”

„Aidanu će trebati još jedan čovjek za šankom.”

„Da, ali ne namjeravam biti ta koja će mu to reći, jer će i on reagirati poput Shawna. Ne želim da mi odgrize glavu.” Pristavila je vodu za čaj dok se Trevor naslonio na ormarić i s nogu počeo jesti juhu. „Pravit ću ti društvo uz čaj. A s obzirom kako si gladan, mislim da bi mogao pogledati što imam u torbi.”

„Što?”

Samo se tajanstveno nasmiješila i upalila štednjak. Trevor je odložio tanjur i zavirio u torbu. Nasmijala se kada je poput znatiželjna dječaka stavio ruku u torbu.

„Pecivo?”

„Nisam te mogla pustiti da čezneš, zar ne?” Njegova reakcija oduševila ju je. „Shawn ih je ispekao, za slučaj da pomisliš da sam ih ja mijesila, i bolje da nisam. Nije bio zadovoljan prvim pokušajem, inače bi ih dobio već prije nekoliko dana. Ali ovima je zadovoljan pa mislim da će ti se svidjeti.”

Promatrao ju je u tišini držeći dar u ruci. Nešto u njemu pomaklo se, a sve je bilo tako ludo i smiješno. Nešto divno i toplo poteklo mu je žilama. Pokušao se toga osloboditi šalom.

„I to cijeli tucet. Dugujem ti tisuću dvjesta dolara, pretpostavljam.“

Njezin prvi pogled bio je ukočen i prazan, a zatim se razvedrio.

„Stotinu dolara po komadu, zapravo. Dovraga, morat ću to podijeliti sa Shawnom.“ Potapšala ga je po obrazu. „Ipak ti neću naplatiti ovoga puta. Mislila sam da bi ti moglo goditi malo domaćeg ugođaja.“

„Hvala.“

Glas mu je zvučao tako ozbiljno, da ga je pogledala i susrela njegov pogled. Srce joj je počelo brže kucati. U želji da se oslobodi toga osjećaja slegnula je ramenima.

„Nema na čemu, ipak je to samo kruh.“

Ne, nije bilo samo to u pitanju. Mislila je na njega ne razmišljajući koliko će njemu ta sitna gesta značiti. Sjetila se.

Odložio je torbu, prišao joj i okrenuo je prema sebi. Poljubio ju je mekim, dubokim i dugim poljupcem. Onaj nepoznati osjećaj u njemu rastao je. Odmaknuo se od nje, vjerujući da će na njezinu licu pročitati značenje onoga u sebi. Ali, njezin je pogled bio zamagljen. Tamnoplava sjena njezinih očiju skrivala je sve što se nalazilo iza njih.

„Pa.“ Tonula je sve jače i jače u osjećaje. „Jedva čekam vidjeti što će bili kada ih probaš...“

Utišao ju je nježnim i divnim poljupcem. Drhtala je, shvatio je, isto kao i nekoliko puta prije. Ali ovoga je puta za oboje sve bilo drukčije. Snažna strast koja ih je inače obuzimala pretvorila se u nježno, mirno i iskreno strujanje. Krv im je ovoga puta mirno kolala žilama.

„Trevore.“ Izgovorila je njegovo ime koje joj nije napuštalo misli. „Trevore.“

Prišao joj je, maknuo vodu sa štednjaka i podigao je na ruke.

„Želim voditi ljubav s tobom.“ I čim je to izrekao, znao je da će to biti prvi put.

Poljubila ga je u vrat dok ju je nosio. Osjećala se kao u snu za koji nije znala da postoji u njoj. Kao da joj je ispunjena želja za koju nije znala da se krije u njezinu srcu.

Osjećala se... voljenom.

Dok ju je nosio uz stube osjetila je bol u srcu zbog nježne romantičnosti. Čula je tihu i slatku glazbu harfe i flaute. Kada je zastao i pogledao je, zapitala se čuje li je i on. Ovakvi trenuci bili su puni čarolije.

Kroz otvorene prozore u spavaćoj sobi vjetar je plesao sa zastorima i punio sobu svježim tajanstvenim mirisom noći. Na nebu je kroz srebrnu prašinu blistao Mjesec.

Položio ju je na krevet i upalio svijeće koje je rijetko kada koristio. Njihov je plamen smekšao sjene razbacane po sobi. Iz vaze na stoliću pokraj kreveta uzeo je jedan od cvjetova koje je ubrala u vrtu i pružio. Tada je sjeo pokraj nje, podigao je u krilo i nježno je zagrlio. Kada se sklopčala u njegovu naručju kao da je upravo to čekala, zapitao se kako to nije prije činio. Zašto su oboje žurili iz noći u noć, ne uživajući.

Ovoga puta neće žuriti, obećao je.

Kada je pomilovao njezin obraz podigla je glavu i susrela njegove usne. Vrijeme je stalo i postalo nevažno u trenutku kada su im se usne spojile. Ljubav skrivena u njezinu srcu navirala je bez straha i srama poput nepresušna izvora. Njihov je poljubac otkrio osjećaje za koje su mislili da ih ne trebaju, nježnost koju su oboje odbijali priznati i strpljenje koje su zaboravili.

Utisnuo je poljubac u njezin dlan. Imala je nježne, svilenkaste ruke, pomislio je. Poput princeze. Ne, u njima je bila prevelika snaga. *Poput kraljice koja zna vladati*, pomislio je, ljubeći svaki prst. Usnama je prelazio unutrašnjom stranom njezina zapešća i osjetio njezino bilo.

Dok ju je polagao na jastuke, vjetar je šaptao nježnu melodiju. Ruke su joj same pošle do njegova vrata, prstima mu je prelazila preko lica, nježno kroz njegovu kosu. Pogled joj je ovoga puta bio jasan i čist.

„Večeras je čarolija u zraku“, rekla je dok ga je povlačila k sebi na krevet.

Njihov je dodir bio poput prvoga, kao da prije njih nije bilo drugih i kao da ih nikada neće ni biti. Nevinost u potrazi za intimom. Znala je da je ove noći to bila istina i prepustila se tom osjećaju. Prepustila se njemu. Prepustili su se jedno drugomu uz sjaj svijeća i mjeseca. Njihova šaputanja puna uživanja isprepletala su se bez žurbe dok su se svlačili i upijali čaroliju trenutka.

Je li ikada prije primijetio koliko je njezina koža svjetlija od njegove? Je li ikada obraćao pozornost na njezin poput svile mek dodir ili kako zbog strasti ta predivna mliječna put poprima ružičast sjaj? Okus njezinih nježnih grudi bio bi mu dostatan da bez ičega drugoga živi do kraja života.

Kada je jezikom prešao preko nje i ona je zadrhtala, bio je u to siguran.

Nisu se žurili ni kada ih je obuzela strast ni kada su uzdasi prerasli u

jecaje. Jedrila je na velikom, nježnom valu prema njemu puna bogatih i veličanstvenih osjećaja. Zbog ljubavi je bila nesebična, potaknuta uzvratiti sve što je primila.

Nježno je rukama prelazila po njegovu tijelu, ostavljajući poljupce na njegovim čvrstim mišićima koji bi zadrhtali na njezin lepršavi dodir. Njegova meka i nježna koža pružala joj je neviđen užitak.

Sada, pomislila je, prije nego im pohlepa ukrade taj trenutak. Spojila je svoje ruke s njegovima i primila ga u sebe.

Kretali su se polako i nježno u ritmu njihovih srca.

Svjetlo je plesalo na njezinoj koži, u njezinoj kosi i nestajalo u njezinim očima ostavljajući ga začarana. Sjetio se sirene s njezinim licem, predivnoga luka njezina tijela, s prekrasnim slapom kose. Posjedovao je i stvarnost i san. Da je zatražila, slijedio bi je i u srce mora.

Zatvorila je oči, zabacila glavu i izvila se. Nikada nije vidio ništa ljepše od nje u trenutku kada se predaje. Drhtaj je prešao iz nje u njega. Mogao se zakleti da ju je osjetio svakim djelićem svoga tijela. Podigao se prema njoj, obavio ruke oko nje i poljubio je u vrat. U tom trenutku, dok su bili u strasnom zagrljaju, nestalo je sve drugo i zaplovili su ispod površine zajedno prema srcu.

Tonući polako u san, sklupčana u tami u njegovu zagrljaju, dodirnula je medaljon koji je nosio oko vrata. Pretpostavljala je da ga je dobio od majke i dirnulo ju je što ga nosi.

„Što na njemu piše?“ promrmljala je ne prepoznajući riječi na njemu.

Odgovor je čula u izmaglici jer je gotovo zaspala. *Vječna ljubav.*

Poslije, u duboku snu, sanjao je o plavome moru i sunčevim zrakama poput sjajnih dragulja dok su se valovi valjali kao suze.

Ispod površine u carstvu tišine čula se glazba, svečani zvuk koji je ubrzavao puls i hrabrio duh.

Pošao je prema njoj u igri svjetla i sjene, tražeći njezin izvor. Zlatni pijesak pod njegovim nogama presijavao se od dragoga kamenja koje je bilo velikodušno razbacano posvuda.

U plavome se svjetlu uzdizala srebrna palača sa sjajnim tornjevima i mnoštvom raznolikog cvijeća oko nje. Zvuk glazbe postao je bogatiji, zavodnički i ženstven. Čuo je ženski glas u njoj. Neodoljivi zov sirene.

Sjedila je pokraj palače na uzvisini od pulsirajućeg plavetnila i smiješila se dozivajući ga pjesmom. Kosa crna poput ponoći lebdjela je oko nje nježno dotičući mliječnu bjelinu njezinih grudi. U očima plavim poput

nje nježno dotičući mliječnu bjelinu njezinih grudi. U očima plavim poput uzvisine na kojoj je sjedila skrila je smiješak.

Želio ju je više nego što je želio živjeti. Zbog toga se osjećao slabim, a slabosti su ga ljutile. Ali morao joj je prići.

„Darcy.”

„Jesi li došao po mene, Trevore?” Njezin je glas pleo čarobne niti oko njega čak i kada je rekla: „Što ćeš mi dati?”

„Što želiš?”

Ponovno se nasmijala i odmahнула glavom.

„Moraš to sam otkriti.” Stidljivo je ispružila ruku prema njemu pozivajući ga k sebi i otkrila sjaj dijamantne narukvice. „Što ćeš mi dati?”

Obuzelo ga je nezadovoljstvo.

„Još više ovoga”, rekao je dotičući dragulje na njezinoj ruci. „Koliko god želiš, ako je to ono što želiš.”

Ispružila je ruku gledajući u sjaj narukvice.

„To mi nije dovoljno. Što još imaš?”

„Pokazat ću ti sva mjesta koja želiš vidjeti.”

Napućila je usnice, izvadila sjajni češljčić i počela se češljati.

„Zar je to sve?”

Njegova je ljutnja izbila na površinu odjekujući u njegovim riječima.

„Učinit ću te bogatom, slavnom. Položit ću ti cijeli prokleti svijet ispod nogu.” Zijevnula je. „Odjeću”, viknuo je. „Sluge, kuće. Zavist i divljenje svakoga tko te ugleda. Dobit ćeš sve što ikada zatražiš.”

„To nije dovoljno.”

Ovoga je puta u njezinim očima primijetio suze.

„Zar ne vidiš da to nije dovoljno?”

„Što želiš?” Pružio je ruku prema njoj pokušavajući je povući prema sebi, natjerati je da mu odgovori, ali prije nego ju je uspio dotaknuti spotaknuo se i počeo padati.

Glas koji ga je slijedio nije bio Darcyn, nego Gwenin.

„Dok ne otkriješ i ne daruješ, neće se ostvariti. Neće započeti.”

Probudio se naglo poput utopljenika, dok mu je srce snažno udaralo u grudima, a ubrzani dah parao tišinu. Čak i tada, već budan, čuo je tihi šapat.

„Pogledaj što već imaš. Daruj samo ono što je tvoje.”

„Isuse!” Ustao je iz kreveta potresen do srži. Darcy se u snu pomakla bliže toplini koju je ostavilo njegovo tijelo.

Krenuo je u kupaonicu po čašu vode, ali naglo se predomislio, navukao traperice i zaputio se dolje u kuhinju. Tri su sata. Savršeno. Pronašao je bocu viskija i natočio si pola čaše.

Što se to, dovraga, događa s njim? Znao je odgovor, pomislio je dok je na iskap ispio viski i odložio čašu. Bio je zaljubljen. Nasmijao se sam sebi i prstima pritisnuo oči. Zaljubio se zbog peciva. Do tada mu je bilo sasvim dobro. Imao je sve pod kontrolom. Privlačnost, zanimanje i seks. Svi ti osjećaji bili su sigurni.

A onda mu donese nekoliko poslastica i on bude gotov. *Doista si smiješan, Magee, pomislio je. Znao si kamo ideš od prvoga trenutka. Zadnji događaj samo te zatekao nespremna, to je sve.*

Kakav je to bio događaj.

Nije znao da nosi takvo što u sebi. Nakon Sylvije i nakon što je s njom pokušao sve kako bi se zaljubio, bio je siguran da nije sposoban za takve osjećaje prema ženi. To ga je i zabrinjavalo i ljutilo. Ali s vremenom je to prihvatio kao najbolje rješenje. Ako je muškarcu nešto nedostajalo, bilo je prirodno da on to nadoknadi na nekim drugim područjima. Na poslu, s roditeljima, sa sestrom. Dvoranom.

Pokušao se uvjeriti da mu je sve to bilo dovoljno. Isto se tako uvjerio da može željeti Darcy, imati je i mariti za nju, a da to ne preraste u nešto više. Sada mu je bila sve. Nije to planirao niti se trudio da to bude tako.

Dio njega bio je oduševljen. Ipak je bio sposoban voljeti. Ali u tom je oduševljenju bilo dovoljno straha da ga natjera na oprez. Budi oprezan.

Došao je do stražnjega ulaza, otvorio vrata i pustio unutra hladan i maglovil zrak. Morao je razbistriti glavu i razmisliti što će dalje s Darcy.

Rekla je da je noć čarobna. Povjеровao je u to i polako počeo prihvaćali činjenicu da je čarolija bila stalno prisutna. U njoj i u ovome mjestu. Možda je bila riječ o sudbini, a možda o sreći. Još nije znao je li to dobro ili nije. Znao je da ga čeka težak put, ali ionako nikada nije želio da mu sve teče glatko.

Nije želio ono što su njegovi djed i baka imali, hladnu pristojnost u braku bez strasti, smijeha i ljubavi. Znao je da sa ženom poput Darcy to nije moguće. Želio ju je i morao je smisliti kako je zadržati. Uopće nije sumnjao u to. Morao je samo smisliti što će joj ponuditi i na koji način.

Vratila mu se posljednja rečenica njegova sna.

Daruj samo ono što je tvoje.

Zatvorio je vrata i ostavio riječi napolju u noći. Za večeras mu je bilo dovoljno čarolije.

Sedamnaesto poglavlje

Kada se Darcy probudila jutro je bilo sivo i maglovito, a mjesto u krevetu pokraj nje prazno. Nijedno ni drugo nije joj bilo strano. Znala je da će magla ubrzo nestati, a Trevor je uvijek ustajao prije zore. Kada se radilo o poslu, bio je robot.

Ispružila se preko kreveta žaleći što nije tu da se sklopča uz njega. Pitala se gdje je i zašto je ustao tako rano. Znala je da to jutro više neće spavati. Zapravo, otkada su postali ljubavnici, ni jedno od njih dvoje nije imalo mirnu noć. Očito im je seksualna energija bila dostatna za cio dan.

Osjećala se divno.

Ustala je iz kreveta i pošla u kupaonicu po svoj ogrtač. U njegovoj je kolibi držala nekoliko svojih stvari potrebnih za boravak. Znala je da su cijelo ljeto zapravo živjeli zajedno, iako se ni jedno od njih nije usudilo to glasno izgovoriti. Zapravo su se jako trudili izbjeći tu temu, kao da je bila riječ o politici ili religiji.

On je držao nekoliko svojih stvari kod nje iznad puba. Njihovi domovi i stilovi života postupno i sasvim slučajno miješali su se i preklapali i ona je po prvi put u životu imala takav odnos s muškarcem. Ponašali su se kao da je ono što se događa između njih sasvim uobičajena stvar.

Ipak, ono što se sinoć dogodilo nije bilo nimalo obično. Bilo je... Stala je ispod tuša zatvorenih očiju i podigla lice prema mlazu vode. Nije znala da dvoje ljudi mogu postići nešto slično onomu što se dogodilo između njih dvoje. Morao je osjetiti isto što i ona. Način na koji ju je doticao i način na koji je ona njega milovala moguć je samo ako je i on osjetio nešto istinsko i duboko.

Vođenje ljubavi. Sanjareći o prošloj noći prelazila je sapunicom preko mokre kože dok se kupaonica punila parom. Prije nego je sreća Trevora nije znala što znači voditi ljubav s muškarcem. Što to donosi. Ranjivost. Nije znala koliko je divan osjećaj biti ranjiv zbog nekoga. Osjećala se sigurno, toplo i divno zbog toga što je i on u tom njihovom mekom svijetu koji su stvorili bio nakratko ranjiv.

To je naposljetku bio muškarac kojemu bi se mogla potpuno otvoriti i predati. Muškarac kojemu bi mogla vjerovati, kojega bi mogla voljeti i cijeliti. U životu bi koristili sve što bi im on pružio i što im je sudbina namijenila. Dani bi im bili naporni, a noći mirne, život pun dinamike, ali i sigurnosti. Odgajali bi djecu i gradili kuće.

Uz njega bi ostavila i svoj trag te otvorila sva vrata kroz koja je oduvijek željela proći. Sve što joj je za početak bilo potrebno, bila je ljubav.

Čuo je kako pjeva o ljubavi i žudnji kada je ušao u spavaću sobu. Osjetio je bol. Njezin je glas dopirao kroz napola zatvorena vrata kupaonice i obavijao ga cijelog. Pričekao je dok nije završila s pjevanjem i dok je nije ugledao kako se kreće po kupaonici.

Pola je noći proveo budan razmišljajući što da radi s njom.

Brzo je pokucao na vrata i otvorio ih. Oko svoga je tijela već bila zamotala ručnik i upravo je nanosila kremu iz bijele bočice. Njezin miris podsjećao ga je na zrele breskve i kad god bi ga osjetio probudila bi mu se želja. Kosa joj je bila mokra, valovita i divlja kao na slici u sobi. Uz nelagodu, sjetio se svoga sna.

„Donio sam ti čaj.”

„Divno. Hvala.” Uzela je šalicu vedro ga promatrajući. U očima joj se vidio zanos od pjevanja. „Pomislila sam da si već otišao na posao. Drago mi je što nisi.”

Prišla mu je bliže i nježno ga poljubila. Poželjela je da je odnese u krevet i vodi ljubav s njom kao što je to sinoć učinio.

„Upravo sam te došao probuditi.” Želja mu je pomutila razum kao što je para zamaglila kupaonicu. Morao je izaći i zatvoriti vrata za sobom. „Pretekla si me.”

Pijuckala je vruć čaj dok ju je zrak u spavaćoj sobi hladio.

„Što si naumio raditi nakon što me probudiš?”

Čak bi i čovjek s jednoznamenkastim kvocijentom inteligencije i manjkom libida to shvatio kao poziv. Ne skreći s puta, Trevore, upozorio se.

„Prošetati.”

„Prošetati?”

„Da.” Prešao je sobu i sjeo na rub kreveta. Nije ju namjeravao dotaći i zaboraviti ono na što je mislio, ali to nije značilo da je ne može promatrati dok se odijeva i malo se mučiti. „Ionako obično hodaš do sela. Prvo ćemo se prošetati, a zatim ću te odvesti kući.”

Od tuširanja je bila topla, mirisna i potpuno gola ispod ručnika, a sve što je on poželio bilo je vucaranje po magli. Da je imala manje samopouzdanja pomislila bi da je tijekom noći zametnula svoju privlačnost.

Svejedno je bila zbunjena.

„Zar ne moraš raditi?”

Okrenula se prema ormaru nezadovoljno napućivši usnice.

„Slobodan sam ovo jutro. Mick će me zamijeniti. Mogu se osloniti na njega i Brennu i uzeti nekoliko sati slobodno.”

Istina je bila da je mogao uzeti i nekoliko dana, čak i tjedana. Pametnije bi mu bilo vratiti se u New York i poslove voditi na licu mjesta, a ne odavde. Dok je promatrao Darcy kako odijeva donje rublje znao je da u bližoj budućnosti ne ide nikamo. Barem ne sam.

„Gospodin O'Toole trebao bi se još oporavljati kod kuće.”

„*Hrpa žena trčkara oko mene dan i noć.*” Trevorovo umješno imitiranje Mickova negodovanja natjeralo je Darcy u smijeh.

„Svejedno.”

„Hoćeš li ga možda ti spriječiti? Slobodno pokušaj. Ja nemam srca.”

„Pa.” Razmišljala je koju košulju odjenuti. „Sve je u redu dok ne pretjera. Nije star, ali nije više ni tako mlad. A s obzirom da je muškarac, vjerojatno će raditi više nego što mora.”

„Hoćeš reći da se muškarci prave važni?”

„Naravno.” Dobacila mu je veseo pogled žene koja razumije muškarce. „Zar ne?”

„Vjerojatno. Ali Brenna mu neće dopustiti da pretjera. Čuva ga kao vučica mladunče. Mislim da on to voli. Muškarci vole kad ih žena mazi, a samo se pretvaraju da im to smeta.”

„Kao da to nisam i prije znala. Imam dva brata, sjećaš se. Namamila bih ga u kuhinju ukusnim jelom i rekla mu kako je snažan i zgodan.” Zakopčala je dugmad na košulji. „Oni vole da im se laska.” Pridržavajući hlače jednom rukom i uvlačeći košulju u njih drugom, okrenula se prema njemu. „I s obzirom da si muškarac, zar ne bi volio sve to? Možda me možeš nagovoriti da ti skuham obrok u udobnoj kuhinji i kažem ti kako si jak i zgodan.”

Adamovo iskušenje kada mu je bila ponuđena jabuka ništa je u usporedbi s Darcynim smiješkom. Ali morao je riješiti stvari koje su bile važnije.

„Pojeo sam pecivo.” Nacerio se. „Bilo je odlično.”

„Onda sam zadovoljna.” *Zbunjena, ali zadovoljna.* Obula je cipele. „Samo da uredim kosu i lice i možemo krenuti.”

„Što nedostaje tvojoj kosi?”

„Kao prvo, vlažna je.”

„Vrijeme je loše, ne moraš se truditi.” Postao je nestrpljiv i uhvatio je za ruku. „Ako uđeš u kupaonicu, nećeš izaći cio sat.”

„Trevore." Pokušala je izmigoljiti dok ju je vodio prema stubištu. „Nisam gotova."

„Izgledaš prekrasno." Užurbano je uzeo njezinu jaknu. „Kao i uvijek." Uopće se ne obazirući na njezino negodovanje, pomogao joj je obući je.

„Zašto ti se lako žuri?" Raspoloženija zbog komplimenta koji joj je udijelio odlučila je pustiti ga da se izvuče.

Bio je to za nju pravi primjer davanja i primanja u vezi, dopustiti muškarcu da bude po njegovom onda kada to njoj uopće nije važno.

Po njezinu mišljenju, vani uopće nije bilo vlažno. Magla nije bila gusta i davala je svim oblicima snen izgled. Žarke boje cvijeća u vrtu bile su prigušene, a brda u pozadini djelovala su tajanstveno. Primijetila je da naoblaka puca i da kroz sivilo polako navire plavetnilo. Cijeli svijet kao da je utihnuo i njih dvoje bili su jedini ljudi. Kada ju je uhvatio za ruku, ponovno ju je obuzela ista topla prisnost koju je osjetila i noć prije.

Šetali su poljima u tišini u kojoj se ona izgubila sanjareći.

„Kamo idemo?"

„Do zdenca svetog Declana."

Hladnoća joj se spustila niz kralježnicu. Živci, praznovjerje, iščekivanje, nije mogla odrediti točan razlog.

„Da sam znala da idemo do groba stare Maude, ponijela bih cvijeće."

„Na njezinu grobu već ima cvijeća."

Čarobno cvijeće, pomislila je, niklo zbog moći besmrtnika. Kamena se ruševina kroz maglu nazirala u daljini. Ponosna. Kao da nešto čeka. Zadrhtala je.

„Hladno ti je?"

„Ne. Ja..." Bilo joj je drago kada joj je pustio ruku i zagrlio je. „Neobično mjesto za posjet u maglovito jutro."

„Prerano je za turiste. S ovoga se mjesta pruža predivan pogled kad se podigne magla."

„Prerano je za turiste", složila se. „Ali ne i za vilenjake." Tko je mogao znati što se na ovakvome mjestu skriva ispod trave ili u sjeni kamena.

„Tražiš li Carricka?"

„Ne." Nije bio siguran u iskrenost svoga odgovora. „Želio sam doći ovamo s tobom." Prošao je pokraj zdenca i njegovih križeva i ušao s njom u staru crkvu bez krova u kojoj je počivala Maude. Uspravno kamenje koje je označavalo grobove preminulih naziralo se u izmaglici. Samo se cvijeće na Maudinu grobu isticalo u tom prizoru.

„Nitko ne dira njezino cvijeće."

„Hm?“

„Ljudi koji dođu ovamo“, objasnio je Trevor. „Turisti, studenti i mještani koji prolaze ovuda. Nitko ne bere njezino cvijeće.“

„To ne bi bilo pristojno.“

„Ljudi se često ne obaziru na pristojnost, ali ovdje, čini se, rade iznimku.“

„Ovo je sveto tlo.“

„Da.“ Odsutno je poljubio njezinu vlažnu kosu.

Potresla ju je ta njegova nježna gesta. Potpuno sami na svetome tlu, pomislila je. Nakon noći kada su se voljeli i otkrili nešto novo o sebi, doveo ju je ovamo, na liticu iznad mora i sela, na mjesto puno izmaglice i čarolije. Kako bi joj rekao da je voli.

Zatvorila je oči od bolne radosti. Naravno, to bi bilo savršeno. Želio joj je na mjestu poput ovoga izjaviti ljubav i zaprositi je. Zar je postojalo nešto romantičnije od toga? Dramatičnije? Bolje?

„Podiže se magla“, promrmljao je.

Stajali su na brdu i vjetru, promatrajući kako siva zavjesa tiho nestaje i kako se pojavljuju sunčeve zrake. Daleko ispod njih bilo je selo, njezin dom i more koje ga je čuvalo dok je tiho plovilo prema njemu.

Zbog ljepote koju je vidjela očima i osjetila srcem grunule su joj suze. *Dom*, pomislila je. Aidan je imao pravo. Ovo će mjesto za nju uvijek biti dom, bez obzira kamo pošla s muškarcem pokraj nje. Preplavila ju je ljubav poput sunca koje je prodiralo kroz oblake.

„Odavde izgleda prekrasno“, tiho je rekla. „Poput slike iz knjige bajki. Zaboravim na to živeći u njemu iz dana u dan svoj život.“ Preplavljena osjećajima, prislonila je glavu na Trevorovo rame. „Pitala sam se zašto je Maude odabrala baš ovo mjesto za svoj posljednji počinak, daleko od obitelji, prijatelja i Johnnieja. Sada znam razlog. Ovdje je njezino mjesto i uopće nije daleko od njega. Nikada nije bila daleko od njega.“

„Ljubav poput njihove je čudo.“ Poželio je upravo takvu i za sebe i namjeravao se za to pobrinuti.

„Ljubav je uvijek čudesna.“ *Reci mi, brzo mi reci*, pomislila je. *Da i ja tebi mogu reći isto.*

„Čini se da je na ovome mjestu stalno prisutna.“

Sada, pomislila je, pitajući se može li se umrijeti od sreće.

„Predivno je, šarmantno i dramatično. Ali postoje još mnoga mjesta na svijetu, Darcy.“

Ukočila se pitajući se kamo ovo vodi, a zatim se ponovno nasmiješila.

Naravno, mislio je kako je mora pripremiti za njegova poslovna putovanja prije nego je pita hoće li poći s njim.

„Oduvijek sam željela posjetiti ta druga mjesta." Mogla mu je olakšati put. Još jedan oblik uzimanja i davanja u vezi, pomislila je veselo. „Otići, vidjeti i napraviti. Nedavno sam došla do zaključka kako moja želja za novim ne umanjuje moju ljubav prema onome što imam ovdje. Želja za odlaskom znači i povratak."

„Možeš vidjeti sva ta nova mjesta." Stavio joj je ruke na ramena i odgurnuo je prodorno je pogledavši.

Imala je snažan osjećaj kako će sada čuti ono što joj srce želi. Jedini čovjek kojega je voljela zaprositi će je sada, a ona je nenašminkana i mokre kose.

Dovraga.

Zbog svoje ludosti nasmijala se i pružila ruku prema njemu. Volio ju je onakvu kakva jest i tu je ležalo čudo.

„O, Trevore."

„Imat ćemo posla, ali bit će uzbudljivo. Pružat će ti zadovoljstvo, činiti te potpunom. Prije svega, bit će unosno."

„Naravno, ali ja..." Romantika je nestala poput magle iznad mora, a ostale su samo njegove zadnje riječi koje su joj odzvanjale glavom. „Unosno?"

„Izuzetno. Što prije potpišeš, to ćemo prije moći početi s poslom. Ali moraš se odlučiti, Darcy."

„Odluka."

Podigla je ruku do sljepoočnice kao da joj se vrti, a zatim se okrenula. Kako je mogla donijeti ikakvu odluku ako nije imala oslonac, pomislila je. Nije imala nikakav oslonac. Tko bi ga i imao nakon ovakva udarca? On je govorio o ugovoru, a ne o ljubavi. Dragi Bože, koja je ona budala bila, kakve je snove sanjala i kako se potpuno razotkrila pred njim.

A najgore od svega bilo je to što on toga nije bio ni svjestan.

„Zar smo došli ovamo razgovarati o ugovorima?"

To je prvi korak, pomislio je. Nagovoriti je da potpiše i veže se za njega. Pokazao bi joj svijet i pružio joj sve što je ikada željela. Kada bi samo okušala što joj nudi, pružio bi joj pravu gozbu. Sve što je ikada željela.

„Želim da dobiješ ono što tražiš. Želim ti pomoći u tome. Celtic Records će ti pomoći izgraditi karijeru, namjeravam se za to osobno pobrinuti. Pobrinuti se za tebe."

„Cijeli paket." Pokušala je potisnuti gorčinu, ali zapela joj je u grlu dok mu je uzvraćala pogled. Sve što je ikada željela stajalo je pred njom dok mu je kosa lepršala na povjetarcu, a pogled mu je bio toliko hladan da je mogla posegnuti za njim i dotaći ga.

„Tako je to Nigel rekao. Ti ćeš se osobno pobrinuti za paket?"

„I usrećiti te. Mogu ti to obećati."

Smireno ga je pogledala.

„Koliko je po tvojoj procjeni potrebno da bi me se usrećilo?"

„Za početak, za pjevanje?" Izrekao je znamenku od koje bi joj zastao dah da nije bila toliko prokleta hladna. Umjesto toga samo je sumnjičavo podigla obrvu.

„Koliko je od toga zbog moje nadarenosti, a koliko zbog činjenice da spavam s tobom?"

Sijevnulo mu je iz očiju, a zatim je njegov pogled postao čelično hladan.

„Ja ne plaćam ženama da spavaju sa mnom. To je uvreda za nas oboje."

„U pravu si." Naposljetku je bol otopila led i učinila je slabom. „Žao mi je, ružno sam se izrazila. Iako će drugi isto tako pričati. Nigel me upozorio na to."

Nije na to mislio. To je bio dokaz koliko se zanio njome da uopće nije razmišljao na takav način.

„Ti ćeš znati da to nije istina. Zar je ostalo bitno?"

Udaljila se od njega i došla do Maudina groba, ali cvijeće i njegova čarolija nisu je utješili.

„Tebi je lakše, Trevore. Ti si zbog svoga položaja, moći i imena zaštićen. Ja ću biti izložena."

„Zar te to onemogućuje?" Prišao joj je i okrenuo je prema sebi. „Zar se bojiš riječi koje izgovoraju ljubomorni idioti? Ti imaš više hrabrosti, znaš to, Darey."

„Nije me strah, ne, ali svjesna sam što me čeka."

„Posao nema veze s našim privatnim životom." Odgovorio je odlučno, iako se nadao da će ih spojiti. „Nadarena si i ja ti mogu pomoći iskoristiti tu nadarenost. Sve ostalo između nas ne tiče se nikoga osim nas dvoje."

„A što će se dogoditi ako to između nas nestane i jedno od nas dvoje odluči da je vrijeme za odlazak?"

To bi ga uništilo. Čak i sama pomisao na to parala mu je srce.

„To neće utjecati na naš posao."

„Možda bismo trebali sastaviti poseban ugovor koji to regulira.“ Rekla je to s namjerom da bude sarkastična, čak okrutna, ali zapanjila se kada je on kimnuo.

„Dobro.“

„Dakle, dobro.“ Uzdah joj je bio isprekidan dok je gledala prema Ardmoreu. Tako se, dakle, u ovome svijetu rješavaju stvari. Ugovorima, dogovorima i pametnim pregovorima. Dobro. Može i ona igrati tu igru.

Ali samo neka se usudi okrenuti joj leđa. Upoznat će njezin bijes.

„U redu, Magee. Sastavi ugovor, zovi odvjetnike, pronađi glazbenike, što god misliš da je potrebno.“ Živahno se okrenula prema njemu, nasmiješila se i divnim glasom dodala: „Potpisat ću. Dobit ćeš svoj glas. Dobit ćeš cijeli prokleti paket. Bog neka ti pomogne.“

Bog neka pomogne i tebi i meni, dodala je u sebi.

Osjetio je ogromno olakšanje. Dobio ju je i na pravom je putu da je i zadrži.

„Nećeš požaliti.“

„Ne namjeravam.“

Pogled joj je bio oštar poput noža kada ju je ponovno uhvatio za ruku i nagnuo se prema njoj.

„Ne, nećeš. Ja ne ugovaram posao poljupcima.“

„Primljeno na znanje.“

Svečano joj je stisnuo ruku.

„Jesmo li sklopili posao?“

„Trenutačno.“ Dakle, sada je želio ženu, ljubavnicu. Dobro, namjeravala je učiniti da mu se i na tom polju isplati.

Rukama je namjerno prelazila preko njegova tijela od bokova, preko prsa do ramena, privijajući se uz njega. Izazivala ga je dok nije osjetila njegovu želju i bljesak u sivim očima.

Tek tada nagnula je glavu i dopustila mu da je poljubi.

U njihovu dodiru nije više bilo nježnoga strpljenja od prošle noći. Obuzela ih je pohlepna i zahtjevna požuda. Osjetila je veselje unatoč tomu što joj je duša plakala zbog gubitka. On ju je želio, a ona će se pobrinuti da tako ostane i u budućnosti. Sve dok je imala tu moć, imala je i njega. I time će ga poput vještice vezati uz sebe.

„Dotakni me.“ Grickala mu je vrat. „Želim tvoje ruke na sebi.“

Nije namjeravao poslušati je. Nije bilo ni vrijeme ni mjesto za to. Ali osjetio je kako s nje na njega prelazi vrućina i oduzima mu kontrolu i zdrav razum. Posjedničkim i nemirnim pokretima ruku prelazio je preko

njezina tijela. Kada je osjetio potrebu da je povuče za sobom u divlju travu, ona se odmakla. Vjetar se poigravao njezinom kosom, a sunce je sjalo u njezinim očima. Na trenutak je njezina ljepota djelovala okrutno.

„Poslije“, rekla je, nježno ga pomilovavši po obrazu. „Možeš me imati. Kada ja to budem htjela.“

Osjetio je navalu bijesa, ali nije znao je li ljut na nju ili na sebe.

„Igraš opasnu igru, Darcy.“

„Tako je zabavnije. Dobit ćeš što želiš od mene, na oba načina. Budi zadovoljan što imaš moju riječ za prvo i dobru probu za drugo.“

Osjećao se dovoljno razotkrivenim daje mogao pitati:

„Što želiš od mene?“

Spustila je pogled pun tuge.

„Zar me nisi doveo ovamo zato što si to već i sam shvatio?“

„Vjerojatno“, promrmljao je.

„Dobro onda.“ Ponovno se nasmiješila dok je pružala ruku prema njemu. „Najbolje da se vratimo i ne potratimo ovo jutro. Nisam popila čaj.“ Veselo mu je stisnula ruku dok su hodali. *Vidjet ćemo možeš li pratiti korak sa mnom, ti slijepi, tvrdoglavi gade.* „Hoćeš li podijeliti svoje pecivo sa mnom?“

Potrudio se imitirati njezino dobro raspoloženje.

„Možda me možeš uvjeriti.“

Nisu se osvrtni dok su odlazili pa nisu vidjeli iskre bijesa u zraku.

* * *

„Lude“, mrštio se Carrick sa svoga mjesta na zdencu. „Tvrđoglave, glupe lude. Baš imam sreću što sam zaglavio s njima. Samo su korak udaljeni od sreće, a oni se ponašaju kao da srljaju u ralje.“

Skočio je sa zdenca i zaustavio se nekoliko centimetara iznad tla. U sljedećem je trenutku sjedio prekrivenih nogu do Maudina groba.

„Kažem ti, stara prijateljice, jednostavno ne razumijem ljude. Možda sam u krivu što se tiče njih dvoje.“

Ljutito je naslonio bradu na ruku.

„Jesam vruga“, rekao je, ali mu se raspoloženje nije popravilo. „Ludo su zaljubljeni i u tome je problem. Ni jedno od njih dvoje ne zna kako se ponašati u skladu s tim. Boje se. Boje se popustiti i dopustiti da ih ljubav vodi.“ Uzdahnuo je, mahnuo rukom i zagrizao zlatnu jabuku koja se pojavila pred njim. „Vjerojatno bi mi rekla da sam isti poput njih i bila bi u pravu. Magee ide istim putem kojim sam i ja išao. Nudi joj cio svijet, jer u njemu ima toliko toga što joj može dati. Ali ima samo jedno srce, koje je

puno teže darovati. Ja nisam gledao u Gwenino srce, a on ne gleda u Darcyno. Uvjeren je kako sluša svoj zdrav razum, a ne zna da je to strah."

Razgovarao je s grobom kao da je Maude sjedila nasuprot njemu i slušala ga. Možda i jest.

„Ni ona nije bolja. Koliko god da je drukčija od moje tihe, skromne Gwen, imaju nešto zajedničko. Želi njegovo srce, ali hoće li mu to i reći, za ime Boga? Ne, neće. Žene, tko bi ih razumio?"

Sumorno je uzdahnuo. Zamalo je izgubio strpljenje i uskočio između njih naređujući im da prijeđu na stvar. *Priznajte da ste zaljubljeni i.. kraj.*

Ali to mu nije bilo dopušteno. Izbor je bio njihov. Vrijeme kada će napraviti taj korak ovisilo je samo o njima. Njegov doprinos nije mogao biti veći, pomislio je Carrick. Učinio je što je mogao. Preostalo mu je čekanje, kao što je čekao već tri stoljeća. Njegova je sudbina, sreća i cio život ovisila o ta dva bića.

Mislio je kako je s prva dva para naučio nešto o ljudima. Ali sve što je naučio bilo je da je ljubav dragulj s previše izbrušenih strana. Kroz nju je tekla i slabost i snaga. Nitko je ne može ni pružiti, a ni primiti ako se prema njoj ne ispruži ruka.

Ispružio se na travu i zamišljao Gwenino ljubljeno lice u oblacima.

„Moje srce, tijelo i um boluju za tobom. Sve bih dao da te mogu ponovno dotaći, osjetiti tvoj miris, čuti tvoj glas. Zaklinjem ti se da ću ti sljedeći put kada stanem pred tebe ponuditi svoju ljubav. Cvijeće koje će iz nje procvasti neće nikada uvenuti."

Zaklopio je oči i umoran od čekanja nestao u san.

Kada ju je Trevor dovezao pred pub, Darcy je od silnoga glumljenja veselja i duhovitosti bila potpuno iscrpljena. Odlučna odigrati svoju ulogu do kraja, smogla je snage prošetati s njim do gradilišta i veselo komentirati napredak u radu.

Shvatila je da je pretjerala kada ju je Trevor sumnjičavo pogledao i odlučila se žurno povući, ovlaš ga poljubivši u obraz.

Stigla je do kuhinje kada joj je Brenna prepriječila put.

„Što se dogodilo?" upitala je Brenna čim ju je ugledala.

Poznavale su se od djetinjstva i razumjele jedna drugu bolje nego same sebe.

„Možeš li doći gore?" Darcy nije pričekala Brennina odgovor, nego se brzo popela uza stube dok su njezina vedrina i sreća kopnile. „Boli me glava." Osjećala je snažno pulsiranje u sljepoočnicama te je krenula ravno u kupaonicu po aspirin. Popila ga je s čašom vode koju je naglo iskapila. U

zrcalu je vidjela Brennu. I znala je da je Brenna primijetila bol u njezinim očima.

„Što je učinio?”

Divno je bilo imati prijateljicu koja je znala u čemu je problem i prije nego to ona sama kaže.

„Ponudio mi je bogatstvo. Malo u usporedbi s njegovim standardima, ali dovoljno veliko za mene. Dovoljno da u velikom stilu putujem kamo god želim.”

„I?”

„Prihvatit ću.” U njezinu se glasu osjetilo napeto negodovanje koje je zabrinulo Brennu. „Potpisat ću diskografski ugovor.”

„To je divno, Darcy. Doista jest. Ako je to ono što ti želiš...”

„Oduvijek sam željela više i sada ću to i ostvariti. Ne bih pristala da mi ne odgovara. Nisam toliko izgubila glavu.”

„Zadovoljna sam i ponosna.” Brenna je stavila ruku na Darcyno rame, pokušavši time ukloniti napetost. „A sada mi reci kako te povrijedio.”

„Mislila sam da će me zaprositi. Mislila sam da će mi reći kako me voli i želi da budem njegova. Možeš li vjerovati?”

„Mogu.” Sada je i Brenna osjetila bol. „Savršeno te razumijem.”

„On to ne vidi. Nema pojma.” Rukama je obuhvatila rubove umivaonika i duboko disala. „Neću plakati. Neću zbog njega pustiti ni suzu.”

„Dođi, idemo sjesti pa ćeš mi ispričati.”

Kada su sjele, Brenna ju je uhvatila za ruku i suosjećajno rekla:

„Gad!”

„Mrzim što je sve to djelomično i moja krivica. Sama sam se dovela do toga. Smišljala sam romantične planove poput praznoglave glupače.”

„Zašto ne? Voliš ga.”

„Da, volim, i zbog toga će mi platiti.”

„Što namjeravaš napraviti?”

„Uloviti ga u zamku, naravno. Zasljepiti ga od požude, zbuniti ga svojim čestim promjenama raspoloženja, igrati se njime. Sve one stvari u kojima sam dobra kada je riječ o muškarcima.”

„U tome si doista dobra”, rekla je Brenna pažljivo. „Ali ako to učiniš i uspiješ, to ti neće biti dovoljno.”

„Potrudit ću se da bude. Mnoge se veze održavaju zbog seksa. Požuda i ljubav mogu biti vrlo bliske.”

„Možda u rječniku, ali ako je jedno zaljubljeno, a drugo osjeća samo

požudu, njih su dvoje udaljeni poput sunca i mjeseca. A prostor između njih pun je boli."

„Ne mogu biti povrijeđena više nego što sam bila jutros kod zdenca svetog Declana. I preživjela sam."

Prišla je prozoru. Tamo vani Trevor je gradio svoj san. Trebao je i našto njezino da bi u tome uspio. I ona će učiniti isto.

„Mogu postići da me treba, Brenna. Potreba je korak do želje i ljubavi. To će mi biti dovoljno."

Zatresla je glavom prije nego je Brenna uspjela išta reći.

„Moram pokušati."

„Naravno da trebaš." Nije li i ona učinila isto, pomislila je Brenna. Nisu li svi koji su upoznali želju i ljubav?

„Prvo se moram riješiti lošeg raspoloženja. Shawn će uskoro doći. Malo ću ga mučiti dok se ne oraspoločim."

„Ako je tako, ja ću se vratiti na posao i maknuti vam se s puta."

Osamnaesto poglavlje

Iznad sela se spremala oluja. Nadolazila je sa sjeveroistoka tjerajući svojim vjetrovima i kišom ljude s plaža. Zrak je bio hladan, a zabrinuti mještani podizali su svoje poglede prema nebu kojim su tutnjali tamni oblaci.

Jeste li ikada vidjeli da oblaci imaju takav zelenkast sjaj pri rubovima? Je li vam zrak ikada prije tako mirisao na zlo?

Govorili su da će doći oluja i da će biti snažna.

Oni koji su već prije iskusili nešto slično pažljivo su provjeravali zalihe svijeća, lampi i baterija. Obitelji su nabavljale namirnice, a djeca su ostajala u kućama. Ribari su privezali svoje brodove u luci dok se Ardmore pripremao za nadolazeću bitku. Ali kada su se vrata puba naglo otvorila i kada je Jude uletjela unutra ozarena lica, nije bilo riječ o oluji.

„Stigla je.”

Od uzbuđenja je to izgovorila šapatom tako da je Aidan u bučnom pubu nije mogao čuti. Darcy je bila ta koja ju je ugledala kako vlažne kose stoji na ulazu, ružičastih obraza i s knjigom čvrsto stisnutom o prsa. Darcy je istoga trenutka uzbuđeno bacila pladanj na stol za kojim su sjedila četiri zbunjena francuska studenta.

„Je li to tvoja knjiga? Tvoja knjiga?” Darcy joj je uzbuđeno pokušala uzeti knjigu.

„Čekaj, prvo je moram pokazati Aidanu. On je mora prvi vidjeti.”

„Naravno. Pođi onda. Napravi mjesta, Jack, hodaš poput medvjeda. Makni se, Sharon, važan je posao pred nama.”

Probijajući put, Darcy je otvorila pregradu na šanku i progurala Jude unutra.

„Požuri”, uzviknula je. „Umirem od želje da je vidim.”

„Dobro, dobro.” Jude je tako čvrsto držala knjigu daje mogla osjetiti kako joj srce udara o naslovnu stranicu. „Aidane!”

Stajao je za šankom i posluživao pivo.

„Jude, draga. Zar nema mjesta u pubu?”

„Ne, ja...”

„Smjestit ćemo te ovdje, ali želim da se vratiš kući prije ove oluje, Imali ste dva Smithwick'sa, to je tri funte i dvadeset.”

„Aidane, moram ti nešto pokazati.”

„Samo trenutak, draga. Moram vratiti ostatak novca.”

„Dovraga i trenutak." Darcy je nestrpljivo zgrabila Aidana za ruku. „Pogledaj je, ti veliki pavijane."

„Što je bilo? Zar ne vidiš da imam mušterije koje..." Ušutio je ugledavši što njegova žena drži u rukama. Široko se nasmiješio i uzviknuo: „Tvoja knjiga!"

„Upravo je stigla. Stvarna je. Prekrasna."

„Naravno da jest. Smijem li je vidjeti?"

„Da. Ja... ne mogu se pomaći."

„Jude Frances..." Od nježnosti u njegovu glasu, Darcy se stegnulo grlo. „Volim te. Pokaži mi je."

Nježno ju je uzeo iz njezina čvrsta stiska i prvo pogledao zadnju stranicu, gdje se nalazila njezina slika.

„Nije li lijepa, moja Jude, tako ozbiljna i divna."

„Ah, okreni je, Aidane." Da nije bila u poodmakloj trudnoći, zaplesala bi od sreće. „To nije važno."

„Meni jest. Svatko tko pogleda ovu sliku znat će da imam dobar ukus kada je riječ o ženama." Ali ipak je okrenuo naslovnu stranicu i ispustio uzdah oduševljenja.

Sunčevi dragulji i ostale irske legende Jude Frances Gallagher

Na naslovnici se nalazila ilustracija muškarca u srebrnom odijelu i žene svijetle kose kako jašu po plavome nebu na krilatom konju. Naslov knjige i njezino ime nalazili su se iznad i ispod te slike.

„Prekrasna je", promrmljao je. „Jude Frances, prekrasna je."

„Doista jest, zar ne?" Nije mogla zaustaviti suze. Ali nisu joj ni smetale jer su potekle s razlogom. „Ne mogu je prestati gledati, dirati. Nisam ni znala koliko će mi značiti."

„Toliko se ponosim tobom." Nježno ju je poljubio u čelo. „Pročitat ću svaku riječ u njoj."

„Možeš odmah početi. Kreni od posvete."

Kada je počeo čitati, pogled mu je postao ozbiljniji, a kada ju je pogledao, između njih se osjetilo snažno titranje. Strasno ju je poljubio.

*Ghra**, bilo je sve što je izgovorio kada je podigao glavu i naslonio obraz na njezinu kosu. *Moja ljubav*.

„Neka se Jude odmori. Ne bi trebala biti toliko na nogama. Ostani s njom, a ja ću se pobrinuti za šank." Pogled mu je još uvijek bio pun osjećaja kada je predao knjigu Darcy. „Budi pažljiva."

*Draga.

Zaboravljajući na mušterije, Darcy je otvorila knjigu i pročitala isto ono što i Aidan maloprije.

Za Aidana, koji je otkrio moje srce

i poklonio mi svoje.

Pokazao mi je da nijedna čarolija nije jača

kao ljubav.

„Mogu li i ja pogledati?”

Vlažnih je očiju ugledala Trevora s druge strane šanka. Zbog osjećaja nije mogla ispustiti ni glasa pa mu je nijemo predala knjigu i vratila se poslu.

„Prekrasna je.”

„Naravno, pa Judina je.”

Bez riječi joj je prišao iza šanka i pružio joj maramicu.

„Hvala.” Obrisala je oči uz nježni jecaj.

„Osjećaji ti divno pristaju.”

„Ali zato posao stoji. Aidan sada ima pravo na prepuštanje osjećajima. Ja ću im se prepustiti poslije.” Ipak je za svaki slučaj stavila maramicu u džep. „Nije li prekrasna?” Otplesala je nekoliko plesnih koraka i vedro se obratila sljedećoj mušteriji za šankom. „Moja je nevjesta slavna spisateljica, a ovo je njezina prva knjiga.” Zgrabila ju je s police. „Za nekoliko će tjedana biti u knjižarama. Morate je odmah kupiti. Čime vas sada mogu uslužiti?”

„Darcy, poslužuješ li te narudžbe ili ja moram i kuhati i raditi tvoj posao?” Očigledno ljut, Shawn je izašao iz kuhinje noseći pun pladanj hrane.

„Gledaj, šupljoglavi.” Gurnula mu je knjigu pod nos.

„Judina knjiga!” Bučno je spustio pladanj na šank i zgrabio knjigu.

„Ako ostaviš samo jedan masni otisak, mrtav si.”

„Znam da moram biti pažljiv.” Dirao je knjigu kao da se radi o krhkom porculanu. „Brenna je mora vidjeti”, rekao je dok je istrčavao na stražnji izlaz.

„Oštetit će je, vidjet ćeš.” Okrenula se prema Trevoru i zaprepašteno shvatila da poslužuje pivo za šankom. „Vidi, vidi kako se snalaziš.”

„Snaći ću se dok se Aidan ne vrati, a ti možeš poslužili ručak prije nego se ohladi.”

„Zahvalni smo na pomoći.”

„Nema problema.” Imao je priliku gledati je dok radi. I razmisliti o svom sljedećem potezu.

U proteklih ga je nekoliko dana držala u divnom uzbuđenju. U krevetu je bila smirena i zavodljiva, a izvan njega neumorna, puna energije, sklona promjenama raspoloženja, predivna.

I hladna.

Nešto između njih nije bilo u redu nakon one noći kada su vodili ljubav. Nije mogao jasno odrediti što se promijenilo, ali znao je da je nešto drukčije. Vidio je to u njezinu hladnom i proračunatom pogledu. S druge strane, kada bi razmislio, ona je bila žena koja nije skrivala svoje planove. Divio se njezinoj iskrenosti. Ali Darcy koju je upravo gledao nije bila proračunata, hirovita ili sebična. Toliko je bila uzbuđena zbog Judina uspjeha da je zaplakala.

Čudno, pomislio je, sve ovo vrijeme koje ju poznaje uvijek je plakala zbog nekoga drugoga. Spram ljudi koje je voljela bila je i ranjiva i velikodušna. Želio je da je takva i s njim. I iako je znao da to nije dobro, želio je da pusti suzu i zbog njega.

Došlo je vrijeme da je malo pogura.

Pričekao je dok Aidan nije odvezao Jude kući.

„Iscrpljena je.“ Darcy je stajala na pragu i promatrala kako se udaljavaju. „Toliko uzbuđenja. Natjerat će je da se odmori. O, diže se vjetar.“ Zatvorila je oči i prepustila se njegovoj snazi. „Oluja će početi prije noći. Pripremi se, Magee.“

„Ionako sam namjeravao uskoro otići kući. Imam posla. Kisneš.“

„Prija mi nakon svih onih ljudi danas.“ Ipak je zatvorila vrata i okrenula ključ. „Možemo se okladiti da ćeš večeras raditi uz svijeće.“

„Siguran sam da si u pravu.“

Počela je skupljati prazno posuđe sa stolova.

„Večeras ćemo biti pretrpani. Ljudi ne vole biti sami za nevremena. Vрати se ako budeš mogao. Bit će dobre glazbe.“

„Doći ću. Možemo li na trenutak pričati o čemu drugome?“

„Kad me već prisiljavaš...“ Zadovoljno je sjela za jedan od stolova i podigla noge na stolicu nasuprot nje.

„Veseliš li se što su ti ovo zadnji radni dani u pubu?“

Kimnula je, iako se veselila puno manje nego je očekivala.

„Tko se ne bi veselio? Uživat ću svaki put kada budem naručila poslugu u sobu.“

„Tada možeš očekivati puno uživanja.“ Sjeo je na stolicu ispred nje i pomislio kako je vrijeme da se povise ulozi i odigra sljedeća karta. „Danas ću faksom dobiti prvu verziju tvoga ugovora.“

Osjetila je uzbuđenje. Iščekivanje. Nemir.

„Tako brzo.“

„Većina stavki u njemu je uobičajena. Nakon što ga pročitaš, predlažem da ga pokažeš svome odvjetniku. Ako imaš ikakvih pitanja ili prijedloga, raspraviti ćemo o njima.“

„U redu.“

„Moram ići u New York na nekoliko dana.“

Bila je sretna što sjedi i što on ne može primijetiti drhtanje nogu.

„Doista? Nisi to prije spomenuo.“

„Spominjem ti sada.“ Kako je i mogao kada je upravo odlučio. „Pođi sa mnom.“

Da, doista je dobro što je sjedila. Osjetila je kako se svaki mišić njezina tijela zgrčio.

„Da pođem s tobom u New York?“

„Tamo možeš potpisati zaključni ugovor.“ Na njegovu terenu. „Tamo možemo i proslaviti.“ Želio ju je upoznati sa svojom obitelji, domom i životom. „Neću imati puno posla. Moći ću ti pokazati grad.“ I pokazati joj što joj sve može pružiti.

Trevor i New York. Osjetila je uzbuđenje što bi bila s njim na mjestu koje je vidjela u snovima.

„Ne postoji ništa što bih radije učinila nego pošla s tobom. I to je istina.“

„Onda ću dogovoriti sve što je potrebno.“

„Ne mogu, Trevore. Ne mogu ići s tobom.“

„Zašto?“

„Sezona je u jeku. Znaš kako je to kada u pubu nema dovoljno pomoćnika. Ne mogu iznevjeriti Aidana i Shawna baš sada. Ne bi bilo ispravno.“

Dovraga, nije želio da bude odgovorna i razumna upravo sada.

„Možeš naći nekoga da te zamijeni nekoliko dana.“

„Mogla bih, ali to bi riješilo samo jedan problem. Ne mogu otići, bez obzira koliko privlačna bila tvoja ponuda. Jude će se uskoro poroditi. Aidan i ona trebaju obitelj kada se to dogodi. Kakva bih ja to sestra bila da sada nestanem?“

„Mislio sam da ima još jedan tjedan?“

„Muškarci.“ Namrštila se. „Bebe se rađaju kada to njima odgovara, osobito prve bebe. Divna je pomisao otići s tobom, ali bi me proganjao osjećaj krivnje.“

„Letjet ćemo Concordeom i znatno skratiti vrijeme puta.“

Concordeom, poput filmske zvijezde, pomislila je dok je ustajala i prilazila šanku. *Dragi Bože, kako bi to voljela, dobro je to znao.*

„Ne mogu. Žao mi je.“

Bilo mu je jasno da je ona u pravu. Ipak nije želio odustati. Morao je ukloniti nestrpljenje koje ga je opsjedalo i njihovu odnosu unijeti ravnotežu. Ne, to nije bila istina. Želio je okrenuti stvari u svoju korist.

„U pravu si. Nisam izabrao dobro vrijeme.“

„Da je neko drugo vrijeme, već bih spremala stvari.“ Znala je da bi tada bila vesela, opuštena, otmjena žena koju bi razumio, bez obzira koliko je to koštalo. „Kada odlaziš?“

On? Na trenutak je ostao zbunjen i bez riječi. Nikada nije pomišljao ići bez nje. *Sredi se, Magee*, pomislio je.

„Najprije ću ti donijeti prvu verziju ugovora i ako budeš zadovoljna njime, moji će ljudi sastaviti ugovor. To će trajati nekoliko dana. Nakon toga ću u New Yorku moći napraviti sve što treba i donijeti ti dokumente.“

„Vrlo učinkovito.“

„Da.“ Popio je gutljaj njezina soka i odložio bocu na stol. Imao je gorak okus. „To mi je nadimak.“

„Javi mi kada odlaziš da se mogu oprostiti s tobom na nezaboravan način.“

Kako je mogao išta postići ako ona ne surađuje, pomislio je Trevor. Žena se jednostavno nije držala pravila. Sjedio je za radnim stolom, promatrao olujnu noć i razmišljao o njoj zanemarujući posao.

Zašto ga nije zamolila da odloži put u New York? Čak i samo za nekoliko dana? Tada bi imao savršenu priliku pokazati joj da je spreman na ustupke samo da je usreći.

I zašto, dovraga, nije dobro promislio prije? Svaki bi glupan znao da u ovome trenutku ne može otići od kuće. To mu je bio još jedan dokaz što ljubav čini od muškarca. Doista jadno.

Nevrijeme i munje na nebu savršeno su odgovarale njegovu raspoloženju. Bio je napet i živčan. Zašto joj nije otvoreno rekao što želi? Ili zašto nije bio izravniji? Bilo bi jednostavnije i učinkovitije da je jednostavno rekao kako je želi odvesti u New York. Uz posao, naravno, ali ona bi dobila drukčiji dojam o cijeloj toj stvari. Znao je da je sam sebe udario u trbuh kada je izjavio da odlazi.

Sada je morao otići bez nje ili smisliti neki izgovor.

Mrzio je izgovore.

Grmljavina je odzvanjala poput smijeha gonjena snažnim vjetrom i kišom koja je lupkala o prozore.

Problem je bio u tome što nije znao kako to odigrati. On je uvijek znao koju kartu treba baciti. I koji put najbrže vodi do rješenja. Ali u ljubavi je bilo toliko prepreka i slijepili ulica koje nije očekivao, Ipak još nikada nije naišao na nešto što bi ga zadržalo ili natjeralo da odustane.

Nije namjeravao da mu se to sada dogodi.

Znao je da će mu se rješenje samo pojaviti ako bude prestao o tome toliko razmišljati, a najbolji način bio je usredotočiti se na nešto drugo. Za početak se bavio porukama i faksovima koji su stigli tijekom dana. S obzirom da je već bio pročitao prvu verziju Darcyna ugovora, spremio ga je u mapu. Jedina jasna stvar u njihovu odnosu bila je ta da je ona pravo otkriće za Celtic Records i da će i jedni i drugi imati koristi od toga. O tom aspektu njihova odnosa nisu trebali brinuti.

Želio je da njegovi roditelji poslušaju taj glas. Zašto mu to nije prije palo na pamet? Snimit će je prije nego se vrati u New York. Tako će barem na neki način ženu koju voli predstaviti svojoj obitelji.

Odnijet će joj papire u pub čim raščisti poslove sa stola. Nadao se da će imati pitanja i tada će joj reći da mu treba snimka. Bio je gladan i pila mu se kava, ali mu nije bila privlačna pomisao da jede sam. Prije mu to nikada nije smetalo. Zapravo, htio je zaboraviti sav posao i otići u pub gdje su ljudi i gdje je Darcy.

Upalio je računalo i provjerio poštu, iako je znao da je vani oluja i da bi ga trebao ugasiti. Ali morao se nečim zabaviti i ne razmišljati o odlasku u pub. Zamišljao je Darcy kako vjerojatno promatra vrata i pita se kada će se on pojaviti. Ta mu je pomisao pružala čudno zadovoljstvo.

Nije mu bilo važno koliko je to bilo glupo. To je bila stvar principa.

Prve poruke koje je pročitao bile su vezane uz posao, a zatim je prešao na osobnu poštu.

Poruka njegove majke bio je razlog što se nasmiješio prvi put nakon nekoliko sati.

Ne zoveš, ne pišeš. Barem ne dovoljno često. Mislim da sam uspjela nagovoriti tvoga oca da nam je potreban dobar odmor. U Irskoj. Zapravo ga nisam trebala puno nagovarati. I njemu nedostaješ isto kao i meni, a mislim da želi imati svoje prste u izgradnji dvorane. Nadam se da poslovi teku dobro, sigurna sam u to.

Već je počeo rješavati neke poslove kako bi imao vremena, iako misli da ja to ne znam. I ja radim isto. Ako sve bude teklo po planu, doći ćemo sljedeći mjesec. Čim budemo znali kada, odmah ću ti javiti.

Pretpostavljam da si dobro. Zaposlen kao i uvijek. Nadam se da se dovoljno odmaraš. Previše si se zakopao u posao prije nego si otišao kažnjavajući se zbog Sylvije.

Neću više reći ni riječ o tome jer znam da imaš onaj ljutit pogled u očima, Zapravo, moram reći još nešto. Previše tražiš od samoga sebe. Nitko ne može živjeti prema kriterijima koje si postavio.

Toliko od mene. Volim te. Pripremi se za nas.

Mama

Je li imao ljutit pogled? Proučavao je svoj izgled u prozoru i zaključio da jest. Bilo je utješno i umirujuće imati nekoga tko ga razumije tako dobro.

Odlučio joj je odmah odgovoriti.

Zanovijetalo!

Znao je da će je to nasmijati.

Požuri, tako da možeš zanovijetati osobno. Nedostaje mi to.

Dvorana napreduje dobro, iako smo jutros morali rano prekinuti s radovima. Naišla je velika oluja. Morat ću uskoro ugasiti računalo. Odabrao sam ime za dvoranu. Nazvat ću je Duachais, što na keltskome znači korijenje, tradicija, iako to znaš i sama. Jedna mudra žena rekla mi je da je to ono što mi treba za dvoranu. Imala je pravo.

Dođuše, ime poput ovoga zadavat će glavobolje uredu za odnose s javnošću.

Odmaram se dovoljno, ne brini se. Ovdje to nije moguće izbjeći.

Darcy Gallagher potpisat će ugovor za Celtic. Nevjerojatno je talentirana. Znat ćeš to kad je čuješ kako pjeva. Za godinu dana njezin će glas, njezino ime i lice biti po cijeloj zemlji. Ima prelijepo lice.

Ambiciozna je, talentirana, temperamentna, puna energije i šarma. Svidjet će ti se.

Zaljubljen sam u nju. Trebam li se zbog toga osjećati poput glupana?

Prekinuo je s pisanjem i zagledao se u zadnju rečenicu. Nije to namjeravao napisati. Odmahujući glavom počeo ju je brisati.

U tom je trenutku u kuću udario grom ispunjavajući sobu plavim svjetlom. Kroz prozorsko staklo ugledao je bljesak na nebu dok mu je zvuk grmljavine parao uši.

Sljedećeg je trenutka nastupio mrak.

„Sranje." To mu je bila prva pomisao nakon što se smirio. Ovaj mu je udar sigurno spržio računalo.

Sam je bio kriv. Znao je da je opasno držati uključeno računalo po ovakvome vremenu.

Potražio je svjetiljku i bezuspješno je pokušao upaliti. Što je sada, dovraga, ovo? Ljutito ju je prodrmao. Dobro ju je provjerio prije nego je sjeo raditi i bila je potpuno ispravna. Bio je više ljut nego zabrinut, ustao je i oprezno prišao noćnom ormariću u čijoj je ladici držao svijeće i šibice.

Zbog sljedećeg udara groma uplašeno se trgnuo i prosuo pola kutije šibica po podu.

„Saberu se“, pomislio je proklinjući vrijeme. „Nije ti ovo prva oluja koju si doživio.“

Ali ipak je nešto bilo drukčije. Bilo je nečega namjernoga u vjetru, kiši i silini oluje. Kao da e odražavala osobni bijes. Nasmijao se pomislivši koliko je to bilo smiješno. Svjetlo svijeće dalo mu je dojam da vlada situacijom pa je uz uzdah olakšanja pošao upaliti ostale svijeće.

Ugledao ju je kada je sljedeća munja obasjala sobu.

„Carrick je izgubio strpljenje.“

Plamen svijeće zadrhtao je kada se trgnuo. Mogao je biti sretan što mu nije ispala i zapalila prostirku na podu.

„Ljudi se zbog oluja osjećaju nelagodno.“ Gwen mu se nježno osmjehnula. „Ne treba se toga sramiti. On to dobro zna i upravo uživa u svom bijesu.“

Znatno mirniji, Trevor je odložio svijeću.

„Čini se pretjeranim.“

„Moj Carrick sklon je dramatiziranju. On pati, Trevore. Čekanje umara dušu, osobito kada je kraj tako blizu. Mogu li te nešto zamoliti? Osobne je prirode.“

Kimnuo je. Zapravo mu je bilo jezivo normalno što upravo razgovara s duhom u maloj kolibi dok napolju bjesni oluja.

„Zašto ne?“

„Nadam se da te neću uvrijediti ako ti kažem da mi nije jasno što te sprječava da ženi koju voliš kažeš što ti leži na srcu.“

„Nije to tako jednostavno.“

„Znam što te muči.“ U glasu joj se osjetilo nestrpljenje, iako su joj ruke bile mirno sklopljene oko struka. „Zanima me zašto nije jednostavno?“

„Ako ne postaviš dobre temelje, poslije će nastati mnoge pogreške. Što je stvar važnija, to je bolje ne činiti pogreške.“

„Temelje?“ pitala je zbunjeno. „A to bi bilo... što zapravo?“

„U Darcynu slučaju to bi bilo pokazati joj što bi mogla dobiti i kakav bi život mogla voditi.“

„Time misliš na sve one divne stvari? Čuda i bogatstvo?“

„Da, točno. Kada to jednom vidi...“ Zastao je ozbiljno uplašen kada je tlo pod njegovim nogama počelo podrhtavati. Prije nego se mogao pomaći, Gwen je podigla ruku.

„Ispričavam se. Ni moja narav nije blaga.“ Ruka joj je ostala u zraku, oči zatvorene. Kada ih je otvorila, pogled joj je bio ozbiljan. „Nije li Carrick i meni ponudio nešto slično? Dragulje i bogatstvo, palaču i besmrtnost. Zar ne vidiš da je u tome bila pogreška zbog koje smo izgubili tristo godina?“

„Darcy nije poput tebe.“

„Ah, Trevore, pogledaj malo bolje. Kako to da osjećate isto, a jedno u drugome ne možete to prepoznati.“ Spustila je ruku. „Posao koji si planirao večeras napraviti nećeš moći ostvariti. Idi u selo. Tamo te trebaju.“

„Darcy?“ obuzela ga je panika. „Je li sve u redu?“

„O, da, živa je i zdrava. Ali netko te drugi treba. Ovo je noć u kojoj se događaju čuda, Trevore Magee. Pođi sada i pomoz da se dogode.“

Nije oklijevao. Nije još ni potpuno nestala, a on je već bio spreman izaći na oluju.

Devetnaesto poglavlje

Noć je bila strašna. Kiša je nemilosrdno udarala, ostavljajući na tlu blato i polegnuto cvijeće. Nebo su paralele munje otvarajući put grmljavini.

Trevor je bio mokar do kože kada je stigao do automobila.

Krajičkom mozga bio je svjestan koju ludost čini izlazeći po takvoj oluji. Znao je kako bi bilo pametnije pričekati da se vrijeme smiri, ali već je okretao ključ i palio auto.

Vjetar je divljao kidajući živice i noseći lišće i cvijeće. Mogao se zakleti da je vidio ruke i prste kako trgaju sve pred sobom. Prednjim je svjetlima rezao zid kiše i tek tada mu je postala jasna njezina silina. Probijao se autom niz cestu koja se pretvarala u blatni jarak, ostavljajući iza sebe eksploziju na nebu popraćenu grmljavinom. U pozadini je čuo očajnički plač žene.

Nagazio je gas i uletio u sljedeći zavoj. U daljini su se nazirala svjetla Ardmorea od svijeća i lampiona. Znao je da pub ima generator i da je Darcy na sigurnome. Nije bilo razloga juriti poput ludaka dok je sve bilo u redu. Ali gonila ga je okrutna potreba da se požuri. Čvrsto je držao upravljač skrećući kod Tower Hilla, kada je njegov automobil iznenada prestao raditi.

„Što je, dovraga, ovo?“ Ljutito je okrenuo ključ i nestrpljivo stisnuo gas. Ali sve što je njegov auto proizveo bio je slabašan zvuk nemoći.

Proklinjući svoju sreću zgrabio je rezervnu svjetiljku i uz olakšanje shvatio da radi. Snažan nalet vjetra zamalo ga je srušio dok je izlazio iz automobila. Učinilo mu se da mu je to bila namjera. Boreći se s vjetrom dok gaje kiša nemilosrdno bola, pomislio je kako će presjeći put preko Tower Hilla. Uštedjet će vrijeme.

Noge su mu tonule u blatno tlo usporavajući ga, dok je želio potrčati. Nadgrobne oznake izvirale su iz debelog sloja magle na tom svetome tlu. Samo ovdje oluja je ostavila takvu maglu iza sebe.

Carrickovo maslo, pomislio je Trevor bijesno.

Munja je ponovno zasjala nebom, otkrivajući plavkasti sjaj iznad groba Johna Mageeja.

Cvijeće? Trevor se naglo zaustavio i zagledao u cvijeće koje je širilo svoje boje poput duge. Trava je bila polegnuta zbog oluje, ali te su nježne latice bile otvorene i savršeno netaknute. Vjetar koji je valjao i lomio travu tu je samo nježno lepršao oko raznobojnih glava. Hladnoća magle

nije utjecala na njih. *Čarolija*, sjetio se, pogledavši prema moru gdje su valovi bjesomučno udarali u obalu. *Nije uvijek bila svijetla i lijepa. Noćas je bila puna gnjeva.*

Ostavio je grob i požurio dalje.

Spuštajući se niz brdo s mukom je održavao ravnotežu. Odjednom se snažno zabio u stablo koje kao da se pojavilo niotkud te je osjetio snažnu bol u ramenu koja je pulsirala jednako snažno kao i njegovo srce. I svaki put kada bi izgubio ravnotežu i pomislio da će se strovaliti niz kameno tlo na cestu koja je prolazila ispod, čudom bi se održao na nogama.

Kada je poslije razmišljao o tome, znao je da je i to bila vrsta nevjerojatna čuda.

Kada se našao na čvrstom tlu ceste, noge su mu same potrčale. Već je mogao prepoznati pub i svjetlo koje se prolijevalo iz prozora. Pluća su ga pekla dok je razmišljao o tome. Tada mu je nešto odvratilo pozornost i ponukalo ga da pogleda gore. Čuo je nešto poput šapata nošena vjetrom. Plač? Na prozoru sobe na katu obiteljske kuće Gallagherovih ugledao je ženu svijetle kose i zelenih očiju.

Nešto nije bilo u redu, pomislio je, ali je ona nestala istoga trenutka kada je to pomislio. Vidio je samo slabo svjetlo i ništa više.

Uputio se prema ulaznim vratima kuće i boreći se s vjetrom naglo ih otvorio puštajući kišu unutra. Prije nego je mogao išta povikati ugledao je Jude na vrhu stuba. Bila je blijeda, raščupane kose i u mokroj spavaćici.

„Hvala Bogu. Ah, hvala Bogu. Ne mogu se pomaknuti.“ Jauknula je i uhvatila se za trbuh. „Beba. Beba stiže.“

Smjelo je odbacio strah i paniku i potrčao prema njoj preskačući stube. Uhvatio ju je za ruku, a ona mu je uzvratila snažnim stiskom.

„Diši. Duboko diši. Pogledaj u mene i diši.“

„Da, dobro je, znam.“ U očima joj se čitao strah i bol koja ju je presijecala s novim trudovima. „Bože, o Bože, ogromna je!“

„Znam. Znam, dušo. Samo nastavi duboko disati. Još malo pa će sve proći.“

„Da, znam. Prolazi... samo nikada nisam očekivala... Prebrzo je došlo.“ Drhtavom rukom odmakla je kosu s lica kada je bol na trenutak popustila. „Pila sam čaj u krevetu. Pričala sam s Aidanom i rekla mu da idem u krevet, tada je nestalo struje i sve je počelo.“

„Odvest ćemo te u bolnicu. Sve će biti uredu.“

„Prekasno je, Trevore. Nećemo stići.“

Zahvatio ga je val panike, ali ga je brzo potisnuo prije nego ona

primijeti.

„Ove stvari obično potraju. Koliko ti često nadolaze trudovi?"

„Nisam izmjerila zadnjih nekoliko. Telefoni ne rade. Nisam mogla nazvati ni u puh ni u bolnicu. Mislila sam da siđem dolje,... ali nisam mogla. Prije toga su bili česti. Svake dvije minute, ali sada su češći i bolniji."

Isuse! Isuse Kriste!

„Je li ti pukao vodenjak?"

„Da. Nije trebalo početi tako brzo. Trebalo bi trajati satima. Idi po Aidana. Molim te... O, o Bože, evo ponovno!"

Ostao je miran i sabran dok su mu misli grozničavo radile. Doista je sve išlo prebrzo. Vidio je tri porođaja i znao je da je Jude u pravu. Ne bi stigli u bolnicu na vrijeme.

„Moram te odnijeti u krevet. Stavi ruke oko moga vrata. Tako."

„Potreban mi je Aidan." Očajnički je željela zaplakati iz dubine duše.

„Znam. Idem po njega. Moraš ostati mirna Jude. Moraš izdržati." Položio ju je u krevet i osvrnuo se po sobi. Upalio je nekoliko svijeća. „Moraš duboko disati. Odmah se vraćam."

„Sve će biti u redu." Položila je glavu na jastuke koje je poslagao ispod nje. Sve mora biti u redu. Cio njezin svijet ovisio je o tome. „Žene su ovo radile i bez liječnika i bolnica." Slabašno se nasmiješila. „Samo, kvragu, one nisu ja. Požuri."

Nije želio ni pomisliti koliko će trudova morati izdržati sama i koliko će biti uplašena sama u krevetu pod svjetlošću nekoliko svijeća. Nije želio pomisliti što sve može poći po zlu.

Potrčao je natrag u oluju. Vjetar je promijenio smjer i ovoga mu puta pomagao da brže stigne. Ipak, imao je osjećaj da je trčao kilometrima prije nego je otvorio vrata puba.

Uletio je u toplinu, glazbu i smijeh.

Darcy je dolepršala blistajući od sreće.

„Vidi, vidi što nam je nevjeme donijelo." Ali kada je ugledala njegovo lice, zabrinuto ga je upitala: „Što se dogodilo? Jesi li ozlijeđen?"

Odmahnuo je glavom, uhvatio je za rame i pogledom potražio Aidana.

„Jude je u nevolji."

„Jude?"

Trevor nikada prije nije vidio da je netko tako naglo probljedio.

„Što je bilo?" Aidan je naglo potrčao prema njemu.

„Beba stiže. Sada."

„Potraži liječnika", povikao je Aidan i istrčao napolje.

„Odmah", rekao je Trevor Darcy. „Beba stiže i nemamo vremena čekati liječnika, a telefoni ionako ne rade."

„O, Majko Božja." Ali u tom je trenutku potisnula strah i povikala: „Požurimo. Jack, Jack Brennane, pobrini se za šank. Neka netko javi Shawnu i Brenni. Time Rileyju, idi po Mollie O'Toole. Ona će znati što treba napraviti." Istrčala je na kišu, u žurbi zaboravivši jaknu. „Kako si znao da joj treba pomoć?" Vikala je, ali je njezin glas nestao u vjetru nadglasanim udarima valova.

„Išao sam u pub i primijetio da je kuća u mraku. Odmah sam pomislio nešto nije u redu."

„Kako je ona?"

„Bila je sama." Trevor je znao da nikada neće zaboraviti kako je izgledala i da ju je morao ostaviti samu. „Bila je uplašena. U bolovima."

Strah joj je potresao tijelo.

„Čvrsta je naša Jude Frances. Izvući će se. A mi ćemo ostalo morati riješiti sami." Maknula je mokru kosu s lica i požurila u kuću. „Ne moraš poći gore sa mnom. Znam da je muškarcima to teško gledati."

„Idem i ja."

Jude je sjedila u krevetu čvrsto stišćući Aidanove ruke i jaukala. Njegov je pogled bio uplašen, ali mu je glas bio nježan dok ju je umirivao.

„Tako je, dušo, tako treba. Uskoro smo gotovi. Uskoro je gotovo."

Pala je natrag na jastuke, mokra od naprezanja.

„Postaju snažniji."

„Rodit će ovdje." Aidan je skočio na noge, ali nije ispuštao njezinu ruku. „Kaže da će se poroditi ovdje. Ali ne može roditi bebu ovdje. Rekao sam joj to, a ona me ne sluša."

„Naravno da može roditi ovdje." Darcy je veselim glasom prikrila užas koji je osjećala. Kada je Aidan paničario, to je značilo da nema izlaza. „Zar to neće biti lijepo? Kakvu si noć izabrala da doneseš sljedećega Gallaghera na svijet. Divlju noć!"

Dok je govorila prišla je krevetu i rubom plahte obrisala znoj s Judina lica. Što da radi? Bože, uopće nije mogla jasno misliti. Ne, morala je misliti.

„Bila si na tečaju. Reci nam što moramo prvo učiniti da ti pomognemo?"

„Ne znam. Ne bi se trebalo ovo događati. Bože, jako sam žedna."

„Donijet ću ti čašu vode."

„Led.“ Prišao im je Trevor. „Bolje da joj damo kockice leda. Aidane, bilo bi joj udobnije kada bi ti legao u krevet iza nje i pridržao joj leđa. Znam to jer sam bio sestrin trener pri sva tri porođaja.“ Naravno, tada je sve bilo drukčije. Sve se zbivalo na veselom i sjajnom odjelu za porođaje u bolnici i tada je njegov zet obavljao većinu posla dok su liječnik i babica porađali bebu.

„Vidiš“, nasmijala se Darcy veselo. „Upravo ono što trebamo. Čovjek s iskustvom. Donijet ću ti čistu tkaninu i nekoliko kockica leda.“

Jude je vrisnula i dohvatila Darcynu ruku.

„Sada! Dolazi sada!“

„Ne, čekaj.“ Moraju ići po redu i planu, podsjetio se Trevor i odmaknuo prekrivač. „Vidi se glava.“ Potpuno se usredotočio na ono što slijedi. „Nemoj još tiskati, Jude. Diši. Aidane?“

„Tako je, dušo. Brže diši.“ Obgrlio ju je i kružio rukom po njezinu trbuhu. „Samo diši i bol će proći.“

„Ne prolazi, kvragu!“ Zbog snažne boli Jude je stavila ruku na Aidanovu kosu i čvrsto je povukla. „Što ti uopće znaš o tome? Što ti, dovraga, znaš o tome, glupane!“

„Možeš ti i bolje“, poticala ju je Darcy, pomišljajući kako će Judini prsti zgnječiti Aidanu ruku. „Postoje puno bolja imena kojima ga možeš zvati u ovome trenutku.“

„Glupane, idiote, majmune. Gade!“ vikala je dok je bol nestajala.

„Sve to i još više, draga“, mrmaljao je i dalje je nježno masirajući. „Sve sam to i još više od toga. Evo, prolazi. Još kada bi mi mogla pustiti kosu i ostaviti mi ono malo što nisi počupala.“

„Idemo na posao.“ Nisu imali puno vremena, pomislio je Trevor. Čuo je kako lupaju ulazna vrata i buku na stubištu te zahvalio Bogu na pomoći.

„Shawne!“ uzviknuo je čim su Shawn i Brenna utrčali u sobu. „Zapalite vatru. Mora biti toplo. Brenna, siđi po nekoliko kockica leda i smrvi ih, tako da ih Jude može cuclati. Pronađi oštne škare i neku uzicu. Darcy, donesi čiste plahte i ručnike.“ Dok su se ostali rastrčali da obave svoje zadatke, Trevor se obratio Jude. „Idem se oprati. Moja je sestra tijekom porođaja slušala glazbu jer ju je opuštala.“

„I mi smo planirali pustiti glazbu.“

Trevor je kimnuo.

„Pjevaj“, naredio je Aidanu prije nego je napustio sobu.

Za deset minuta cijelu je sobu obasjavao plamen. Napolju je oluja

divljala u znaku trijumfa, a sobu su ispunjavali zvuči pjesme.

Jude je ležala u krevetu naslonjena na Aidana pokušavajući doći do daha. Cijelim se svojim bićem usredotočila na dijete koje se rađalo. Sramu nije bilo mjesta. Bila je neizrecivo zahvalna Trevoru kada je kleknuo između njezinih raširenih koljena.

„Moram tiskati. Moram.“

„Pričckaj trenutak.“ Trebalo mu je da se sabere. „Moraš stati kada ti to kažem tako da mogu okrenuti bebu.“ Promatrao je kako se to radi i znao je da to može napraviti.

„U redu, sa sljedećim trudom tiskaj, ali kada ti kažem da prestaneš, počni duboko disati.“ Obrisao je znoj s lica rukavom košulje i duboko uzdahnuo i izdahnuo.

„Počinje. Moram...“

„Tiskaj!“ povikao je, a nebo je ponovno obasjala munja. Na njegovo zaprepaštenje, beba je izašla u njegove ruke i grlato zaplakala.

„Jude...“ Aidan je ljuljao svoju ženu u zagrljaju. „Pogledaj je. Samo je pogledaj. Prekrasna je.“

„Želim...“ Riječi su joj zastale u grlu dok je ruke pružala prema djetetu. Nasmijala se kada je Trevor položio bebu na njezin trbuh.

„Savršena je. Zar nije savršena? Već ima kosu. Pogledaj je. Tako prekrasnu tamnu kosu.“

„Nemojmo zaboraviti njezin glas.“ Shawn je prišao krevetu i poljubio Jude u obraz. „Ima tvoj nos, Jude Frances.“

„Doista? Mislim da imaš pravo.“ Okrenula je glavu prema Aidanu i poljubila ga. „Hvala.“

On ju je tiho zazvao i položio glavu na njezino rame.

„Kako ćemo je nazvati?“ Darcy je obrisala Judino lice. Imala je osjećaj da će se srušiti pokraj kreveta i istodobno plakati i smijati se. Još nije vrijeme, podsjetila se. „Koje ste ime odabrali?“

„Zove se Ailish.“ Jude je maknula pogled s majušnih, savršenih prstiju svoje kćeri i pogledala Trevora. „Kako se zove tvoja majka, Trevore?“

„Molim?“ Odmahnuo je glavom. „Moja majka? Carolyn.“

„Ime joj je Ailish Carolyn Gallagher. I svi ste njezini krsni kumovi.“

Nitko nije primijetio da se u tom trenutku oluja smirila.

Silazeći stubama Trevor je osjetio slabost u nogama. Osjećao se punim energije, toliko laganim da je mislio kako može pretrčati petnaestak kilometara bez ikakva umora. Ali noge su mu bile drhtave i

slabe. Brenna i Shawn već su bili dolje u kuhinji i točili viski. Bez riječi je uzeo čašu i iskapio je u jednom gutljaju.

„Morat ćeš popiti još jednu.“ Brenna je svečano svima punila čaše. „Zdravica za Ailish Carolyn Gallagher.“

Kucnuli su se čašama i on je, zaboravljajući svoj uobičajeni oprez, još jednom ispio sav viski iz čaše.

„Kakva noć.“

„Kakva noć“, ponovio je Shawn udarivši ga po ramenima. „Bog te blagoslovio, Trevore. Pravi si heroj.“

„Bez uvrede Trevore, ali mislim da je večeras Jude osvojila nagradu. Nadam se da ću biti upola lako dobra kada dođe moje vrijeme.“ Brenna mu se zagonetno smiješila.

Trevor je podigao čašu i primijetio njezin zagonetan pogled.

„Zar si trudna?“

„To smo objavili večeras u pubu. Zbog toga pijem čaj, a ne viski. Ali ne moraš se brinuti, jer mi je termin u veljači, a do tada ćemo biti gotovi s dvoranom.“

„Trebala bi i ti roditi kod kuće, Brenna. Bilo je divno.“

„Hoću, čim naučiš kako me poroditi.“

„U svakome slučaju, čestitam vam“, rekao je Trevor. Nazdravio je s njom i Shawnom. „Samo, molim te, nemoj pokušati oboriti Judin rekord. Poroditi se za manje od dva sata ipak je prevelik pritisak za moje živce.“

„Bio si izvrstan.“

„Točno“, složio se Shawn. „Idemo do puba priopćiti svima radosnu vijest. U svome životu više nikada nećeš morati platiti piće u Gallagher'su.“ Na Trevorovo veliko iznenađenje Shawn ga je uhvatio za ramena i srdačno ga poljubio. „Blagoslovljen bio. Idemo, Brenna.“

Trevor je ostao sam u kuhinji i nasmijao se od srca.

„Ovo je sretna noć“, rekla je Darcy kada je ušla.

„Shawn me poljubio ravno u usta.“

„No, dakle, ne smijem dopustiti da me nadmaši vlastiti brat.“ Zaletjela se u njega, natjerala ga da zatetura i strasno ga poljubila. „To bi trebalo biti dovoljno.“ Pogled joj je bio mek dok ga je nježno milovala po obrazu. „Pravi si junak. Ne, ne odmahuj glavom. Bez tebe ne bismo mogli ovo riješiti, ali na to ne želim ni pomisliti.“

„I ti si ostala prisebna.“

„Poželjela sam pobjeći glavom bez obzira.“

„I ja također.“

Sumnjičavo ga je pogledala.

„Doista? Doimao si se tako smireno i sigurno. Točno si znao što radiš, kao da svaku nedjelju porađaš bebe.“

„Bio sam prestravljen.“

„To te čini još većim junakom.“

„Nisam djelovao iz junaštva, nego zbog straha.“ Sada je to mogao priznati. „Sa sestrom je bilo drukčije. Ja sam joj samo trebao držati ruku, slušati je kako proklinje moga zeta i možda disati pokoji put s njom. A uostalom, tamo su bili liječnici i aparati i... ostale stvari. Ovo je bilo... Isuse, tako iskonski i tako fantastično.“ Ispio je ostatak viskija. „Ništa nije bilo onako kako je trebalo. Oluja, nestanak struje, Jude. Ništa se nije trebalo tako dogoditi, a ipak je bilo savršeno.“

„Svi mi zajedno u ovoj kući.“ Dotakla ga je. „Da, bilo je savršeno. Znam da sam pomogla da se večeras dogodi čudo. Naša Ailish je izgledala zdravo, zar ne?“

„Savršena je. Ne brini se.“

„U pravu si, znam. Grlata je, a i gladna. Ne može biti bolje. A i Jude blista od sreće. A mi ćemo nazdraviti ovomu čudu.“

Nesigurno je pogledao bocu viskija.

„Već sam dva puta nazdravio, s Brennom i sa Shawnom.“

„Pa što onda?“ pitala je dok je punila drugu čašu.

„Ništa. Ne znam što mi je došlo. Za naše čudo. Za novoga člana obitelji Gallagher.“

„Slainte*.“ Prinijela je čašu ustima, trenutak zastala, zabacila glavu i iskapila njezin sadržaj jednim gutljajem. On je slijedio njezin primjer. „Skuhat ću mladoj majci čaj, a zatim pospremiti. Hoćeš li biti u pubu?“

„Čekat ću te tamo.“

„Lijepo od tebe.“ Krenula je pristaviti vodu i ugledala već skuhan čaj. „Shawn me je i u ovome pretekao. Sjedni i opusti se“, rekla je dok je stavljala šalice na poslužavnik. „Iscrpljujuće je pomagati bebama da dođu na svijet.“

„Meni kažeš.“

Namjeravao je sjesti, ali ga je zaustavio osjećaj krivnje. Morao bi se uvjeriti je li sve u redu i trebaju li još nešto. Uostalom, nije mogao samo sjediti, osjećao se poletno i pun energije.

*Živjeli.

Tada je začuo otvaranje ulaznih vrata i Darcy kako srdačno pozdravlja Mollie O'Toole.

Hvala ti Bože, pomislio je Trevor, prvi put u životu iskreno sretan što može prepustiti uzde nekome drugome. Besposleno je šetao kuhinjom, gledajući kroz prozor u noć i razmišljajući kako bi rado skuhao kavu. Kad bi je mogao pronaći, pomislio je. Iz razmišljanja ga je trgnuo Aidan koji je sretno ušao u kuhinju.

„Evo našeg junaka.“

Zagrlio je Trevora koji ni ovoga puta nije uspio izbjeći srdačan poljubac u usta.

„To je tri od tri“, promrmljao je. „Počinjem se navikavati. Kako je Jude?“

„Predivna je. Blista od sreće. Sjedi u krevetu i pije čaj, dok Darcy mazi dijete.“

„Darcy?“

„Izbacila me iz sobe“, rekao je Aidan tražeći čašu. „Rekla je da moram sići ovamo i nazdraviti poput ponosna oca, a ona se može potpuno posvetiti ulozi tete i iskoristiti sve povlastice da je odmah razmazi.“

„Teta?“ Koliko god se trudio, nije mogao zamisliti Darcy kao tetu.

„Mollie O'toole rekla je da će prenoćiti kod nas. Već su obukle Ailish u prekrasno odijelce. Izgleda poput...“ Zastao je u pola rečenice i oslonio se dlanovima na stol. „Isuse. Isuse! Koji osjećaj! Duša mi treperi. Nikada nisam mogao ni pomisliti koji će se osjećaji probuditi u meni. Nisam znao da se može zavoljeti u djeliću sekunde. A sada, kada pomislim na to sićušno stvorenje, već je toliko volim da bih mogao ubiti za nju. Umrijeti za nju. Kada samo pomislim da sam ih mogao izgubiti da se sudbina nije umiješala.“

Trevor nije mogao izustiti ni riječi.

„Dugujem ti cio svoj život zbog ove noći.“

„Ne.“

„Da. Ako jednoga dana budeš imao djecu, shvatit ćeš koliko ti dugujem.“ Aidan se stresao i okrenuo mu leđa. Ako bude o tome još trenutak duže razmišljao, zagrlit će ga toliko snažno da mu neće biti spasa. „Irci su sentimentalni ljudi. Nazdravimo, jer još uvijek ne osjećam noge.“

Trevor je znao da, nastavi li sa zdravicama, ne samo što neće osjećati noge, nego će se srušiti. Ali podigao je čašu u čast mlade majke i njihova

djeteta. Kada je Aidan naposljetku otišao do svoje žene i kada se Darcy vratila u kuhinju, Trevor je imao osjećaj da gleda u vrtuljak. I to mu se činilo savršeno u redu. Bilo joj je jasno što se s njim događa čim je ugledala izraz na njegovu licu. Sjedio je ispružen u stolici, razbarušene kose, i vragolasto je promatrao.

Poželjela ga je maziti kao što je to maloprije činila s nećakinjom pa mu je prišla i nježno ga pomilovala po obrazu.

„Na pravome si putu da se napiješ, zar ne, dušo?”

„Nikada ne popijem više od dva pića. Nakon toga gubim ravnotežu.”

„Naravno da je gubiš, ali izabrao si prekrasnu noć za kršenje toga pristojnoga pravila.”

„Ne bi bilo pristojno odbiti nazdraviti za bebu.”

„Neoprostivo.”

„Hoćemo li nazdraviti još jednom?” Nasmijala se zbog nade u njegovu glasu.

„Mislim kako je vrijeme da se vratimo u pub. Nasloni se na mene. Pomoći ću ti da ustaneš.”

„Mogu i sam.” Blago uvrijeđen, podigao se oslanjajući se o stol. Istoga trenutka cijela se soba počela okretati. „Oh!” Ispružio je ruku. „Dobro sam. Samo pokušavam pronaći ravnotežu.”

„Pa, javi mi kada je pronađeš.” Pogledala je bocu i vidjela koliko pića u njoj nedostaje. „Užasno smo se ponijeli prema tebi, a učinio si takav podvig.” Nježno ga je obuhvatila oko struka. „Idemo u pub pa ćemo te tamo nahraniti. Kladam se da bi rado ubacio nešto u sebe.”

„Tebe. Iako si već u mojoj glavi. Na svakome prokletome mjestu u meni. Aidan me poljubio i sada je opet red na tebe.”

„Doći ćemo i do toga.” Teturali su hodnikom zagrljeni.

„Pogledajmo još jednom bebu. Lud sam za bebama.” Pokušao je skrenuti na stube dok su prolazili pokraj njih, ali je ona uporno nastavila prema vratima.

„Doista?” E, to je pravo otkriće. „Ujutro ćemo je vidjeti. Ailish spava poput anđela, a i Jude se treba odmoriti.” Otvorila je vrata i izvela ga van.

Svjež ga je zrak zapljusnuo poput vala.

„Čovječe, kakva noć.”

„Ako se namjeravaš onesvijestiti, znaj da ću te ostaviti da ležiš na tlu.” Čvršće ga je zagrlila.

„Neću se onesvijestiti. Osjećam se odlično.”

Stakleno, crno nebo bilo je prekriveno blještavim zvijezdama. Noć je bila bistra kao da oluje nije ni bilo.

„Poslušaj, iz puba dopire glazba.“ Zastao je privukavši je bliže k sebi. „Koja je to pjesma? Poznata mi je.“ Razmišljao je dok je nije prepoznao i na Darcyno iznenađenje zapjevao.

Stajali su na povjetarcu ispod svoda punog zvijezda i pjevali zajedno složno i jedinstveno.

Her eyes they shined like diamonds.

I thought her the queen of the land,

And her hair hung over her shoulders

*Tied up with a black velvet band.**

Nasmiješio joj se i zagrlio je objema rukama.

„Uvijek pomislim na tebe kada je čujem.“

„U ovim okolnostima to ću shvatiti kao kompliment. Nisam znala da pjevaš, Trevore Magee, ni da imaš tako lijep, snažan glas. Pitam se koja si mi još iznenađenja pripremio.“

„Doći ćemo i do toga.“

Nasmijala se i izmigoljila iz njegova čvrsta stiska.

„Računam na to.“

*Oči su joj sjale poput dijamanta.

Bila je poput kraljice,

Duga kosa padala joj je niz ramena

Povezana crnom svilenom vrpcom.

Quadeseto poglavlje

Većine večeri sjećao se u izmaglici. Lica, glasovi, pokreti. Nije znao koliko je piva popio ni koliko su ga puta potapšali po leđima. Sjećao se da su ga neprestano ljubili.

Mnogi su plakali. Bojao se da je i on bio jedan od njih.

Pjevalo se, bio je potpuno siguran da je pjevao solo, nejasno se sjećao kako pleše na podiju sa svojim glavnim električarom, krupnim čovjekom s tetovažom. U jednome je trenutku, sjetio se, držao govor.

Sjećao se u tome kaosu da ga je Darcy povukla u kuhinju i dala mu je da pojede juhu. Ili mu je gurnula glavu u zdjelu, nije bio siguran. Ali je dobro znao da ju je pokušao oboriti na pod, što ne bi bila tako loša zamisao da i Shawn također nije bio u kuhinji.

Isuse Kriste! Bio je mrtav pijan.

Nije mu ovo bio prvi put da se napio. Studirao je, za ime Boga. Dobro je znao kako se zabaviti i napiti, ako je to želio. Prošle večeri to nije planirao i nije mu se sviđalo što se ne sjeća svega.

Jedne se stvari, ipak, kristalno jasno sjećao: kako ga Darcy vodi u krevet, dok on tetura i pjeva svoju verziju pjesme *Rose of Tralee*. Čak je jednom i zastao kako bi joj rekao da je kći sestrične majčine tetke 1980. i neke godine bila Chicago Rose. Kada ga je smještala u krevet, rekao joj je da bi ga neka druga žena na njezinu mjestu vjerojatno izbacila iz kuće. Darcy se samo nasmijala i rekla mu neka pokuša spavati.

Poslušao ju je, jer bi se inače vjerojatno onesvijestio i još jednom se osramotio.

Ali sada je bio budan i imao je osjećaj da mu je u ustima cijela plaža zaljeva Ardmore, a u glavi mu je tutnjalo kao da mu pola plesnoga ansambla pleše u glavi. Ležao je potpuno miran, moleći se da svi, uključujući i njega, zaborave prošlu večer.

Kada mu se želja nije ostvarila, pomislio je da bi mogao zaspati jedino kad bi si odrezao glavu i odložio je sa strane dok glavobolja ne nestane. U namjeri da popije nekoliko aspirina pokušao je ustati iz kreveta. Svaki korak bio mu je kazna, ali je suspregnuo jauk dok nije ponovno sjeo mi rub kreveta.

Sat pokraj kreveta pokazivao je tri sata i četrdeset pet minuta. Sve bolje za boljim. Oprezno je okrenuo glavu prema drugoj strani kreveta i ugledao Darcy kako savršeno mirno spava.

Kako je žena mogla spavati dok muškarac pokraj nje umire? Zar nema osjećaja i samilosti? Zar nema prokleti mamurluk? Bio je ljut i ogorčen.

Morao je potisnuti želju da je gurne laktom tako da ne bude sam u svojoj nesreći. Ustao je i čvrsto stisnuo zube kada se soba počela okretati. Osjećao je pobunu u trbuhu i cijelom tijelu. Ovo je zadnji put, zaklinjao se dok je išao prema kupaonici. Nikada se više neće dati napiti. Čak ni ako porodi trojke tijekom tornada. Sjetivši se malog života u svojim rukama pokušao se osmijehnuti, pri čemu mu se lice bolno iskrivilo u grimasu.

Bez razmišljanja je upalio svjetlo i vrisnuo kad ga je svjetlost zaslijepila. S mukom je udario po prekidaču i s olakšanjem shvatio da je ponovno mrak.

„Trevore?“ tiho ga je zazvala Darcy i nježno mu dodirnula rame. „Jesi li dobro?“

„Ah, odlično sam, hvala na pitanju. A ti?“ Riječi su mu zaškripale u grlu.

„O, jadni moj dragi. Svakoga bi nakon onoga sinoć mučio mamurluk. Dođi, lezi ponovno u krevet i dopusti Darcy da te sredi.“

Sada kada je bila budna i htjela mu pomoći, smio je pokazati koliko je živčan.

„Ti i tvoja horda sadista već ste me sredili.“

„Ah, bili smo užasni. Toliko se sramim.“

Da je mogao, poslao bi joj ubojit pogled.

„Smiješ se?“

„Naravno da se smijem.“ Povukla ga je za ruku vodeći ga natrag u krevet „Dođi i lijepo sjedni.“

Sve joj je to predobro išlo, pomislio je. Zanimalo ga je koliko je to pijanih muškaraca spremila u krevet. Bila je to zločesta i neprimjeren misao, ali nije si mogao pomoći.

„Imaš dosta iskustva s takvim stvarima?“

Povrijedio ju je ton njegova glasa, ali odbacila je tu pomisao jer je bio mamuran.

„Svatko tko vodi pub ima iskustva s pijanim ljudima. Treba ti lijek.“

„Ne nadaj se da ću popiti još kap viskija.,“

„Ne, ne, imam nešto bolje od toga. Samo ti leži.“ Potapšala je jastuke iza njega nježnošću i učinkovitošću medicinske sestre. „Treba mi samo minuta. Trebala sam to već sinoć pripremiti, ali nisam se sjetila zbog uzbuđenja.“

„Trebam samo prokleti aspirin.“ *Po mogućnosti, velik kao Mars.*

„Znam.“ Poljubila ga je u bolnu glavu. „Odmah se vraćam.“

Koju su to igru igrali, pitao se. Zašto je tako draga i slatka? Probudio ju je u četiri sata ujutro i vikao na nju. Zašto mu nije vratila istom mjerom? Zašto nije osjećala posljedice sinoćnjega slavlja?

Sve mu je to bilo sumnjivo pa se natjerao ponovno ustati i stisnutih zubi odjenuti traperice. Bila je u kuhinji i kad su mu se oči navikle na svjetlo vidio je kako nešto miješa u lončiću.

„Ostala si trijezna.“

Prestala je raditi i pogledala ga. Bio je pijan i neuredan, ali još uvijek zgodan.

„Jesam.“

„Zašto?“

„Bilo mi je jasno čak i prije nego smo stigli u pub da ćeš se napiti za nas oboje. I imao si pravo na to. Sjedni, dragi. Ne moraš se toliko mučiti. Glava ti je sigurno velika poput Mjeseca.“

„Nisam navikao toliko piti“, ponosno je rekao, ali kako mu je bilo muka, povukao se u dnevni boravak i sjeo na rub stolice.

„Znam.“ I zbog toga mu nije bilo samo loše, nego je bio i uvrijeđen, pretpostavljala je. Sve joj je to bilo neodoljivo. „Ali, sinoćnja večer bila je iznimka, a i ludo si se zabavljao. To je bio zasigurno najbolji provod još od Shawnova i Brennina vjenčanja. A on je trajalo cio dan i pola noći.“

Izašla je iz kuhinje dok joj je ogrtač lepršao oko nogu, donoseći mu taman i neobičan napitak.

„Imali smo puno razloga za slavlje. Jude i dijete, zatim dvorana.“

„Što s dvoranom?“

„Njezino ime. Ah, vjerojatno ti je pivo ispralo sjećanje. Objavio si koje ćeš ime nadjenuti dvorani. Duachais. Bila sam presretna, Trevore. I svi ostali u pubu, a bilo ih je mnogo. Svima nam to nešto znači.“

Ljutilo ga je što nije imao kontrolu u trenutku kada je to objavio. Gdje je tu bilo dostojanstvo?

„Ti si ga predložila.“

„Ja sam ti rekla riječ. Ti si je stavio na pravo mjesto. Evo, uzmi aspirin i popij ovo pa ćeš biti kao nov.“

„Što je to?“

„Gallagherov lijek, napitak koji se prenosi s koljena na koljeno. Hajde, pij kao dobar dečko.“

Namrštio se, uzeo aspirin i čašu iz njezine ruke. Izgledala je predivno,

odmorno, savršeno, sjajne raspuštene kose, vedra i čista pogleda s izrazom suosjećanja na licu. Očajnički je želio položiti glavu na njezine prekrasne grudi i spokojno umrijeti.

„Ne sviđa mi se.”

„Nema baš tako grozan okus.”

„Ne.” Popio je napitak jer nije imao izbora. „Ali ne sviđa mi se”

Ta potreba, pomislio je dok je ona strpljivo čekala da ispije ostatak. Bila je presnažna i prevelika. Čak i u ovome trenutku dok je bio ljut, izjedala ga je potreba za njom. To je bilo tako ponižavajuće.

„Hvala.” Gurnuo je čašu prema njoj.

„Nema na čemu.” Gubila je strpljenje, ali podsjetila se da je zaslužio malo maženja.

Zbog njegove pomoći prošle noći bit će mu zahvalna cijeli život. A zbog toga što je dvorani dao ime koje mu je ona rekla osjećala se počašćeno. Nije mogla vikati na njega dok je bio u tako lošem stanju. Potisnula je svoju narav i odlučila mu ugađati.

„Sada ti treba dobar, topao doručak i kava koju voliš. Prema tome, preuzet ću ulogu tvoje majke i pobrinuti se da to i dobiješ.” Krenula je prema kuhinji, a zatim naglo zastala jer se nečega sjetila. „Zaboga, gdje mi je glava? Kada je riječ o majkama, tvoja je sinoć nazvala u pub.”

„Što? Moja majka?”

„Bio si vani, ispraćao Duffyjeve. Shawn je pričao s njom. Poručila ti je nešto.”

Brzo je skočio na noge.

„Zar se nešto dogodilo?”

„Ne, sve je u redu. Shawn je rekao da je zvučala sretno i da je čestitala zbog Ailish. Rekla je da je nazoveš danas i sve joj ispričaš.”

„Što da uradim? O čemu da joj pričam?”

„Ne znam.” Njezin glas dopirao je iz kuhinje.

„Ne znam na što je...”, zateturao je i pridržao se za naslon stolice. *Zaljubljen sam u nju. Trebam li se zbog toga osjećati poput glupana?*

Ali, kako je to moguće? Nije poslao tu poruku. Namjeravao je obrisati taj dio poruke kada je nestalo struje i kada se prijenosno računalo ugasilo. Nije uopće odabrao naredbu *Send*. Kako je moguće da je dobila poruku koju uopće nije poslao? Prešao je rukama preko lica. Nije li se do sada već uvjerio kako se ovdje događaju nemoguće stvari?

Što da sada radi? Majka mu je bila presretna što se on osjeća poput idiota. To je dobro, pomislio je koračajući gore-dolje, jer se svakim

trenutkom osjećao sve većim idiotom. Zbog žene u kuhinji osjećao se slabim, nerazumnim i glupim. Dio njega zbog toga se veselio i to ga je zabrinjavalo.

Zaustavio se ispred slike sirene. U koga je on to bio zaljubljen? Tko je ona, dovraga? Je li sirena ili privržena žena koja mu upravo priprema doručak? Možda je začaran i možda je izgubio nadzor nad svojim osjećajima zato da bi zadovoljio nekog drugog.

Možda je ona to znala.

Duachais. Predaja i tradicija ovoga mjesta, tmurno je pomislio. Darcy je bila poznata predaja i tradicija. Gwen je odbila Sunčeve, Mjesečeve i morske dragulje, Što je Darcy odgovorila kada ju je pitao bi li mogla prodati svoj ponos za drago kamenje?

Rekla je da bi pronašla načina kako zadržati oboje.

Zadržala je ovu sliku, zar ne? Objesila ju je na zid, dok je njezin autor odavno bio otjeran.

„Moram otići k Shawnu u kuhinju po slaninu i kobasicu. Želiš li još nešto?”

„Jesi li spavala s njim?” izletjelo mu je prije nego je to mogao spriječiti.

„Molim?”

„S čovjekom koji je ovo naslikao.” Trevor se suočio s vlastitim gnjevom. „Jesi li spavala s njim?”

Na trenutak nije znala što bi rekla zbog snažnog udaranja srca.

„Iskušavaš moje strpljenje, Trevore, koje ionako nemam. To te se ne tiče.”

Naravno da ga se nije ticalo.

„Tiče me se, dovraga. Je li bio zaljubljen u tebe? Jesi li uživala u tome dok mu nisi pokazala vrata?”

Nije mu namjeravala dopustiti da je povrijedi. Usredotočila se na bijes u njegovim očima i odgovorila mu istom mjerom.

„Baš imaš lijepo mišljenje o meni. Bila sam s muškarcima i ne namjeravam se zbog toga ispričavati. Radila sam što mi se htjelo, pa što?”

Zabio je ruke u džepove.

„A što to želiš, Darcy?”

„Neko vrijeme to si bio ti. Ali čini mi se da smo s time završili. Saberi se, Trevore, prije nego oboje kažemo nešto zbog čega nećemo više htjeti imati posla jedno s drugim.”

„Posla?“ Bila je doista hladna. Hladna i smirena, a njemu je došlo da podivlja. „Uvijek je riječ o poslu, zar ne? Ugovori, novac i povlastice. Uvijek imaš dobit na umu.“

Plave su se oči sjajno isticale na blijedome licu.

„Odlazi. Odlazi iz moje kuće. Ne želim u njoj muškarca koji u meni vidi kurvu.“

Njezine su ga riječi pogodile i postao je svjestan značenja svojih. Bilo gaje sram.

„Nisam tako mislio. Nikada nisam tako mislio.“

„Doista? Odlazi, gade.“ Tresla se. „I prije nego odeš, reći ću ti samo ovo: Tu je sliku naslikala Jude za moj rođendan!“

Odjurila je u spavaću sobu.

„Darcy, čekaj!“ Uspio je zadržati vrata prije nego što ih je zalupila. „Žao mi je. Slušaj...“ Nije uspio reći ništa više, oko njega su letjele stvari koje je bacala na njega. „Isuse!“

„Rekla sam, van iz moje kuće.“

Više nije bila blijeda. Bila je crvena od bijesa dok je hvatala predmete kojima bi ga gađala. Morao je odlučiti u djeliću trenutka, napad ili povlačenje. Pogodila ga je u rame kutijicom za nakit, prije nego što ju je uhvatio za ruku.

„Žao mi je“, ponovio je, držeći je da ne može izabrati sljedeći projektil. „Pretjerao sam, potpuno sam pogriješio. Nema opravdanja za moje riječi. Molim te, saslušaj me.“

„Pusti me, Trevore.“

„Baci na mene što god želiš, ali samo me saslušaj. Molim te.“

Tresla se poput pruta na vjetru.

„Zašto bih?“

„Ne moraš, ali me ipak saslušaj.“

„Dobro, ali me pusti i odmakni se. Ne želim da me sada diraš.“

Trgnuo se, kimnuo i pustio je. Zaslužio je to, znao je. Sve to i još mnogo gore stvari. Zbog toga što se bojao da će ga izbaciti iz svoga života, bio je spreman moliti.

„Nikada prije nisam bio ljubomoran. Ne sviđa mi se to jednako kao ni tebi, vjeruj mi.“

„I ti si bio s drugim ženama prije mene. Spominjem li ih i tjeram li te da se zbog njih osjećaš jeftino?“

„Ne.“ Rana je bila duboka i oboje su krvarili. „Nisam imao pravo to učiniti. Nisam imao razloga. Nisam razmišljao kada sam te pitao za sliku,

doista. Izgubio sam nadzor nad svojim osjećajima prema tebi. Izgubio sam nadzor nad sobom." Šokirano ga je promatrala dok ju je gladio po kosi. „Zbog njih se osjećam glupo."

Srce joj je snažno zakucalo.

„Otkad sam te srela, nisam pomislila na drugoga muškarca. Zar ti to nije dovoljno?"

„Trebalo bi biti." Spustio je ruku. „Ali nije." Nervozno je hodao gore-dolje. Planovi i rokovi sada mu nisu bili važni. Bilo je vrijeme za akciju. „Od tebe trebam više od toga i spreman sam ponuditi sve što želiš."

Snažni otkucaji njezina srca pretvorili su se u snažne ubode boli.

„Kako to misliš?"

„Želim, kažimo to tako, ekskluzivna prava. Na tebe", dodao je okrećući joj leđa. „Nazovi to kako želiš. Imam stan u New Yorku, a ako ti taj ne odgovara, naći ćemo drugi. Imam nekoliko kuća u raznim dijelovima svijeta. Ako želiš, možemo i ovdje sagraditi jednu. Morat ćemo mnogo putovati, ali pretpostavljam da ćeš se uvijek htjeti vratiti ovamo."

„Shvaćam." Glas joj je bio tih, a pogled spušten. „Lijepo od tebe. A bi li mi omogućio pristup računima u banci, karticama i sličnim stvarima?"

Čvrsto je stisnuo ruke u džepovima.

„Naravno."

„Zbog svega togu, ja bili ti trebala biti vjerna", rekla je dok je prstima prelazila po narukvici koju je nosila od trenutka kada ju je tamo zakopčao i koju je voljela u početku zbog njezine ljepote, a poslije zato što joj ju je on darovao.

„To je jedan od načina na koji to možemo tumačiti. Ali ja..."

Nije očekivao njezin sljedeći potez. Mala Belleek vaza udarila ga je ravno između očiju. Kroz zvjezdice koje je vidio, vidio je i njezino lice. Bila je blijeda i ukočena.

„Ti lažljivi gade! Ima li razlike između kurve i ljubavnice, osim u načinu isplate?"

„Ljubavnica?" Šokiran i zbunjen, ugledao je krv na prstima kojima je obrisao čelo. Izmicao se dok ga je gađala keramičkim posudicama. „Tko je rekao... Prestani!"

„Ti jadni crve. Ti jazavče!" Gađala ga je svim lijepim stvarima koje je skupljala godinama. „Ne bih te htjela ni na srebrnom pladnju na kojem si rođen. Možeš uzeti sve svoje divne kuće i sav svoj novac, dovraga!"

Zbog suza nije pogadala cilj, ali su njezine stvari i njihove krhotine letjele posvuda. Trevor se obranio od lampe kojom je pogodila zid i

nagazio na staklo. Opsovao je.

„Ne trebam ljubavnicu.“

„Idi dovraga.“ Preostala joj je jedino izrezbarena kutijica za nakit, njezin najmiliji predmet. Zgrabila ju je i istrčala van.

„Za ime Boga.“ Morao je sjesti na krevet i izvaditi komadiće stakla iz stopala. Obuzela ga je užasna pomisao da bi ga mogla napasti nožem ili kakvim drugim oštrim predmetom, a zatim je začuo zatvaranje ulaznih vrata.

„Darcy! Dobra.“ Požurio je za njom, šepajući i ostavljajući tragove krvi za sobom.

Znao je da je sve mogao reći s mnogo više stila. Bio je pravi blebetavi majmun. Spustio se niz stube i opsovao još jednom kada je začuo zatvaranje ulaznih vrata puba. Za ime Boga, zar će nesporazum rješavati vani, polugoli? Pametan bi čovjek potrčao u suprotnome smjeru.

Trevor je protrčao kroz kuhinju za njom.

Kutiju je bacila u trku, izvadila kamen iz nje i čvrsto ga stisnula u ruci. Proklete želje. Prokleti Trevor. Bacit će u more sve što joj je važno. Nije više željela imati veze s nadom, snovima i obećanjima. A ako je voljeti značilo da mora potisnuti sve svoje vrijednosti i dobar odgoj zbog čovjeka koji je toliko prezire, ne želi imati veze ni s ljubavlju.

Trčala je uza zid koji je okruživao plažu u Ardmoreu, dok joj je kosa letjela na vjetru. Na obzoru se pojavljivalo sunce. Nije čula vlastite jecaje ni Trevorove uzvike zbog zvuka valova.

Spotakla se na pijesku i pala bi da je on nije uhvatio.

„Darcy, čekaj. Nemoj.“ Osjetila je drhtaj njegovih ruku dok ju je grlio. Uplašio se da će se baciti u more.

Okomila se na njega poput pantere. Udarala ga je, grebala i grizla. U šoku i obrani povukao ju je na pijesak i umirio je težinom svoga tijela. Otkrio je kako mamurluk nije bio ništa spram boli koju može nanijeti ljutnja Darcy Gallagher.

„Polako.“ Umirivao ju je. „Smiri se.“

„Ubit ću te čim mi se pruži prilika.“

„Vjerujem ti.“ Pogledao je u njezino lice puno suza i oči koje su se žarile od bijesa. Evo, pomislio je, prvi ju je put vidio da plače zbog njega.

„Zaslužujem sve to jer sam zabrljao. Darcy, nisam te pitao želiš li biti moja ljubavnica, to je smiješan naziv za nekoga poput tebe. Pokušavao sam te pitati želiš li se udati za mene.“

Ostala je bez zraka.

„Što?"

„Pokušavao sam te zaprositi."

„Misliš ono kao muž i žena, s prstenjem, dok nas smrt ne rastavi?"

„Upravo to." Nesigurno se nasmiješio. „Darcy, ja..."

„Hoćeš li me, molim te, pustiti? Boli me."

„Oprosti." Otkotrljao se s nje i pomogao joj ustati. „Kad bih mogao vratiti vrijeme."

„A, ne, nastavimo gdje smo stali. Od onoga dijela kada si mi nudio kuće i bankovne račune. Zar si me na taj način mislio zaprositi?"

Glas joj je bio oštar poput britve.

„Ah..."

„Misliš da bih se udala za tebe zbog onoga što imaš i što mi možeš ponuditi?" Gurnula gaje daje napravio dva koraka unatrag. „Zar misliš da me možeš kupiti kao jednu od tvojih tvrtki?"

„Ali rekla si..."

„Nije bitno što sam rekla. Svaki bi glupan shvatio da su to isprazne riječi samo ako bi dobro poslušao i promatrao. Reći ću ti što možeš napraviti s tim kućama i novcem, Magee. Možeš sve to zapaliti, što se mene tiče. Kupit ću ti jebene šibice i sama sve zapaliti."

„Dala si mi do znanja..."

„Ništa ti nisam dala do znanja, jer ni meni samoj ništa nije bilo jasno. Ali sada hoću. Uzela bih te i da nemaš ništa. A sada te uopće ne želim."

Okrenula se, zamahnuvši rukom. Reagirao je instinktivno, uhvatio je za ruku i rastvorio joj dlan.

„Što je to?"

„To mi je Carrick darovao. Safir." Odmakla se od njega jer joj je glas zadrhtao. „Srce mora. Rekao mi je da zaželim želju. Ali ja ga nisam iskoristila niti ću ikada. Znaš li zašto?"

„Ne. Nemoj više plakati. Ne mogu to podnijeti."

„Znaš li zašto?" Glas joj je bio visok i nesiguran.

„Ne. Ne znam zašto."

„Htjela sam da me voliš bez njegove pomoći. To je bila moja želja."

Čarolija, pomislio je, brinuo se zbog čarolije, a ona ju je sve vrijeme imala u svojim rukama. Ponudio joj je svoje bogatstvo, a ona je željela samo njega.

„Volio sam te bez njegove pomoći. I još te volim." Uhvatio ju je za ruku i sklopio joj dlan. „Nemoj ga baciti. Nemoj nas odbaciti samo zato što sam bio glup. Dopusti mi da popravim."

„Umorna sam." Zatvorila je oči i okrenula lice prema moru. „Tako sam umorna."

„Davno prije, čini mi se da je to bilo davno prije, rekao sam ti da se ne mogu zaljubiti. Tada sam vjerovao u to. Nitko... Nikada prije nisam osjetio čaroliju."

Gledala je u dragi kamen.

„Nisam ga koristila."

„Nisi ni morala. Ti si se morala dogoditi. Nisam isti čovjek od trenutka kada sam te sreo. Nastojao sam to prikriti. Držati sve pod kontrolom, ostati usredotočen. Nisam došao u Ardmore jer sam tražio tebe ili ovo što osjećam za tebe. Barem sam si to govorio. Bio sam u krivu, znam. Nekako sam oduvijek tražio upravo tebe i ovo što osjećam za tebe."

„Misliš li doista da imam tako tvrdo srce i da ne mogu voljeti ništa što mi ne donosi korist?"

„Mislim da imaš nebrojeno mnogo osobina. Svaki put kad upoznam neku novu, još se više zaljubim u tebe. Želim da mi pripadaš i bilo mi je lakše vjerovati da te mogu dobiti zbog onoga što ću ti ponuditi."

Bila je umorna.

„Nekad sam i željela baš to. Prije nego što sam te srela."

„Što god smo prije željeli, sada više ne vrijedi."

Ne, ništa više nije isto kao prije.

„Zar doista to misliš?" Okrenula se prema njemu.

„Doista."

„I ja također."

„Više od ičega želim da me pogledaš i kažeš mi da me voliš."

Drhtala je na vjetru pogleda uperena u more. Znala je da je to bio trenutak u kojem joj se mijenja cijeli život, ostvaruju snovi i skidaju kletve.

„Prokletstvo, Darcy." Njegov nestrpljiv glas rastjerao je sve romantične slike iz njezine glave. „Želiš li da pužem?"

Pogledala ga je pogledom koji se vedrio u očima vlažnim od suza.

„Da."

Otvorio je usta i zamalo pao na koljena. A to bi, pomislio je, stavilo točku na sve što mu se dogodilo toga jutra.

„Ne. Kvragu, neću." Glasno se nasmijala i bacila mu se u zagrljaj,

„To je umišljeni gad kojeg poznajem i volim." Toplo ga je poljubila. „To je ono što moje srce želi."

„Ponovi", promrmljao je. „Bez ružnih riječi."

„Volim te upravo takvog kakav jesi.“ Pogledala ga je bolje. „O, ne, krvariš.“

„Reci mi nešto što ne znam.“

„Ne brini, zaviti ću ti rane za koji trenutak, ali želim da me još jednom pitaš, ovoga puta kako treba. Ovdje, između mjeseca, sunca i mora, prije nego sunce potpuno izađe.“

Osjetio je, isto kao i ona, titranje nečega snažnog u zraku. Nije imao prsten ni kakav drugi simbol kojim bi označio trenutak. Tada se sjetio srebrnoga medaljona i stavio joj ga oko vrata.

Sjetila se riječi. Vječna ljubav.

„Udaj se za mene, Darcy. Proživi život sa mnom.“

„Da, želim to.“ Pružila mu je kamen.

„Zbog tebe sam ponizan.“

„Ne, nikada.“ Pomilovala ga je po obrazu. „Voljela bih te, Trevore, uvijek. Bio ti princ ili prosjak. Ali razumiješ da mi je draže što si više princ nego prosjak.“

„Savršena si za mene.“

„Jesam, doista.“ Uzdahnula je i naslonila glavu na njegovo rame. „Čuješ li?“ promrmljala je. „Otkucaje mora.“

„Da, čujem.“ Iz daljine je dopirala glazba puna veselja i slave, zvuk gajdi i truba. „Pogledaj, Darcy.“ Pogladio ju je po kosi. „Iznad vode.“

Podigla je pogled uživajući u njegovu zagrljaju. Na istoku je izlazeće sunce sjalo prema moru i obasjavalo nebo u bojama sjajne morske školjke.

Krilati konj širio je krila, a na njemu je jahao Carrick, sjajne crne kose i srebrna prsluka. U njegovu naručju bila je Lady Gwen, pogleda puna ljubavi. Jahali su iznad zelenih polja na kojima se svjetlucala rosa. Iza njih ostajala je duga, sjajna poput dragoga kamenja.

„Zajedno su“, prošaptala je Darcy. „Sretni zauvijek. Kletva je skinuta.“

„Njihova, da. Naša...“ Okrenula je lice prema njemu. „Naša tek počinje. Možeš li biti zauvijek moja, Darcy?“

„Mogu, Trevore Magee.“ Poljupcem je zapečatila odgovor. „Doista mogu.“

Dok je sunce bivalo sve snažnije, polako su ostavljali more iza sebe. Glazba se pretopila u zvuk svitanja ispod duge koja se protezala od početka do vječnost.

Kraj trilogije